

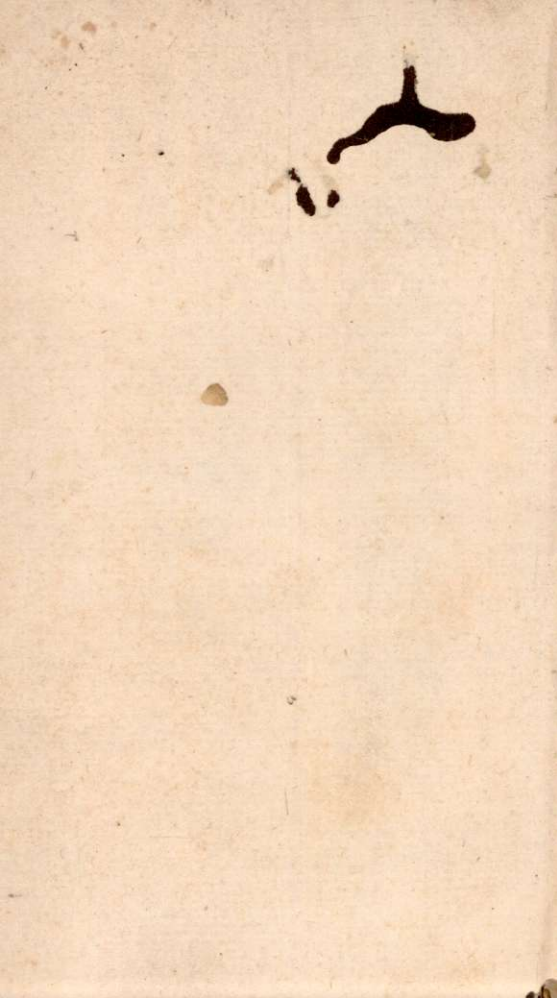

BIBLIOTHECA SCHOLASTICORUM

A
D 82
1750
2

FASTI
SOCIETATIS
JESU,

Res, & Personas me-
morabiles Ejusdem Societa-
tis per singulos anni dies re-
præsentantes,

Operâ, & Studiô

REVERENDI

P. JOANNIS DREWS,

Societatis JESU,

Prutheno Varmienfis SS. Theolo-
giæ Doctoris concinnati.

Operis Posthumi

Pars II.

Pragæ, Typis Universitatis Carolo-
Ferdinandæ Collegii Societatis JESU
ad S. Clementem, Annô 1750.

Handwritten signature or initials, possibly "J. H. S."

I. APRILIS.

I. ANNO 1555. Ulyssipone
 solverunt in Indiam focii
 duodecim, duo Goam, cæ-
 teri in Æthiopiam desti-
 nati. Iter habuerunt, & procellis, &
 impe-itiâ navarchorum tam periculo-
 sum: ut ipsos religiosos destituisset ani-
 mus, nisi paratum ad naufragia, & mor-
 tem attulissent. Sed pejus negotium
 fuit cum ipsis hominibus, qui navibus
 illis vehebantur, milites, turba nautica,
 negotiatores, & varii alii: de quibus
 dixit non nemo, Indiæ gubernator;
 Societatis Patres, navigationibus ad
 Indos, etsi aliud operæ pretium non
 ferrent, multum præstare, magnûm-

que : quòd hujusmodi hominum col-
 luviam, ad frugem meliorem educant.
 Cùm in ea navi, qua vehebat P. An-
 tonius Quadrius, initio vix aliquis
 compareret, qui Patrem audiret con-
 cionantem : tandem patientiâ, & comi-
 tate ipsius deliniti, sensim è latibulis
 suis emerferunt, itaque capti sunt : ut
 frequentissimi deinceps adessent, &
 manifesta appareret morum mutatio.
 Inter alios etiam meretricula è cavo suo
 prorepserat, quæ prostituendum pu-
 dorem in Indias vehebat : sed evicit P.
 Quadrius apud Præfectum navis, ut
 instar feræ belluæ, tabulis concludere-
 tur, nè ulli nocere posset. Sic domita
 lupa, quinque mensium spatio didicit
 sapere ; ut virtutis amore in India ultrò
 servaret pudorem, quem in navigatio-
 ne coacta servaverat. *Bartoli hist. Asiat.*
L. 6. n. 37.

2. In Italia annò 1576. deprecante
 Alphonso Salmerone onus gubernandi
 Provinciam Neapolitanam, quam ab
 ipso ejus ortu ad id temporis rexerat :
 Borgia Generalis id munus devolvit in
 Clau-

Claudius Aquavivam, qui in gubernatione Collegii Neapolitani insigni experimentum dederat prudentiæ, dexteritatis, suavitatis simul, ac efficaciam, quamvis ætate ultra trigessimum annum vix processisset. Calendis Aprilis, & solemnem Votorum 4. Professionem emisit, & impositum munus suscepit: itaque provinciam administravit, ut cuius muneris altiori jam tum par videretur. *Sacchin. part. 4. libr. 4. n. 57.*

Eodem die obierunt.

3. In Paraquaria annô 1639. P. Gaspar Osonus, & P. Antonius Riparius Italus, ob damnatas avitas gentis superstitiones, & prædicatam Christianam religionem, à barbaris Ciaccis, ligneis clavis trucidati. Post mortem ipsos sacrali veste indutos, multaque luce circumfusus comparuisse, & fidem Christi commendasse, prodiderunt barbari ipsi.

4. Antverpiæ in Belgio, annô 1598. P. Franciscus VandenBergen. Ad Societatem traxit illum spes Martyrii apud Indos: sed cum hæc fefellisset, to-

tus incubuit in se ipsum perdonandum,
& crebras de se victorias reputandas,
quas *parvi Martyria* scire vocitabat.
DEI-paræ Virgini, & Virgineo ipsius
Sponso S. Josepho impensè addictus,
fatebatur: se ab hoc nihil petiisse, quòd
non liberaliter impetrâsset. Domi An-
gelus, foris dicebatur Apostolus, elogio
maxima ambitione appetendo. Domi
enim versabatur modestus, silentiarius,
ad omnem legum apicem compositus.
Foris conversabatur, longè latèque ver-
bo, & exemplo spargens animarum, &
divinæ gloriæ zelum.

5. Cracoviæ in Polonia annò 1612.
P. Justus Rabus, Polonus. Adolescens
ab hæreticis parentibus ad varias hete-
rodoxorum Academias, Wittember-
genseni, Argentoratensem, Lipsiensem,
expeditus est: ut in magnum sectæ suæ
columen evaderet. Sed Parisios dela-
tus, dum Maldonati nostri lectionibus
de fidei controversiis adest, DEO fa-
vente convictus, non solum ad Catho-
licorum, sed etiam ad Jesuitarum castra
transiit, in excidium hæreseon, milita-
tu-

turus. Lublini Arianorum ministrum ità exaltavit : ut planè obmutuerit. Ad illuciones, & in conscientiaè arbitrium à Sigismundo III. Regæ Poloniæ assumptus, rara facilitate, & felicitate, prout occasio ferebat, Polonicè, Germanicè, Latinè, Græcè, Italicè, & Gallicè concionabatur magno fructu auditorum. Cùm fractis viribus sacrificare amplius non posset ; quotidie tamen epulo divino pascebatur, donec ad coenam magnam evolare. *Sotuell. in Bibl.*

II. APRILIS.

I. **S.** Indiarum Apostolus Goâ Malacam dedit epistolam ad Jacobum Pereiram negotiatorem, amicissimum suum : quâ eum monet, ut augendarum opum conscientiaè, quàm fortunæ, sit avidior. Mando tibi, inquit, pro amicitia : ut priusquam proficiscaris in Sinas, mercem quandam compares sanè pretiosam, quam Malacenses, Sinæque negotiatores ferè negligunt, bonam dico conscientiam ; quæ istiusmodi hominibus parùm admodum no-

ta est. Vulgò enim mercator ità sibi persuadent: si animorum suorum, conscientiaque suæ negotium se continuo decocturos. Ego autem Deo adiutore futurum confido: ut Jacobus Pereira, amicissimus meus magnas bonæ conscientia merces secum afferens, locupletetur: tametsi cæteri hujusmodi rerum incuriâ ad egestatem redigantur. *Epist. vet. lib. 2. ep. 7.*

2. Alias dedit idem Sanctus literas annò 1552. Bazainum ad P. Melchiorrem Gonzalez: quibus ei author est, ut quàm maximè studeat conciliandæ sibi hominum benevolentia prudentiâ, & humilitate. *Si fueris humilis, & prudens, inquit, magna me spes tenet, te plurimum, DEO juvante, fructum relaturum.* Et infra: *Spero enim, fiducia non defuturi favoris Domini Nostri, te, si fueris humilis, in magnum concionatorem evasurum; quamvis paucioribus naturæ dotibus ad id esset instructus.* Et iterum: *Mihi crede: spes ampli successus in perorando è sacro pulpito, non est sita in exquisitione sacre doctrinae, in elocutionis elegantia, in pompa*

pompa, & specioso choragio facundia. Caput & appendium artis est, iis probari, & placere, quod alloquaris: & prius parasse claves cordium, quàm aurium aditum tentes. Persuadebis, quod voles, site, qui audiunt, amaverint. Epist. novar. l. 5. ep. 16.

3. Eundem diem insignibus miraculis Potami in Calabria illustravit idem S. Apostolus, mortuis suscitatis, & fanitate reddita annò 1652. Matronæ Sorianensis duo filii, Carolus, & Bruno, eadem nocte, in eodem strato jacentes, fatali quodam morbo extincti erant. Consternata duplici funere mater ad Thaumaturgum Potamiensem, Magnum Xaverium, supplex recurrit, emisitque votum procurandi sacrum in ejus honorem, si filii vitæ restituerentur. Dormienti apparuit Sanctus in amictu Sacerdotali, dixitque: Filios ejus sanos esse. Expergefacta vivos sanosque reperit, & jurata coram Judicibus constitutis miraculum confessa est. Altera quoque Portia Garofoldi, filiam Catharinam lethali morbo op-

pressam, & omni sensuum usque destitutam, voto à se facto ad Divum Potamiensem, subito sanitati restitutam, testata est. Tertia etiam, Vitaliana Rimedi, juridicè asseveravit: se ipsam ex doloribus colicis triduo jacuisse absque omni sensu; monitam autem ab apparente sibi sancto Apostolo, ut suam opem imploraret. Imploravit, & repente sana surrexit. Quarta Anna Primeriani in primo partu gravissimè cruciata, cum secundo vicina esset, voto facto S. Xaverio, sinè omni dolore prolem est enixa 2. Aprilis. *Ex libello Miraculorum à S. Xaverio editorum Potami, legitimè approbato.*

Eodem die obierunt.

4. Limæ in Peruvia, annò 1626. P. Didacus Martinez, Hispanus, magnus in illis terris operarius. Commendaverat enim illi Indorum salutem discretis vocibus ipse Crucifixus Jesus, quam Didacus multis, magnisque laboribus egregiè promovit; admirandis solatiis inter colloquia cum Sanctissima Trinitate,

tate, DEI para Virgine, & Angelis recreari solus. Sæpe futura prædixit ex vero, non semel visus in aëre sublimis. Exercendis actibus divini Amoris, & gratiarum actionis ita assueverat: ut primùm intra diem unum ducentos, deinde trecentos, postea mille, denique etiam septem millia elicuerit.

5. Parmæ in Italia, annò 1606. innocentem, & insigni virtute adornatam, animam edidit Carolus Cæsarius, Italus, Scholasticus; postquam illam anno præterito, 2. Februarii, præsentè DEI para, Angelo Custode paranymphe, Sponso Christo desponderat; prout retulerunt, quibus arcana conscientia illius patuerunt.

6. Posnania in Polonia, annò 1662. P. Gaspar Druzicki, Polonus, exuvias corporis, perpetua, & acerba mortificatione exhausti, deposuit, ejusdemque incorruptionem meruit. Vir fuit Apostolico spiritu in agendo, admirabili lumine in scribendo, sublimi prudentia in regendo conspicuus, atque inter prima Provincia lumina censendus;

confirmatus in gratia, profundissimæ
DEI Parentis tenerrimo, & accurato
cultu insignis, prophetiæ & ætæ
contemplationis donô • adeoque com-
muni sanctitatis eximiæ famâ illustris.
Plura & singularia dat vita typis edita.

7. In Insulis Marianis, quæ aliàs in-
fami nomine *Latronum insule* diceban-
tur, annô 1672. à barbaris occisus est P.
Didacus de San Vitores, Hispanus: post-
quam cum novem Sociis in iisdem tam
fructuosè laboravit; ut intra quadriennium
in tredecim insulis, 50. millia, &
amplius, barbarorum Christo sint ag-
gregata. *Sotuell. in Bibl. Soc.*

8. Versaviæ in Polonia annô 1640.
P. Mathias Casimirus Sarbiewski, Polo-
nus, vir omni scientiarum genere ex-
cellens. Cùm Theologiæ laureâ or-
nandus esset in Academia Vilnensi, Vla-
dislaus IV. Rex Poloniæ gloriosissimus,
interesse, suoque annulo illum inaugu-
rari voluit. Plurimum famæ gloriæque
sibi comparavit Lyrica Poësi, Horatio
par non paucis visus, & insignibus en-
comiis celebratus à Poëtis Belgis. *Sot-
uwell. in Bibl. Soc.*

III. APRILIS.

I. **A** N N 1582. concessit Gregorius XIII. Pontifex Maximus facultatem : ut Confessarii Societatis à locorum Ordinariis ritè approbati, & à suis Superioribus designati, etiamsi Magisterii vel Doctoratûs gradibus in Theologia, aut Jure Canonico, insigniti non sint; possint S. Pœnitentiariæ Romanæ literas aperire, & absolutionis beneficium, juxta ipsarum dispositionem pœnitentibus impertire. *Bullar. Soc. Breve incip. Exponi nobis nuper fecisti.*

2. Romæ annô 1706. finita est Congregatio Generalis XV. præfidente A. R. P. Michaële Angelo Tamburino, primùm ut Vicario Generali, mox ut Præposito Generali Societatis. *Decretum ejusdem Congregat.*

Eodem die obierunt.

3. Guamangæ in Peruvia, annô 1598. P. Jacobus de Zuniga, Hispanus, multas terras, & maria emensus lucrandarum animarum causâ, relictis ubique excel-
sæ virtutis vestigiis. In supremo morbo

bo singularem Divinæ providentiæ circa se curam expertus est. Cum enim languente & cibos nauséante stomacho aliquando insinuâisset; cuniculi carnes sibi non ingratas futuras, & alia vice certum pisciculorum genus optaret; adfuit illicò ante domum, qui cuniculum; & alius, qui pisciculos illos offerebat venales: quamvis cuniculi in tota regione prorsus non invenirentur, species verò illa pisciculorum non nisi rarissimè. Exequiæ defuncto celebratæ per octo dies, à Clero, & religiosis Ordinibus.

4. Viennæ annò 1654. heroica charitatis victima cecidit in obsequio peste laborantium, Joannes Baptista Lechner, Coadjutor, Germanus, ab obedientiæ, & paupertatis studio laudatus. Vexillum gestaverat in prophana militia; sed eò abjectò, ad Christi castra se recepit, & DEI-paræ Virgini in mancipium consecravit, gestatâ è collo catenulâ, quam secum sepeliri voluit. Vitam conclusit morte heroica, expertus illud: *Vexillum ejus super me charitas.*

5. In

5. In Belgio Antverpiæ P. Joannes Tollenar, Belgæ, annô 1643. Erga ægros pauperes tenera & forti erat charitate. Mortui pauperis cadaver, in humeros sublatum, è superiore ædium parte deorsum deportavit, cùm feretrum per angustos gradus ferri sursum non posset. Ægri, qui viaticum acceperat, vomitum generosè ipse hausit, in reverentiam Eucharistici JEsu. Aliàs è pauperis ulceribus horridi scutella bibit, ut se pervinceret. Animus illi excelsus & imperterritum ingenium: quod ipse illa ferè cote acuebat: *Ad majorem DEI gloriam. In Nomine Domini.* Auctor præcipuus fuit insignis Libri: *Imaginis primi seculi Societatis.* Inter moriendum se allocutus: *Ubi, ajebat, ubi hodie erimus?* & respondit sibi: *In sinu JEsu & Mariæ.* Felix receptus! utinam esset noster! mortuo parentârunt etiam Episcopi, & primaria Literatorum Sodalitas magno apparatu.

IV. APRILIS.

I. **A** Nnô 1600. Florentiæ S. Maria Magdalena de Pazzis, in mentis ex-

excessu vidit gloriam B. Aloyſii Gonza-
gæ, erupitque in hæc verba. O quam
gloriam habet Aloyſius, filius Ignatii !
Nunquam id credidiſſem, niſi mihi o-
ſtendiſſet meus JEſus. Vellem proſi-
ciſci per totum orbem, & dicere: quòd
Aloyſius, filius Ignatii, ſit magnus San-
ctus. Habet tantam gloriam, quia o-
perabatur ad intus. Aloyſius fuit Mar-
tyr incognitus, tum per ſui mortifica-
tionem; tum quia intimè cruciabatur,
quòd DEUM non amaret, ſicut deſi-
derabat; & quia videbat illum ab homi-
nibus offendi. Sagittabat cor VER-
Bi, quando erat hic inter mortales; ſci-
licet crebris actibus Divini amoris, alia-
rumque virtutum: & nunc dum eſt in
cœlo, ſagittæ illæ conquieſcunt in cor-
de illius. *Nadaſi in Indice Memor.*

Eodem die obierunt.

2. Ulyſſipone, annò 1552. Pater
Gonſalvus de Medeiros, Luſitanus; So-
cietati olim aggregatus, poſtquam pro
concione audivit: altilia, non niſi occi-
ſa, & deplumata, regiæ menſæ inferri.

Sta-

Statuit igitur, omnibus relictis, mundo, & sibi melius, ut cœlesti mensæ fieret idoneus. Quando graviter perplexo de salute sua æterna, adfuit Angelus, dicens: *Confide, tu salvus eris.* Manè tres horas, vesperi alias tres orando ducebat, S. Thomam Aquinatem dicitur totum memoriâ complexus.

3. Compluti in Hispania, annô 586, P. Joannes Ramirez, Hispanus, pro concione dicere, ac vivere desiit; magnum inter claros Hispaniæ concionatores nomen. Vox ejus vox erat virtutis divinæ. Valentia è triginta prostituti pudoris fœminis, quæ cuidam ejus concioni aderant, duæ supra viginti ad castitatis castra repentè sunt conversæ. Salmantica per Quadragesimam auditus, ducentos præstantis indolis ac doctrinæ adolescentes, inter quos clarissimus Theologus Franciscus Suarez, impulit ad varios Religiosorum ordines. In quodam dubio cùm coram Imagine DEI-paræ Virginis consilium ejus imploraret: Imago manifestè illi annuit, capite inclinato. Hæsitanti adhuc, &
nutu

nutu capitis, & voce diserta respondit Virgo : *Ità faciendum esse.* Et de qua agebatur , felicem exitum est sortita. Oranti intensius pro defuncta scemina nobili coram Venerabili , apparuit illa , tota in igne , dixitque : æternis suppliciis se addictam ob confessionem præ pudore sacrilegè factam.

V. APRILIS.

I. **A** Nnô 1525. S. Ignatius intentus in peregrinationem Hierosolymitanam, Romam pervenit, habitu peregrini vilis, & subsidio omni destituti , præter copiosissimam in Divina providentia fiduciam. Acceptâ ab Hadriano VI. Pontifice benedictione, Pedes & mendicans Venetias tetendit. Perpulerat eum quidem quorundam benevolentia : ut nummos septem aureos acciperet in futuram navigationem , & occursuras necessitates : at ille mox graviter doluit de admissis, omnesque nè obolo sibi relicto , in occurrentes mendicos divisit , ratus satis opulentum, & benevolum provisorem sibi suffi-

sufficere **I**EUM. *Bartoli in Vita lib. 1.
num. 22*

2. In Hispania, inclyta Compluten-
sis Academia annô 1602. hoc die datâ
epistolâ ad Clementem VIII. omni, quo
poterat, optimo modo fidem fecit: Do-
ctores suos Theologos, ex mandato su-
premi Senatûs S. Inquisitionis, Librum
P. Ludovici Molinæ diligenter legisse,
considerâsse, & excussisse, tam priva-
tim, quàm collatis in unum consiliis;
sententiâque suam pro illo ad sacrum
illum Senatum expedivisse. Hanc e-
pistolam dedit Academia prædicta in
confirmationem prioris, quam anno
præcedente, 10. Novembris expedive-
rat ad eundem Clementem, significan-
do, de diligentissimè excusso libro Mo-
linæ per annum integrum, & sententiâ
pro illo pronuntiâtâ: quam etiam ap-
probârunt plurimi alii Hispani Docto-
res. Epistolam utramque recitat. *E-
leuth. hist. de Auxil. l. 4. c. 35.*

3. In Gallia annô 1565. ingens tem-
pestas consurrexerat contra Collegium
Parisiense, imò sub hoc nomine contra
So-

Societatem universam. Contra Collegium in Senatu steterunt, & agnârunt, nomine Academiae Paschalius quidam, antesignanus ceterorum; nomine Episcopi alius, nomine civium seu mercatorum alius, alius nomine Curionum, ac denique pro mendicantium Ordinibus alius. Adversus tam numerosam & potentem aciem unicus pro Societate stetit Patronus, Petrus Versoris, qui hac die non minus graviter, quam fideliter, & feliciter peroravit. Post hunc consurrexit Advocatus Regius, homo ancipitis religionis, cujus tamen in Senatu Parisiensi maxima erat autoritas. Prima specie agere videbatur pro Societate: sed paulò post acerbissimè in eam est invecus. Profecit tamen nihil, cum omnibus affectis suis. Senatus rejecit causam ad regium consilium. Interim Pontifex Pius V. datis literis, plenâque autoritate sua, causam Collegii commendavit Regi, & Cardinali Borbonio: & sic compositi sunt motus.

Sacchin. p. 3. libr. 1. n. 8. & seqq.

Eodem die obierunt.

4. **C**imbricæ, annô 1599. P. Georgius Tavora, Lusitanus. In obsequio peste infectorum. Vir planè n. i. f. e. r. i. c. o. r. u. m. n. a. t. u. s. v. i. d. e. b. a. t. u. r. a. d. n. i. f. e. r. o. r. u. m. l. e. v. a. m. e. n. Ipse ægros è publico in hospitia deportabat, lavabat, vestiebat, tondebat, vulnera fovebat, tuguria construebat, ligna cadebat, & comportabat, nihilque omittebat, quoad corporum curam, ut animas lucraretur. Cum à Sandapilariis efferretur ipse, urbs tota ingenti miserorum ejulatu personuit.

5. Bittunicæ in Gallia, annô 1635. P. Ludovicus Lallemant. Innocentia illi nulla graviore noxâ temerata. mirum in affectus suos dominium. Paupertas etiam in Bibliis sacris, & Breviario relucens, conscientia quotidie diligenti exomologesi purgata. Mortuo capilli, & vestes vulsæ ad venerationem.

6. Montellæ in Hispania annô 1637. P. Martinus de Roa, Hispanus: post annos sedecim impensos Cordubæ juventuti humanioribus literis, & solidæ pietatis

tatis exercitiis excolendæ, acque sacra-
rum literarum eruditam interpretatio-
nem, gubernationi admotus, in pru-
dentiâ, & charitate rexit Collegia, Xe-
rense, Astigitanum, Hispalense, Male-
citanum & Cordubense, ac denique
Provinciam Boëticam. Inter curas
gubernationis non omisit piorum, eru-
ditorumque librorum elucubrationem:
quorum duos supra viginti recenset So-
tuellus *in Bibl.*

7. In America annô 1690. odiô fi-
dei interfecti sunt à barbaris Taurama-
ribus P. Didacus Ortiz de Zovanda, &
P. Emmanuel Sanchez. *Ex libro Sus-
fragiorum.*

VI. APRILIS.

I. **A** Nnô 1552. S. Xaverius in pro-
cinctu itineris Sinensis, com-
municavit P. Gaspari Barzeo, Rectori
Collegii Goani, Privilegia Pontificia
Societati concessa, sibi recenter trans-
missa à S. Ignatio; concedendo etiam,
ut eorum usum aliis, quos idoneos ju-
dicaverit, communicare possit. Sub-
jun-

junxit deinde complura monita, quæ diligentissimè observaret, ad felix regimen istius Collegii. Primum est : ante omnia satage, ut in continuo intimæ tuæ depressionis sensu defixum teneas animum. Cum Patribus, sive qui domi tecum vivunt, sive qui alibi degentes tibi subsunt, age semper cum magna modestia, affabilitate, indulgentia ; sinè asperitate ulla, vel fastu : nisi si qui eorum tua moderatione, & humilitate abuterentur. Quidquid à Patribus, aut Fratribus contra obedientiam peccabitur ; aliqua pœna vindicetur : & in hoc Sacerdotum supra Clericos & Laicos nihil eximii fors habeat. Si qui è tibi subjectis superbè se tecum gerent, & opinione sua tumidi, supercilium elatum, ac frontem duram opponent tuis nutibus, eos tu vicissim preme, plus imperiosæ severitatis, quàm benignæ affabilitatis ad illos adhibens. Ergo pœnas istis, maximè pro culpis quotidianis, publicas injunge ; ac omniratione provide, nè debilitatem in te aliquam hi sentiant, séque timeri putent.

tent. Nihil magis confirmat in audacia, provehítque ad rebellíem contumaces subditos; quàm experimentum infirmitatis in Præsidibus. Fac igitur omnino, quod jubeo; ne te respectus ullus, aut metus judiciorum, sermonúmque teneat, quo minùs quod debes, exequaris. *Epist. nov. l. 6. epist. 4. & 5.*

2. In Urbe annò 1570. Vaticanum Pœnitentiariorum Collegium, Societati reluctanti à Pio V. impositum, hoc die cum ipsius benedictione largíffima occupatum est à duodecim presbyteris nostris, variarum linguarum peritis: ut cujusvis nationis accedentibus hominibus usui esse possent. *Sacchin. part. 3. lib. 6. n. 1. & seqq.*

3. Rigæ in Livonia annò 1582. auctoritate Stephani Regis Poloniæ, compulsus est Senatus civitatis tradere Societati Templum S. Jacobi, cum ædibus adjacentibus, expulsis hæterodoxis ministris. *Sacchin. part. 5. libr. 2. num. 83.*

4. In

4. In Americæ portum, Buenos
Aëres dictum Hispanis, feliciter appul-
si sunt Missionarii nostri 44. annô 1691.
operaturi salutem Americanorum in
provincia Paraquariæ, numerante præ-
ter Collegia Reductiones populosissi-
mas 26. quarum minima numerat qua-
tuor, aut quinque millia Christianorum.
*Ex literis P. Antonii Sepp datis in Europam,
1692. impressis Norimbergæ in Germania.*

Eodem die obierunt.

5. Mussiponti in Lotharingia, annô
1604. P. Thomas Darbispheirus, seu Al-
bicher, Anglus, è patria odiô fidei pro-
scriptus. Ad carceris ærumnas ferendas
animatus est ab ipso Christo objectu cru-
entæ imaginis suæ. Cum deliberaret, an
Carthusiam, vel Societatem ingrederetur,
inter orandum vidit virum clausis
januis conclave intrantem, audivitque
dicentem: *Tu quidem Carthusianus si eris,
saluti tuæ consules; sed ubi futurus es
proximus?* In Societate egit Magistrum
Novitiorum religiosissimum, operarium
strenuissimum usque ad octogesimum

sextum ætatis annum, catechismum tam parvulorum tam solidum, & clarum: ut ejus catecheses Theologi in commentarium referrent.

6. Regina-Hradeck in Bohemia, annô 1654. P. Matthias Preitenberger, Bohemus, religiosa morte defunctus est, quem puerum DEI-para Virgo à gravi morbo liberaverat. Ut in Societatem admitti posset, ope S. Norberti, & S. P. Ignatii impensius imploratâ, strumam depulit. In tyrocinio Magistri Novitiorum jussu imperavit muscis, aliisque vermicibus infestis; ut è granario facerent, nec corrumpere frumentum, in usus fervorum DEI congregatum. Habuit vim prompta obedientia. Conciderunt enim animalcula illa in tanta copia, ut palis ejici debuerint. Obsequio peste tactorum bis caput suum, & operam devovit, magna virtutis, & Societatis commendatione. Si quid novarum vestium ei afferretur, negabat hæc esse idonea vestiendo cadaveri; rejiciebatque.

7. Vilnæ in Litvania annô 1668. Michael Judkiewicz, Litvanus, Coadjutor
Ter-

Temporis. Angelicæ puritatis studio-
fissimus, ante somnum manus sibi colli-
gabat, ne fortè inter dormiendum mi-
nùs conveniente corporis tactu exerra-
rent. Totos 26 annos in Collegio nu-
merosissimo impendit officio coci tam
accuratè, ut assiduis videretur ipsi ob-
versari illud S. Patris effatum: *Dum ser-
vio iis, qui sunt servi Domini mei, cito me
servire ipsi omnium Domino.* Unde cum
duobus circiter ante obitum annis Supe-
riores illum à laborioso illo avellere vel-
lent munere: cum lacrymis deprecatus
est eam indulgentiam: *Ab liceat mihi,*
orabat, *ad supremum usque agonem San-
ctis DEI id præstare obsequii.* Et præsti-
tit fideliter, alacritérque usque ad mor-
bum supremum. *Ex Annuis.*

8. Varsoviæ in Polonia, annò 1666.
P. Joannes Rywocki Prutenus: Vir mor-
tificationis, & religiosæ perfectionis per-
quàm studiosus. Ab ipso tyrocinio, as-
sumpto corporis vexandì studio, nec
muscas, nec culices à facie, vel manibus
abigebat; & quamvis per plures annos
ante mortem acutissimis configeretur

doloribus, consuetas corporis afflictiones nunquam intermisit. Coram Venerabili plures transigebat horas, ac præsertim illam, quæ post mensam relaxationi animi concedi solet. Cum Provincialis iter ageret, semper oculos, & mentem in Christi Crucifixi effigiem, intentam habebat, dicebatq; se à Christo Crucifixo mirabilem viam ad perfectionem didicisse. Gubernationis dono præstans, Collegia Brunsbergense, Vilnense, Domum Professam Varsoviensem, & bis totam Provinciam Litvanam gubernavit.

VII. APRILIS.

I. **A** Nnô 1541. Ulyssipone solvit in Indiam S. Xaverius, cum Prorege Martino de Sosa, & duobus sociis, Paulo Camerte, & Francisco Mansilla. Jusserat Rex procuratorem classis Ataidium Comitem: ut omnia, non solum ad necessitatem, sed etiam commoditatem, largè suppeditaret. Sed multa habita contentione cum Xaverio, non plus extorsit: quàm ut pauculos libellos, & rusticas penulas pro frigore hyemali arcen-

arcendo admitteret. Tantum enim opibus sanctæ paupertatis detrahi, ditabat Xaverius: quantum adderetur de bonis terrenis. *Bartoli in vita lib. 1. num. 32.*

2. In Urbe anno 1655. creatus est Pontifex Alexander VII. antè dictus Fabius Chisius. Propensum animum in Societatem declaravit, tum aliis faculentis argumentis, tum maximè constanti fortique sollicitudine: ut Societas, quæ ex observantia erga sedem Apostolicam, è ditione Veneta ultrò cesserat sub Paulo V. in eandem restitueretur. Quod tandem evicit. *Gomez in Elog. Soc.*

3. In India egregiam epistolam dedit S. Xaverius ad P. Barzeum, virum Apostolicum: quam sic orditur. Petis à me, mi Gaspar, ut quoniam multus esse soleo in commendanda humilitate, & tu ipse intelligis, quanti ea virtus pretii, ac momenti sit: etiam ejus exercendæ quandam methodum suggerere nè graver. Equidem libenter in eo argumento verfor: ac quoniam tui causâ plurimum, & tibi audiens circumstre-

pere plausus concionum interitum (ut
est amor anxius) vereor : nè dum sentis
te placere omnibus , incipias ipse tibi
non displicere. Adscribam hìc , quæ in
mentem veniunt idonea, nî fallor, ut ve-
lut amuleti tibi vice fuit, ad præverten-
dam vim noxiam blandi veneni arro-
gantiæ, per auram popularem, inter
gratulationes, insidiosè ad incautos ad-
repentis. Ità Xaverius : proponit de-
inde varia media. *Epistol. nov. l. 6. ep. 1.*

Eodem die obierunt.

4. Vigornia in Anglia , annô 1606.
P. Edvardus Oldetonus Hallus, Anglus,
post 18. annos in patria excolenda mul-
to labore positos, tentus, atque in odium
fidei Catholicæ suspensus, & laniatus.
Ignis, quo ejus intestina combusta sunt,
per totos 16. dies extinguì non potuit,
licèt aquâ largissimè affusâ. Crevit po-
stea in eodem loco gramen, in modum
regii diadematis, diùque perseveravit.
Inter alios ad Ecclesiam reductos, nobi-
lem matronam in sua secta contumacis-
simam, expugnavit tandem (cùm ratio-
ni-

nibus flēti non posset) pertinaci quatuor dierum jejunio. Fausta est ipsa, conversam se; quod vidisset P. Edvardum sui causā, quanto jam die jejunium tolerare.

5. Madriti, annō 1658. mors suavissima sustulit P. Joannem Eusebium Nirembergium, Germanis parentibus in Hispania ortum: cujus morientis vox, post altum silentium fuit: *Quām dulcis res est mori!* Ad talem mortem per omnem vitam se disposuit singulari orationis, & mortificationis studio. Orationi, dum scholasticus esset, quotidie quater nas dabat horas, septenas postea. In alios blandissimus, in corpus suum crudus omnino fuit, quod exquisitis modis, & somno quatuor tantum, vel trium horarum, atterebat; nunquam lecto, nisi cum ægrotaret, usus. Dirigendis in spiritu Prælati, Proceribus, & Illustribus matronis, excipiendisque affluentis populi confessionibus ita se impendit: ut miraculi loco habitum sit, eum tot tantisque elucubrare potuisse Tomos, & libros eruditione omnigena refertos.

Quinquaginta recenset Sotus in Bibliotheca Societatis. Non unum misit DEI-para Virgo ad P. Joannem pro consilio in salutis negotio. Angelus quoque expeditur quendam ad ipsum: ut quædam ab Angelo dicta obscurius, sibi peteret explicari.

VIII. APRILIS.

ANnô 1544. S. Xaverius literis Manapatate datis ad P. Franciscum Mansillam, laudat fructuosum ejus laborem in excolendis Indis sibi commissis, monétque: ut fructum omnem non sibi imputet, sed **Authori DEO**. Sic tecum reputa, inquit, si quid bonæ frugis molendino elaboretur, totam ejus in solidum laudem esse magni Molitoris, & Domini, qui aquam affundit, quâ mola versatur, ac tota incitatur, ac vivit machina. *Epist. nov. lib. 2. epist. 4.* Miranda DEI judicia! Insignis hic operarius, à sancto Apostolo tam laudatus, tot epistolis informatus, eò tandem devenit; ut è Societate dimitti debuerit. Nimirum in provectiore ætate eam amplexus,

xus, ingenium attulit minùs tractabile ;
& bona, quæ agebat, proprii judicii, ac
voluntatis tenacitate corrumpebat. .
Cùm igitur Superioribus non satìs mo-
rigerum se præberet : maluit Sanctus ,
in tanta operationum paucitate , labo-
rum socio carere, quàm cervicosum to-
lerare. *Orland. hist. Soc. part. 1. 5. n. 94.*

2. In Prussia Regiomonti, civitate
vasta, inchoata est Missio Collegii Bruns-
bergensis , annò 1650. promovente
Serenissima Regina Poloniæ Ludovica.
Primi illuc expediti sunt P. Michaël
Radau, & P. Andreas Zieniewicz ; ille
Germano, hic Polono idiomate rem-
Catholicam promoturus. Insignes at-
que copiosos fructus tulit hæc Missio :
quæ nunc jam quinque constat opera-
riis nostris, numerátque Catholicos mil-
lenos , quorum illo tempore erant per-
pauci. *Ex Histor. Collegii Brunsbergens.*

Eodem die obierunt.

3. Ulyssipone, annò 1589. magnus
in pusillo corpore Servus DEI P. Leo
Henriquez, Lusitanus : præclara illius

obedientiæ, humilitatis, aliarumque virtutum decora, terribilem fecerunt dæmonibus, gratiosissimum DEO, & hominibus. Non uni comparuit adhuc vivens, & absens, juvitque in gravi necessitate. Coram Sanctissimo Sacramento ferventiùs oranti pro avertendis publicis calamitatibus, allapsa vox est ex hostia sacra: *Nequaquam, nequaquam! Dimitte me, dimitte: nam castigabo, castigabo.*

4. Messanæ in Sicilia, annò 1592. obdormivit in domino P. Antenius Sardus, Siculus, ante initam Societatem medicus celebris, & qui quasi principatum artis medicæ per Siciliam obtinebat. At ubi à Christo audivit: *Veni post me, faciam te fieri medicum animarum*; relictis omnibus Societati ejus se addixit cum tribus filiis eximiæ indolis; responditque cumulatè vocationi suæ moribus, & gestis.

5. Luxenburgi in Germania, annò 1657. religiosam mortem oppetiit P. Dominicus Pierius, Belga; longâ plus quàm quatuor, ac triginta annorum patientiâ in humanioribus literis traden-

dendis exercitatus, cum amplissimo fructu virtutis. Apud omnes singularis modestia, suavis animi candor, & religiosus agendi modus, nomen *Boni Patris*, illi conciliârunt.

IX. APRILIS.

I. **D**Efuncto Julio III. Pontifice successit anno 1555. Marcellus II. Cervinus antè dictus, ingenti bonorum omnium gratulatione, ac plausu, ipsis etiam plaudentibus sibi purpuratis Patribus, ob tam felicem electionem. Novum Pontificem cum adorandi, gratulandique causâ, Noster quoque adiisset Pater, S. Ignatius: Pontifex hominem arctè complexus, & suaviter deosculatus, cum eo inambulans, de re componenda Christiana, de propaganda Christi fide, de veteri disciplina restituenda, de sanandis denique affectis Christianæ Reipublicæ partibus, multa contulit. Denique cohortatus ad augendam Religiosæ militiæ Societatem; *Tu, inquit, milites collige, & bellatores instrue: Nos utemur.* Sed spes amplissimas

paulò post inopina mors succedit. *Orland. hist. Soc. p. 1. l. 15. n. 3.*

2. In Hispaniam expeditivit S. Pater annò 1553. P. Hieronymum Natalem, cum titulo, & potestate Commissarii; ut Constitutiones recens editas promulgaret: & si videretur è re divina, & communi Societatis bono futurum, etiam declararet, corrigeret, & ad constantem observantiam aptaret. Tantum homini tribuit Vir modestissimus, & rerum suarum parcus æstimator. *Orland. ibid. lib. 13. n. 7.*

3. In India S. Franciscus Xaverius ad Sinas profecturus annò 1552. epistolam dedit Romam ad S. Ignatium; quâ petiit idoneos operarios pro vinea Indica. Concludit epistolam: *DEUS nos in cœlestium felicitate, & (si ex ejus gloria futurum est) in hac vita conjungat. Id enim si mihi imperetur, Obedientiæ vi nullo negotio effici potest.* Epist. veterum lib. 4. epist. 6. En stupendam resolutionem, ad nutum obedientiæ deferendi terras vitâ sibi chariores, Indiam, Japoniam, Si-

Sinas; & remetiendi Oceanum, immenso tractu ab illis avulsum!

Eodem die obierunt.

4. Vallisoleti in Hispania annò 1615. pro fide exul, P. Guilielmus Vestonius, Anglus, post ærummosissimos carceres annis septemdecim toleratos infractâ constantiâ. Expeditus ex Hispania in Angliam, vestes novas admittere noluit, dicens: se in attritis, & vilioribus faciliùs à DEO cognoscendum pro suo. Post sacrificium Divinum celebratum horam integram dabat gratiarum actioni, & colloquio cum DEO: cui cùm aliquando anxius se, & negotia sua commendaret, in carcere; vidit instar fili lucidum radium protensum è cœlo, cum hac voce: *Hoc ego te filo suspensum habeo è providentia mea; tecum sum ego, nec te deseram.* Indè illi admirabilis fiducia in DEUM, inter mille præsentissima capitis pericula, & infestissimos Dæmonum insultus; quos vicissim ipse graviter vexabat, eijciendo ex energumenis. Præfuit Missioni Anglicanæ singulari prudentiâ,

dexteritate, & zelo, fructu vero incomparabili. Accepto imminentis mortis nuncio, exultans occinuit: *Letatus sum in his, quæ dicta sunt mihi in Domum Domini ibimus.*

5. Messanæ in Sicilia, annô 1612. inter dulcissimos celestis musicæ choros, requievit P. Hieronymus Galitia, Siculus ingenio, doctrinâ, puritate, & religiosæ disciplinæ studio insignis.

6. Romæ annô 1583. Vincentius Aragonius, Ducis Terranovæ, & eo tempore Gubernatoris Mediolanensis, filius: ut egregiè efflorescentem virtutem suam proveheret ad perfectionem, & honores Ecclesiasticos, quibus à patre parabatur, declinaret: incio ipso Romanæ evolavit, & se ad Societatis domum probationis recepit. Sed mox gravi ægritudine correptus, intra decimum quartum diem piè decessit. Initio morbi Cardinalis Farnesius juvenem ad palatium suum transferre sumopere contendit: sed ille in sinu Societatis pauper mori, quàm in palatio splendide foveri maluit.

X. APRILIS.

I. **M**Agnum columnen Societati subtraxit hic dies, annô 1585. Gregorium XIII. Pontificem Maximum, cœlo quidem maturissimum; ut qui ætatem ad annos 83. extenderat, meritorum autem copiam in omnem æternitatem. Nemo alius tot Societatem Constitutionibus, & Indultis firmavit, & munivit; nemo tot beneficiis ornavit, & locupletavit; nemo tot laudibus extulit, & planè paternâ curâ fovit. Unum pro multis beneficentiam ejus prædicabit æternùm, Collegium Romanum, munificentissimè grandi sumptu fundatum, præter plura alia urbis Collegia, & sparsa per orbem Seminaria, Societatis gubernationi tradita. Obiit Sanctissimus Pontifex in affluentia solationum liquidissimorum, paulò post, quàm P. Mesquita trium Japoniæ Principum Legatos, sacras ejus plantas, & supremam in terris dignitatem veneraturos, in Urbem adduxit. *Sacchin. hist. Soc. part. 5. lib. 5. num. 12.* Romani Pontificis

ficis idea , qui in pauperes vires centena aureorum millia (ut ex publicis tabulis constat) scribitur impendisse , rectè usus Christi sanguine , & liberalitate Christianorum : sub cuius Pontificatu in S. R. E. ditioe iustitia , pax , rerum omnium copia floruisse perhibentur. Laudatus est eximie à Magistro Antonio Mureto Lemovice excellentissimo Oratore , & non satis , materiâ orationem superante. *Brietius.* Eidem Pontifici in perpetuam rei memoriam existat insculptum sequens elogium Brunsbergæ : Gregorio XIII. Gente Boncompagno , patriâ Bononiensi , Pontifici virtute , doctrinâ , meritis in Urbem , & orbem Maximo , Seminariorum pro diversis mundi partibus viginti trium (& in his Brunsbergensis pro Svecia , Gothia , Vandal. Norveg. Dania. Pomer. Prussia ; Livon. Moschov. Russia , Litva. & Hungaria. Annô 1582.) Fundatori munificentissimo memoriam hanc erigi fecit Joannes Stephanus Wydzga Episcopus Varmienfis ; ut legant , & videant , qui carpunt , quæ non capiunt :

Romani Pontificibus esse simul divitias
artemque fruendi: & Catholicam Ec-
clesiam habere opes, non ut fervet, sed
ut bene eroget. Annô 1664.

2. In Lusitania annô 1596. Ulyssi-
pone in Japoniam solvit P. Carolus Spi-
nola, cum P. Hieronymo de Angelis,
& sex aliis sociis, quanta elacritate,
tam infelici navigatione. Vi enim tem-
pestatis acti sunt primùm in Brasiliam;
deinde altera tempestate in insulam
Portorizzo; denique cùm hinc cursum
repeteret navis, ab hæreticis Anglis
capta est, & in Angliam abducta cum
sociis. Nihil tamen hostile passi sunt,
quòd non de industria appulissent in
Angliam, & non Hispani, sed Itali es-
sent. Permissi denique repetere Ulyss-
siponem, post tot ambages, tantæque
pericula. Sed hæc omnia extinguere
non poterant charitatem, qua rapiebantur
in Japoniam, & ignes Japoniæ. Per
biennium sollicitavit P. Carolus Præpo-
situm Generalem, ac tandem impetra-
vit: ut iterum tentaret fortunam, quam
expertus est magis faventem; felici-
tér-

térque penetravit in Japoniam, ex illa
per ignes evolaturus in cœlum. *Hugo in
Vita c. 5. & seqq.*

Eodem die obierunt.

3. In Philippinis annô 1645. P. Jo-
annes Dominicus Aresius, Sardus, Mis-
sionarius impiger, inter orandum, ab In-
do (quem reprehenderat; quòd ma-
trem mori permisisset, se non vocato, ad
illam Sacramentis muniendam) lanceâ
trajectus occubuit. Percussorem nullo
modo prodere voluit; nè alicui exitio
esset, qui omnium saluti se devoverat.

4. Limæ in Peruvia, annô 1651. in-
nocentem vitam pia morte clausit P. Isi-
dorus de Saavedra, Peruanus, SS. Ignatii
& Xaverii, inò ipsius cœli Reginae con-
spectu, non semel recreatus, & ad excel-
sam virtutem provocatus.

5. Panormi in Sicilia, annô 1593.
Magister Joannes Baptista Tuballinus,
Italus, mori desiit, post toleratam per
annos undecim paralyfim, quâ prostra-
tus, jacebat immotus, cadaveris instar,
sed dolorum plenus. Nullum unquam
impatiens animi signum dedit; nun-
quam

quam petiit aliquid, quo recrearetur, licet obnixè invitatus à Superioribus, semper vultu amœno Angelum spirare videbatur, pati nescium, ità; ut ipsos quoque aliorum turbatos animos aspectu suo serenaret.

6. Ingolstadii in Germania, annò 1651. P. Georgius Stengelius Germanus: Doctorali Theologiæ laureâ, sed magis religiosa pietate ornatus. Fuit in dicendo, scribendo, & usu conscientias gubernandi, felix, amœnus, & solidus. Insectationes, quæ subinde occurrebant, non ut injurias, sed ut benevoli animi refferas accipiebat; vir & sinè supercilio doctus, & non artificiosè humilis. Ut proximo diutiùs, & solidiùs prodesset; labori dicendi ex pulpito sacro, junxit lucubrandi studium, editis in diversa materia libris ad septuaginta, & amplius, quos recenset Sotuellus in *Bibl. Soc.*

7. P. Didacus Strunica. Post abdicatas cum hæreditate lauta (Majoratum Hispani vocant) nobilitatis avitæ spes, receptus in Societatem Salmantica Indias omnibus votis concupivit. In Peruviana

se-

secunda navigatione delatus, cum in Americanis mancipiis instituendis, uti optaverat, lateret, translatus est subito ad Limanum tyrocinium regendum, ob eximiam sanctimoniam pari conjunctâ prudentiâ. Procurator ad conquiendum Christi cohortibus supplementum in Europam missus, inde copiosam strenuæ inventutis retulit manum. Dum infestum prædonibus mare percurreret, incidit in Anglorum classem: portentis simile visum est, quod oborta repente nebula, navim, qua vehebatur, oculis hostium subduxerit. Neque hoc prodigio caret, quod ægrotanti contigit. Jacebat omni ciborum sensu, gustuque captus. Jubente medico, ut ediceret, ecquid obsonii palato arrideret; ille ut erat obsequentissimus, candidè ferinam, nescio, quam appellavit. Sed hujus nè notum quidem illic nomen erat. Quæritur nihilominus, ut ægroto satisfiat. Prodeunti famulo puer ignotus in limine occurrit cum illo ipso ferculo: idque ipsum aliàs eidem accidisse narrant. Sic fervos suos DEUS, ac filios usque ad delicias amat.

mal. Extinctus est Guamangæ hoc die
37. annorum, sed virtutum plenus, &
meritorum. Exequiæ per dies octo à
Clero, & Ordinibus religiosis celebratæ:
Juvencius fol. 782

XI. APRILIS.

CUM laudatissimo Pontifici iusta
persolverentur, Gregorio XIII.
in Basilica Vaticana: P. Stephanus Tuc-
cius solemnè panegyri immortalia ejus
merita celebravit tantò splendidius,
quantò plùs veritatis, quàm pigmen-
torum Rhetoricorum, illustrabat oratio-
nem. Statuam in Capitolio S. P. Q. R.
posuit Principi Optimo, & Pontifici
Maximo; Societas multis sacrificiorum
millibus parentavit beneficentissimo
Patrono suo, & Fundatori Collegii am-
plissimi, è quo, velut ex arce, erum-
punt in orbem universum validæ copiæ
in propugnationem, & propagationem
Ecclesiæ: prout jam olim vaticinatus
est S. P. Ignatius, *Spondan. ad annum*
1585.

2. Idem Gregorius, Pontifex Maxi-
mus

mus propensissimi animi sui in Societatem insigne dedit argumentum annò 1573. Cùm enim hoc die accessissent eum, Congregationem tertiam Generalem celebraturi, P. Polancus Vicarius Generalis cum aliis aliquot Patribus deputatis, benedictionem à Sua Sanctitate petentes pro electione novi Prepositi Generalis, post obitum S. Borgia: peramanter excepit illos; insinuavit tamen: cùm præcedentes Generales omnes fuissent Hispani, nunc ex alia aliqua natione illum eligendum videri. Sed cùm Polancus reposuisset, Congregationes Generales ea potissimum de causa Romæ à Societate celebrari, ut sub umbra, & tutela Sedis Apostolicæ illæsa gaudeant suffragiorum libertate: facile annuit, benedixitque Pontifex. Et electus tandem est Everardus Mercurianus, is, quem ipsemet optaverat. Promovit negotium Electionis Beatissimus Pater non votis solum, sed Sacrificiis DEO oblatis. Cùm enim illuxisset dies Electionis, inter eundem ad Sacrum, clara voce, ut omnes circumstantes audirent,

rent, sacrificaturum Sacerdotem appellans : Fac de S. Spiritu, inquit, pro Generali Societatis legendo. Idémq; ob interrupta eo die comitia , jussit postero die fieri. *Sacchin. hij. Soc. p. 4. l. 1. n. 35.*

Eodem die obierunt.

3. Posnania in Polonia, annô 1610. P. Stanislaus Gawronski, Polonus, olim B. Aloysio Romæ contubernalis, & virtutum æmulus. Illustri licet domo natus, cum Romam proficisceretur, aurigam agere non erubuit; & aliàs etiam Rectorem Collegii agens, ultima omnia eligebat, cibo valde modico, sæpe nullo contentus lectulo duro, vestibûsque attritis passim utebatur. Quem comoditatum suarum neglectum videtur DEUS compensasse etiam in hoc mundo; quando post annos à morte duodecim, cadaver ejus inventum est penitus incorruptum, colore albo, quin & sanguine è presso labio, & auriculâ dexterâ expresso; cum interim Sarcophagus, ac vestes planè consumptæ essent. Rem & nostri, & quatuor Medici exploravêre, auxit-
que

que admirationem corporis complexio,
succis, & carnis plena, locúsque sepulchri
humidus à fluvio vicino.

4. Limæ in Peruvia, annô 1652. ter-
rena reliquit Antonius Ruiz de Monto-
ya, Apostolicis laboribus in Paraquaria
perfunctus. A DEI para Virgine, ut Se-
raphinorum Regina multis precibus, &
sui mortificationibus Seraphicum erga
DEUM, & ipsam amorem petiit, ac im-
petravit. Offerrens illi aliquando cor
suum, vidit ab ipsa gratiosè acceptari, &
in pectore suo recondi; ac vicissim cor
Marianum pectori suo inferri. A Christo
lateri ejus aperto admotus, cœlestes deli-
bavit delicias. In quanta fuerit opinione
sanctitatis, funus docuit. Prorex enim
Peruanus cum consilio regio, suis hume-
ris corpus P. Antonii sepulchro intule-
runt: Religiosus autem pius de Merce-
de Redemptionis Captivorum, vidit ani-
mam ejus cum gloria cœlo inferri.

5. Vilnæ in Litvania annô 1668. P.
Joannes Jacknowicz, Litvanus. Inter
quævis honorata officia, quæ gerenda
fuerunt, sive Rectoris, sive Præpositi, in-
sti-

stituendis rudibus, juvandisque pauperibus constanter se se impendebat. Ter ad obsequia pestiferorum se demisit. In suprema ætate, ferè octogenarius, ad Grammaticam docendam descendit : nec paucis editis libellis proximi salutem promovit, vir æquè humilis, ac zelosus. *Sotuell. in Bibl. Soc.*

XII. APRILIS.

I. **A**Nnô 1599. Albertus Archidux, Cardinalis, & Lusitaniæ Gubernator, literas dedit ad Clementem VIII. quibus significavit: P. Ludovici Molinæ librum de Concordia Liberi Arbitrii, cum Gratia donis, divina præscientia, & prædestinatione, à se traditum esse examinandum Senatui Inquisitionis, aliisque Doctoribus, inter quos aliqui erant ex Ordine S. Dominici: atque ab ipsis in eo libro nihil comperitum esse, quod Censuram promereretur; imò potius judicatum esse; eum continere doctrinam valde utilem, sanam, & conformem Scripturæ, Conciliis & SS. Patribus; & quòd Author

omnibus, quæ opponebantur¹, solidè satisfaciebat : ut liquet ex Decreto ejusdem S. Inquisitionis. *Hæc Albertus Cardinalis.* Sic in judicio contradictorio probatus & approbatus liber (qui primus fuit ex editis in materia Theologica, à Societatis Theologis) ac insuper à regiis Castellæ & Arragoniæ Conciliis laudatus, gravi præjudicio tutus videbatur : sed ut magis inclaresceret, ad tribunal Romanum trahi debuit. *Euth. hist. de Auxiliis lib. 2. cap. 3. & 4.*

2. Venetiis annò 1550. institutum est Collegium Societatis, promovente, imò Authore, Andrea Lipomano, Viro amplissimo, & doctissimo : qui jam antè primum in Italia Collegium Patavii erexerat, alebátque ibi personas duodecim ; quod etiam pro Venetiis à S. Ignatio expetiit. *Orland. hist. Soc. l. 10. n. 96.*

3. Romæ, post translatum ad Beatos S. Franciscum Borgiam Præpositum Generalem, celebrari cœpta est Congregatio III. Generalis : in qua deinde P. Everardus Mercurianus electus est

in

in IV. Societatis Generalem. *Hist. Soc.*
p. 4. l. 1.

Eodem die obierunt.

4. In Æthiopia, annô 1640. P. Brunus à S. Cruce, Italus, & P. Ludovicus Caldeira, Lusitanus, in odium fidei ab Alexandrinis Schismaticis suspensi, & lapidati, pro more Æthiopum hac morte Catholicos plectentium. P. Brunus ante suspendium ad Patris Ludovici genua provolutus, petiit ab eo benedicti funi suo, & sibi, multaque mortificatione se ad eam lauream disposuit. Aliàs ab iisdem Hæretico-Schismaticis Catholico nomini infensissimis, quinque lethalibus vulneribus fauciatus est: vixit tamen superstes, altiori theatro, & gloriosiori triumpho reservatus. Cùm aliquando DEI paræ Virginis peteret robur, & constantiam in periculis, & tormentis, adspectabilis facta Virgo Mater annulo in digitum inserto, eum sibi despondit. Propertius Medicus, P. Brunni Germanus, acerbis doloribus humeri afflictus, audita ipsius morte, literas,

quas antè ab ipso ex Æthiopia acceperat, humero ægro admovit, petens à DEO sanitatem, si verum esset, quòd P. Brunus odio fidei Romanæ occisus esset. Confestim cessavit dolor, nec rediit.

5. In Peruvia, annò 1603. P. Petrus de Anasco, Hispanus, ad immortales transiit, percharus DEI-paræ Virgini, à qua cum parvulo JEsu comparente, sanitati olim restitutus fuit, & jussus ingredi Filii sui Societatem. Ad insignem perfectionem se excitabat exemplis aliorum, quibus convivebat, observando quam virtute quis excelleret, eamque imitari studebat.

6. Montanæ ibidem annò 1624. non sinè suspitione propinati veneni obiit P. Gaspar Ruefs, Germanus, zelo Apostolico, & linguarum novem peritiâ præstans. Pudicitia, & Obedientia insignis specimen dedit: quando, in defectu medici, adducta est anus honesta, quæ gravi morbo remedium afferret. At P. Gaspar eam conspicatus, illicò contestatus est, se mori malle, quàm partem aliquam

liquam sui committere foeminae. Ubi
autem intellexit, eam esse Superioris
voluntatem; sine mora morigerum se
præbuit, & perpetuam, qua florebat,
Virginitatem suam, pretioso victricis
Obedientiæ diademate coronavit. So-
nuell. in Bibl. Soc.

XIII. APRILIS.

I. **A** Nnô 1552. Goâ literas dedit S.
Xaverius Meliaporam ad P. Cy-
prianum; quibus graviter eum monet:
ut asperiores agendi modum, præfer-
tim cum Prælati, & Magistratibus se-
cularibus, deponat. Accepi, inquit,
te isthuc aliquid negotii habere, & aliis
faceffere. Oro te per DEUM, & So-
cietatis nostræ Parentem Ignatium, qui
tibi sanè notus est: ut demissum te,
humilem, ac patientem omnibus præ-
beas. Atque illud mihi affirmanti cre-
das, velim: quod Christiana humilitas,
atque modestia non impetrat; haud
quaquam per elationem animi, atque
iracundiam extorqueri posse. Sed ni-
mirum in eo interdum hallucinamur,

quòd observantiam à populo, atque obedientiam expetimus, hoc uno nomine; quòd fimus è Societate Jesu. Neque enim admodum laboramus de virtutibus Sociorum propriis, ob quas scilicet DEUS Societati tantum apud populos authoritatis dedit. At nos ejus auctoritate, atque existimatione utimur; quàm humilitate, moderatione, ceterisque virtutibus, quibus illa partam tuetur dignitatem. *Concludit postea*: Noli per DEUM immortalem, cum Magistratibus, quamvis multis, ac magnis lacesitus injuriis, suscipere simultatem. Sic enim habeto: ejusmodi diffidiis multos, ac magnos animorum fructus interire, quos erat latura concordia, &c. *Epist. veter. lib. 4. epist. 10.*

2. Pius IV. hoc die, annò 1561. confirmavit concessam à prædecessoribus suis Paulo III & Julio III. facultatem, & de novo concessit: ut Societas etiam intra 140. annas aliorum Ordinum, excitare possit domicilia sua. Constitutio incipit: *Etsi ex debito Pastoralis Officii, &c. Bullar. Societ. Eo-*

Eodem die obierunt.

3. Brunsbergæ in Prussia, annô 1622.
P. Engelbertus Keilert, Germanus, operarius perstrenuus, maximè in disponendis ad felicem mortem ægris: quos non verbis solùm opportunis, sed multa oratione, & sui mortificatione juvare studebat. Hanc Patris Engelberti opem expertus Sacerdos quidam externus, post mortem illi comparuit, gratiasque egit amplissimas pro fidei opera in extremis sibi præstita.

4. Giennæ in Hispania, annô 1657.
vitâ functus est P. Franciscus de Laredo, Hispanus, inter primos ætatis suæ Concionatores dicendi facundiâ, & animarum zelô, numeratus. Inter exequias panegyri funebri pro merito laudatus est à quodam disertò, sibi que peramico, Ecclesiaste ex S. Augustini familia. Post paucos dies comparuit eidem interdiu P. Franciscus, ex interiore cubiculo in conclave ingressus, in solita Societatis veste, vultu tamen solito amœniore, & quiddam cœlestis ju-

cunditatis, ac majestatis præferente. Turbatum primo aspectu religiosum, jussit bono esse animo; & mox adductâ sellâ, ut amici solent, confedit, dixitque: Se DEI nutu venisse ad gratias ipsi agendas pro panegyri in funere suo dicta, quam Angelus suus custos honorârit, concionanti assistens. Addidit deinde: scito Societatem JESU æterno Numini in deliciis esse. Sunt enim ei gratissimæ hujus Ordinis functiones. Perge porrò sinè mora ad P. Collegii Rectorem, & hæc ei meo nomine dicas: Caveant maximè Societatis concionatores, nè verborum phaleras, & flosculos captent, spargântque, sed solidis argumentis corda moveant; ego enim, quia junior elegantia studiosior fui, plusculos dies in purgatorio vanitatem expiare debui. Sic ille concionatorum post mortem Concionator, dixit, & disparuit.

XIV. APRILIS.

I. **A**Nnô 1552. S. Xaverius, ratus Apostolatûs sui terminos non esse Indiam, & Japoniam, solvit Goâ in Sinas, effractus ibi, DEO juvante, ad-

man-

mantina repagula , quibus Evangelio obſeratum credebatur imperium illud. In itinere duplici vaticinio , & futura prædixit, & præſentia, longiſſimè diſſita enunciavit : ſcilicet peſtiferam luem depopulari urbem Malacam, & cum ſole cadente caſuram tempeſtatem, quâ jactabantur, terrâmq; apparituram: pro-
ut evenit. *Bartoli in Vita libr. 4. n. 14.*

2. Magni hujus Thaumaturgi, & Apoſtoli honores ampliaturus Alexander VII. Pontifex Maximus, conſtituit annô 1657. ut in regno Navarræ non celebraretur S. Firminus Martyr, ut Patronus principalis, & S. Xaverius ut ſecundarius; ſed quilibet ex illis ut Patronus æquè Principalis, tam quoad officium, quàm Miſſam. Et hoc præcepit motu proprio, & de plenitudine poteſtatis. *Bullar. Com. Conſtit. 34. Alex. 7.*

3. Coram Clemente VIII. habita eſt annô 1603. diſputatio XVI. de doctrina Molinæ, quæſitumque: An Molina & Caſſianus convenient in hac propoſitione: *Quòd propter bona opera naturalia detur gratia; Et an uterque eodem mo-*

do temperet hanc propositionem? Ad utrumque respondit P. Arrubal negativè. Nam primum absolutè non docet Molina: ideóque nec temperamento utitur, quò utitur Cassianus docens: prævia opera naturalia non habere se quidem ut causam meritoriam respectu gratiæ, esse tamen occasiones, seu dispositiones. Eleuth. hist. de Aux. lib. 5. c. 20.

• 4. Romæ annò 1601. Sabbatho ante Dominicam Passionis, hoc die Sacerdotio initiatus est Venerabilis P. Nicolaus Lancicius. Quantum verò DEUS in anima recentis Sacerdotis sibi complacuerit: monstratum fuit piissimæ cui-dam personæ, extraordinariis gratiis à DEO honoratæ; quæ sibi imperare non potuit; quin post sacrificium Patrem his verbis compellaret: O Pater! gratias ago, quia me in hoc Missæ sacrificio magna consolatione implevisti! Ostendit enim mihi DEUS hoc tempore: quantopere illi placeat Anima Vestræ Reverentiæ, & quòd in illa tanquam in suo dilectissimo tabernaculo cum gustu resideat. *Balbinus in Vita cap. 7.*

Eodem die obierunt.

5. Hispali in Hispania, annô 1587. P. Rodericus Alvarez, Africanus. Qua nocte obiit, visa est anima ejus ab uno & altero, magno stipante Angelorum & hominum de Societate choro in cœlum ferri. Visionem hanc firmant excellentes viri virtutes, specialiter incredibilis in DEUM, & Mariam amor, quorum familiari colloquio non rarò recreatus est. Deliberans de statu vitæ, vidit, audivitque Christum dicentem: *Sequere me*; Cogitanti porrò, quomodo sequi deberet, respondit DEI-para Virgo: Id facturum, si Societatem Jesu ingrederetur. Paruit, & fideliter secutus est.

6. Conimbricæ in Lusitania, annô 1615. requievit in Domino P. Sebastianus Barradas, Lusitanus, egregiis in Historiæ Evangelicæ Concordiam, editis Tomis quatuor, & libris decem. Itinerarii filiorum Israël ex Ægypto, clarus. Juveni, ut Societatem ingrederetur, impetravit DEI-para Virgo.

In concionibus ejus sonabat vox Domini in virtute, ita, ut uno anno ad sexaginta auditorum suorum impulerit ad Religiosa castra. Paupertatis studium prodidit calceorum par unum, per annos octo portatum; vestes tam laceræ, ut post mortem nec mendicis dari potuerint; thorax lineus clam illi subductus tam erat pannosus, ut periticæ fuerit à pistore alligatus, ad cines è furno colligendos. At illum bonus Pater sollicitè repetiit, nec sinè lacrymis, testibus tenerrimæ erga Matrem suam paupertatem voluntatis. Sub mortem jussus aliquid Sociis dicere pro extremo documento, collecta voce dixit: *Humiliamini sub potenti manu DEI; ut vos exaltet in tempore visitationis*; addiditque non posse se melius suggerere consilium, quàm Humilitatis, Virtutis CHRISTI studium.

XV. APRILIS.

I. **S**Enense in Italia Collegium annò 1556. inchoatum est à quatuor

tuor sociis illuc expeditis à Sancto Ignatio. Disposuerat ad ejus fundationem civium animos P. Alphonfus Salmeron, redux è Polonia, quò cum Aloyfio Lipomano Nuncio Apostolico abierat : sed mox à Pontifice cum Cardinali de Motula proficisci jussus in Belgium ferè dissipavit, quod ædificaverat ; civibus ejus absentiam ægerri-
mè ferentibus. Adfuit tamen in tem-
pore ceteris sociis DEUS, tam libera-
liter, in civitate bellis omnino exhau-
sta, annonam, aliàque necessaria sup-
peditando : ut aliis quatuor sociis ad-
vocatis, omnibus abundè sufficerent.
Cum enim primi omnibus necessariis
destituti, nihilominus nulli parcerent
labori spirituali : terrena sibi ultrò ad-
jici, meruerunt. *Orland. p. 1. hist. Soc.
l. 16. n. 5. & seqq.*

2. In India, annò 1552. S. Xave-
rius datis literis respondit P. Gaspari
Barzæo petenti informari, de modo
ac ratione agendi finè offensione cum
hominibus. Præ ceteris monuit : mu-
lieres,

lieres, cujuscunque ætatis, ordinis, gradûs sint, nemo nostrorum alloquatur alibi, quàm in loco publico, puta templo : nec in domibus vifat, niſi periclitantes extrema neceſſitate infirmitatis minantis mortem. Ac nè tunc quidem conveniantur, niſi viris, aut confanguineis ipſarum præſentibus. Nè in matribus quidem familias, quæ templorum noſtrorum terunt limina, licèt multam oſtentent propenſionem ad bonum erudiendis, adhortandisq̃ue, nimium vellem operæ, atque otii noſtros impendere. Cauſa mihi ſic judicandi eſt ; quòd inſtantes in propoſitis, verbosæ in congreſſibus ferè ſint fœminæ : unde ſequitur, & temporis plurimum illis alloquendis perdi, ac certi, & ſecuri fructûs colligi perparum, &c. Sic temperari voluit zelum zelofiſſimus Apoſtolus. *Epift. nov. lib. 6. epift. 8.*

Eodem die obierunt.

3. Romæ annò 1610. P. Robertus Perſonius, Anglus, ex innumeris inſi-

infidiis & periculis in portum salutis feliciter invecus. Missiones Anglicanas multis annis magnò ingenio, prudentiâ, zelò & fructu incredibili gubernavit, inter assidua vitæ discrimina, quæ singulari Providentiâ divinâ, & mirabili dexteritate sua semper elusit, vel superavit, quamvis proditoribus ipsius ingens præmium per totam Angliam propositum esset ab Hæretica Regina, & omnes adhiberentur artes ad eum intercipiendum. Par ingenio elucebat in eo virtus, & peregrina in scribendo felicitas; facundia verò tanta, ut medulla Suadæ Anglicanæ diceretur. Multum illi debet, melior Anglia, multum domicilia, pro ejusdem nationis juventute Catholica, fundata in Hispania, Lusitania, Belgio, Italia. Cum enim Personio satis non esset, Angliam in Anglia juvisse, verbò, & stylò: ad reges Galliarum, atque Hispaniarum, ac demum Romam ad summum Pontificem excurrit: ut alios super alios in Angliam immittere posset

ope-

operarios , erectis quàm posset plurimis Anglorum Seminariis. His intentum mors religiosissima occupavit, post annos 30. totis viribus naturæ, & gratiæ , impensos Angliæ saluti , ità ; ut verissimè de illo scripserit Cardinalis Alanus Anglus , ad Præpositum Generalem Aquavivam : *P. Roberti industria, prudentia, zelus, in scribendo, & agendo dexteritas, superat omnem fidem.*

4. Granatæ in Hispania, annò 1567. P. Martinus Gomez, Hispanus, post vitam religiosissimè actam morte memorabili defunctus est. Rogatus enim aliquando à Rectore suo, quando putaret, sibi è vita migrandum? Respondit: crastino die post sumptum Sanctissimum Viaticum ; modò ipse P. Rector annueret. Ad hæc Rector : Fiat DEI voluntas ; per me licet. Dictum, factum. Sequenti die, P. Martinus intra semihoram post sumptum sanctissimum Viaticum placidè exspiravit.

XVI. APRILIS.

I. **A** Nnò 1577. Stephanus Barthoreus , Rex Poloniæ, tendens
cum

cum exercitu contra Gedanenses , rebelles, ac hæreticos , qui numerosis copiis viciniam infestabant ; vovit : si Gedano potiretur , Catholica ibi restitutum sacra, & Societatis Collegium positurum. Paulò post hoc die præclaram retulit ex hoste victoriam, quamvis urbe validè munita potitus non est. Reparârunt tamen per autumnum rebelles copias suas , tantòque ferociùs agebant , quantò potentiores erant classe. Trajecto igitur sinu maris Baltici , quem Habum vocant , Varmia inferebant arma, & vastitatem. Brunsbergenses , qui primi occurrerunt , pecuniâ se, suâque redemerunt : sed adjecerunt hæretici conditionem : ut ejicerent Jesuitas , qui celebre , & primum in Polonia , & Lituania , ibi habent Collegium , à Cardinale Hosio fundatum : aliàs cuncta se promiscuè everfuros , minabantur. Itaque socii , nè civitas propter ipsos periclitaretur , ultrò in vicinas civitates , & pagos se receperunt, relicto
uno

uno alteroque Fratre ad custodiam Collegii. Non fuit diuturnum exilium. Post unam, alteramve hebdomadam, cum de pace ageretur cum Rege, reversi sunt ad sua. *Sacchinus Part. 4. Libr. 5. num. 78.*

Eodem die obierunt.

2. Parisiis annô 1620. P. Jacobus Gordonus, Huntleus, Scotus, vir doctrinâ, & virtute excellens, ob accuratissimam morum compositionem, rarum illud consecutus elogium: quod in illo nihil unquam ulli displicuerit. Philosophiam, Theologiam & linguam sanctam docuit per ipsos annos quinquaginta. In Hibernia personam sustinuit Nuncii Apostolici. In Anglia, & Scotia multa acerba, & ærumnosos carceres perpeffus, mortem cruentam evasit hoc Titulo, quod regio sanguine ortus esset.

3. Glattoviæ in Boëmia, annô 1643. Apostolicæ vitæ cursum feliciter consummavit P. Albertus Chanowski, Boëmus, Missionarius toto Boëmiæ Regno

ce'eberrimus , quem DEUS ferè violentè in opus Evangelii apud Hussitas, & Wicleffistas, aliòsque hæreticos prædicandi , segregavit. Quidquid enim aliud muneris & negotii gereret , infeliciter cedebat ; morbis insuper gravibus podagræ , chiragræ , colicæ , &c. torquebatur , quoties in Collegio aliquo commoraretur , à quibus illicò liberabatur suscepta Missione aliqua. In omnibus autem , iisque continuis , itineribus nullo unquam jumento vel curru devehì sustinebat : sed pedibus omnia, sarcinulâ cum rebus, & munusculis sacris, ab humero pendulâ, conficiebat, multis extraordinariis gratiis à Deo honoratus, à populo autem Sancti, & Apostoli elogio.

4. Neapoli , annò 1548. bonam, quam fortitus fuerat animam, insignibus ornatam virtutibus reddidit Creatori Guilielmus Elphinstonius, Novitius, Regio sanguine in Scotia natus, DEI-parræ Virginis amorì, & cultui præprimis addictus. Moriens Angelorum conspectu, & colloquio recreatus est ; post
mor-

mortem visus à Beata Virgine in coelum introduci, & coram throno SS. Trinitatis in genua provolvi, ritu adorantis.

XVII. APRILIS.

I. **P.** Simon Rodericus, unus è primis decem Patribus, à Sancto Ignatio prima designatione expeditus in Indias cum P. Nicolao Bobadilla, deinde cum S. Xaverio, Ulyssiponem attigit annò 1540. Xaverio adhuc cum Legato Regis in itinere detento, quòd serius Roma abiissent. Fuit Rodericus egregiis dotibus ad Indicam expeditionem comparatus: sed cum Ulyssipone utilissimam præstitisset operam, in juvandis verbo, & opere animabus; volente Rege, jussus est ibidem subsistere, tum ad Lusitanos juvandos, tum ad propagandam Societatem in Lusitania, atque ad expediendos indè idoneos operarios in Indiam. *Orland. hist. Soc. p. 1. l. 2. n. 101. Bartoli in Vita S. Xaverii l. 1. n. 7.*

Eodem die obierunt.

2. Eboraci in Anglia, annò 1595. odiò fidei suspensus, & sectus quadri-fariam, P. Henricus Walpolus, Anglus, post immanem torturam vicibus quatuordecim fortiter toleratam. Dam-natus ad mortem, patri suo scripsit, ut ex-cubitoribus carceris certam pecuniâ summam donaret. Adhuc adolescens prodidit, quantus futurus esset adultior, fidei zelator & propagator; quando hæ-reticos viginti Catholicæ Ecclesiæ red-didit: ad Societatem verò exemplo suo confobrinum unum suum, & tres ger-manos pellexit.

3. In Lusitania, annò 1635. P. Em-manuel Texeira, pretiosa justorum morte decessit; cujus testes fuerunt tum coelestis quidam odor, quò à morte fra-gravit corpus ejus, triduanò quot heb-domadis jejuniò maceratum; tum inno-centiæ stola nullo per omnem vitam peccato lethali amissa.

4. Nesvisii in Litvania annò 1687. P. Michaël Radau, Prutenus, vir egre-giis

giis naturæ, ac gratiæ dotibus ornatus. Quidquid ageret, cum plausu, ac fructu agebat ; in humaniore literatura elegans, in severioribus disciplinis acutus, in concionibus fervidus, & eruditus, in disceptando cum A catholicis acer, & solidus. Rem catholicam difficillimis temporibus Regiomonti non solum sustinuit, sed promovit, & auxit ; quamvis de illa per Prussiam conclamatum esset. Doctoris Catholici cognomento passim honorabatur ab hæreticis : quod ille docendo, disputando & prædicando, cumulatè implebat, Theologus, & Missionarius consummatus : cui pretiosam imposuit coronam humilitas, quando post traditæ Philosophiæ, ac Theologiæ curricula gloriosè confecta, docendos trivialis scholæ pueros Regiomonti suscepit ; nè ab hæreticis Magistris venenum cum literis biberent. *Ex Annuis.*

XVIII. APRILIS.

I. **C**lemens VIII. Pontifex Maximus, accepta relatione Vicarii Capuani, & communi famâ de Apostolicis, & fructuosissimis laboribus Cardinalis

Bellarmini in Archi-Episcopatu Capuano, ad quem ipsum promoverat : gratulatoriam ad ipsum dedit epistolam, annò 1603. ut currentem magis incitaret. Libenter vidimus, inquit, Angeluccium, Vicarium olim tuum, qui mirificè nos exhilaravit: dum retulit de virtutum exemplis, quæ in provincia ista concionibus, jejuniis, supplicationibus, & sacrorum mysteriorum usu frequenti edis. Hinc verò agnoscimus, quas agere Divinæ Majestati gratias debeamus, quæ tibi adest Numine tam propitio, & præbet vim suam coelestem : ut sustineas pastorale onus, atque impleas ministerium tuum. Et sanè æquius multò postulare nos à te preces ad DEUM debemus : quàm ut tu in his, quæ agis laudabiliter, votis, & precibus nostris indigeas, &c.

Petræ sancta in Vita Bellarmini. l. 4. c. 3.

2. In Angliam annò 1580. prima suscepta est à Societate, sub Everardo Mercuriano, expeditio : pridem illa concepta fuit vel ab ipso S. Ignatio : sed deerant in Societate illius nationis homines, per quos promoveretur. Tandem

dem ab annō 1575. Anglorum tam multi, & egregii viri, ac juvenes ad Societatem accesserunt; ut diceret Everardus Generalis: Jam haud dubiè DEUM adversùs Angliam comparare bellum. Tredecim ergo partim ex Societate, partim ex Seminario Anglicano Romano, hoc die ex Urbe expediti sunt; inter quos eminebant Robertus Personius, & Edmundus Campianus, magna nomina inter athletas fidei in Anglia. Primum experimentum ingenii, & doctrinæ suæ dederunt Geneva (in illa hæreticorum colluvie) præsertim Campianus, cum ipso Theodoro Beza congressus: quam ubi uxor advertit in angustias redactum, opportunò commentò evocavit, porrectò literarum fasciculò, tanquam recenter ex Gallia allato. Genevâ in Galliam, indè in Angliam feliciter transmiserunt; quamvis ibi accuratissimè custodirentur portus, & effigies Personii, atque Campiani prostant. *Sacchin. hist. Sec. p. 5. l. 8. n. 82. & seqq.*

Eodem die obierunt.

3. Xeresii in Hispania annô 1601. P. Antonius Sanchez, Hispanus, religiosè obiit charitate in proximum, & sui mortificatione insignis. Peste infectis eximia charitate opitulatus est. In corpus suum ferè crudelis, cum illud acerbissimè laceraret : *Sustine*, inquebat, *sustine tantisper cavis*. Brachia interdum fervente aqua perfundebat, vel ardenti lampadi admovebat, dicens : *Ustulare immunda sus, ustulare*. Cum à natali domo sua nonnisi leucæ intervallô abesset, nunquam tamen adduci potuit, ut suos inviseret.

4. Halæ in Germania, annô 1630. vivere desuit Daniel Rosner, Germanus, Coadjutor : apud quem ex hæresi ante initam Societatem educendum, cum nihil proficerent alia argumenta, tandem persuaderi sibi passus est, ut quotidiano Divino sacrificio interesset. Fecit non gravatus, semper tamen dubius de præsentia Christi sub speciebus panis, donec in elevata sacro-sancta ho-

Part II. D stia

stia Christum patientis specie vidit. Hæresi ergo deserta, Societatem amplexus est, amabilis Sacramenti, è quo sapere didicerat, longè amantissimus.

5. Gadibus in Hispania annò 1601. P. Petrus Bernal, Hispanus. Magni nominis Jurisperitus cùm esset; judicii Divini metu in Societatem se recepit, ad tyrocinium Septimacense, complurium dierum itinere pedibus, & mendicatò profectus est. Talibus initiis reliquus vitæ cursus consonus fuit. Cùm Collegia, & provinciam regeret, cum gravitate suavis in alios, in se immitis fuit, lorica tum illi pectus, & dorsum, quâ feris cilicij, quâ ferreâ radulâ carni adstricta. Quàm multus, tam efficax fuit in orando, etiam miraculosis gratiis impetratis. Moriens illud dilecti sibi S. Pauli acroama pronunciavit: Reposita est mihi corona justitiæ. Defunctus Prælatorum humeris elatus est, & ære publico parentatum illi.

XIX. APRILIS.

I. S. P. Ignatius annò 1541. suscepit tandem munus Præpositi Generalis.

neralis, ad quod communibus suffragiis jam ante complures dies vocatus fuerat; sed in animum inducere non potuit, ut admitteret. Ab urgentibus Sociis id ægrè impetravit: ut re diligentius commendata DEO per quatrīdū, iteraretur electio. Sed eadem omnino tulit suffragia scrutiniō secundō. Interpretatus tamen est vir humillimus, eū suffragiorum favorem non aliunde provenire, quàm quòd minùs nosceretur, ut posset adhuc diligentius divinam explorare voluntatem: Recepit ergo se ad Fratrem Theodosium Franciscanum, ad S. Petri in Janiculo, qui confitenti solebat aures præbere. Huic spatio trium dierum vitam omnem confessione per diligentem exposuit; deinde edocuit, quid actum esset de ipsius electione, petiitque: ut ipse, qui se penitiùs nosset, sensum suum de hac electione secundum DEUM aperiret, & scriptō testaretur, coram sociis legendo. Præstitit desiderata Fr. Theodosius: sed in scheda publico in conventu referata iussit Ignatium Sociorum votis parere, &

amplius DEI voluntati non reluctari. Sicut tandem acquievit Ignatius, nè DEO resisteret. *Bartoli in Vita lib. 2. num. 48.*

Eodem die obierunt.

2. Monachii in Bavaria, annò 1630. ad immortales transiit P. Hieremias Drexelius, vir ut calamo, ita moribus tersus, ac suavis. Maximiliano Duci Bavariæ unice charus, cujus concionatorum solidum annis 23. egit, sine ullius supplemento. Quanta gratia, & vis libellis ejus insit, docent in variis provinciis sæpius repetiti typi, & ingens exemplarium editus, facileque distractus numerus. Monachii tantum impressa numerantur centum septuaginta millia Exemplarium. Locupletissimæ eruditionis thesaurum illi collegerunt, silentium cum legendi, atque notandi indefessa assiduitate. Visus non semel, dum ad concionem diceret, toto corpore luce cœlesti coruscare.

3. Mussiponti in Lotharingia, annò 1657. P. Ludovicus Maignet obiit, studio orationis humillimo memorabilis.

In-

Inter orandum enim, præsertim coram Sanctissimo Sacramento, clam funem gestabat è collo, tanquam reus læsæ Majestatis Divinæ; cubiculique pavimentum frequenter osculis lambebat, instar misericantis, ut ipse loquebatur. Extremis octo annis coadjutoribus se adjungebat, cum illi à Præfecto spiritûs, materiam pro more ad meditandum acciperent, licet ipse totius provinciæ gubernationem cum laude sustinuisset.

4. Apud Sinas annô 1640. P. Alphonsus Vagnonius, Italus, vir planè Apostolicus. Postquam improbo labore in perfectam idiomatis Sinensis possessionem venit: ità verbo, & opere commovit provinciam sibi creditam; ut, cum nullum prorsus in ejus ingressu reperisset Christianorum cætum, moriens centum, & duas in diversis civitatibus, & oppidis reliquerit Ecclesias egregiè instructas. In civitatis Chianensis ingressu, solum viginti quinque invenit fideles, decedens autem è vita, reliquit octo millia, & in iis amplius ducentos honoribus literariis, & Mandari-

norum Præfecturis insignes. Tam fructuoso labori non defuit messis patientiæ. An. 1617. decretô Judiciis Christianis infensissimi, raptus in carcerem, crudeliter baculo delumbatus, in cavea extra fines regni deportatus est. Sed extincto Judice illo, rediit Alphonsus ad Apostolicos labores, perseveravitq; ad finem multo cum fructu. *Sotuell. in Bibl.*

XX APRILIS.

I. **C**Ontroversiarum circa doctrinam Patrum Prædicatorum & Societatis, & Collationum institutarum coram Cardinali Ludovico Madrutio, cursum interturbavit, imò abrupit mors ejusdem Cardinalis, hoc die annô 1600. oppetita. Ad primum proinde consilium suum recurrerunt Adversarii, institeruntque apud Pontificem Clementem VIII. ut non de doctrina duorum Ordinum, sed particulari Ludovici Molinæ, & de Censuris contra ejus librum latis ab examinаторibus, ageretur. Hoc enim negotium putârunt faciliùs confici posse, & per latera Molinæ

næ configendam Societatem. Procura-
tores ergo Molinæ, P. Didacus Alarcon,
& Christophorus de los Cobos, jussi sūt
à P. Claudio Aquaviva Præposito Ge-
nerali, invigilare causæ, ac petere à
Pontifice copiam Censuræ concinnatæ
contra librum Molinæ: quam & impe-
trârunt. Obtulerunt paulò pòst Ponti-
fici supplicem libellum, quo exceperunt
contra Censores tanquam multis nomi-
nibus suspectos, & non æquos Molinæ:
quam exceptionem tam solidè firmârūt:
ut Pontifex maturiori examine recog-
noscere Censuram jusserit. *Eleuth. hist. de*
Auxil. l. 4. c. 15. & seqq.

2. Annô 1560. Ulyssipone solve-
runt in Indiâ hoc die socii quatuor, cum
primo Archi-Episcopo Goano. E sex
navibus unam conscendit cum socio P.
Petrus Arboreda, alteram alii duo. Om-
nes paucis pòst diebus dispersæ sunt,
non minùs periculofam quàm labori-
ofam tenentes navigationem. Emi-
nuit ingens P. Alboredæ pietas, &
charitas. Ità enim officia pietatis
inter vectores, & vectos distribu-

erat : ut navis, formam Ecclesiæ repræsentaret. Ità se infirmorum curæ, & temporali, impendit : ut cùm omnes ad unum contracta luce prostrati jacerent, nec ipse cum socio immunis esset ; aliorum manibus ad ægros deferri voluerit, ut ipsis impenderet officia charitatis. Unde apud omnes eam sibi conciliavit **Authoritatem** : ut, quidquid vellet, obtineret. Fuit in eadem navi homo, qui vindictæ furiis agitatus, eo solùm fine ibat in Indiam, mille periculis caput obijciens, ut ibi adversarium suum confoderet. Sed emollitus Patris obsequiis, procidit ad ejus pedes, delictum confessus, injuriámque condonavit. *Sacchin. hist. Soc. p. 2. l. 4. n. 271.*

Eodem die obierunt.

3. Luxemburgi in Germania, annò 1636. piè decessit P. Nicolaus Cusanus, Germanus, strenuus, & planè religiosus operarius domi, & foris. Ad Missiones se disponebat petitâ in triclinio erratorum veniâ, variis in culina humilitatis obsequiis, & acribus corporis castigati-

oni-

onibus. Iter pedes instituebat, & orando transigebat. Ubique B. V. Rosariū, & Vespertinas ejus Litanias persuadebat. Sanctissimum nomen JESU non aliter scribebat, & pronunciabat, nisi aperto, & inclinato capite. In concione iras, & ignes spirabat, aliās irasci nunquam visus. Scrupulis conscientiae cū agitari cōpisset, eosdem fugavit assiduo, & strenuo labore. Unde si de quopiam hujusmodi molestiae obnoxio sermo inferretur: Cessabunt, inquebat, illi scrupuli, si egregiè occupetur.

4. Oeniponti in Tirolī, annō 1650. mortem religiosam oppetiit P. Andreas Bruner, Germanus, olim à S. Andrea Apostolo, sibi aspectabili, non verbis tantū, sed plagis etiam tergiversanti impositis, impulsus est, ad ferendam in Societate Christi crucem. Animabus purgatorii juvandis mirè addictus, multam vicissim ab ipsis experiebatur gratiam; à Sancto Patre Ignatio ab hernia, à B. Aloysio à longo, & gravi capitis dolore curatus.

5. Messanae in Sicilia, annō 1601.

terrena reliquit Magister Franciscus Cajetanus, Italus, è Marchione Religiosus, humilitate, sui mortificatione, & perpetua cum DEO conjunctione conspicuus. Cùm divinæ Synaxi accumberet, visa est aliquando flamma ex ore ejus erumpere. In morbo extremo à DEI-para Virgine, & Angelis visitatus, etiam post mortem admirandis quibusdam claruit.

6. Cibini in Transylvania, annò 1690. pro stipendio bonæ militiæ, quā militaverat, abiit P. Lucas Kolich, Moravus, in expeditionibus nuperis contra Turcas Missionarius castrensis strenuissimus, & mirè industrius. In expugnatione Budæ assilientium militum globo immistus, inter primos penetravit in urbem, ut præstò esset, tum militibus casuris, tum maximè infantibus Turcarum, qui promiscuè cum adultis à furente milite cædebantur, à Patre autem Luca antequam exspirarent, baptizabantur; non paucos abduxit ad castra vivos. Funus defuncti præsidium militare cæsareum militari pompa dedux-

duxit, comitante tota ferè, licèt hæretica civitate, Virúmque planè Sanctum prædicante. *Ex Tann.*

XXI. APRILIS.

I. Neunte annò 1556. Summi Pontificis Pauli IV. jussu, postulante autem Ferdinando I. Cæsare, S. Ignatius Socios duodecim in Bohemiam expedit pro Collegio Pragensi inchoando. Pragam attigerunt hoc die excepti omnibus charitatis officiis à P. Petro Canisio, qui eorum adventum opperiebatur, & Cænobium S. Clementis in Collegii formam utcunque redegerat. Abituri ex Urbe, cùm Pontificem accessissent, benedictionem petentes: Pontifex, ut erat pietate, & eloquentiâ insignis, præclara eos incitavit oratione: ut Christo Duce irent intrepidi, tanquam oves inter lupos, columbæ simplicitate, prudentiâque serpentis armati: nec dubitarent, si communis boni, & cultûs Divini ratio posceret, vitam ipsam in gloriosum discrimen offerre. Cui adhortationi non defuerunt Socii, multa in-

commoda per viam ab hæreticis per-
 pessi; nec ulli parcentes labori, ut Pra-
 gensium expectationi cumulatè respon-
 derent. *Orland. p. 1. hist. Soc. l. 16. n.*
19. & seqq.

2. In Italia Pontifex Clemens VIII.
 sicut Robertum Bellarminum inter-
 purpuratos Patres adlegerat: ità hono-
 ris causâ, voluit purpuram ejus pallio
 • Archi-Episcopali ornare, constituendo
 Virum meritissimum Capuanum Archi-
 Episcopum 21. Aprilis, annô 1602.
 Dominica 2. à Paschate, qua Evange-
 lium legitur: *Ego sum Pastor bonus*. Hanc
 electionem præterire non potuit Cardi-
 nalis Baronius; quin eam infereret An-
 nalibus suis Ecclesiasticis, ubi agit de
 Ecclesia Capuana in Metropolitanam e-
 vecta à Joanne XIII. rogatu Othonis,
 Imperatoris. His diebus, *inquit*, qui-
 bus hæc scribimus (quod non tacen-
 dum) maximum accessit eidem Ecclesiæ
 ornamentum, dum vacante eadem Se-
 de, obitu Cæsaris Costæ Archi-Episco-
 pi, delectus est à S. D. N. Clemente
 Papa VIII, ad nobilissimæ Ecclesiæ re-
 gimen,

gimen , vir doctissimus , ac religiosissimus , Robertus Bellarminus , S. R. E. Cardinalis , virtutum meritis toti Christiano orbi conspicuus , exoptatus votis , collaudatus suffragiis , atque exceptus plausu , illud sacro Collegio acclamante : Dignus , Dignæ ! *Petræ sancta in Vita lib. 4. cap. 1.* Admisit hanc dignitatem Bellarminus duas præsertim ob causas. Primò quidem , ut à Romanæ curiæ luce , ac negotioso strepitu longiùs abesset : deinde verò , quia videbatur ipsi conjunctior ea dignitas cum Societatis nostræ , quibus assueverat muniis , & laboribus in salute animarum occupatis.

Eodem die obierunt.

3. Messanæ in Sicilia , annò 1634. mortis die ex vero prædicta quievit in Domino P. Benedictus Moletus , Italus , inter assiduas occupationes semper conjunctus cum DEO , & orationi etiam magna noctis parte deditus ? Fratrìs sui germani homicidæ non solùm ignovit ipse , sed matrem etiam , totamque familiam nobilem in ultionem exardescē-

tēm, permovit, ut ignoscerent. A-
procaci fāmīna ad scelus sollicitatus, e-
tiam cum comminatione infamīæ nomi-
ni ejus affingendæ, si non consentiret;
vehementi invectione, & æternorum
suppliciorum metu, lupam absterruit.
Cum Superiorem agens, nihil haberet
domi, quod in triclinio apponeret: jus-
sit tamen horā consuetā signō datō do-
mesticos adesse: & mox Divinā provi-
dentiā ad portam allatum est, quantum
abundē sufficeret.

4. Vallisoleti in America annō 1624.
Joannes Baptista Spinosa, Hispanus,
Coadjutor, plenus dierum, & merito-
rum, ad annum usque nonagesimum
collectorum, piē obiit; nullius lethalis
noxæ sibi conscius, & fortiter servata
virginitate, cum apud Turcas captivus,
accerrimē sollicitaretur, gloriosus. Mi-
rā DEI providentiā ex ea captivitate e-
vasit. Cum enim in mari advertisset
triremem, ab omnibus desertam, inito
cum ceteris captivis consilio, eam op-
portuno tempore conscenderunt, &
favente vento, in Americam usq; Mexi-
cum

cum appulsi sunt feliciter : ubi Joannes Societati se addixit.

5. Brunsbergæ in Prussia Varmienſi, annô 1669. P. Andreas Stibigk, Prutenus. Maximam ætatis partem impendit Miſſionibus Livonicis, Curlandicis, Prutenicis, magno cum fructu. Pro concione ita dictionem temperabat: ut non minùs ſuavis eſſet, quàm fortis; non tam florulenta, quàm valida, & ad captum etiam rudiffimorum accommodata; unde à frequentiffimo populo ſemper audiebatur avidiffimè, quamvis prolixior eſſet. Cùm diuturnior phtyſis reddidiſſet imparem cathedræ: Doctrinæ Catecheticæ ſe impendit, quamdiu ſupervenienti hectica aliquid raucæ vocis ferventi zelo indulſit. Magna vitæ parte graviffimis conſcientiæ ſcrupulis exercitus, in converſatione tam ſuavē, comēmque ſe præbebat; ut ipſi heterodoxi ejus conſuetudinem appeterent. Placidiffima morte quievit ipſa Reſurgenti Chriſto ſacra die. *Sotuell. in Bibl.*

XXII. APRILIS.

I. **A** Nnô 1541. S. P. Ignatius Romæ unâ

unà cum Sociis, visit septem Ecclesias: in quarum una, quæ est S. Pauli, ad aram B. Virginis ipse ac Socii in ejus manibus, solemnita Professionis vota ritè nuncupârunt. Tum per 46. dies in Templo Domûs Professorum, quod S. **MARIÆ** de Strada nuncupabatur, catechesim rudibus tradidit; scilicet postquam munus Præpositi Generalis admittere est coactus. *Nadasi in Indice Memor.*

2. Annô 1622. Gregorius XV. concedendo per Breve facultatem **Carolo** à Lotharingia, Episcopo Virdunensi, ingrediendi Societatem; *Proficiscere, inquit, ad eam sacræ militiæ Societatem, Catholici nominis defensione, & hæreticis excidiis clarissimam: quam quidem quanti nos faciamus, duo illi Christiani Imperii propagatores, Ignatius, & Xaverius, Sanctorum cognomento nuper à nobis aucti, cunctis terrarum provinciis seculorum ætatibus declarabunt.* Idem ibid.

3. Annô 1581. Congregatio Generalis IV. electo Claudio Aquaviva in Præpositum Generalem, feliciter finita

nita est, quamvis initium fuerit turbidum. Lætiores fecit finem inexplebilis Gregorii XIII. in Societatem beneficentia: quæ Patres Congregatos excitavit, ut ab eo petere auderent Collegii Romani foundationem. Non abnuitt Optimus Pontifex, sed affirmavit: rem sibi cordi futuram. Sic dispositum, insigni ingenio impulit in vota Societatis Cardinalis Contarellus. Is, ut erat Pontifici perfamiliaris, cum sermo misceretur de Collegiis ab ipso erectis, dixit: præclaram sibi videri ab eo elaboratam statutam, sed ei similem, quam per quietem vidit Nabuchodonosor. Quærente Gregorio: quid ita? respondit: è Collegiis, quæ vestra Sanctitas munificentissimè condidit, Urbanum hoc germanicum Collegium, videtur Caput aureum, Anglicanum pectus argenteum, cetera ceteris membris congruunt. Omnia tamen videntur insistere pedibus terreis, & ruitura, nisi isti fulciantur. Roganti Pontifici, quinam essent isti pedes? respondit esse Collegium Societatis Jesu malè materia-

riatum, & de annuis proventibus non-
dum provisum: quamvis ex eo cetera
disciplinam, eruditionem, & profectum
suum desumant, adeoque sit quasi ba-
sis ceterorum. Exhilaratus Pontifex,
Fulciamus ergo, inquit, *istos pedes*: & ex
eo tempore sedulo in eam curam incu-
buit. *Sacchin. part. 5. lib. 1. n. 45. & seqq.*

Eodem die obierunt.

4. Catanæ in Sicilia, annô 1611. ma-
gnus DEI servus, P. Bernardus Colna-
gus, Siculus, vir excelsæ, & heroicæ vir-
tutis. Ob ardorem animi in prædican-
do, & indefessum animas lucrandi ze-
lum, vulgò dictus novus Paulus, & Sera-
phinus. Ad hunc zelum ab ipsa DEI
Matre incitatus est, quando aspectabi-
lis facta, manum Virgineam pectori
Bernardi imposuit; dixitque: *Labora-
naviter, & indefessus pro salute peccatorum,
& adducas ad me animas. Hoc enim obse-
quium præ reliquis omnibus, est mihi longè
charissimum.* Suavissima illi cum S. An-
tonio Patavino, cum S. Agatha, & aliis
cœlitibus intercessit familiaritas. Con-
spe-

spectus est post mortem ad latus S. P. Ignatii dicentis : *Hic est verus filius meus* : Plura de illo, imitatione digna exhibet typis edita ejus vita.

5. Xeresii in Hispania, annô 1615. quievit in Domino P. Antonius de Cardenas, Hispanus, divino oraculo olim monitus, ut Societatem ingrederetur. In dicendo videbatur cordium Dominus, quæ non solum flectebat ad nutum, sed etiam introspeciebat arcana. Sæpe cum pallio, & socio descendebat ad portam, dicendo : se vocandum. Et mox aderat, qui ad ægrum vocabat. Integram suam sodalitatem Clericorum subinde educebat ad animas occupandas, & mira cum illis operabatur.

6. Regii in Italia annô 1651. P. Albertus Ruffinus, Italus. Cum duobus Germanis suis Collegium Regiense fundavit, & rexit magno studio disciplinæ. In aula Ducum Estiensium ita pluribus annis versatus est : ut Cardinalis Estensis testatus sit : nihil fumi aulici ei adhæsisse. Pridie mortis suæ ad celebrem miraculis DEI-paræ Virginis Imaginem

vesperi adiit, Dominæ Patronæque suæ dicturus Salve & Vale. Dixit, & eadem nocte religiosè migravit è vita.

XXIII. APRILIS.

I. **C**Um quidam monachus Cassinensis, Constantinus Cajetanus, Exercitia spiritualia S. Ignatii traduxisset in quodam libro edito, tanquam non ab ipso concepta & composita; sed excerpta ex Exercitatorio Garziæ Cisneri Abbatis Benedictini: Calumniam hanc Congregatio Generalis Benedictinorum Ravennæ collecta annô 1644. Decreto communi edito hoc die detestata est, damnavitque hominis levitatem, & audaciam. *Bartoli in vita S. Ignatii lib. 1. n. 21.*

2. Romæ annô 1573. electus est in Præpositum Generalem IV. Societatis, P. Everhardus Mercurianus, Belga, vir egregius, & præcipuis in Societate muneribus functus, cum magna ipsius S. Ignatii approbatione. Ad supremum in Societate magistratum cum provectus esset; convenit eum per literas frater Germanus, petiitque tenuiori forti suæ

suæ subsidium à fratre sic honorato. At ille hoc honore se nihilo ditio- rem factum esse, respondit: nec quidquam sibi amplius suppetere, quàm cuivis fratri Coadiutori. Proinde rebus suis aliter consuleret. *Sotuellus in Bibl. Soc.*

3. In causâ Molinæ disputatio 27. habita est coram Clemente VIII. annô 1604. in qua quæsitum: *An DEUS effectualiter exigat ab homine, ut faciat, quod in se est, antequam fidem donet?* Quamvis enim DEUS fidem non conferat propter ea, quæ antecedunt: nihilominus eam concedere non solet, nisi illa antecedant; ut dicit Molina. Respondit P. Ferdinandus Bastida: Nec DEUS exigit, nec Molina id docet; quod DEUS, antequam aliquem vocet ad fidem, exigat ab illo, ut prius viribus naturæ faciat, quod potest. Sæpe enim vocat resistentes, adeoque non facientes, quod in se est. Probat utrumque. *Eleuther. pag. 456.*

4. Finitis coram Tribunali Pontificio Controversiis de Auxiliis Gratia, quidam adversariorum corraferunt, & vulgârunt sub nomine Francisci Pegnæ,
 &

& Thomæ de Lemos, Acta quadam Congregationum habitarum in ea materia coram Clemente VIII. & Paulo V. imò & Decretum Pauli V. contra Molinam, & Societatem confinxerunt, & adjunxerunt. Quæ omnia Innocentius X. annò 1654. 23. Aprilis in Decreto edito contra libros non paucos, Janfenium, & quinque propositiones ejus defendentes, rejecit tanquam conficta, nullámque fidem illis adhiberi voluit. *Disquisitiones in novam Histor. de Auxiliis part. 1. cap. 1. & Eleuther. in Præfat. 10.*

Eodem die obierunt.

5. In America Peruana, annò 1620. P. Gonfalus Barnovus, Hispanus, pia, & gaudii plena morte sublati. Morti proximus, exultavit in Domino, & conversus ad sociorum præsentium coronam. *Quis, inquiebat, non altissimè sentiat, Patres mei, de instituto Societatis? O quam Religionem! O quàm certum centuplum, quod in illa morientibus promittitur! O quale centuplum!*

6. Polociæ in Russia Litvana, annò
1643.

1643. fatis cessit P. Andreas Bruchman, Prutenus, vir magnæ absolutæque virtutis. Lethali quadam ægritudine laborans, ac pro desperato habitus, cum se impensè commendâset S. Martyri Josaphat, Polocensium Archi-Episcopo in ritu Græco; plenè vigilans adspectabilem habuit, audivítque dicentem: *En, quia vocâsti me, adsum. Habe spem Pater in Domino DEO firmam: nam hac vice non morieris.* Veritatem dictorum firmavit mox subsecuta sanitas.

7. Hispali in Hispania, annô 1677. P. Ignatius de Fonseca, Hispanus, humilitate, sui afflictione, rerúmque divinarum peritiâ, & usu eximius; donô quoque curationis morborum, & vaticiniis, à DEO est honoratus.

XXIV. APRILIS.

I. S. Xaverius institutâ ad Sinas expeditione, Cocinô scripsit ad P. Gasparem Barzæum, cui loco sui commiserat curam sociorum in India; vehementer ipsi commendando: ut inter
ce-

cetera efficaciter curet , accuratè solvi pensiones annuas ad sustentationem Collegiorum, & domorum destinatas à rege Lusitaniæ. Vide , inquit , nè molliter , aut obnoxiè , negotia hæc tractes : fortiter , ac penè præfractè transigi debent res ejusmodi. Dura nimirum est tota ista natio quæstorum , publicanorum , quocunque nomine pecuniam regiam dispensantium : quantumlibet æquas , si lenes , & verecundæ sint , postulationes eludunt ; nec nisi quod extorqueatur , laxant. Fronte non tenera , ore libero , adeundi , alloquendique sunt ; nec facilè moræ indulgendæ ; importunè improbèque flagitetur , ubi modestè agere prævaricari est : nè recusaveris penè ad jurgium , & dissidium usque descendere. Aliter vix unquam vitabitur , quin quæ Rex piè decrevit in usus Religionis necessarios , de suo sumpendi ; per ejus ministros avarè , & nefariè intervertantur , perniciosissimo , & irreparabili rei Ecclesiasticæ , & salutis ani-

animarum detrimento. *Epist. novar. lib.*
6. epist. 11.

2. Romæ Sixtus V. creatus est Pontifex annô 1585. antea dictus Felix Peretus humili loco natus; & ipse aliquando subulcus, & postea relictis porcis factus Franciscanus, deinde sui Ordinis Generalis, tum Cardinalis, ac demum eodem, quo natus erat die Kal. Maji coronatus Pontifex. Hic, qui ante Pontificatum *obstipo capite, & defigens lumine terram* incedebat, statim erexit caput, jocatus antea se quæsisse claves, nunc seram quærere, ut coeli portam referaret. Ad eum biduo post accedens cum Assistentibus Claudius Aquaviva, commendavit ejus protectioni Societatem, & ipsius obsequia obtulit ad nutum. Ad quæ clementer Sixtus: Felices, inquit, veneritis, delectat nos vester conspectus; novimus, vestra Societas quàm salutaris sit Ecclesiæ DEI: itaque ad nos libere adite, libenter accipiemini; clementiam in nobis, & opem reperietis. Quod dixit, egregiè præstitit primis Ponti-

ficatûs sui annis, præsertim in compo-
nendis turbis tum Gallicis, tum Hispan-
nicis. *Sacchin. part. 5. l. 5. num. 24.*

3. In Gallia annô 1589. Henricus
III. Rex, Societati aliàs addictissimus,
inductus invidorum calumniis, quasi
Patres Burdigalenses magis faverent
foederatis Principibus; iussit eos ex ur-
be excedere, donec turbæ compone-
rentur. Excesserunt magno cum do-
lore civitatis, ac se in loca vicina re-
ceperunt: ubi ità operam suam pro-
bârunt, ut ex ea occasione duo nova
fundata sint Collegia, & Burdigalem-
se paulò pòst sit recuperatum, occiso
Rege à Sicario. *Sacch. p. 5. l. 9. n. 132.*

Eodem die obierunt.

4. Nancei in Lotharingia, annô
1630. P. Joannes Gueret, Gallus. Ani-
mam egit, igne tribulationis instar au-
ri egregiè purgatam. Cùm enim di-
scipulus ejus immane parricidium per-
petrâsset: P. Joannes illius Magister,
quasi confcius, in suspicionem venit,
& ad duram quæstionem tractus est.

Ante

Ante tormentum quartam horæ partem ad orandum petiit, quâ elapsâ equuleum tam fortiter sustinuit, tam sapienter respondit, ut iudices fortitudinis admiratores, ac innocentiae testes habuerit. Ipse verò deinde fassus est, se ab invocata DEI Matre ità roboratum, ut nihil dolorum persenserit, & postridie pedibus octo Gallicas leucas emensus sit. Sinistram suspicionem diluerunt insuper, non solum honorata officia, quæ sustinuit cum laude, ut Novitiorum Magister, & Principum Confessarius: sed etiam Angeli Custodis familiaris conspectus.

5. Limæ in Peruvia annò 1654. religiosè obiit Emmanuel de Arteaga Coadjutor Hispanus, Angeli Custodis cultui imprimis addictus; cuius opem opportunam expertus est, quando ab impudente fœmina ad conclave dissimulanter invitatus, ab Angelo monitus est de periculo castitati ejus imminente. Consuetum igitur castis remedium fugam arripuit.

6. Neapoli annò 1580. P. Consalvus

Melendius, Hispanus. Vir licet esset integerrimus, & religiosissimus : non tamen effugere potuit iram malevolorum censuram. Missus enim à Rege & Nuncio Apostolico in Boëticam, ad cognoscendos Sacerdotum, & Regularium quorundam mores, ita apud eos, quorum intererat, offendit ; ut confictis criminibus, ad sacrum quæditorum tribunal eum vocârint. Quibus ut se explicaret calumniis, Romam vocatus contendit : sed Neapoli, magno cum domesticorum exemplo, extinctus est. Inter acerbos corporis, animique dolores, Christus vulneribus multis cruentus, spectandum illi se dedit : *Hinc intellige*, monebat, *quantò sint minora, quæ tu pateris.* Quæ visio maximo illi usque ad mortem solatio fuit.

XXV. APRILIS.

I. **A** Nnô 1549. S. Xaverius in India Cocinô Malacam solvit, non uno utrobique patrato miraculo. Cocini incidit in veterem amicum, Jacobum Madeiram, quæsitque, quàm rectè valeret ? rectè admodum, cum
re-

respondisset ille ; reposuit Xaverius : Rectè tu quidem corpore, non itè animo vales. Perviderat enim fraudis aliquid in animo ejus. Consternatus Jacobus, cùm deprehensum se videret, ad pedes accidit Xaverii, & peccata ritè confessus est. Inter navigandum, cùm sæva tempestate compulsi nautæ, jam vellent mercium jacturâ navim levare : vetuit Xaverius, serenitate ante solis occasum promissa ; quæ in tempore adfuit. Malacam appulsus, veterem amicum Vicarium offendit febrium ardore delirum, ac de salute animæ desperabundum. Ergo pro eo certum numerum sacrificiorum DEO vovet. Resipuit sinè mora Vicarius, & peccata ritè confessus, placidè extinctus est. *Orland. lib. 9. hist. Soc. num. 166. § 176.*

2. In Italia Fulginii annò 1576. egregiam posuit operam in excolenda civitate per conciones Quadragesimales P. Joannes Gurrea. Illis fructuosissimè peractis, institerunt cives, ut aliquot adhuc menses ibidem subsiste-

Ret. Quo tempore zelum suum, & industriam indefessus exercuit in componendis dissidentibus, in malè partis restituendis, pellicibus abstrahendis, &c. In nundinis verò, quæ per celebres Fulgini habentur ab hac die ad Calendas Junias, præter frequentes ardentésque habitas conciones, egit cum Episcopo & Magistratibus, effecitque, ut meretrices, quæ frequentes ad prostitutum infami mercatura pudorem confluere solebant, in civitatem non admitterentur, imò & mimi circumforanei impudicis facetiis populi aures non inquinarent. *Sacch. p. 4. l. 4. n. 48.*

Eodem die obierunt.

3. In 'Paraquaria', annò 1635. laureatus occubuit P. Christophorus de Mendora, Hispanus, odiò fidei à barbaris obrutus sagittis, caput fude quassatum; cùmque nihilominus à prædicanda in Christum fide non cessaret, os illi malleò contusum, & dentes effracti, nasus, auris, labia, & lingua abscissa, pectus denique apertum, & cor evul-

vulsum. Ad hanc lauream consequendam è nobis ~~domo~~ elàm profugit in Paraquariam, ut Societatem talium coronarum feracem imprimis ingredi posset.

4. In Æthiopia, annò 1635. P. Gaspar Paez, Lusitanus coronatus est à Schismaticis, hæreticisque Æthiopibus lanceis confossus, quòd fidem Romano-Catholicam indefessus promoveret. Ipsi autem homicidæ obstupuerunt, & postea confessi sunt: sanguinem è vulneribus P. Gasparis prorumpentem, non in terram promanasse, sed in aëra, seu cælum profilientem evanuisse.

5. Neapoli annò 1603. P. Gregorius de Valentia, Hispanus, sanctè decessit Theologus eximius, præsertim claritate, & dexteritate explicandi difficillima. A Clemente VIII. Pontifice Maximo, qui ejus olim discipulus fuerat, insigni elogio *Doctōris Doctōrum* honoratus, coram eodem sententiam Societatis de efficacia Gratiae Divinae strenuissimè defendit. Theologiam Scholasticam illustravit Tomis quatuor, multis aliis li-

bris contra hæreticos sumptis, quos Dilingæ, & Ingolstadii in Germania Theologiam docendo annis 23. acerrimè infectatus est; excursionem etiam in Poloniam suscepta ad Stephanum Regem pro hæreseos depressione.

6. Osnaburgi in Germania, annò 1619. P. Simon Wipperman, Germanus, piè obiit, in cultum DEI - paræ Virg. planè profusus, quæ servulum suum aliquando osculo Virgineo dignata est: unde mira illa in agendo suavitas, & gratia ei profluxisse creditur.

7. Jaroslaviæ in Polonia, annò 1651. insignis alter DEI - paræ Virg. servus, P. Joannes Slostowski, Polonus, quievit in Domino; adolescens à suis ob ejuratum Arium rejectus, sed à DEI - Matre assumptus, quæ ipsum, ut Societatem ingrederetur, monuit, & non in uno vitæ discrimine servavit immunem. Moriens Confessario candidè aperuit: se & pluviam, & serenitatem, œconomix suæ opportunam, & quidquid ab illa demum petiisset, impetrâsse.

XXVI. APRILIS.

I. **E**Ximia benevolentiaē plenas literas dedit Cardinalis Burghesius annō 1617. nomine Pontificatūs Pauli V. ad P. Franciscum Suarez. Miserat is in Urbem, ac Pontifici obtulerat, conscriptum à se volumen *de Auxiliis Gratiaē*: ut ibi censuræ subjiceretur, & si innoxium deprehenderetur, cum Gratia Pontificis in lucem ederetur. Exceptum est opus cum magna commendatione eruditionis, subtilitatis, & soliditatis: quo minùs tamen permitteretur ejus editio, obstitit recens Decretum ejusdem Pontificis (de quo adhuc nihil inaudierat Suarez) quò caverat, ad evitandas turbas, nè ullus adversantium partium liber de ea materia typis ederetur in lucem. Jussu ergo Pontificis sequentem epistolam dedit ad Suarium Card. Burghesius. Acceptis binis ejusdem argumenti Vestræ Paternitatis literis, jussit me SS. Dominus suo nomine respondere: præstantiam ingenii Paternitatis Vestræ, & obsequium in Sedem Apostolicam plurimi

se fecisse. Eam paterna charitate, & amasse semper, & imposterum amaturum, cum ob præcipua in Rempubli-
cam Christianam merita, tum quòd honestissimè de suis virtutibus sentit.
Quod ad impressionem libri de Gratia pertinet: nulla propter doctrinam or-
ta est difficultas. Existimat enim Sua Sanctitas, eam non discrepaturam ab
eruditione, & doctrina tot librorum, du-
dum in lucem editorum; qui omnium
acclamatione excepti, egregiè susti-
nent nomen, & famam, quam adepti
sunt. Sed omnis emanavit difficultas
ob qualitatem materiæ: de qua nè alii
etiam agerent, qui de ea scripserant,
efficaciterque pro facultate imprimen-
di institerant, gravissimis de causis pro
nunc non modò cautum, sed strictim
vetitum fuit. Si ulli tamen unquam
potestas fiet, de hac re libros promul-
gandi: in hoc etiam ostendet Sua San-
ctitas, quanti Vestram Paternitatem,
ejusque virtutem æstimet. Volet enim
tunc, ut liber Vestræ Paternitatis inter
primos in lucem prodeat, &c. *Masse-*

ius in Vita, cap. 17. Post mortem tamen
Suarii impressus est hic Liber.

Eodem die obierunt.

2. In Italia, annô 1635. P. Alphius
 Mansitus, Italus, singulari domesticæ
 disciplinæ studio celebris. Magna illi
 verborum parsimonia, sed ubi de divi-
 nis loquendum erat, fluebat illi pleno
 alveo, ut nectar, oratio. Qui constan-
 ter ipso utebantur spiritûs magistro,
 pœnitentes, notabili morum concinni-
 tate distinguebantur à cæteris; abiitque
 in proverbium: ut si quis videretur,
 magis probus, diceretur P. Alphio uti
 Confessario. In vita dono vaticinii,
 post mortem gratiâ sanitatum honora-
 vit DEUS servum suum.

3. Monachii in Germania, añô 1615.
 quievit in Domino Christianus Scha-
 cher, Germanus, Coadjutor, pauper-
 tatis sanctæ studiosissimus. Nihil no-
 vum, aut novo simile, petiit, vel admisit.
 In veste, qua induebatur, curabat: ut
 munda esset, ac egregiè attrita. Ad
 aulam Principum per ipsos 30. annos

comitatus Patres, libellos pios lectitabat, & si se dabat occasio, aulicis opportunè suggerebat, quæ in rem ipsorum essent documenta; emicabátque gratior, & splendidior veritas ex ore simplicis.

4. Madriti in Hispania, annò 1648. P. Joannes Martinez de Ripalda, Hispanus; Theologus subtilis admodum in disputando, solidus in scribendo, acutus & clarus. Sanctos Patres, Augustinum præsertim & Thomam Aquinatem continuò volvebat, habebátque illos memoriæ felicissimæ beneficio promptos ad omnia, quæ proponebantur. Vix quiscquam è Societate Salmanticensem Cathedram majore ingenii splendore illustravit. Testes ejus eruditionis sunt Tomi tres de Ente supernaturali, & unus de Fide, Spe, & Charitate. *Sot. in Bibl. Soc.*

XXVII. APRILIS.

I. **A** Nnò 1563. P. Villela è Japonia dedit literas Goam de mirabili conversione duorum in gentilismo Principum, Cicondoni, & Xamaxacondoni. Cum Bonzii arreptis armis tumultuarentur, & excidium Religionis Christianæ

na urgerent: Mioxindonus, penes quem post Cubosamam Imperatorem summa erat autoritas, ut tumultuantium furorem declinaret, suavit, ut non statim ferro ageretur in Christianos sed Lex ipsorum traderetur primùm examini Cicondoni, & Xamaxacondoni, virorum primæ nobilitatis, & eruditionis. Acquieverunt Bonzii: sed Christiani metu ferè exanimati sunt, quòd Judices illi essent infensissimi hostes nominis Christiani. Verùm placuit Divinæ Bonitati hoc metu confestim illos liberare. Priusquam enim ordirentur Examen, Xamaxacondonum convenit in privato suo negotio Jacobus quidam Christianus. Cui ille, sive dubitans, sive illudens, Christianus es tu? Annuente Jacobo; dic, inquit Xamaxacondonus, quæ est Fides, & Lex tua? Excusavit ille simplicitatem suam, & ruditatem, imparèmq; se fassus est, qui de tantis rebus loqueretur. Jussus tamen proferre, quidquid sciret; orsus est ab Animæ immortalitate, deinde progressus ad ipsius, & rerum omnium Conditorum

DEum,

DEum, devenit denique ad Universale
Judicium futurum, atque ad præmia æ-
 terna probis, supplicia verò æterna im-
 probis decernenda. Quæ omnia tan-
 to spiritu exposuit: ut instar Felicis il-
 lius tremefactus Xamaxacondonus, ad-
 esse jusserit peritiorum Doctorem: fa-
 ctumque intrà paucos dies, ut cum Ci-
 condono probè instructus, ambo lustra-
 libus aquis tincti sint, & ingentem Eth-
 nicorum copiam post se traxerint, vel
 solo exemplo suo, ad Christum. *Bart.*
in Histor. Asiat. lib. 8. num. 22.

2. Ibidem annò 1587. solemni bap-
 tismo tinctus est à P. Petro Gomez Rex
 Bungi junior (Francisci, qui curam re-
 gni deposuerat, ut soli pietati vacaret,
 filius) cum uxore, filio, duabus filia-
 bus, & multis è prima nobilitate; imò
 & illustrioribus Bonziis. Regi inditum
 nomen Constantini, Regina dicta est
 Justa. *Sacchin. p. 5. l. 7. n. 147.*

3. Annò 1563. expedita est Goâ à
 Prorege Lusitano legatio ad Imperato-
 rem Sinensem: quam nostri, ac potissi-
 mum S. Xaverius, opportunissimam
 cen-

cenfebant ad aperiendum Lufitanis, & Evangelii præconibus aditum in regnum, exteris validiffimè obferatum. Sed nihil effectum ea legatione, quòd non fit impetratus accessus ad regiam. *Idem p. 2. l. 7. n. 127. & feqq.*

4. Sigismundus III. Rex in publicis judiciis unanimi Senatorum confensu permotus, summa fua voluntate pronunciavit placere fibi, ut fublata omni mora, Collegium Rigense Societati JEſu reſtitueretur, & quidquid illatum detrimenti, ſarciretur. Senatus Rigensis fruſtrà cunctatus, nec inanes à Regiis Miniſtris intentari minas videns, imperata demum fecit, ac P. Varſevicio, Societatis nomine ſtipulanti, poſſeſſio rite hoc die tradita Templi Divæ Magdalenæ & adjuncti monaſterii. Hoc monaſterium æquare ſolo plebs ab hæreticis concitata pridem ſtatuerat, nè iis uti ædibus Societas aliquando poſſet; humanitatis tamen quodam ſenſu, quò minùs id ſtatim everteret, retardata fuerat, quia ſupererant adhuc in eo cœnobio ſacræ DEO virgines duæ,
ſenio

senio confectæ, quibus brevè extinctis,
~~monasterium~~ exfoindere decreverat.
 Verùm contigit non finè Numine, ut
 earum altera (nam una jam obierat) quæ
 sola excidium monasterii morabatur,
 tum excefferit è vita, cùm adessent
 missi à Rege proceres, ad redonandum
 Societati Collegium, quorum præsen-
 tia furorem plebis, & consilia coërcuit.
Juvencius fol. 273.

Eodem die obierunt.

5. Pechini in China, annò 1638. P.
 Jacobus Rho, Italus, clarus insigni Ma-
 thematum peritia, sed magis Evangelii
 operosa prædicatione. Imperatori Si-
 nensi in paucis charus, honores, quos
 vivus constanter fugerat, mortuus evi-
 tare non potuit. Magnâ enim pompâ,
 celeberrimâ viâ sepulchro illatus est; ef-
 figies autem ejus, Mandarinorum jussu
 coloribus expressa, ut viveret in oculis
 & memoria posterorum.

6. Hispali in Hispania, annò 1598.
 P. Petrus Monroi, vitam religiosissimam
 pari morte conclusit. In Societate gra-
 dum

dum Coadjutoris temporalis elegit, tenuitque toto decennio insigni humilitate, spreto opimo Sacerdotio, quod in seculo ad manum erat. Jussus deinde ascendere superius, etiam Sacerdos, & sciorum superior, factus non est apud se ipsum major, in omnes sui despiciendi occasiones intentus. Lacerna illi pro veste, tabula pro lecto. Orabat intensione, & efficaciam tantam: ut quidquid peteret, impetrare videretur.

7. Brunsbergæ annô 1613. incerto die P. Robertus Abircrombius laboriosa pariter ac illustri militia defunctus, rudem & coronam à cœlesti Imperatore, ut confidere licet, accepit. Ibi non multo post initam Societatem, annos tres & viginti adjuvandis Catholicis, & nostris Tyronibus instituendis impenderat. Postea per annos undeviginti versatus in Scotica Missione, dici vix potest, quot carceres adierit, quot pertulerit incommoda, quantam Evangelici tritici vim in horreum Domini congregaverit. Ab ipso Regina Scotiæ, è Danico prognata genere, edocta Lutherum abdicavit, &
in

in Ecclesiæ Christi sinu supremum po-
 stea diem clausit. Parent navavit ope-
 ram multis proceribus eodem infectis
 veneno. Edicto regio pronunciatum
 fuerat nummorum decies mille præmiū
 ei, à quo comprehenderetur. Non le-
 vis est gloria tanti fuisse æstimatum ab
 hostibus religionis : nec minor illius
 fortitudo, quòd post hanc denunciatio-
 nem non arripuerit fugam, neque aliter
 vitæ consuluerit, quàm se novis, & ma-
 joribus periculis objectando ; felicitas
 verò, seu potius DEI tutela non vulga-
 ris, lictorum oculos, ac laqueos tot an-
 nis effugisse. Accidit aliquando, ut im-
 missi satellites domum Catholicam, ubi
 versabatur, obsiderent. Conjicitur su-
 bitò per summam trepidationem, quæ
 locum deliberandi non dabat, in va-
 cuam, & patentem arcam : scrutis qui-
 busdam, ac rivolis operitur. Tota do-
 mo sùsque deque perturbata, repertus
 non est. Senio debilitatum accepit
 Brunsberga, & octogenarium vitæ me-
 liori dedit. *Juvencius fol. 224.*

XXVIII. APRILIS.

I. **I**llustrem fecit hunc diem contestatio jurata, & judicia de duplici miraculo à S. Xaverio Potamiensi patrato. Extremo in agone posita jam efflabat animam matrona Dasensis. Orbitatem suam deplorans filius recurrit ad S. Apostolum Potami celeberrimum miraculis, jubens omnes, qui aderant, consanguineos, & domesticos, secum Divo preces fundere: ut matrem in vivis conservaret diutius; cujus beneficii si potiretur, facem unam, & alia quædam pia munera, altari Potamiensi offerenda, pollicebatur. Complacuit sibi Divina Bonitas ostendere, quo loco essent apud se servi sui Xaverii merita. Moribunda enim repentè respiravit, pristinaque valetudini est reddita: atque Divo vota filii persolvit hac die, annò 1652.

2. Eadem die & annò adfuit Potami Dominica Pilaya Sorianensis, gratias relaturo Divo eidem. Neptem enim ejus triennem, Mariam Nardi, morbus insolitus, & gravissimus ad extrema

trema redegerat. Matertera igitur famina ~~miraculorum~~, quæ de Divo Potamiensi passim spargebantur, commota, opem ejus ardentè imploravit promisso Sacro votivo in honorem Sospitatoris. Vix votum conceperat, & sanitas reddita est infirmæ puellæ. *Ex libello miraculorum S. Xaverii Potamiensis pag. 177. & 178.*

Eodem die obierunt.

3. Tolosæ in Gallia P. Carolus à Lotharingia, annô 1631. clarus relicto Episcopatu, principatu, & comitatu Viridunensi. Gregorius XV. Pontif. Max. potestatem ei faciens abdicandi se Episcopatu: *Proficiscere*, inquit, *ad eam sacræ militiæ Societatem, Catholici Nominis defensione, & hæreticorum excidiis clarissimam.* Quatuor Societatis votis adjecit quintum P. Carolus: semper quærendi majorem DEI Gloriam in rebus gravibus, & semper defensurum immaculatam Beatissimæ, & dulcissimæ V. Matris suæ Conceptionem. Obiit Præpositus Domui Professorum Tolosæ.

4. Romæ annô 1575. mortales reliquit

quit P. Jacobus Cerutus, Italus, votorum Religioforum tam amans, ut ea renovaret quotidie, primùm seniel, tum bis, ter, quater, dein decies, tandem vicies, denique ter millies, Litanis Lauretanis recitandis impensè addictus, noctu ter excitabatur ad eas recitandas. Ut pauperior esset, etiam Coronâ B. V. se privavit, digitis pro granis usus.

5. In Brasilia, annô 1607. P. Didacus Fernandez copiosos multi laboris manipulos cœlo secum intulit, ad Christum facilè duodecim millibus Barbarorum Brasilorum adductis.

6. Varsaviæ in Polonia, annô 1670. P. Joannes Mambrecus, Scotus, regio sanguine ortus. In Scotia propter fidem tentus, & in carcerem conjectus, ob sanguinis prærogativam dimissus, sed exulare perpetuò jussus est. In Poloniam delatus totum se impendit excipiendis variarum gentium Confessionibus, Italogorum, Anglorum, Scotorum, Germanorum, Gallorum, Hispanorum, Belgarum: quorum omnium linguas egregiè callebat. Perpetuò dolebat se excidisse opta-

tatissima forte oppetendi mortem pro Christo, quem *Amorem suum* identidem vocabatur, & in ejus vulneribus suavissimè conquiescebat. Transiens Imaginem Crucifixi in altiore loco positam, si sacris pedibus oscula figere non posset, protenso brachio digitis extremis illos tangebat, digitosque velut jam sacratos. suavissimè deosculabatur.

XXIX. APRILIS.

I. **A** Nnô 1568. Pius V. confirmavit Constitutiones Pauli V. & Julii III. quoad gubernationem Collegiorum Societatis, & aliarum Domorum: ut non congregentur Capitula, nec Contractus celebrentur capitulariter: sed omnis authoritas & potestas sit penes Præpositum Generalem, qui eam Superioribus immediatis communicet. *Bullar. Soc.*

2. Trajecti in Belgio, invalescente hæresi, Collegium variè vexatum est, annô 1578. ut Socii ultro excederent. Sed cum illi religiosâ patientiâ, & constantiâ tolerarent omnia: hoc die adfuit urbis Præfectus, monuitque imminere urbi obsidionem: proinde oneri non essent,

sent, sed cum ceteris Religiosis excederent. Reposuit Collegii Rector : Societatis professionem esse, non labores tantum, sed sanguinem, & vitam impendere salutem populi, qui imminente obsidione potissimum juvandus esset spiritualibus mediis. Retulit ille, se super hoc relaturum ad Senatum. Hic cum nullô modô dimittendos censeret Patres, tandem terroribus, & minis Præfecti adactus est in assensum. Postridie ergo migrandum illis fuit, traditis Præfecto Collegii clavibus : & tunc ille quidem omnia se servaturum integre usque ad reditum promisit ; sed perfidus sefellit. *Sacch. p. 4. l. 6. n. 113. & seqq.*

3. Annô 1599. exeunte Aprili P. Matthæus Riccius, Nankini in Sina domum vili pretio emptam, sed à Lemuribus, & tartareis hostibus occupatam, subit. Mandarinus, licet emptore domus jam pridem inutilis & vacuæ reperto gauderet, tamen ut erat vir probus, vitium ædium candidè aperit, ac exponit, cujus ipse testis locuples erat. Riccius DEUM se colere renuntiat, cujus

jus nutum inferi pariter, ac superi perhorrescerent : se illo Duce ingressurum ædes, & quietas possessurum. Confectis rite tabulis, domus Riccio Patribûsque venturis in perpetuum possidenda traditur : quod ab nullo hætenus Sinensi Magistratu impetrari potuerat. Possessionem capit Riccius, adhibet statim Ecclesiæ preces contra vim avernalem usurpari solitas, lustrat omnem locum aquâ consecratâ. Diffugiunt ferales larvæ : pax, somnus, tranquillitas summa succedunt. Populus accurrens orta luce, ubi rem accepit, obstupuit scilicet, ac domitorem erebi DEUM Christianorum agnovit. Manavit longè fama, & magnam Legi Divinæ conciliavit gratiam, magnam Riccio auctoritatem. *Juvenc. l. 19. p. 5. fol. 524.*

Eodem die obierunt.

4. Londini in Anglia annô 1602. P. Franciscus Pagius, Anglus. Patribus per Angliam Missionariis primùm fidelia præstitit obsequia ; ea propter multa
pe-

pericula, vinctuláque perpeſſus. Poſtea Sacerdotio initiatus inſigni exemplo fortique zelo ſem Catholicam promovit. Deniq; cùm Societate impetrata, inter pararet in Belgium, ad ponendum ibi tyrocinium, jam viſus eſt ſuperis cœlo maturus. Captus ergo ab hæreticis, Londini damnatus eſt Majeſtatis læſæ reus, quòd Sacerdos eſſet: ideòque ſuſpenſus; & corpore quadrifariam diſſectò, excarnificatus.

5. Pictavii in Gallia, annò 1626. P. Joannes Gualbertus, Gallus. Deliberanti de vitæ ſtatu deligendo, cùm fortè librum aperuiſſet, occurrit locus ille, qui monet: Patrem, & matrem deſerendam eſſe illi, qui Chriſti diſcipulus eſſe velit. Aperuit ſecundò, idémque occurrit. Paratæ ad nutum Divinum animæ ſatis id fuit. Societatem impetratam beneficentiâ ſuâ juvit, ſed magis virtute locupletavit. Suavis illi, pacata, & ad commiſerationem proniſſima indoles: unde ab ægrorum cura, & obſequiis avelli non potuit; ratus: ſe Chriſto præſtare, quidquid præſtaret illis.

XXX. APRILIS.

I. **A** Nnō 1555. Marcellus II. Pontif. Maximus ingentes spes Societatis, velut in herba succidit, immaturō fatō suō. Amicissimus S. Ignatio, & toti ejus familiæ paterno planè affectu addictissimus, reparare poterat, quod in morte Julii III. amiseramus. Sed, quæ rerum humanarum est vicissitudo, lætitia, & spes ex ejus electione concepta, concidit altero & vigesimo ab electione die, Marcellō terris ereptō. *Orland. p. 1. hist. Soc. l. 15. n. 3.*

2. Annō 1604. celebrata est disputatio 28. coram Clemente VIII. de Auxiliis Gratiæ secundum doctrinam Molinæ. Quæsitum est: An actus fidei, spei, charitatis, &c. eliciti cum respectu ad DEUM, & ex omni circumstantia boni, sint sufficientes ad salutem; seu tales, quales esse oportet, ad obtinendam salutem æternam? Respondit Ferdinandus Bastida: Non esse sufficientes, nec esse tales, quales esse oportet. Quamdiu enim supernaturales
non

non sunt in substantia, proportionem
nullam habent ad præmium, & ~~finem~~
supernaturalem beatitudinis æternæ.

Eleuther. hist. de Aux. l. 5. c. 34.

3. In Japonia annô 1585. P. Gaspar
Coëllius Vice-Provincialis profecutus
iter Ozacam, ut novum Japoniæ Impe-
ratorem Faxibam Cambacundonum
conveniret, & aliquid in favorem rei
Christianæ ab ipso impetraret, hoc die
pervenit, ubi Societas domicilium jam
habebat, inter circumfusa Bonziorum
monasteria eminens. Ibi dum moratur,
ut certiùs aliquid resciret de Cambacun-
doni erga Societatem, & Christianos a-
nimo: audit, ipsum, Ozacæ (quam ur-
bem splendidissimè, & amplissimè ædi-
ficabat in Sedem Regni sui) domum
nostram, & Ecclesiam ultro, ac impro-
visò ingressum esse, multa de Religio-
ne Christiana percontatum, omnia
probâsse, excepto uno: quòd scilicet
Christiana lex polygamiam, & vagas
libidines prohiberet; qua lege subla-
ta Christianum se futurum dictitabat.
Sed cum lex ipsi accommodari non

posset, & ipse legi subijci nollet : manifestis, qui pridem, Christianis tamen addictissimus, donec eadem lege exacerbatus, in illos persecutionem movit. *Sacch. p. 5. l. 5. n. 165.*

Eodem die obierunt.

4. In oppido Delec ad mare rubrum, annô 1595. in odium fidei à Mahometanis peremptus P. Gegorgius Abrahamus, Maronita. Primus gladius in eum vibratus, fractus est ; alter leve vulnus inflixit, & fractus est ; tertius demum caput abstulit, & coronam imposuit. Ad sepulchrum ejus per ipsos 40. dies, cœlestes quasdam faces arsisse, ipsi Saraceni testati sunt. Iter instituens per Lusitaniam, cùm sacram Hostiam, Santarenæ miraculis claram, adoraret ; vidit in illa Christum cruce onustum, intellexitque : post multa adversa, sibi mortem ejus causâ inferendam. Inter summas viarum ærumnas affluebat gaudiô, exclamabátque : *O quæ divitiæ ! O quæ divitiæ sub sancta ista paupertate latent !*

5. Arimæ in Japonia, annô 1595. P. Josc-

Josephus Furlanettus, Italus, venenô ab ethnicis propinatô in odium fidei extinctus. Multo, felicique labore eam gentem excoluit. Præter alibi aggregatos ad Christum, in uno oppido bis mille sexaginta lustralibus aquis expiavit.

6. Anicii in Gallia, annô 1609. P. Claudius Ponceottus, Gallus, accelerata, favore V. DEI-paræ, morte sublatus est. Cùm enim gravi ægitudine prostratus jaceret, vidit ad pedes lecti adolescentes duos specie cœlesti, qui, nescio, quam potionem turbidam miscebant, ab ægro exhauriendam; sed superveniens tertius dixit, se à cœli Regina missum, nunciare: fatis esse dolorum, ipsam verò non longè abesse. Desierat loqui, & ecce DEI Mater cum filio spectabilis adstitit, comitantibus Sanctis Ignatio, & aliis quibusdam è Societate, qui ægrum ad gaudia cœlestia invitabant. Secutus est felici justorum morte, qui vitam vixerat verè religiosam.

I. MAJI.

I. B. Pius V. Pontifex Maximus, annô
F 3 1572.

1572. ad gloriosam æternitatem translatus est, non sine luctu Societatis, quæ animitus sibi addictum, & beneficium est experta. Memoria ipsius in benedictione est specialiter Collegio Brunsbergensi, in quo hæc scribo: quod redditibus de mensa Episcopali, & Venerabilis Capituli Varmiensis stabilivit petente Magno Cardinale Stanislao Hosio, Fundatore, Varmiensis Episcopo, & S. R. I. Principe.

2. Capuæ in Regno Neapolitano, annô 1602. Cardinalis Robertus Bellarminus Metropolitanam Sedem suam solemniter ingressus est, exceptusque omnium votis, & plausu sincero, non solum ut Archi-Episcopus, & Cardinalis; sed ut Pastor bonus, ac sanctus. Quod munus, & commune populi iudicium, ut impleret, sine mora aggressus est oves suas pascere per se ipsum, pabulum salutiferæ doctrinæ ipsis suppeditando; nec per Adventum tantum, & Quadragesimales ferias, sed Dominicis, & Festis diebus quibusvis, quod ibi inauditum erat,

erat, è cathedra populum docendo ;
Authórque fuit Pontifici : ut, quos
crearet Episcopos, & Archi-Episco-
pos, seriò admoneret hujus officii.
Memineris, inquiebat, Beatissime Pa-
ter, Episcopos reliquisse solum aliis
temporarias curas, ac statuisse de se
illud Principis Apostolorum : Nos au-
tem verbo DEI, & orationi instantes
erimus. *Petræsancta in Vita l. 4. c. 1.*

3. *Claudiopoli in Transylvania*,
celebravit annò 1581. Christophorus
Bathoreus, Stephani Regis Poloniæ
Frater, comitia cum nobilitate : qui-
bus Filius ejus Sigismundus, octennis
adhuc, constitutus est ejus Successor,
Princeps, & Waiwoda Transylvaniæ;
decretumque : ut, si quæ civitas, vel
alia frequens Communitas optaret Ca-
tholicos Sacerdotes, Princeps eos con-
cedere posset. Interea Patres nostri,
rati eam Comitiorum celebritatem op-
portunam esse rei Catholicæ promo-
vendæ, Theses typis editas de Con-
troversis fidei sparserunt inter do-
ctiores, invitantes sectarum ministros

ad disceptationem publicam. Conve-
nerant ultra quinquaginta, Ariani,
Calvinistæ, &c. ad illa comitia; &
quamvis initio tergiversarentur, com-
puli à Nobilibus sponponderunt se in
arenam descensuros, & Jesuitis ora-
clausuros. Sed cum conducta dies il-
luxisset, & cum Principe frequentis-
sima Nobilitas, populusque in Colle-
gium confluxisset: Ministellorum ap-
paruit nullus, nec reperiri poterant
diligenter conquisiti, arrogantia, ut
solet, evanescente in metum, & fu-
gam. Sic disputatio versa in cachin-
num Catholicorum, fremitum nobili-
um sectariorum. *Sacchin. hist. Soc. part.*
5. lib. 1. num. 145. & seqq.

Eodem die obierunt.

4. In urbe S. Jacobi in Hispania aⁿo
1593. P. Martinus de S. Dominico, Hi-
spanus, à cultu SS. Eucharistiæ, & quo-
tidiano usu Rosarii Mariani longè, latè-
que propagato, maximisq; peccatorum
conversionibus celebratus Missionarius.
Priusquam aliquò excurreret, diligenter
dispi-

despiciebat: quæ Regio magis indigeret cultore; deinde constituta in certam plagam excursionem, priusquam Collegiô exiret, præparabat animum per aliquot hebdomadas, aut dies, opemque cœlitus sibi comparabat prolixa plurium horarum oratione, cruentis flagellationibus, jejuniis, & sacrificiis; quæ etiam ab amicis emendicabat. Tum iter ita instituebat, ut pridie diei Dominici, vel Festi alicujus esset in loco. Postero die cum bona Parochi gratia prodibat in suggestum, dabatque imprimis adventus sui rationem: mox ardentissima concione percellebat animos, concutiebatq; corda, ut dies, noctesque non sufficerent Sacerdotes confitentibus audiendis. Per integram hebdomadam excipiebat confessiones, populûmque præparabat ad mensam Eucharisticam, quam die Dominico tandem dabat solemniissimo apparatu, & incredibili hominum fructu.

5. Neomagi in Belgio, annô 1636. P. Antonius de Greef, non postremus inter heroes, & victimas Charitatis impensæ infectis lue pestifera. Vir erat ad

arduas Missiones promptissimus, & vitæ suæ prodigus animarum causâ. Versanti aliquando in periculo, nè comprehenderetur ab hæreticis, adfuit repente juvenis ignotus, qui militem compellans: *Age, inquiebat, hunc hominem missum fac, & mihi, & multis civium apprimè notum.* Destitit miles, & juvenis videri desiit.

6. Mediolani in Italia, annô 1648. P. Melchior Inchofer, Germanus, ab edita, præter complures alios in varia materia eruditissimos libros, & strenuè vindicata Epistola DEI-paræ V. quam vivens adhuc inter mortales dedisse fertur ad Messanenenses in Sicilia, memorabilis. Ob hoc opus delatus fuit ad S. Congregationem Indicis: sed ibi ità suam, & Marianam, atque Messanenensium causam egit: ut libera illi concessa sit facultas reimprimendi. *Sotuell. in Bibl. Soc.*

II. MAJI.

I. **C**Apuæ sacram ingressûs sui in Ecclesiam Metropolitanam solennitatem continuavit Cardinalis Rober-

bertus Bellarminus : non currus, & equites ducendo per Urbis plateas, sed devotam populi supplicationem, circumferendo S. Proto - Martyris Stephani Brachium, ad conciliandam sibi, & urbi uberiores benedictionem. Quæ res & populum egregiè composuit ad pietatem, & Præfuli majorem comparavit æstimationem, atque amorem. *Petræsancta in Vital. 4. c. 5.*

2. Annô 1564. cum Rodolphus Pius, Cardinalis Carpenfis, qui nascenti Societati à Summo Pontifice fuerat Patronus datus, hac die ad immortales abiisset, dubii hæserunt Patres, an more aliorum Religiosorum Ordinum novus à Sanctissimo petendus esset Patronus? Occurrebant enim inter commoda non minora incommoda. Stetit tandem sententia: nequaquam postulandum esse Patronum, sed rem omnem ingenuè, simplicitérque Christi Vicario aperiendam; quòdque is decrevisset, id omnino amplectendum. Pontifex Pius IV. de his informatus à Lainio Præposito Generali,

vehementer probavit, nè quis unus nominatim Patronus assumereetur è sacro Cardinalium Collegio ; subjecitque mox coram aliquot præsentibus Cardinalibus : *Patrocinium vestrum ipsi Nos recipimus ; Nos erimus vestrer ProteCTOR.* Quæ benigna Sanctissimi Patris voluntas quantum gaudii, tantum animi addidit Sociis ad res strenuè gerendas. *Sacch. p. 2. hist. Soc. l. 8. n. 5. & seqq.*

3. Potami in Calabria, solemne Sacrum fieri curavit ex voto Dominicus Seminari in honorem S. Indiarum Apostoli : quòd ejus ope ab intensissimo laterum dolore , quo ferè ad amentiam fuerat redactus , subito sit liberatus. Juratus id affirmavit coram testibus idoneis. *Ex libello Miraculorum S. Xaverii Potamiensis, num. 209.*

Eodem die obierunt.

4. In Æthiopia annò 1635. P. Joannes Pereira, Lusitanus, P. Gasparis Paez, de quo 25. April. Socius laborum , dolorum , & coronæ : à Schismaticis Alexandrinis odiò fidei lanceis confossus.

5. Goæ

5. Goæ in India Orientali añô 1583. P. Dominicus Fernandez, Lusitanus, operarius in cultura Indorum, præsertim insulæ Choranzæ, indefessus, & felix: ut, qui in aditu ejus Insulæ, septem duntaxat Christianos reperit; moriens reliquit millia quinque

6. Rotomagi in Gallia annô 1610. P. Antonius du Four, Gallus: cujus vitæ integritatem, & perfectionem Religiösam testatum est ipsum ejus corpus, post duodecim à morte annos, licet in viva calce sepultum, apparuit integrum, fragrans odore suavissimo. Lintheamen, quo involutum fuerat, admotum Fratri Coadjutori, in obsequio pestiferorum ægrotanti, mox dolorem omnem absterfit.

7. Mexici in America P. Hieronymus de Mercado, Hispanus. Ab ipso tyrocinio semper pavidum ob conscientiam nimis teneram sub mortem serena tranquillitas, & pax excepit. Ciliciô loricatorum somnum ter in hebdomada super nudos asseres capiebat; orationem bis repetita quotidie flagellatio

latio armabat. Triduô ante mortem, Religioso cuidam objecta est splendida Cœlitum pompa, quæ P. Hieronymi cubiculo longa serie se se infudit, protectura agonizantem, victorémque deductura ad capeffendam coronam.

III. MAJI.

I. **A** Nnô 1575. Gregorius XIII. largiffimè communicavit Societati privilegia aliorum Ordinum: ut illis uti possit secundùm rationem Instituti sui, dependenter tamen à suo Præposito Generali, cujus erit ea communicare Sociis (qui Religiosa vota fecerunt) cum ea amplitudine, vel restrictione, prout ipsi videbitur. Concessit insuper: ut Socii semel approbati, possint ubique (extra loca tamen ubi resident Ordinarii) concionari, & confessiones audire, non repugnante Parocho; atque Vota commutare etiam adjurata, dummodo id in præjudicium alterius non fiat. Præterea ut in Oratoriis, & Capellis, quæ ipsius Societatis Provinciales per se in
Domi-

Domibus, Collegiis, & aliis locis, ubi aliqui Societatis residebunt, approbaverint, & ad Divinum duntaxat cultum deputaverint, Missas, & alia Divina officia, alterius licentiâ desuper minimè requisitâ, celebrare possint. Constitutio incipit: *Decet Romanum Pontificem, &c.* Bullar. Soc.

2. Apud Sinas, columnen grande rei Christianæ, P. Matthæus Riccius, in morbum incidit lethalem, contractum ex nimia fatigatione in bonum fidei suscepta. Cùm enim eo tempore ex omni Sinarum imperio fieret Magistratum (ad quinque millia) concursus ad Regem visendum, & eodem anno pro Doctoratu, qui solùm in aula confertur, obtinendo, alia quinque millia, & ampliùs, Literatorum concurrissent ad examen: visitandi fuissent insuper, qui in variis provinciis rei Christianæ favebant, vel futuri fautores sperabantur: excipiendi quoque, & honorandi ritibus Sinicis, qui domi nostræ confluebant magnò numerò ad invisendum P. Matthæum;
alia

alia quoque quotidiana negotia inter-
mitti non possent : concidit tandem
sub onere vir, alioqui laboribus ali-
visus ; & mox eum morbum fatalem
sibi pronuntiavit, magno mœrore do-
mesticorum, & Neophytorum. *Tri-
gauius Exped. Sin. lib. 5. cap. 20.*

3. Annô 1560. à quatuor Sociis
suscepta est prima Expeditio in Africæ
Regnum *Angola* dictum, ad quod feli-
citer appulsi sunt hoc die, primi eas
terras perfusuri luce Evangelica. Rex
hospites Lusitanos, & Nostros visus
est habere pergratos : sed eos velut
sub honesta custodia detinuit apud se
in sextum usque annum, commissâ
Patri Goveano filii sui adolescentis in-
stitutione. Unde prædicatio publica
dilata est sub specie favoris. Dice-
bat enim barbarus : non debere esse
incustoditos, nè ab Angolanis aliquid
injuriae acciperent, vel in Lusitaniam
profugerent. *Sacch. part. 2. lib. 4.
num. 208.*

4. S. Xaverio votum persolvit Po-
tami matrona Sorianensis pro sanita-
te

te sibi, & filiolo infanti per eum restituta. *Ex libello Miraculorum Potam-
num. 209.*

5. Nankini in aula veterum Regum Sinenfium Patres Societatis posuerunt, & DEO Optimo Maximo primum Templum publicè dedicaverunt V. Non. Maji. M. DC. XI. Sunt hæc in marmore super valvas interioris ædis collocato incisa.

6. In Prussia Brunsbergæ aⁿo 1636. celebrari cœpit locus suburbanus, in fundo Collegii positus, in quo pictam Christi Crucifixi imaginem, columnæ quercinæ affixam, prope viam, & fluvium Passeriam, Suecicus miles hæreticus cum tribus globis, explosâ bombardâ, trajecisset, visus est à multo accurrente populo liquor quidam sanguineus è tribus perforatis locis promanare. Quæ imago mox à Polonis, quorum castra vicina erant, reverenter deposita, in thesauro primum Regio per annos non paucos aservata est; deinde à Michaële Rege, instante Illustrissimo Episcopo Chio-
vien-

vienſi, Thoma Ujeyski, Collegio red-
dita; nunc in Sacello ſuburbano non
ineleganti, quod S. Crucis dicitur,
à frequente populo confluyente, præ-
fertim hoc die, & in feſto Exaltatio-
nis S. Crucis, imò ſingulis per an-
num feriis ſextis honoratur; nec pau-
ci gratias ſingulares cœlitus ſunt ex-
perti. *Ex Annuis Colleg. Brunſb.*

Eodem die obierunt.

7. Londini in Anglia annò 1606. P.
Henricus Garnetus, Anglus; operarius
in ſylveſcente vinea illa, per annos 20.
tanti nominis: ut paſſim ab Hæterodo-
xis appellaretur *Magnus Jeſuita, & Par-
vus Papa.* Occaſione pulverariæ conju-
rationis contra Regem, à quibusdam Ca-
tholicis imprudenti zelo inſtitutæ, ac de-
tectæ, ſtudioſiſſimè quæſitus, & captus
P. Garnetus: ità rem ſuam in Senatu e-
git, ut palàm omnes innocentem fate-
rentur. Damnatus tamen eſt, quòd ſe-
cretum in confeſſione auditum non re-
velaſſet, quòd Sacerdos, quòd Jeſuita eſ-
ſet. In mortuali pegmate fidem Catho-
licam

licam professus, & hæresim detestatus, Catholicos monuit: ut à machinatione omni abstinèrent, DEUM sua curaturum. Denique tam fortiter, tam piè in extremo illo articulo egit, ut diceretur: tantundem sua illa fortitudine rei Catholicæ tunc profuisse, quantum 20. annorum laboribus. Cùm strangulati corpus diffecaretur, sanguinis gutta, quædam in spicam straminis incidens, tam distinctè faciem Garneti expressit: ut illam ars nulla pictorum, quos Pseudo Episcopus adhibuit ad imitandum, assequi potuerit. Salutarem sibi fuisse contactum illius spicæ testati sunt varii infirmi.

8. Muricæ in Hispania annô 1560. P. Joannes Baptista Barma, Hispanus, S. Francisci Borgiæ in Theologia Professor, potens apud DEUM oratione, quâ & pluviam aridis agris impetravit, & Turcicam classem ab Hispania abegit ope DEI-paræ Virginis ardentè implorata. Per Quadragesimam licèt quotidie concionaretur, nihil aliud cibi, aut potionis, quàm aridum
pa-

panem , & aquam admisit , brevi , ac duro somno humi capto.

9. Viennæ in Austria, annô 1571. P. Adalbertus Baufech , Bohemus, ab ipso Christo Domino in sacra Hostia sibi, apparente Societatem ingredi iussus, in eadem insigni animarum zelo, hæreticorum conversionibus , & excellenti doctrina Theologica eminuit.

IV. MAJI.

IN Lusitania annô 1545. Conimbricam venit P. Simon Rodericius , inspecturus numerosum illud Collegium , ejusque spiritum probaturus. Effusi enim erant juvenes nostri magno, imò nimio ardore in opera pœnitentialia, & sui contemptum, in oculis civium procurandum. Quæ, cum temperanda essent ; contigit P. Simoni idem , quod Sauli incidenti in cuneum Prophetarum. Non solum enim non temperavit, quæ ad sui abnegationem fiebant, sed etiam igni illi alimentum suppeditavit , offerendo varias occasiones, quibus in publico

co deridendos se præberent. Sub
dem tempus fama vulgata fuit ibidem
de iis, qui spiritualibus S. Ignatii E-
xercitiis excolebantur: quòd, nescio,
quæ visa viderent, & velut fiderati
incederent. Impulit tandem ea fama
Cardinalem Henricum, Regis Fra-
trem, & Supremum, S. Inquisitionis
Judicem: ut per hominem fidelissi-
mum (erat is Rector Academiæ ex
Ordine S. Hieronymi) de re tota co-
gnosceret absque omni nota Societa-
tis. Qui dum imperata facit, & se-
cretò fratres nostros de objectis visis
Exercitiorum tempore interrogat: in-
cidit in juvenem, genere, & indole
præclarum, Rodericum Menesium;
qui de iisdem interrogatus, respon-
dit: Omnino se visa vidisse, & qui-
dem horrida. Advocat illico Rector
Notarium, qui relata exciperet. Tum
Menesius: Vidi, inquit, in Exercitiis
monstrum tetrum, enorme, & horri-
bile: *Me ipsum*; cui nihil simile unquam
vidi. Sic tota fama in fabulam abiit.
Orland. hist. Soc. part. 1. l. 5. n. 52. & seqq.

2. In Japonia annô 1585. P. Gaspar Coëllius Vice-Provincialis singulari humanitate exceptus est ab Imperatore Japoniæ Cambacundono, in urbe Ozaca, quam in Sedem regni magnificentissimè ædificabat. Libello supplici oblato, tria petiit in favorem illius Christianitatis. 1. Licentiam universalem publicè prædicandi, & suscipiendi legem Evangelicam. 2. Immunitatem domorum Societatis ab hospitio militum. 3. Nè personæ, & bona Ecclesiastica gravarentur exactio- nibus. Impetravit facillimè omnia, etiam cum auctario: deinde conviviô splendidô cum Sociis adhibitus, nihil desiderare potuit amplioris benevo- lentia. *Sacch. p. 5. l. 5. n. 167. & seqq.*

Eodem die obierunt.

3. Gadibus in Hispania, añô 1571. P. Jacobus de Sotomajor in obsequio pestiferorum. Granatæ studiis altiori- bus operam daturus, cùm hospitium quæreret, cœlitus delapsa diferta voce jussus est, illud non alibi quærere, quàm
in

in Societate: quæ vox iterum, ac iteratò allapfa, tergiverfantem ferè violentè impulit ad obsequendum. Factus Religioſus, in continuo erat exercitio præſentia Divinæ, ac ſi in omnibus actionibus ſuis diceret: *Vivit Dominus, in cujus conſpectu ſto.* Si ægra valetudine tentaretur, Roſariò DEI-paræ Virginis. recitatò, ſe convaleſcere affirmabat.

4. Valliſoleti in Hiſpania, añò 1599. P. Joannes de Caſtillo, DEI-paræ Virginis Cultui, & amori à teneris tenerimè addictus. Mira agebant dæmones, ut illum à tali devotione averterent; ſed adfuit cœlitus S. Irene Virgo cum auxilio opportuno. Die Pentecoſtes vidit Spiritum Sanctum de cœlo deſcendentem ſuper noſtros, Divinam Synaxim è manibus Patris Ludovici de Ponte accipientes. DEI-paræ Chriſtum gremiò tenentis Imaginem ſape exoſculabatur: & fuit, cùm viciffim ſibi ab ea videbatur oſculum accepiffe.

5. Parmæ in Italia heroica morte deceſſit inter obſequia peſtiferis ſtremuè impenſa P. Venuſtus Roberti, Italus, añò

nô 1630. quâ Italiae admodum luctuosus, Societati autem gloriosus fuit. Nam ibidem Parmæ, simili funerē decesserunt alii duo de viginti, Mantuæ decem, Cremonæ duo, Bononiæ novem, Pineroli tres, Ticini unus, Mediolani novem, Castilione unus, Placentiæ quatuor, in Valle Telina unus, Mutinæ tres, Florentiæ duo, Comi, Monte Regali, & Cunii quatuor, universim 68.

V. MAJI.

I. **A** Nnô 1602. habita est coram Clemente VIII. Disputatio XVII. de Molinæ doctrina. Arguebantur ab Adversariis Molina, & Cassianus: quòd neuter illorum velit fateri, prædestinationem merè gratuitam aliquorum esse, non omnium. Respondit P. Arrubal, tria ostendendo. 1. Quis fuerit Cassiani in proposita quæstione error: scilicet, quorundam electorum prædestinationem (ad Gratiam) fuisse merè gratuitam, aliorum non itè: ut patet ex ejus cap. 11. & 17. ubi statuit duos ordines prædestinatorum. 2. Ostendit docere Molinam: Prædestinationem omnium
esse

esse gratuitam eodem sensu, quo id docuerunt Sanctus Augustinus, & S. Thomas. 3. Ex libro Molinæ nullo modo colligi: ipsum non fateri, omnium electorum prædestinationem esse gratuitam. *Eleuther. bist. de Auxiliis l. 5. c. 21.*

2. In Lusitania annô 1555. jussu Pontificis, Rege petente, consecrati sunt inviti, duo è Societate, P. Joannes Nunnus in Patriarcham Æthiopiæ, & P. Andreas Oviedus in Episcopum Hieropolitanum, cum jure succedendi in Patriarchatum, si Nunnus prior obiisset. Quod evenit. Ceterum character Episcopalis in utroque non oblitteravit amorem, & usum disciplinæ Religiosæ. Perinde ut antè, vivebant more nostro, etiam ad infima obsequia ultro se se demittentes. Cum Goam in India attigissent, Oviedus præcucurrit in Æthiopiam exploraturus animum Claudii Imperatoris. Quem cum deprehendisset alienissimum à missis per Romanam Sedem Præsulibus: perstitit ille tamen constans in Æthiopia; Nunnus autem

paulò post Goæ diem obiit extremum.
Orland. hist. Soc. part. 1. lib. 15. num. 102.
& seqq. Sotuell. in Bibl. script. Soc.

3. In Austria Viennæ annò 1705.
 inter palmas, & lauros decessit piissi-
 mus, & gloriosissimus Imperator Leo-
 poldus I. in amore Societatis nemini
 Majorum suorum secundus. Parenta-
 vit illi grata Societas, indictis 15. Sa-
 crificiis à singulis Sacerdotibus per or-
 bem universum pro ejus anima cele-
 brandis, præter alia indicta pro viven-
 te. *Ex Libro Suffragiorum.*

4. P. Hieronymus Xaverius, magni
 Xaverii fratre genitus, cum P. Em-
 manuele Pinerio, & fratre Benedicto
 Goë post quintum, quàm Goâ profe-
 cti erant, mensem, in urbem Regiam
 Imperii Mogolis latiore hac die an-
 nò 1595. pervenêre. Akebarus Im-
 perator amantissimè illos complexus,
 quasi deposita parumper Majestate, fa-
 miliariter adhibuit, ædes ad habitan-
 dum concessit amplissimas, cohortem
 militum addidit, quæ ipsos contra vim,
 & infidias Mahometanorum custodi-
 ret.

ret. Præterea locum ædificando templo attribuit: denique potestatem initiandi sacris mysteriis populi fecit: ferio professus cum iisdem acturum se de religione, simul ac Persicam, quâ tunc aula Mogolis utebatur, linguam utcunque didicissent. Dum tamen Akebarus conversionem procrastinat, sumptô incautè venenô obiit, verâque probavit Augustini vocem, docentis hac animadversione puniri meritò peccatorem, ut, qui vivens oblitus est DEI, moriens obliviscatur & sui. *Juvencius fol. 451.*

Eodem die obierunt.

5. In Polonia annô 1642. P. Stanislaus Brunovius, P. Gaspar Woynicz, P. Christophorus Carnostavius; & Joaões Domagalski Coadjutor, Poloni, à Schismaticis Ruthenis, odiô fidei in quadam sylva perempti. Cùm enim Missionibus intenti desudarent in deducendis ad unionem cum Ecclesia Romana Schismaticis, isti coactô senaculô decreverunt, Patres, ubi ubi possent, è medio tollere.

Præstiterunt id per subornatos ficiarios, quorum in itinerantes Patres irruentium audita vox : *Non vestra quærimus, sed vos.* Fama est constans : in loco, ubi occisi sunt, lumen cœleste conspectum, uti & in templo, in quo conditi sunt, amplius, quàm unius horæ spatiô.

6. Ikizucki in Japonia annô 1592. venenô sublatus P. Georgius Carvahal, Lusitanus : postquam utilem, strenuamque navasset operam in Insula Scimo, Firandi, & regno Bungenfi.

7. Compluti in Hispania, annô 1557. P. Franciscus de Villanova, Hispanus; ab ipso S. Ignatio in Societatem admissus, & multis laboribus, ac mortificationibus egregiè exercitus. Harum cùm moderationem aliquam peterent Patres, reposuit S. Pater : *Sinite illum, affatim ei est virium, ut omnia superet.* Et superavit animô prorsus heroicô, evasitq; in virum, cui multos similes optavit S. Fundator. Admirandæ erat dexteritatis in tradendis Exercitiis spiritualibus, humilitatis in obeundis officiis abjectissimis, prudentiæ in regêdo, fiduciæ erga Deum in rebus

rebus arētis; solebātque dicere: Rectoribus non tam inopiam formidandam esse, quàm ipsam inopiæ formidinē, quæ ex parva in DEUM fiducia nascitur. Multa, & præclara habet de illo Historia Soc. p. 2. l. 1. à n. 127.

VI. MAJI.

L ANNO 1542. Indiarum Apostolus S. Xaverius, post multa laboriosa obsequia in itinere præstita, & ægrorum corporibus curandis, & sanorum animis excolendis, feliciter attigit Goam, Lusitani Imperii in India Metropolim. Exscensione facta de more & suo, & sociorum in Europa, diverſit confestim ad Nosocomium, inibi, tanquam in arce charitatis Christianæ, domicilium sibi figens. Exin operi Apostolico manum priusquam admo- veret, Episcopum adiit, ad pedes ejus advolutus, diploma Pontificium exhibuit, professus: non aliter se velle uti munere Nuncii Apostolici, nisi ex ipsius arbitrio, & sententia. Perstrinxit optimum Præsulem, qui erat Joan-

nes Alburquercius è sacra Divi Francisci Familia, tam illustris, & rara humilitas; humòque attollens Xaverium, inspexit, restituitque diploma Pontificium cum liberali promisso: se quoque, quidquid haberet potestatis, libenter collaturum, ut ille tota muneris sibi commissi plenitudine fungi ubivis posset. Hanc methodum, & focios, ex Europa venturos, accuratissimè observare voluit Xaverius: ut nihil aggredierentur, nisi humilibus officiis conciliato sibi Ordinariorum favore. *Bartol. in Vita l. n. 25. & 26.*

2. Annò 1544. Rem Christianam tum egregiè promovebat in Oriente. Xaverius, dictus Magnus Pater; quando & Regis Ceilani Filius, factus Christianus, cum multis suis subditis ab ipso parente pro vera religione cæsus numerum Martyrum auxit: cujus mortem placuisse DEO ignea Crux in cælo, in terra lucida, nullis Mahometanorum artibus eradenda, populis illis attonitis comprobavit. *Brietius hoc*

Eodem die obierunt.

3. Manikæ in Philippinis Insulis, annô 1639. P. Valerius de Ledesma, Hispanus, orationis studiô, & heroica passionum suarum mortificatione insignis. Quamvis enim Medicorû judiciô naturæ esset igneæ in summo gradu: tamen ita sui compos erat, ut præter vividos quosdam in dicendo spiritus, nullum unquam commoti animi signum prodiderit. Post tres quietis horas surgebat ad aliquot horarum orationem. Laudari aliquando ab ipso Christo meruit: quòd in quadam ardua occasione id fecisset, quod Divinæ voluntati magis consonum ducebat. A DEI-para Virgine de salute sua æterna certior factus, audivit: *Fili, salvabere.* Cùm singularem haberet gustum in illo Divino nomine: *Ego sum, qui sum*; à DEO ad magnam in se habendam fiduciam excitatus est his vocibus: *Tecum ego sum, qui sum; Tecum.*

4. In iisdem Insulis, annô 1660. P. Franciscus Colin, Hispanus, silentii, orationis, & lacrymarum donô clarus. Po-

tionis Indicæ, quam Cicolatam vocant, usum omnem cum sibi interdixisset, laudatus eam ob rem est à DEI-para V. monitusque: ut nullis precibus se ad illam adduci pateretur. Percussus aliquando timore repentino de obtinenda salute æterna, ad orationem confugit, ardentissimè rogans Deum: ut in pignus prædestinationis suæ, duos primæ notæ, sed obstinatissimos, ethnicos sibi donaret: cum eorum conversionem putaret multis profuturam. Obtinuit: etenim diluculo pertinaces illi ultro adfuere, & magnopere baptismum petiere; Patre Francisco in sinum gaudente, tum suâ, tum illorum causâ.

5. Madriti in Hispania, annô 1643. P. Joannes Ludovicus de la Cerda, Hispanus, humaniorû literarum per ipsos 50. annos assiduus Professor. Unde tantam eruditionem, & eruditionis famam collegit: ut Eminentissimus Cardinalis Franciscus Barberrinus, cum Legatum à latere ageret in Hispania, officiosissimè ipsum inviserit, idque Patru sui (ut aiebat) Urbani VIII. jussu. Divitias

vitias eruditionis suæ effudit in elucidationem variorum Authorum, præsertim Tertulliani, & P. Virgilii Maronis, cujus uberrimi Commentarii tres impleverunt Tomos, in gratiam, & usum Professorum Poëticæ facultatis. *Sotuell. in Bibl. Societatis.*

VII. MAJI.

I. **A** Nnô 1578. Gregorius XIII. per Constitutionem incip. *Quanta in vinea Domini*, &c. concessit indulgentiam plenariam semel in anno Ecclesiis Societatis : insuper facultatem celebrandi Missam unâ horâ ante auroram, & infra horam post meridiem, itineris, vel alterius legitimi impedimenti causâ ; facultatem quoque promovendi ad gradus Philosophiæ, & Theologiæ per Præfectum studiorum in Collegiis, ubi hujusmodi studia tractantur ; concurrendi denique cum Universitatum Lectoribus in tradendis lectionibus : dummodo de manè per unam, & de sero per aliam horam, cum Lectoribus Universita-

tum, qui id postulaverint, non concurrant. *Bullar. Soc.*

2. In causa P. Molina habita annò 1604. coram Clemente VIII. disputatio XXIX. Quæstio proposita fuit: *In quo differant motivum pietatis Christianæ, & motivum, quòd actus fiant intuitu, & contemplatione Divinæ Bonitatis, & justitiæ DEI: cùm ii actus fiant ex timore, & amore DEI, etiam super omnia?* Respondit pari subtilitate, soliditate P. Ferdinandus Bastida: Motiva illa omnino differre, nec posse id à quopiam Theologo Catholico negari. Rationem differentiæ posuit in eo: quòd motivum pietatis Christianæ ex intrinseca sua ratione moveat voluntatem ad actum ex objecto formali, & principio effectivo supernaturalem: ideoque supponit in operante fidem. Motivum autem alterum non habet hoc ex intrinseca ratione sua; sed secundum se est indifferens, ut moveat, vel non moveat voluntatem ex formali objecto, & principio excedente vires naturæ. Potest enim ex tali motivo opera-

operari, & fidelis, & infidelis, cui per discursum naturalem cognita est Bonitas, & Justitia summa DEI. *Eleuther. hist. de Auxil. lib. 5. cap. 36.*

3. Annô 1539. hoc die contigit Conversio S. Francisci Borgiae ad vitam perfectiorem, visô Isabellæ Imperatricis cadavere. Quo die Francisca de JESU Gandiæ Sanctimonialium Præfecta, pro nepote suo Francisco orans, vidit ipsum coram Christo Cruci affixo prostratum, ac veniam peccatorum suorum petentem: Christum autem Francisco supplici manum porrigentem, auxilium promittentem, ac eum sublevantem. *Nadasi in Indice Memor.*

Eodem die obierunt.

4. Panormi in Sicilia, annô 1586. P. Paulus Achilles, Italus. In gubernando ita mitem, simulque disciplinæ tenacem se præbuit: ut quendam ad suscipiendam æquô animô pœnam commertitam, per ipsos 30. dies disposuerit: cum nec parcere vellet, nec lædere. Cum fœ-

minis nonnisi brevissimè agebat, etiam in ætate provectiore. In Quadragesima perpetuò abstinebat vespertina refecti-
one. Inter orandum jussit quantocyus Patrem quendam revocari è navi: & na-
vis illa postea in Turcarum manus de-
venit. Inter sacrificandum visus est pul-
cherrimum Parvulum manibus gestare.
Ab impio quodam vibratus in Patris
Pauli pectus gladius, ceræ instar refle-
xus est. Eâdem, quâ mortuus est, horâ
pluribus visus est gloriosus.

5. In Mindanao Philippinarum In-
sula annô 1642. P. Franciscus de Men-
doza, à Mahometanis, quos Christo lu-
crari studebat, trucidatus.

6. Nangasachi in Japonia aîô 1626.
P. Joannes Baptista Bacza, Hispanus, æ-
rumnis carceris, in quem odiô fidei con-
jectus fuerat, confectus. Prædicatione
Evangelica tam fortis, & felix fuit: ut
per Macaum, Goam, Mozambicum, &
Japoniam intrâ triennii spatium 75.
millia adultorum baptismô lustrave-
rit, præter parvulos innumeros.

7. Tolosæ in Gallia annô 1627. P.
Joan-

Joannes Franciscus Suarez, Gallus. Vir erat tam eminentis perfectionis, & singularis in orando efficaciam: ut spiritua- lem, & temporalem sanitatem multis impetrarit. Ut ad excelsam virtutem con- teretur, statuit sibi vivendum his legi- bus. 1. Ut Novitius, novissimus, & ab- ortivus. 2. Ut cadaver mortui. 3. Ut eductus ex inferno. 4. Ut crucifixus cum Christo. 5. Ut Infans Iesus in prae- sepio. Ità vixit: & eam obtinuit perfe- ctionem; ut nulla virtus ei deesse dicere- tur; nec ullis occupationibus mente abstraheretur à DEO.

VIII. MAJI.

I. **H**Ac die bis natus est P. Petrus Canisius, magnum nomen in Historia Societatis, & Ecclesia Ger- maniam. Prima nativitas contigit an- nō 1521. quā natus est in mundum Neomagi in Belgio; altera annō 1543. quā primus è Germanis natus est So- cietati, admissus ipso apparitioni Arch- Angeli Michaëlis sacro die, quo ter- tium, & vigesimum auspicabatur æta- tis annum. Habuit Canisius mater-

teram

teram eximiè piam: quæ cùm adverteret adolescentem fluctuantem in diligendo vitæ statu, Divino afflatu, antequam cognita ipsi esset Societas, sic vaticinata est: *Tu, fili, cooptaberis in novum quendam Sacerdotum Ordinem, quem in Ecclesia sua multorum in salutem paravi DEUS. Eos ego per visum vidi, & te ad eos adjungi. Graves erunt, viri docti, modesti, DEO pleni, & animarum charitate præditi. Acceptâ dein famâ de P. Petri Fabri, in Germania laborantis, sanctitate, Moguntiam, ubi is versabatur, se contulit Canisius: ut virum agnosceret, & observaret. Vidit, & gaudia sua non capiens, sic scripsit ad amicum: Secundis ventis Moguntiam veni, Virum, quem quæsi, si tamen vir est, & non potiùs Angelus Domini, meo magnò bonò reperi: quò nec vidi, nec audiivi doctiorem, profundiorèque Theologum, aut tam illustris, eximieque virtutis hominem. Facile igitur se Fabro, sic æstimato, tradidit Exercitiis S. Patris excolendum, & Societati adjungendum. Orland. hist. Soc. p. 1. lib. 4. n. 34.*

2. Romæ annô 1590. Claudius Aquaviva Præpositus Generalis dedit Epistolam V. ad Patres, & Fratres Societatis de *Orationis, & Pœnitentiarum externarum usu in Societate*, juxta Institutum nostrum. Orta enim erat diversa sententia inter ipsos Præpositi Assistentes, aliis diuturniorem Orationem, & Contemplationem inducendam in Societatem propensis; aliis majorem pœnitentiarum, seu mortificationum externarum rigorem optantibus. Docet ergo Claudius in priorè parte Epistolæ, non solum Orationem externam, & meditationem, sed etiam contemplationem Societati convenire. In posteriore refutat errorem eorum, qui ex eo, quòd S. Ignatius nullas externas mortificationes Societati designaverit, inferunt: sufficere Nostri solam internam passionum mortificationem. *Habetur ea Epistola inter ceteras Generalium impressas.*

Eodem die obierunt.

3. Panormi in Sicilia annô 1576. Jo-
añes

añes Antonius Oliverius, Coadjutor, insignis victima heroicæ charitatis, pestiferis impensæ. Præmisit filios duos in Societatem, quibus nè deterior esset, secutus est.

4. Madriti in Hispania, annô 1577. Dominicus Fernandez, Coadjutor, famulus olim P. Petri Maurique. Cùm hũc vidisset Compluti religiosissimè decedentem ex hac vita; petiit ardentè: ut, ubi venisset in conspectum DEI, meminisset sur Dominici, in seculo famuli fidelis, in religione adjutoris impigri. Recepit P. Petrus se facturum. Abierunt aliquot menses, & Dominicus sanus aliàs, ac vegetus, mœrore conficiebatur, quòd prolongatus esset ejus in hac vita incolatus. Causam mœroris petenti P. Procuratori, cui datus fuerat socius, respondit: Jam aliquot abiisse menses, & P. Petrum Maurique, suum in seculo Dominum, in Religione Patrem, non stare promissis. Dixerat: subitâque febre correptus, & Sacramentis munitus, factus est voti, & promissi compos.

5. Hispali in Hispania annô 1606. P.

Jaco-

Jacobus deGuzman, regio sanguine clarus, sed clarior Apostolicis virtutibus. Ante initam Societatem, statim ac Sacerdotio initiatus est, nullo admissio beneficio Ecclesiastico, vel dignitate, Apostolicum spiritum, & laborem per varias Hispaniæ regiones diffudit, Catechesim tradendo, & Sacramenta ministrando. Societatem ingressus, idem institutum per omnem vitam tenuit usq; ad añum ætatis 83. in Italia Romæ, & per totam viciniam, in regno Neapolitano, Ducatu Hetruriæ, Marchia Anconitana, Insula Corcyra, & in Hispaniæ plurimis Diocesisibus. Semper ad usq; decrepitam ætatem iter pedibus agebat, incredibili cum animarum fructu. Effigiem viri tanti, omnium opinione Sancti, cum Magnates quidam pingi curassent, eamque P. Jacobo exhiberent, turbatus primùm, mox reposuit: *Laudetur JEsus. Ego etiam Judam depictum vidi. Bene est, quòd tam genuinè expictum ejus vultum obtinueritis.* Morti vicinus cum jubilo, & plausu exclamavit: *Venio Domine, venio! Letatus sum in his, quæ dicta sunt mihi: in domum Domini ibimus!*

IX. MAJI.

I. **C**ongregatio Generalis XI. indicta à Præposito Generali P. Gofwino Nickel in diem 8. Maji, inchoata est hoc die annô 1661. elapsô novenniô ab absoluta decima. Actum est in ea imprimis de Electione Vicarii. Cum enim A. R. P. Generalis ostendisset Congregationi: se ob senii gravitatem, & corporis impedimenta, non posse amplius tot, ac tantis officii sui laboribus parem esse; & eo animi vigore, quo oporteret Societatis gubernationem administrare; ideoque ultro rogaret, ut Vicarius sibi daretur vel ad tempus, vel perpetuus, & cum jure, vel sinè jure successionis; prout ipsi Congregationi videretur expedire. Congregatio obsequendum duxit voluntati charissimi, optimèque meriti Parentis sui. Constitutum igitur biduum ad deliberationem de potestate eligendi Vicarii: an eligendus sit cum jure successionis, & cum universali,
ac

ac libero exercitio potestatis. *Decret. 1.
ejusd. Congr.*

2. Pro Congregatione I. Generali
annô 1558. ex Lusitania hoc die ad-
fuerunt, P. Michaël Turrianus Lusita-
niæ Præpositus Provincialis, cum 4.
sociis, veneruntque tantò gratiores,
quantò minùs expectati. Turrianus
enim cùm Confessarius esset Regina
Christinæ, non credebatur ab ea di-
mittendus. Sed difficultatem omnem
pervicit studium illius erga commune
bonum Ordinis. *Sacchin. p. 2. hist. Soc.
lib. 2. n. 5.*

3. Potami in Calabria Votum suum
exsolvit S. Xaverio Dominicus de Lia,
ob sanitatem miraculô sibi restitutam.
Cùm enim solidis 4. diebus tantis con-
fixus esset doloribus, ut in furorem
propemodum raperetur: occurrerunt
menti, quæ circumferebantur de mul-
titudine gratiarum, quas DEUS Po-
tami passim conferret per Sanctum
prædictum. Vovit ergo, non facem,
vel simile quidpiam, ut multi, sed se
per Confessionem conscientiam expia-
turum.

turum. Auditus est, & sequenti mane integræ sanitati restitutus. *Ex Libello Miraculorum Potamiensium pag. 11.*

Eodem die obierunt.

4. Antissiodori in Gallia annô 1631. P. Adrianus Chessoy, Gallus: vir sancta simplicitate, rigida paupertate, ac singulari SS. Angelorum cultu adeò clarus, ut *Pater de Angelis* diceretur. Quidquid in laudem SS. Angelorum reperire poterat, legebat, notabat, narrabat: nec ulla recreationis hora ei elabebatur, quin de illis aliquid in medium afferret. Habuit vicissim illos, præsertim Custodem, sibi familiarissimos; sacris operaturum stipabant passim duo, cum è cubiculo ad altare procederet, nec recedebant, nisi Sacrificiô peractô. Ipsum quoque Angelorum Regem, se illi amanter spectandum præbuisse ferunt.

5. Cadomi in Gallia annô 1655. P. Gabriel Potier, à religiosa observantia, modestia, & sui resignatione in Superiorum omnem dispositionem laudatus. Dedit hujus insigne specimen, quando
per

per errorem illi oblata est trium votorū tantū professio. Facile apparebat illi error, quem nominis affinitas cum alio quopiam causaverat : dissimulanter tamen, modestēque tacuit, atque formulam Coadjutorum spiritualium recitavit. Sed errore postea detecto, altero tanto illustriorem eddidit 4. Votorum professionem.

X. MAJI.

I. **A** Nnō 1546. S. Xaverius ex Amboino, regione Molucensi, epistolam dedit ad Socios Goanos, quā significat, se profecturum in aliam regionem, quæ Maurus dicitur, ferāsque alebat gentes, inter Christianos non paucos. Itaque, inquit, perspicua mortis pericula subire certum est : spem enim omnem in Divina Providentia fidei habeo, & cupio obtemperare illi Evangelicæ voci : *Qui voluerit animam suam salvam facere, perdet eam; qui autem perdidit propter me, inveniet eam.* Ac mihi credite, Fratres charissimi, etsi hujus sententiæ verba generatim facilia sint ad intelligendum; tamen ubi tem-
pus

pus incidit, cū statuere oportet, tibi pro DEO vitam amittendam esse, & mortis discrimen adeundum : usque eò eadem sententia, etsi clarissima sit, obscura fieri solet ; ut is modò eam intelligat. cui pro sua benignitate declaravit DEUS. Enim verò istiusmodi temporibus apparet, quàm imbecilla, infirmâque sit natura humana. Dominus nos pro sua immensa misericordia, talibus in rebus, ac temporibus ità sua vi confirmet, ac roboret : ut fortiter, & subeamus omnia, & perferamus. *Epist. veterum lib. 1. ep. 15.*

2. In Germania Ferdinandus II. Imperator religiosissimus, ut eximium erga Societatem affectum suum faceret immortalem : Successoribus suis illam obnixè commendare voluit voluntate suprema, verbisque gravissimis, in testamento sui codicillo, conditi Viennæ annò 1621. Præ omnibus, inquit, feridò, & summo opere, cum fervore, & zelo commendamus nostris Successoribus plurimùm venerandam Societatem JESU, ejusque Patres consideran-

derando , quantum Ecclesiæ Catholici-
cæ, non solum in his nostris Austria-
cis regnis , & provinciis profint ;
quantoque studio , fervore , & fide-
litate , pro conservanda , & plantanda
ubique terrarum Religione Catholica,
laborent ; & quod econtra huic per-
verso , & ingrato mundo magis sint
odiosi , majorésque persecutiones pa-
tiantur , quàm quivis alii , & hinc eti-
am majore præsidio , & protectione
indigent , atque merentur. Quod cer-
tè à nostris hæredibus , & Successori-
bus factum iri confidimus. Et hæc
est nostra inviolabilis voluntas. In cu-
jus fidem similiter hunc codicillum
propria manu subscripsimus , & no-
strò sigillò munivimus. *Antonius Quin-
tanadvenas Tom. 1. singular. in Append.
Tract. 7.*

3. Annò 1616. à S. Congregatione
Indicis prohibitus est liber ; cui titu-
lus: *Monita privata Societatis Jesu*. Nada-
si in Indice Memor.

4. Hoc die annò 1606. Nostri Vene-
tiis excesserunt Ferrariam, exilio mul-
tati,

etati, quòd Pontificis mandatis paruerint, volentis interdictum ſervari in excommunicatione Venetorum. Ex aliis Collegiis aliis diebus exceſſerunt, itèm ex inſula Creta. Nec revocati noſtri ad Statum Venetum, niſi poſt annum unum, & quinquaginta ſub Alexandro VII. annò 1657.

Eodem die obierunt.

5. Apud Quitenſes in India Occidentali annò 1649. P. Bartholomæus Polus, Hiſpanus, admirandis in Evangelii prædicatione perfunctus laboribus. Tota illi vita ærumnæ fuerunt, pericula, Evangelium, & dolores, quibus quamvis ab ineunte ætate acriter exerceretur; impediri tamen non poterat à quærendis indefeſſè animarum lucris.

6. In Nova Francia añò 1652. P. Jacobus Buteux, Gallus, Apoſtolicò zelò clarus, quo in mille pericula agebatur, non ſolùm non metuens, ſed ridens omnem Hiroquæorum feritatem, & carnificinam; modò Articomegorum populo, qu in Chriſto lucrificerat, prodeſſet.

7. In Sinis annò 1657. P. Stephanus

Faber, Gallus, inter majora Indici Apostolatûs lumina censendus. In itinere Indico tam eminentis virtutis edidit specimina, ut alter Xaverius diceretur. Cùm in Japoniam penetrare non posset, ad Sinenfes divertit, apud quos tam avidè audiebatur: ut arbores conscenderentur ad eum videndum, & audierum. Missionum difficilimas sibi deposcebat; flumina, ut erat vestitus, pedibus trans mittebat in pontium defectu, nec siccatis vestibus iter prosequebatur. Majorem noctis partem orando ducebat, tanto ardore, tamque accurata corporis compositione: ut observatus à quodam Principe Tartaro, Imperatoris consanguineo, eundem permoverit ad fidem amplectendam, qui antè nullis rationibus expugnari poterat. Rogatus, ut modum poneret sævitix in corpus suum, respondit: *Cuilibet notum esse debere, quantum ferre posset jumentum suum.*

XI. MAJI.

L EXactô biduô, in Congregatione Generali XI. constituto ad de-
Pars II. H li-

liberandum ; an cum jure successionis, & usu plenæ potestatis eligendus esset Vicarius Generalis desideratus à R. P. Gofwino Nickel Præposito Generali : in eam sententiam iverunt ferè omnes, ut eligeretur cum jure successionis, & cum universali, ac libero exercitio potestatis. Quod ut rite fieret, decretum est : ut à Summo Pontifice Alexandro VII. nomine Congregationis, & Patris Generalis, peteretur Apostolica benedictio, & facultas, quatenus opus esset. Quæ perlibenter concessa sunt, lectumque Breve Pontificium in Congregatione. *Congr. XI. decr. 2. 4. 5. 6.*

2. Annò 1647. P. Vincentius Caraffa literis ad Provinciales datis, significavit : Decretum 24. & 27. Congregationis VII. de pileo clericali à Coadjutoribus temporalibus non gestando, à Cardinalibus jussu Pontificio congregatis, expensum, & tam ab ipsis, quàm à Pontifice approbatum esse. *Nada si in Ind. Memor.*

Eodem die obierunt.

3. Salerni in Italia annô 1607. P. Michaël Ruggerius, Italus : qui primus Evangelicorum præconum, magnâ industriâ penetravit in Sinas, & stabile ibi fixit domicilium, insigni morum comitate, prudentiâ, & longanimitate, Magistratum Sinensium aucupatus favorem. Indè in Evropam remeavit difficillima navigatione : ut Sinensem Missionem Sedis Apostolicæ autoritate, ac operâ promoveret, firmaretque. Verùm placuit Providentiæ divinæ strenuum operarium in Europa evocare ad stipendia, Atlanti suffecto Hercule, qui sequitur.

4. Pequini apud Sinas annô 1610. P. Matthæus Riccius, Italus : qui Missionem Sinensem auspicatus cum P. Ruggerio, eandem admirandâ prudentiâ, solertiâ, fortitudine, ac felicitate promovit, solidâque vitæ sanctimoniâ, & rerum mathematicarum peritiâ, doctrinâque stabilivit. Afflictis aliquando rebus, & famâ, vitâque ejus periclitante, supplex recurrit ad DEI-param V. ut provide-

ret. Providit illa. Nam poſtridie tres viri graves, teſtificatione rite depoſita, fecerunt : ut abſolveretur crimine falſi, & è cuſtodia liberaretur, non finè encomio. Plura de illo ſparſim hìc dantur. Poſt mortem non ſemel P. Julio Mancinello, notæ Sanctitatis viro glorioſus apparuit; meritò celebrandus ut Sinarum vel Apoſtolus, vel doctor, Mandarinorum honore apud illos donatus.

5. In regno Peruaſuo annò 1609. P. Ildephoſus de Miranda, Hiſpanus, indefeſſus illius vineæ per annos 40. cultor, pauperum amore, & liberali erga ipſos ſtudio clarus, virtuti ejus non vulgari teſtimonium luculentum dedit deſuncti cadaver per menſes 16. ſepultum, & viva calce obrutum, ſed prorſus incorruptum.

6. Ulyſſipone in Luſitania annò 1644. Dominicus de Cunha, Coadjutor, Luſitanus. Pietate, & pingendi arte inſignis, nihil feliciùs, quàm perfectum Religioſum in ſe ipſo expreſſit. Dæmonum graves infeſtationes perpeſſus, tandem cœleſtibus ſolatiis omnino diſſue-

re visus est, ac divina pati. Obedientiam semper sibi charissimam studiosissimè colere cœpit: postquam è manibus Patris Provincialis Sacram Communionem sumens, vidit faciem ipsius simillimam vultui Christi, qui se ei non semel spectandum præbuerat. Tunc enim in Superioribus suspicere Christum perfectius didicit.

7. In diem hunc annò 1716. in Neapolitana domo Professorum incidit felix ad meliorem vitam transitus P. Francisci de Hieronymo. Ad obeundas in Regno Neapolitano Missiones destinatus à Superioribus, cùm Indias necquicquam antea flagitasset, sic versatus est in hoc laborioso Missionum campo per annos 41. inter incredibiles ærumnas, contradictiones, & pericula, quæ invicta fortitudine, & constantiâ superavit, ut messem copiosam animarum, & Divinæ gloriæ, nec minorem palmarum, ac meritum collegerit. Egregias ejus virtutes, ac præsertim sui, rerumque humanarum contemptum, amorem DEI, & proximorum coronârunt insignia Nu-

minis munera, donum Prophetiæ, discretio spirituum, interior notitia, ac velut aspectus animorum, crebritas, & magnitudo miraculorum, in quibus mortui plures ad vitam revocati numerantur. Privata nostrorum, & publica populi voce, admiratione, ac veneratione vir Apostolicus, ac verè Sanctus semper est habitus. Laboribus demum confectus, & voluntariis, quibus sese discruciat, illibatum Virginitatis florem servavit, pœnis, mortem à se non semel prædictam obiit annô ætatis 74. ab inita Societate 46. Mortuum secuta sunt, quæ vivum ubique comitabantur miracula: claudi, muti, variis membris capti, ejus nomine invocato, aut contacto corpore, sanitatem sunt consecuti. Hæc prodigia, & beneficia, non solum toto Regno Neapolitano, verum etiam transmissis longè in Germaniam illius reliquiis diffusa latè sunt; & propagata.

XII. MAIJ.

I. **A** Nnô 1590. P. Claudius Aquaviva Præpositus Generalis dedit episto-

epistolam ad Provinciales Societatis *De Jubileo, & Missionibus*. Quâ hortatur, ut concessum à Summo Pontifice Jubilæum curent à Sociis absolvi singulari pietate; ut ipsi quodammodo compensent, quod non præstant homines seculares ad avertendam iram, & pœnas Divinas. Deinde vult, ut in eundem finem instituantur in singulis provinciis Missiones à 12. vel saltèm 6. Missionariis, qui cum bona loci Ordinariorum venia concitent populum ad pœnitentiam, sparsi per totam provinciam bini, & bini &c. *Habeatur inter epistolas Generalium.*

2. Alteram dedit idem Epistolam hoc die ad Provinciales *De modo instituendarum Missionum* annô 1599. quâ ordinat imprimis: ut quotannis Missionem aliquam obœant singuli Sacerdotes, exceptis iis, qui vel infirmitate, vel alia iusta ratione impediuntur. Primi autem in hoc genere debent esse Professi, ad quos vel maximè spectat hoc Exercitiû. Mittendi sunt bini, & bini, & quoad fieri poterit, pedibus iter faciant. Qui propter ætatem, valetudinem, vel alias

occupationes obire non poterunt Missiones longiores : non idcirco præmitti debet, quin breves saltē suscipiant paucorum dierum, & in locis propinquioribus, juxta vires, & facultates unicujusque. Victus Missionariorum, prædictorum sit ex eleemosynis oblatis, vel impetratis &c. *Habetur ibidem.*

3. Potami in Calabria hoc die vota sua persolverunt S. Xaverio, imprimis parentes pro reddita sanitate filiolo, deinde uxor pro marito à supremo morbo liberato. Utrique gratiam juramento firmârunt. *Ex libello Mirac. Potamien. 111. & 112.*

Eodem die obierunt.

4. Moguntiaë in Germania annô 1607. P. Conradus Onneking, Germanus, animarum convertendarum zelo, ac DEIPARÆ V. cultu celēbris. Conciones suas submissis genibus scribebat. Rogatus aliquando, cur tanta contentione desudaret, non data corpori necessaria quiete ? respondit : *Et quorsum tandem ad Societatem veni ? Et iterum : DEUS bone, quanti est,*

est, vel unicam animam lucrificare, & inferno eripere?

5. Mustiponti in Lotharingia annò 1631. Mathias le Coussi, Lotharingus Coadjutor mirabili sorte ad Societatem vocatus. Famulus cùm esset Trevirensis Collegii, jussus est comitari quendam ad tyrocinium Societatis proficiscentem, qui P. Provinciali Franciæ commendabatur à Rectore Collegii, sed non appposito nomine hominis in literis. Per iter candidatum illum pœnituit propositi, tradiditque literas Mathiæ deferendas ad Præpositum Provinciale: ipse aliò iter flexit. Ità cecidit felix fors & super hunc Mathiam. Provincialis enim acceptas literas ratus de ipso loqui, eum benignè accepit, rogavitque: num ad DEI gloriam cuperet in Societate vivere? Mirantem, & annuentem, nec satis capientem fortis suæ nunquam cogitatae felicitatem, adoptavit in Coadjutorum temporalium numerum. Bene usus est forte sua Mathias, semperque dignè vocatione sua ambulavit. Solemne illi fuit obtestari Socios Coadjutores, ut Patres, &

cholasticos honorarent. Vitâ functus
visus est cœlesti luce circumfusus, & au-
ditus dicere: *Bene secum agi.*

XIII. MAJI.

1. **A**Uspicatissimus illuxit hic dies Ec-
clesiæ Christi, & minimæ ejus-
Societati. Post beatum enim Pii V. o-
bitum annô 1572. altero die à concla-
vis ingressu, qui erat 13. Maji, à quin-
quaginta duobus Cardinalibus uno o-
mnium consensu electus est in Pontifi-
cem Max. Hugo Boncompagnus, Bono-
niensis, annô ætatis 70. Juris scientiâ, &
professione clarissimus, administratîsque
cum laude variis Magistratibus, & Lega-
tionibus conspicuus dictus Gregorius
XIII. qui se erga Societatem tam bene-
volum, beneficûmque constanter exhi-
buit; ut nec quid majus ab illo concedi,
nec à Societate optari potuerit. Cum
quidam parùm benevoli coram SS. Pon-
tifice indignarentur, à Societate tanta
bona, Ecclesias, & Monasteria possideri;
respondit ille: perpauca esse; optare se,
ut longè plura, & ampliora essent, quò
plures vineæ Domini cultores, strenui,
&

& utiles allerentur. *Histor. Soc. pag. 3. l. 8. num. 20. De electione Spondanus ad annum 1572.*

Eodem die obierunt.

2. Berlangæ in Hispania annô 1578. P. Rodericus Hurtadus, heroicâ patientiâ, & orandi studio maximè insignis: quô id videbatur consecutus, ut omnia posset. Orantem reperit aliquando Trojanus Episcopus in aëre sublimem eo situ, acsi in lectulo jaceret. In Sacrificio Missæ sæpe patiebatur divina sui minimè compos. Dæmones habuit sibi inferissimos. Fuit, quando conclave suum ingressus, reperit ibi Monialem eleganter comptam, & blandissimis verbis se compellantem. Advertit, quod erat: & præcipiti fuga ad tabernaculum Eucharisticum se recepit.

3. Lovanii in Belgio annô 1610. Joannes Thenensis, Coadjutor, Belga. Per ipsos 30. annos Excitatoris munere perdiligenter functus; absque ullo excitante instrumento, quamvis ad somnum pronior esset, expergiscebatur. Quod beneficium Angelo Custodi in acceptis

referebat, cui se ante somnum diligenter commendabat. In morbo gravi, & diuturno insignem prodidit animi fortitudinem, quando ferro, & igne sæpius in eum grassabatur chirurgus Interim enim precatorios volvebat globulos, & subinde auditus est dicere: *Nunc demum scio, quàm suave sit pati.*

4. Hispali in Hisp. annò 1649. Gregorius de Arrogo, Coadjutor. Postquam annos 44. in corroganda pro Hispalensi domo Professæ eleemosyna insumpsit, occubuit in obsequio pestiferorum, duplicis charitatis laureâ donatus.

XIV. MAJI.

1. **A** Nnò 1544. dedit S. Xaverius Tutucurino epistolam ad P. Mansillam, quâ monet, ut patienter ferat, & mores, & errores illius gentis, nec frangatur mole occurrentium negotiorum. Etiam atque etiam, inquit, oro te: nè stomacheris miseræ isti genti, quocunque illa vel errore, vel lapsu, bilem irritet tuam. Scio esse molestissimam interpellationem avocantium à negotio, in quo totus sis, ad sua, quæ uni-

unicè spectant , commoda. Sed & istas importunitates concoque, sereno perstans animo, & occupationibus se undique oggerentibus te placidè commodans. DEO Domino nostro multas gratias debes, & referas, censeo: quòd te ibi posuit, ubi, nè volenti quidem, otio esse liceat. *Epist. nov. l. 1. epist. 7.*

2. In Gallia annò 1610. funestissimo casu sublatus est Henricus IV. Rex, Magni nomine meritò honoratus, beneficiâ erga Societatem æternum memorandus. A ficario mentis impotē cultro percussus in rheda, cū per urbem Parisiensem veheretur, maximo Galliæ, & Societatis luctu confestim decessit. Ex decreto jam antè edito, quo contestari voluit suum in Societatem cordatum animum, cor optimi Regis Flexiam in antibus delatum est, & in templo Collegii ab ipso regiè fundati, tumultum. *Spondan. ad ann. 1610. n. 3.*

3. Potami in Calabria an. 1652. juratum testimonium deposuit, & promissum Sacrificium fieri curavit voti-
reus Laurentius Manna: quòd à lethali

paroxyfmo febris cum pleuritide , per S. Xaverium fuerit liberatus , & ftatim à voto concepto integræ fanitati reftitutus. *Ex libello Miracul. Potamien. pag. 14. n. 19.* Alii quoque duo jurati profeffi funt eodem die, fanitatem miraculo fibi reftitutam ab eodem Divo Apoftolo. *Ibid. pag. 15. & 16.*

Eodem die obierunt.

4. Ulyffipone in Lufitania annô 1563. P. Gonfalvus Vaz de Mello , Lufitanus , eloquentiâ facrà præftans, & efficax, præfertim ad impellendos Auditores in claustra religiofa. Præter alios religiofos Ordines, ad Societatem impulit triginta duos fpatio dierum triginta. Miffionem quandam cum obiret, precésque ad DEI-param V. funderet : meruit eandem habere itineris comitem. Vidit eam & Socius, æquis paffibus in fublimi procedentem cum P. Gonfalvo.

5. Hifpali in Hifp. annô 1578. P. Joannes Altobodus, ex Mauris oriundus Granatæ. Totus incubuit, Apoftolicô planè zelô, in converfionem gentis fuæ, fpretis omnibus periculis, & adhibitis
omni-

omnibus sibi possibilibus mediis admirandâ efficacîâ. Illius instructioni passim committebant Magistratus plectendos reos, Parochi pueros, & rudes. Tribunal S. Inquisitionis obstinatissimos apostatas, hæreticos, & infideles. Quamvis verò ipse intrepidus caput suum obijceret quibuscumque periculis : DEO incolumitas ejus curæ fuit. Eductus aliquando media nocte è Collegio à Mauris in ejus necem conjuratis, tanquam ad juvandum moribundum ; cùm pervenisset ad locum secretum ejus neci destinatum : subito à consternatis divinitus, & diffugientibus Mauris relictus est. Dum ergo Collegium repetit, audit ex obscura valle gemitus hominis moribundi. Accurrit, Maurum reperit in agone positum, poenitentiam perfradet, & mox ad cœlum transmittit expiatum. Maurus alter reprehensus à Patre ob fœda colloquia, narium mutilationem ei minatus est, nî facesseret, sed sequenti die coortâ rixâ, naribus propriis est truncatus. *Tanner in Soc. Ap. Im.*

6. Tolosæ in Gallia annô 1636. P.

Joan-

Joannes Arnoux, seu Arnulphus, Gallus, Ludovici XIII. Ecclesiastes & Confessarius religiosissimus. Testatus de illo est Cardinalis Ubaldinus coram P. Aloysio Albritio : se, cum in Gallia Nuncii Apostolici officio fungeretur, neminem novisse, cui plus isthic deberet Ecclesia Parisiis, Gratianopoli, & Tolosæ, quam P. Arnulpho. Pro Societate quoque multa præclarè ab illo perfecta, sive cum Domiciliis, sive cum Provinciæ præesset.

XV. MAIJ.

1. **A** Nnô 1544. Venerabilis PP. Carthusianorum Ordo, datis ad S. P. Ignatium literis, Societatem impensè extollit, eique meritorum suorum omnium participationem concedit : ut Societas tantò efficacius procedat in promovenda DEI gloria, & animarum salute. Literas recitat Orlandinus p. 1. *Hist. Soc. lib. 4. n. 107.*

2. Annô 1605. Paulus V. antea Camillus Burghesius, creatus est Pontifex Summus : quem rerum agendarum magnus usus, zelus honoris DEI, & Eccle-

Ecclesiasticæ libertatis , singularis morum comitas, & integritas cum insigni in omnes beneficentia egregiè commendabant. Opportunissimus accidit idem litigantibus de Auxiliis Gratiæ : cujus causæ , & plenam habuit cognitionem , utpote qui concertationibus sub Clemente VIII. habitis plerumque interfuerat ; & acri pollebat iudicio , atque inflexibili æquitate animi , adeò , ut pro hac finienda lite , vocatus ad tantæ dignitatis apicem divinitus videretur. Tria præstitit in hac causâ pro parte Societatis. 1. Quòd non præcipitârit decretoriam sententiam , sed non paucis adhuc concertationibus locum dederit. 2. Quòd Prædeterminationes physicas in Examen adduxerit. 3. Quòd finem altercationibus tandem imposuerit , permissa Molinæ & libro ejus omni indemnitate. Prodidit , & multis aliis argumentis propensissimum in Societatem affectum Pontifex Optimus. *Spondanus ad annum 1605. Eleuther. hist. de Aux. l. 6. c. 1.*

Eodem die obierunt.

3. In Æthiopia annô 1597. P. Franciscus Lupius Lusitanus, Patris Andreæ Oviedi Æthiopiæ Patriarchæ socius, & laborum confors per ipsos 29. annos. Lupii virtutem primis quibusque heroibus æquari posse, concors erat sententia Catholicorum. Corpus ad laceram tantum pellem, & ossa redegerat per inediam, & verbera perpetua. Omnia, quæ habuit, dedit pauperibus, etiam pallium, exemplo S. Martini discissum. Et quia isthuc indecorum non est sine tunica superiore, internâ tantum subuculâ uti, tunicam quoque divisit in plures. Lectus illi nudum solum erat: nam & faccum ad eum usum sibi datum, ægro humi cubanti donavit. Sed DEUS tam nudè pauperem, non semel inter orandum, & sacrificandum, cœlesti luce vestivit, & solis instar splendere fecit. Mortem post biennium à se oppetendam, & post annum à morte sua adfuturum alium, qui in illis terris sacra ministraret, ex vero prædixit.

4. Au-

4. Augustæ in Germania annô 1623. P. Gregorius Roseffius, Germanus. P. Petri Canisii in Cathedra Viennensi successor, & in concionandi virtute superpar. Pleraque Societatis domicilia per Germaniam nascentia singulari sua industria juvit: Romam quinquies à Provincia sua missus. Hæreticorum manubiis gloriosus, cùm ad metam pervenisset, morbi doloribus orandi studium pro antidoto habuit, illa identidem ingeminans verba: *Da Domine patientiam, & auge dolorem.*

5. In Collegio Pacis Provinciæ Peruanæ annô 1614. P. Gabriel de Bacza, Hispanus, laboribus Indicis per ipsos 42. annos maximo fructu exantlatis clarus. Oratio ejus ità ardebat: ut subinde pannis frigidâ madidis pectus refrigerari debuerit. Perpetuô ciliciô, & cruce aculeis ferreis aspera virginitatem suam armabat. Non rarò illi DEUS cordium secreta aperiebat. Exequias ejus omnes Ordines Religiosorum celebrârunt; mendici celebratô senaculô constituerunt: Benefactori suo eximio gra-

gratitudinem testari novemdialibus sacrificiis communi are procuratis.

6. Horodeci in Lituania an. ô 1657. P. Simon Maffon, Lituanus. Societatem quàm ardentè expetiit, tam liberaliter juvit opulento patrimonio suo. In Missione Horodecensi, quam Apostolico spiritu obibat, à Schismaticis, & hæreticis Cosacis comprehensus, clavis ferreis per coxendices adactis, tabulæ affigitur, affixo nervi ex collo extrahuntur, corpus crudeliter flagris conciditur, demum caput amputatur. *Ex Annuis.*

XVI. MAJI.

I. **A**Nnô 1650. RR. PP. Carmelitæ Discalceati, in Conventu Generali Romæ celebrato egregium dederunt testimonium suæ erga Societatem benevolentia: quando communi decreto damnârunt plagii, & malæ fidei auctorem, qui in quadam editione vitæ S. Theresiæ V. omisit omnia, quæ ab ipsa dicta, vel scripta sunt in commendationem Societatis. Accepimus, inquiunt, scripta S. Matris nostræ Theresiæ edita esse truncata, quoad illa omnia,

omnia, quæ spectant Societatem JESU, ita ut, cum & in manuscriptis Codicibus plerisque, & in plerisque Exemplaribus pridem editis, ac in ipsomet S. Matris contextu originali, omnia illa, quæ notantur in libro, cui titulus Gloria S. Ignatii (*Compositus à P. Nicolao Lancicio S. J.*) exarata inveniantur: tamen in ea editione, de qua dictum est, omnia fuerint erasa. Hanc infidelitatem editionis, non tam Societati JESU, quam S. Matri injuriosam, omnino improbamus, & à nobis non esse profectam testamur: quin imò, si quis ex Ordine nostro deprehenderetur tale quid admisisse, aut fieri curasse, impunitum non debere esse decernimus. Ipsam quoque editionem truncatam in usum nostrorum esse prohibemus, Propositionem hanc Capitulo nostro Generali propositam, & per acclamationem omnium approbatam testamur. Die 16. Maji, 1650. P. Franciscus à S. Sacramento, Præpositus Generalis. *Bart. in vita S. Ignat. lib. 2. n. 47.*

2. In Italia annò 1564. cum P. Christo-

sto-

stophorus Rodericius, vir Apostolicus accepta à SS. Quæstitoribus & Episcopis potestate, varias lustrat diœceses, & à Waldensium ac Lutheranorum erroribus purgat, dignus habitus est, qui Apostolorum exemplo pro Jesu nomine, & animarum salute contumeliam aliquam pateretur. Comprehensus enim à Neapolitani Proregis, malè informati, satellitibus, ducebatur ad ejusdem tribunal. In itinere ubi devenerunt ad urbem S. Severi, Pater sitientissimus opprobrii, & crucis, ferò rogavit satellites, ut vincula sibi injicerent, vinctumque de more traderent Præfecto urbis. Sed plus ab illis expertus est humanitatis, quàm crudelitatis. A Præfecto quoque, & ipso humaniter exceptus, re intellecta, honorificè dimissus est. *Sacch. p. 2. hist. Soc. l. 8. n. 44.*

Eodem die obierunt.

3. Forlivii in Italia annò 1617. P. Joa. Dionysius, Italus, pietatis officiis tam addictus, ut ferè in templo habitaret. Lingua illi verborum parca, oculi semper modesti, cor præsentis Dei cogitatione collectum. De V. DEI-para, & S. Ignatio
ità

itā loquebatur, ut compluribus fidem fecerit: ipsos illum suo conspectu dignatos fuisse. Episcopus Forlivienſis à moriente, licet ægre, benedictionem extorſit. Ubi autem mortuum audiit, humi præſtratus, fronte in terram demiffa miſericordiam DEI per P. Joannis merita imploravit: quam non pauci in variis neceſſitatibus ſe conſecutos ſunt faſſi; alii futura ſibi ex vero prædicta retulerunt.

4. Brunsbergæ in Pruſſia annò 1650. P. Simon Berent, Prutæus, vir veteris ævi, & ſacris Miſſionibus, quā per aulas, quā alibi exercendis præſtans. Noneminem gravibus vitiis intricatum divina Bonitas ad P. Simonem direxit, à quo expediretur, & conſcientiæ tranquillitatē conſequeretur. Curru verſo miſere alliſus, confractis ſex oſſibus, fortiſſimæ patientiæ egregium documentum dedit.

5. Placentiæ in Italia annò 1621. Ægidius Claromontius Italus, Scholaſticus, à teneris perpetuo patiendi deſiderio ardens. Quem vitæ ſtatum eſſet amplexurus, prodidit puerulus: quando cum aliis domeſticis, more conſueto,

Lita-

Litánias de Omnibus Sanctis recitans, semper addidit: *Sancte Ignati ora pro nobis*; quamvis nec de S. Ignatio, nec de Societate, quidquam adhuc audivisset. In tyrocinio coram aliis Novitiis rogatus à Magistro Novitiorum, quoties eo die voluntatem suam mortificasset? rubore suffusus, recensuit Rosarii globulos, quibus notaverat eos actus, dixitque: duo de vigesies id factum. Desiderii sanguinem fundendi pro Christo aliquatenus se compotem factum gavisus est, quando effluvio sanguinis per nares se extinguí sensit. Compatientibus reponebat: *Sinite sanguinem meum exire: DEUS illum sic vult habere. Sit benedictus.*

6. Hac die annò 1657. P. Andreas Bobola claro genere in Polonia ortus, vitæ Apostolicæ cursum, dato gloriosè pro Christo sanguine terminavit, indefesso viginti annorum labore, & insatiabili dilatandæ fidei zelo Pinscensis Apostoli nomen promeritus. Totam eo anno Regionem Cosaci Schismatici devastabant, ac sacrorum stragem, necem Sacerdotum in suis numerabant victoriis; cum

in istos immanes lupos Pater Bobola, tanquam innocens agnus incidit; læti deprehensâ, quam instar multarum censebant, prædâ, irruunt, ac minis atrocibus perpellere conantur, ut Catholicam ejuret fidem. Minis inanibus addunt verbera, & spoliatum vestibus, alligatumque palo flagris crudelem in modum lacerant: evellunt ungues, dentes excutiunt, cutem manibus detrahunt. Ubi nihil tot cruciatibus proficere se vident, ad vicinum oppidum, Janoviam inter duos equites, & repetitos bipennis ictus pertrahunt. Illic carnificinam priorem redintegrant: inaudita rabie oculos exsculpunt, aures, naræque rescindunt, cumque tot suppliciis fidem ab invicto pectore non possent avellere, saltèm suavissima JESU, & Mariæ nomina, quæ appellare non cessabat, tentant abrumpere avulsâ linguâ. Iis implorandis, post acceptum in capite geminum vulnus, immortuus est. Quàm pretiosa in conspectu Domini fuerit vita, & mors Patris Andreæ, declarârunt continuata illu-

stria prodigia, quorum centum, & sex
rite literis sunt consignata, & pleraque
studio atque Authoritate Alexandri
Wyhowski Luceorienſis Episcopi re-
cognita, approbata, juratſque testi-
moniis confirmata. Iisdem cumulum,
& fidem addit corpus labis omnis, &
corruptionis expers; quod ornatiore,
tumulo compositum, novis indies mi-
raculis celebratur.

7. Hispali P. Antonius Cordeſius
1601. Hoc annô gravissima pestis Hi-
spaniam depopulata Hispalim corripuit
immanitate tanta, ut paucis mensibus
hominum triginta millia conſumpſerit,
non ſibi temperavit Cordeſius, quin e-
gregiam depoſceret provinciam, quã-
vis annum ageret octogefimum tertium,
vixque moliri gradum, ſenio tardante,
poſſet. Instanti conſeſſum fuit, ut ſe-
deret in templo, audiendis, qui pecca-
ta conſiterentur, ægris: quorum pe-
ſtifer halitus victum brevi, ſeu potiùs
victorem hoc die oppreſſit. Hujus præ-
claræ mortis præmio dignum ſe jam
præbuerat Gandiæ, cùm ante paucos

annos ibi pestilentia defæviret. Sociis per urbem latè sparsis, nullum ipse sibi delegerat locum, ut ubique adesset. Vicos pro more obeunti lacrymabilis pueri gemitus ad aures accidit. Domū, unde vox oriebatur, obseratam cernens, per fenestram affilit; videt infantem, peste tactam, cujus ad latera mortui pater, & mater jacebant. Tollit parvulam ovem in humeros, fæminæ prætereuntis, ac filiolum lactantis, sinu reponit, orans, ut etiam hanc educaret, cohorruiit mulier, & egōne, inquit alere istam possim? quid vir meus dicet, cū hanc pestem ædibus nostris inferam? cui pater, arcano instinctu motus, & puellam brevī salvam, & universam ipsius familiam incolumem, si hanc reciperet, fore promittit. Promissa cœlum sanxit. Aliquando nobilis matronæ, sibi ac filiis suis fame confectis opem imploranti, partem non modicam paratæ coenæ ferri jussit, ac reversus in cubiculum, trecentos aureos nūmos in mensula numeratos reperit. Nostris per annos ampliùs 40. præfuit.

I. Recenter creatum Pontificem maximum, annô 1572. Gregorium XIII. reverentiæ gratiâ convenit P. Hieronymus Natalis, Vicarius Generalis, petiitque humiliter : ut sua Sanctitas operâ Societatis uti, & ejus Institutum gratiosè confirmare dignaretur, atque in integrum restituere. Quamvis enim ejus Prædecessor B. Pius V. non solum benevolentissimum, sed etiam beneficentissimum se exhibuerit Societati : quia tamen alterius Ordinis disciplinam à juventute imbiberat, chorum in eam induxit (quamvis finè cantu, & scholasticis ab eo exceptis) & vota simplicia, quæ post biennium tyrocinii emittuntur, non probavit, constituitque, ut nullus Religiosorum ordinaretur, nisi Professione solemni facta. Natalis contrà copioso, solidoque scripto demonstravit : quàm inconveniens esset Societati chorus ; quàm convenientia, & nemini injuriosa, Vota simplicia. Pontifex negotium cognoscendum commisit Cardinali Borromæo, qui

qui adhibitis tribus aliis præcipuorum Cardinalium, cum rem totam seriò disculisset, ex sua, & illorum sententia, pronunciavit: nihil videri innovandū circa institutum Societatis, à Paulo III. Julio III. & Concilio Tridentino confirmatum, & ipso usu præclaréq; gestis roboratum. Gregorius ergo Societati restituit Jura sua tantorum virorum judicio ornata, & Borromæi sanctitate commendata: & sic abrogatus est chorus, vota simplicia retenta, & susceptio sacrorum Ordinum permessa ante solemnem professionem. *Sacchin. p. 3. hist. Soc. lib. 8. n. 11. & seqq.*

Eodem die obierunt.

2. Jaroslaviæ in Polonia annò 1647. P. Albertus wiglocki, Polonus. Cum Ecclesiasten ageret, nullam instituebat, adornabátque concionem, quam non condiret aliqua DEI-paræ V. encomio. Per omnem vitam è collo gestabat effigiem geminam, alteram Christi Patientis, alteram Virginis Matris condolentis. Hinc illi nata filialis erga illam

fiducia, quam declaravit coortum Præmisliæ incendium. Cùm enim ingens flammæ globus è civitate ardente deferretur ad Collegium: P. Albertus arreptam DEI paræ statuat flammis opposuit, sociosque jussit esse securos. Et præstitit Virgo indemne Collegium, flammis repente averfis.

3. Romæ annô 1658. Jacobus Gofseti, Italus, Coadjutor; quem P. Mutius Vitellescus, Præpositus Generalis Angelum Custodem Domûs Professæ Romanæ appellabat. Omnium testimonio nihil notatum in illo reprehensione dignum; omnia non vulgarem laudem promerita. Callosæ manus in fabro murario indefesso, summa in vestibus, cubiculôque paupertas, continuus orationis cum labore nexus, humilis, & promptissima obedientia, ardens erga Ven. Sacramentum Eucharistiæ pietas conciliârunt ei elogium Viri admirabilis, & absoluti Fratrum Coadjutorum exempli.

4. Ibidem annô 1606. P. Nicolaus Orlandinus, Italus, primus Historiæ Socie-

Societatis Scriptor ; quàm elegans stylô , tam candidus ingeniô , & moribus suavis. Vix ad medium partis primæ pertigerat , cùm sensit se viribus , & valetudine destitui , quâ semper utebatur tenui. Desperabant Socii de prosecutione operis : at historicus confidebat S. Patrem , cujus gesta scribebat , nullo modo admissurum , ut opus maneret infectum. Nec fefellit eum fiducia. Brevis redierunt vires , & repetitus est labor , qui cùm ad metam feliciter pervenisset , rediit languor , & quies æterna. *Sotuellus in Bibl. Soc.*

XVIII. MAJI

I. **A** Nnô 1653. Neapoli in Sacello S. Xaverii , quod est in templo Domûs Professorum Societatis , S. Xaverii coram DEI-para Virgine flectentis imago visa est oculos nunc sursum erectos , nunc deorsum dejectos habere , ac vultu velut mortuali mœrorem præ se ferre. Alius in ejusdem fronte colucentem stellam quandam , alii alia videre : de quibus longum testium quo-

rundam juratorum catalogum se vidisse testatur Nadasi *in indice memoriali*.

2. Apamiis in Gallia annô 1561. tanto studio pro re Catholica contendebat P. Joannes Pelletarius : ut gravi ægritudine prostratus jaceret. Advolavit autem hoc die ingens armatorum hæreticorum turma, & semivivum Dei famulum, lecto extractum abripuit in oppidum vicinum, conjecitque in vincula. Sed etiam ibi verbum DEI non fuit alligatum. Multis, à quibus invisebatur, salutem fuit Pelletarius; quibusdã etiam Catholicis Presbyteris doctrinam de Sacramentis explicabat: donec à Tolosatibus in urbem traductus est, ubi securior ab hæreticorum insidiis esset. *Sacchin. p. 2. l. 5. n. 187.*

3. Romæ Tyrocinium Societatis, annô 1370. tandem ingressus est Franciscus Bencius, Italus : qui Romanum Collegium Musarum suarum elegantiam eximie ornavit. Vocatio ejus ad Societatem fuit non vulgaris. Quàm primum scholas nostras est ingressus, & cum nostris agere cœpit, subiit mentem

ea

ea cogitatio : *Et tu de illis eris* , vellicabátque idemdem animum. Sed ille se ad curas alias transferebat , atque ut remotior à Jesuitis esset , ad publicum , urbis gymnasium divertit. Sed durum illi fuit contra stimulum calcitrare? quidquid Franciscus ageret , pungebat ille conscientiam , sed vulnus dissimulabat iste ; donec post mortem matris mœrore obrutus , cogitaret ; quid , unde , solatii deinceps habere posset ? inter hæc objicit se illi Christus è cruce pendens , à quo dum supplex opem petit , agnoscit per lumen interius , quid Christus à se desideret : totum proinde se illi , offert , & tradit. Sed mox recurrentibus terrenis illecebris tepescit , & aliò abstrahitur. Objecit Christus alias , & alias species , quibus hominem ad Statum religiosum trahebat : verùm ille ità Christum volebat sequi , ut mundum non desereret. Tenuit visio unius circiter horæ spatium ; nec tamen , nisi post dies plures , plenâ victoriâ potitus est Christus , compensavitque deinceps cumulatè Franciscus , quod Obedientiæ

defuit promptitudini. *Sotuell. in Bibl. Societ.*

Eodem die obierunt.

4. Romæ annô 1597. P. Joannes Paulus Navarola, Italus, magna indole, & excellenti virtute vir. Inter conferta occupationum agmina ita agebat, sibi, & DEO præsens, ac si factis ipsis ingeminaret illud Prophetæ: *Vivit Dominus, in cujus conspectu ego sto hodie.* Hinc illi nata ea animi æquitas, morumque compositio: ut nemo unquam in eo notaverit aliquod commoti animi indicium.

5. Cæsaraugustæ in Hisp annô 1617. Joannes Martinus, Hispanus, Coadjutor, celebratus ut omnium virtutum Coadjutori religioso propriarum imago, absoluta. Instrumentum erat universale Moderatorum ad omnia temporalia munia ex voto exercenda. Pretiosam illi mortem detulit indefessa charitas, quâ die, noctûque incubuit nostrorum ægrorum obsequiis, optans impendi, & superimpendi fervorum DEI saluti.

6. Monteregii in Hisp, annô 1575. P.

P. Petrus Cuebas, Hispanus, ut compendio ad perfectionem religiosam eluctaretur, ad apicem charitatis contendit, devovendo se pestiferorum curæ: cui hoc die gloriôsè est immortuus. Socium ejusdem gloriæ habuit ibidem P. Thomam Ordunam.

XIX. MAJI.

I. **A**Nnô 1585. P. Claudius Aquaviva Præpositus Generalis epistolam dedit ad Patres, Fratresque Societatis *de Studio Perfectionis, & charitate fraterna.* Assiduum Perfectionis religiosæ studium commendat ex eo: tum quòd sensim, & in dies relabamur in veteres imperfectiones, nisi continuò connitiamur ad perfectiora; tum quòd vitia olim contracta, etiam postquam falce professionis religiosæ præcisa sunt, reliquerint radices, ac velut semina quædam, quæ successu temporis repullulant, & nascentes natasque virtutes opprimunt. Suggestit deinde media duo plurimùm facientia ad progressum felicem in perfectione. Primum est Charitas fraterna: cujus beneficio plurima

evitantur vitia , præsertim quæ ex spiritu nationali oriri solent, & alter alterum excitat, juvâtque in exercitio virtutum. Alterum est singularis quædam pietas, ac devotio erga DEI-param V. Dominam, & Matrem nostram : quæ pro ea , quâ pollet apud Filium, autoritate, facile nos juvare potest, & in vitiis evitandis, & invirtutibus comparandis. *Est epistola III. inter epist. P. Claudii.*

2. Ad Socios Lusitanos annô 1551. literas dedit S. Borgia plenissimas heroico sui contemptu. Quas ita conclusit : Hæc loquor in Christo Charissimi, quò miseramini vestri fratris, tantôque enixius rogetis pro eo Dominum : ut velit ita minimum esse , ut adnumeretur in minimis regni cœlorum. Subscripsit : *Franciscus peccator.* Quod etiam in aliis literis observavit, quoad à S. Ignatio admonitus fuit : ut communi stylo se accomodaret. *Sacch. p. 3. lib. 8. n. 102.*

Eodem die obierunt.

3. Granatæ in Hisp. annô 1610. P. Thomas Sanchez, Hispanus, celebre inter

ter Theologos Morales nomen: imò Clementis VIII. & communi Doctorum sententia princeps eorum, qui de Matrimonio scripserunt. Theologiam Moralem illustravit Tomis VII. Cùm ab ingressu in Societatem arceretur lingua balbutiente: supplex procidit coram Icone Virginis DEI-paræ, ut hoc amoliretur impedimentum; negavitque se indè pedem relaturum, nisi eo amoto. Annuit benignissima Mater piæ obstinationi, & Thomas in Societatem admissus, dubium reliquit: doctiõrne fuerit, an sanctior? Debili semper usus valetudine, in studia tamen literaria decem quotidie, duodecímve horas contentè incumbibat jejunus, non nisi Semel sub noctem refici solitus cibo vili modicóque. Quater in hebdomade pane tantùm vescébatur, & oleribus; per Quadragesimam, & Adventum nihil præter legumina, & fructus aridos adhibebat. De qua vivendi severitate nihil unquam remittebat, homo vitæ innocentissimæ, & summis quibusque virtutibus ornata. Funus honestârunt Il-
lu-

Iustrissimus Archiepiscopus, Senatus regius, Nobilitas universa, Religiosi Ordines, & populus innumerus.

4. Madriti in Hisp. annô 1578. Didacus Mendoza Coadjutor, à P. Araosio ad cæcæ obedientiæ normam egregiè excultus, apertis in extremo agone oculis cùm cerneret invisentem se DEI-param V. *Feliciter*, aiebat, *adveneris ô Domina mea, Domini mei, ac Misericordiæ Mater. Unde mihi hoc? unde benignitas tanta?* Dixit, & vixit.

5. Petrocoricis in Gallia annô 1596. P. Franciscus Bordesius, Gallus. Cùm frater ipsius germanus Societatem cum tribus filiis ingressus, post vitam insigni religione actam obiisset, P. Franciscus post dies aliquot sepulchrum ipsius accessit, rogavitque supplex DEUM, ut felici morte fratri brevè jungeretur in cælo. Sequenti die inter sacrificandum visus sibi est cœlitus audire vocem: *Exaudita est oratio tua.* Ergo ad mortem imminentem omnibus quibus poterat, industriis sese comparavit, & post paucos dies fratri junctus est; testatus in extremis:

mis : nullum diem sibi esse elapsum
absque meditatione de morte.

XX. MAJI.

I. S. P. Ignatius, annô 1521. hoc die,
qui secundus erat festi Penteco-
stes, dum contra Gallorum impressio-
nem, capta civitate Pampelona, quæ
regni Navarræ Metropolis est; arcem
fortissimè defendit, felici vulnere con-
fractâ tibiâ, non tam prostratus, quàm
ad novum genus militiæ sub vexillo
JESU Nominis erectus est. Quantos
ad novam hanc militiam attulerit ani-
mos, vel indè patet : quòd, cùm ossa
tibiæ confractæ malè composita à chi-
rurgo castrensi deformem claudicatio-
nem minarentur, quamvis jam coaluif-
sent, iterum voluerit confringi tibiâ,
& immanem illam carnificinam tam
constanter sustinuerit : ut sensum ali-
quem doloris, nec voce, nec vultu sit
testatus. Quæ animi magnitudo virum
prodidit maximè idoneum ad agenda
fortia, & ferenda durissima pro nomine
IESU, & animarum salute (roborante
gratia divina) quive olim Ducem age-
ret

ret validissimi exercitûs, militaturi contra gentes, hæreticos, & ipsas aëreas potestates. *Bartoli in vita lib. 1. n. 3. & 4. Orland. hist. Soc. p. 1. l. 1. n. 10.*

2. P. Claudius Aquaviva Gen. hoc die obtulit Card. Madrutio Propositiones V. quibus doctrina PP. Prædicatorum de Auxiliis Gratiæ differebat à doctrina Societatis in materia eadem. Cardio differentia erat Prædeterminatio physica. Post triduum etiam PP. Prædicatores obtulerunt eidem Cardinali Propositiones V. quibus censebant doctrinam Societatis differre fundamentaliter à doctrina ipsorum. Madrutius Propositiones PP. Prædicatorum tradidit expendendas nostris Theologis, & vicissim nostras Theologis Prædicatorum. Nostri expensis illis, expressius 28. Maji sententiam suam de efficacia gratiæ declaratam, scripto tradiderunt Card. Madrutio. *Eleuth. hist. de Auxil. lib. 3. cap. 10.*

Eodem die obierunt.

3. Gorgonæ in Æthiopia annô 1623. P. Petrus Paes, Hispanus. Incredibile est,

est, quantas ibi ærumnas, contumelias, carceres, catenas, damnationem ad remos sit perpeſſus, dum Æthiopes illos dealbare ſtudet. Evocatus tandem ad reconciliandum Eccleſiæ Romanæ Imperatorem ipſum, Sultanum Segnedum, decem dierum iter in ſummis caloribus pedes, ac ferè jejunos, ingreſſus eſt, & abſolvit. Confecto feliciter negotio, viribus per iter fractis, quievit in Domino maximo Sultani luctu; qui ejus morte audita, non ſolùm pullam induit veſtem, ſed veris, & uberrimis lacrymis flevit magiſtrum & patrem ſuum, expansis ante ſepulchrum brachiis, nec ullo cibo, vel alio ſolatio admiſſo.

4. Granatæ in Hiſp. annô 1607. Joannes Sevilla Coadjutor, conſtantiâ in petenda Societate, & diſſimulatione linguæ Latinæ memorabilis. Ut ad Societatem admitteretur, tres hyemali tempore noctes ad limina domûs noſtræ perſtitit immobilis, obfirmatô animô, indè non recedendi, niſi intrâ domum admiſſus. Compôs voti tandem factus, quamvis idio-

diomatis Latini satis esset peritus, imò Sacrorum Canonum studio biennium impendisset, minoribusque Ordinibus esset initiatus, induci nunquam potuit, ut studia prosequeretur: quin potius annis duobus supra quinquaginta ita vixit, ut nè minimum vestigium Latini sermonis prodiderit.

5. Moguntia in Germania annò 1609. P. Nicolaus Serarius, Lotharingus, dives opum literariarum, & religiosarum. Incredibile est, quantum afficeretur carmini illi, quò Ecclesia claudit Psalmos: *Gloria Patri, & Filio, & Spiritui Sancto, &c.* Hoc illi privatim publicèque operum omnium principium erat & finis. Hoc si cani audiret ornatius, gestire gaudio, & triumphare videretur. Ad copiosiores omnigenæ eruditionis thesauros congerendos insignem sibi comparavit præter Latinam, Græcæ, Hebraicæ, & Syriacæ linguæ notitiam. Edidit variæ eruditionis, præsertim in S. Scripturam, & contra heterodoxos, Tomos sex præter alios libros minores; ut meritò Cardinalis
Baro-

Baronius Tomo 12. Annalium, ad annum 1126. appellârit Ecclesiæ Germanicæ lucis jubar. *Sotuell. in Bibl. Soc.*

XXI. MAJI.

1. **A**Nnô 1568. epistolam seu Breve dedit B. Pius V. Pontifex Maximus ad Salentinum Archi-Episcopum Coloniensem, obnixè ipsi commendando Societatem, & ejus Collegium Colonienſe. Post insigne encomium Societatis concludit : Quapropter te hortamur, & rogamus, ut tua benignitate dictum Societatis Collegium amplectaris, protegas, atque defendas à quacunque contradictione, & molestia ; ut pacificè possit in salutem animarum, & Reipublicæ utilitatem, in omnibus suis ministeriis, præcipuè in erudienda juventute, juxta laudabile Religionis suæ institutum incumbere. Habebisque hujusmodi Collegium maxime commendatum, dabisque operam : ut quidquid necessarium fuerit ad suam sustentationem, habeat ; in quo facies, quod dicta Societas meretur, & quod Nobis debes, ac reverentiæ hujus Sanctæ Sedis. *Gomez in Elog. Soc. p. 1. class. 1.*

Eodem

Eodem die obierunt.

2. Limæ in Peruvia annô 1612. P. Joannes Sebastianus Parricius, Hispanus. Nullius vanæ gloriolæ sensu tangebatur, dicebátque : *hoc à vera Theologia esse quàm maximè alienum.* Per annos 30. non nisi humi cubabat, pro culcitra usus pelle arietis. Antequam concionem diceret, per horam culinæ ministeria obibat : post concionem Psalmos pœnitentiales flexis genibus recitabat. Ter quotannis Exercitiis S. Patris se exercebat : ante mortem, quam prævidit, & prædixit, dies 40. illis impendit. Nullam horam elabi finebat, quin se introspiceret, an omnia ad majorem DEI gloriam direxisset. Quàm infensos, & infestos habuit demones, tam gratiosum, & faventem DEUM, cujus virtute arcana, & futura revelabat, miráque operabatur. Dum oraret, visus est à terra sublimis : post mortem autem cœlesti gloria conspicuus.

3. Romæ annô 1670. P. Nicolaus Zucchi, Italus, magnus, & felix ad miracu-

raculum usque Ecclesiastes, præsertim in concionibus extemporaneis, etiam ad Eminentissimos Auditores habitis, non minore fructu, quàm stupore. Cujus doni cœlitus sibi infusi non nescius, & de assistentia Spiritûs S. securus, credebat necessitatem, seu præceptum sibi à DEO impositum prædicandi qualibet occasione, nullâ licèt ad præmeditandum, vel saltèm thema inveniendum datâ morulâ. Pauci intrâ annum fluebant dies, quibus non quinquies, sexies, aut septies dixisset ad populum uno, eodémque die, stupentibus Sociis, aliam semper diversamque proferri concionem. Specialiter delectus fuit à Salvatore nostro (prout ex varia revelatione constat) ad excolendos ardentissimis sermonibus sacros Virginum Parthenones, in quibus prodigiosas faciebat animorum, morumque mutationes. Fuit, quando Christus ipse peroranti de Passione sua totam suggessit concionem, ut nec unam periodum à se paratam, dixerit. Talentum hoc concionandi conservare, & auge-

augere studebat accuratissimo perfectionis religiosæ studio, præsertim orationis, & mortificationis; quamvis podagræ, aliisque doloribus excrucietur. *Ex Tanner. de Apost. Imit.*

XXII. MAJI.

1. **A**Nnô 1667. Alexander VII. Pontif. Max. luctuosum Societati fecit hunc diem. Amisit enim in illo validum Protectorem, & gratiosum Promotorem. Restituit ipsam in ditionem Serenissimæ Reipublicæ Venetæ, quod Prædecessores ejus frustra tentârunt. Collegium Pœnitentiariorum S. Petri iterum Societati tradidit cum facultate eligendi Pœnitentiarios. *Constitut. 59.* Derogavit Constitutioni Innocentii X. concessitque, ut Superiores finitô officii trienniô possint transire ad aliud simile officium sinè interstitio, vel in eodem confirmari. *Constit. 137.* Vacantibus Exercitiis Spiritualibus S. Ignatii per dies 10. vel 8. Indulgentiam plenariam

concessit. Et pluribus propensi affectus argumentis benevolentiam suam testatam fecit. Unde grata Societas Sanctissimo, & Optimo Patri respondere studuit, indictis pro ejus incolumitate & felice regimine Sacrificiis septem à singulis Sacerdotibus per orbem universum celebrandis præter preces offerendas à Fratribus. *Bullar. Comm: & Liber Suffragiorum Soc.*

2. Prædictum Pœnitentiariorum S. Petri Collegium Societati consignavit B. Pius V. Pontifex Diplomate dato hoc die annô 1569. sicut in Lateranensi Basilica constituit Minoritas, ad S. Mariæ Majoris Prædicatores. Præter invidiam subeundam non pauca, nec levia occurrerunt Præposito Generali S. Borgia, & Assistentibus. Sed consideratis omnibus perstitit in sententia B. Pontifex: & ne quid inde caperet detrimenti Societas, Pœnitentianos prædictos non minùs subjectos esse voluit Præposito suo Generali, & Provinciali, quàm sint manentes in aliis

liis domiciliis Societatis. *Sacchin. pag.*
3. lib. 6. n. 2.

Eodem die obierunt.

3. Nangafachi in Japonia annô 1617. P. Joannes Bapt. Maccadius, seu Tavora, Lusitanus, in odium fidei gladio cæsus, post toleratas carceris Omurani ærumnas acceptô divinitus nunciô de morte postridie oppetenda, intimis exultans gaudiis hynnum cecinit Ambrosianum, ajebátque tres in vita dies jucundissimos sibi illuxisse: primum eum, quo Societatem; alterum, quo carcerem fuisset ingressus; tertium verò, quo in tam bona causa moriendum esset. Cæsus est cum quodam ex Ordine S. Francisci Sacerdote: testatiqué sunt Neophyti, se in loco cædis sæpius conspexisse pulcherrima duo sidera mirum in modum nitentia.

4. In Æthiopia annô 1573. P. Gonzalus Cardofus, Lusitanus, in odium fidei ut communis fama fuit, à sicariis peremptus in itinere: postquam nihil laboris, industriæ, & ærumnarû omisisset, ut monachos schismaticos ad unionem Eccle-
siæ

fiæ Romanæ adduceret. De morte imminente, cœlitus fuit edoctus.

5. Parmæ in Italia, 1630. P. Hyacinthus Grillus, Italus, pretiosa morte decessit in obsequio pestiferorum. Pri-die, quàm peste afflaretur, obvium ha-buit in ponte venerabilem quendam se-nem cultu Sacerdotali, sed specie su-pra humanam, à quo audiit: Gratam esse DEO operam ipsius impensam æ-gris, recepturum propediem præmium: quare ad extrema se compararet. Qui-bus dictis evanuit, & P. Hyacinthus paulò post pro mercede promissa abiit.

6. Herbipoli in Germania annò 1666. P. Gaspar Schottus, Germanus, religiosa pietate, Germano candore, to-lerantiâ laborum insignis. Scientiis Ma-thematicis insigniter excultus, subti-li ingenio, & practica manu easdem vicissim egregiè excoluit, edi is com- pluribus ad eas illustrandas volumini-bus: inter quæ *Physica curiosa*, *Magia na-turalis*, & *curfus Mathematicus*, omnium Mathematicarum disciplinarum encyclo-pædiam pari brevitæ, & claritate

comprehendens, plurimum honoris, etiam apud Acatholicos, auctori suo conciliârunt. *Sotuellus in Bibl. Soc.*

7. Romæ annô 1608. P. Joannes Bapt. Villalpandus, Hispanus, Mathe-
seos, & Architecturæ scientiâ celebris.
Magnum nomen sibi comparavit Com-
mentariis editis copiosissimis in Prophe-
tiam Ezechielis, & laboriosissima de-
scriptione fabricæ Templi Salomonis.
Socium laboris habuit Hieronymum
Prado: sed ipse totius operis architectus
fuit primarius. *Sotuellus in Bibl. Soc.*

XXIII. MAJI.

I. **A** Nnô 1555. electus est in Ponti-
ficem Max: Paulus IV. antè Jo-
annes Petrus Carafa dictus, olim Ar-
chiepiscopus Theatinus, qui Ordinem Clericorum Regularium, quos
Theatinos vocant, instituerat. Jam ante
Pontificatum familiariter usus fuit S. Ig-
natio: timebatur tamen provectus in
Pontificem, quòd Ignatius ex suis So-
ciis, & Theatinis noluisset conflari unum
Ordinem, prout optabat Carafa. Ve-
rùm S. Pater cum in Sacellum se facitus

recepisset, totamque rem comendasset
 DEI Providentiæ; mox placido vultu,
 & animo perquam sedato egressus, spe-
 rare se dixit, fore, ut, qui metuebatur
 infensus, eum Societas experiretur pro-
 pitium. Spem confirmavit eventus. Nā
 cum ad pedis osculum renunciati Pon-
 tificis cum suis aliquot accessisset Igna-
 tius, mirum quā amanter, quāque
 honorificè sit exceptus. Et aliās nunquam
 passus est Paulus: ut Ignatius de geni-
 bus, ut moris est, secum ageret, aut a-
 perto capite: sed secum inambulantiem
 per cubiculum, multis inspectantibus,
 audiebat, ac supplici concedebat om-
 nia, quæ pro Societate, vel Cæsare Fer-
 dinando petebat. Societatem cum no-
 minaret, passim cum adjecto, *Beatam,*
vel Benedictam Societatem appellabat. *Or-*
land. p. 1. hist. Soc. lib. 15. n. 5. Sacchin.
p. 2. lib. 2.

Eodem die obierunt.

2. Cracoviæ in Polonia annō 1615.
 P. Martinus Lascius, Polonus, industri-
 us, & felix in convertendis hæreticis ver-

bô, exemplô, & valida authoritate. Cracovienſem Senatum univerſum Catholica religioni adjunxit, authorque fuit conditi decreti: quo ab ea dignitate arcerentur in futurum Acatholici omnes. Primus 40. horarum ſupplicationem in Poloniam induxit: arcâmque S. Nicolai, ad colligendam per Sodales miſericordiæ dotem pro pauperibus puellis, inſtituit. Stupuere hæretici, quòd ſclopis ad latera appoſitis nihil terroris prodidiſſet. Quòd nec venenata mortis tela timeret, manifeſtum fecit: quando graſſante lue peſtifera, Sociis, quibus præerat, ad tutiora dimiſſis, caput ſuum devovit, & peſte iſtis ſtrenuè ſervivit.

3. Poſnaniæ in Polonia annò 1625. P. Nicolaus Czyzovvski, Polonus, ter è faucibus mortis ope SS. Ignatii, Xaverii, Barbaræ, & Bibianæ ereptus: tandem non minùs jucundè, quàm piè ocubuit, utendo ſub mortem elegantibus, & ſvaviſſimis hymnis, quos concinnaverat, contriti, & amantiſ cordiſ teſtes. Vir erat orandi, ſe affligendi, & alios
re-

regendi arte præstans. Dictitabat : *In Societate necessarium esse os vulgare, ad cibos sinè delectu sumendos, genua cameli pro oratione assidua; & dorsum asini ad labores.* Coadjutores censebat non indulgenter tractandos, sed assiduis laboribus disti-
nendos, & monitis frequentibus exco-
lendos: id, quod exemplo cujusdam
Fratris Coad. confirmabat, qui paucis
post obitum diebus sibi spectabilis factus
gratias egit: quod ab eo fuisset laboribus
liberaliter occupatus, & pœnitentiis ex-
ercitus.

4. In Silesia annò 1634. P. Hiero-
nymus Fischer, Bohemus, à militibus
hæreticis in sylvâ quadam globò traje-
ctus, occubuit morte bene prævisa, &
prædicta. Illatam fuisse odio fidei, pro-
bat: quòd alios itinerantes incolumes
dimiserint, spoliis contenti: ubi autem
P. Hieronymum adverterunt, insolent-
er exclamantes: *Jesuitas! Jesuitas!* il-
lico ruerunt in cædem.

5. Divione in Lotharingia annò
1669. P. Franciscus Beauvau, seu Bovo,
Lotharingus, Marchio è Borboniorum

Galliæ Regum sanguine genus ducens,
in Societate vitam impendit erudiendis
perpetuò ruriculis : quas Missiones Jo-
co Indiarum impetraverat, & Apostoli-
cò planè zelò promovebat, vir ingenti
contemptu seculi, & eminente virtute
clarus. *Tanner, in Soc. Imit.*

XXIV. MAJI.

IN Japonia annò 1587. hunc diem
atrum fecit, an potius candidissi-
mum, pientissima mors Bartholomæi,
Principis Omuræ, unius ex iis, qui Le-
gatos Romam miserunt ad veneratio-
nem Pontificis Maximi. Societatem ut
amavit tenerrimè, coluitque constantis-
simè : ità moribundus diligentissimè
commendavit Sancio filio suo, & hære-
di, monuitque, ut eam cordi haberet,
& Patrum consiliis, non secus ac sibi-
met, obtemperaret. Morti vicinus his
supremis verbis affatus est liberos suos:
Quartus, & vigesimus hic annus agitur,
ex quo à Patre Cosmo Turriano Christi
fidem, & Baptismum accepi; Christi-
anum in meis terris nullum reperi, cum
ini-

inirem principatum: nunc in iis nul-
lum, quod sciam, ethnicum relinquo.
Egi, movi, conatus sum, & multa pas-
sus, ut id consequerem. Sed obrepsit,
fortasse satagenti negligentia, quæ me
vereri cogit, nè culpâ meâ, & minùs
rectis exemplis effectum sit; ut non om-
nes mei subditi, quam nomine profi-
tentur, Christianam Sanctitatem æquè
moribus teneant. Tuum erit, Sancti, fi-
liorum maxime emendare, quod à me
peccatum est &c. His, & aliis opportu-
nis monitis datis, filios; ceterosque do-
mesticos dimisit, vetuitque ad se redire;
cùm sibi residuis paucis horis cum solo
DEO sit agendum. Sacramentis muni-
tus, in complexu Crucifixi felicem ani-
mam Christo reddidit, relictis in prin-
cipatu suo septuaginta millibus, & su-
pra, Christianorum, operâ Societatis,
& curâ suâ bene moratorum. Cœnobio-
Bonzoriorum, & idolorum delubra ita fer-
rò, flammâque delevit omnia: ut nè ve-
stigium gentilismi superesset; vetuitq;
severa lege, nè cuiquam, nisi Christi

ano, in ditione sua jus domicili esset.
Sacchin. p. 5. lib. 7. n. 151.

Eodem die obierunt.

2. Romæ annô 1596. P. Antonius de Mendoza, Hispanus, P. Claudii Præpositi Gen. Assistens pro Hispania. Humilitas illi passim in ore, semper in corde, & opere: etiam cùm aliis præfesset, infima culinæ, & Janitoris munia obire solitus, nullo hominum, & illustrissimorum natalium respectu. Nulli solebat respondere, nisi mente ad DEUM paulisper elevata. Inter orandum cœlestis splendor ei circumfusus prodidit animam non terrestrem: cui suffragium addidit corpus demortui, post unum, & dimidium annum repertum integrum, tractabile, & candidum. In supremo morbo monitus à Medico, ut fenestras aperiri juberet, & cælum jam vicinum respiceret; commonstrato Crucifixo, respondit: *En cælum meum, & mea tota letitia.*

3. Turnone in Gallia annô 1596. P. Carolus Sagerius, Gallus, insigni doctrina,

ctrina, virtute, & convertendorum hæreticorum studio conspicuus: à quibus creditur venenô sublatus. Felix etiam ea sorte fuit, quòd tres fratres, & ipsum quoque patrem, commilitones habuit in Societate.

4. Lalovesci in Gallia Diœcesis Viennensis in tractu Vivariensi Sancti Joannis Francisci Regis è Societate JESU, insigni animarum zelo, & invictâ in ærumnis earum causâ tolerandis patientiâ inclyti: qui obiit pridie Calendas Januarias, sed ejus festum Decreto Clementis XI. celebratur hac die, quâ idem Summus Pontifex illum Beatorum Catalogo adscripsit. Mortem suam prævidens in stabulum deportari petens conspicuos habuit Christum, & B. Virginem. Mortuus annô 1640. Beatorum numero adscriptus annô 1716. Plura habes 31. Decemb. & in vita ejus.

XXV. MAJI.

1. **F**estum S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis, Ordinis Carmelitarum de Observantia, celebravit Ecclesia:

nunc verò vigesimâ septimâ hujus, Cujus Sanctæ Virginis plurima, & luculenta æstimationis, & affectûs propensissimi erga Societatem extant argumenta. Non est ultimû illud: quòd cum aⁿo. 1600. Princeps Maria Regi Gallia^e Henrico IV. desponsata, eam visitasset, suasque necessitates ei commendasset, ac nominatim desiderium prolis masculæ: promisit Sancta se id petituram à DEO, dummodo ipsa, ad thronum regium evecta, præstaret tria. *Primò*: ut procuraret apud Majestatem regiam revocari in Galliam Patres Societatis JESU; addiditque: hoc esse unum ex magnis obsequiis, quæ illa posset præstare DEO in beneficium illius regni. *Secundò*: ut procuraret extirpationem hæresum. *Tertiò*: ut esset amatrix pauperum. *Lancicius Opusc. 17. de Præstantia Instituti Soc. cap. 4.*

2. Annò 1572. Gregorius XIII. per Constit. *Æquum reputamus, & rationi consonum &c.* Concessit Societati facultatem assumendi Judices Conservatores in quibuscunque causis: qui in
mo-

molestiis, & damnis procedant summarè; in aliis prout rerum qualitas exegerit. Addidit clausulam: ut his literis Apostolicis per quascunque derogationes non censeatur derogatum. *Bullar. Societ.*

3. Idem Pontifex hoc die annô 1584. per Solemnem Bullam, *Ascendente Domino*, de novo confirmavit institutum Societatis, & Privilegia ei concessa; præcepitque in virtute S. Obedientiæ, & sub poena Excommunicationis latæ sententiæ, nec non inhabilitatis ad quævis officia, & beneficia: nè quis cujuscunque statûs, & gradûs audeat Societatis institutum, Constitutiones, vel aliud quid supradicta concernens, quovis disputandi, vel etiam veritatis indagandæ quæsito colore, directè, vel indirectè impugnare, vel eis contradicere &c. *Bullar. Societ. & Bullar. Comm.*

Eodem die obierunt.

4. Canzucæ in Japonia annô 1590. P. Gaspar Cœllo, Lusitanus, plurimis, & opimis Orco detractis animarum spoliis clarus. Industriâ, labore, & oratio-

ne rem Ecclesiæ Japonicæ ità auxit : ut in solo tractu Omurano, unà cum Socio, 35. millia Japonum, & amplius, Bonziorum verò cœnobia 60. baptismo lustraverit. Primus fuit Japoniæ V. Provincialis, à Rege eximiè honoratus.

5. In Anglia annò 1640. P. Richardus Holtbeyus, Anglus, fidelis, strenuus in vinea illa dumetis horrida operarius. Excoluit illam totis annis 50. mirò ingenio, & Apostolicò zelò, inter continua vitæ discrimina. *Tanner. in Soc. Apost. Imit.*

6. In comitatu Tyrolensi annò 1632. P. Adamus Tannerus, Germanus Tyrolensis. Vir fuit verborum paucorum, cogitationum magnarum, humilitatis profundæ ; ideòque simplicium ferè Fratrum colloquio delectatus. Doctrinæ famâ celebrem Mathias Imperator Viennam accersit : ut pro Martino Becano Theologicam cathedram occuparet : Ferdinandus verò II. Pragensis Academiae jussit esse Cancellarium. Ingenio, eruditione, & linguarum Græcæ ac Hebraicæ, egregiè usus est ad confutan-

futandos ſectarios. Libros ab eo editos 28. numerat Sotuellus in Biblioth. Inter quos Tomi 4. Theologici in folio; & Diſputationes ſpeciales in omnes Sūmæ S. Thomæ partes. *Sotuell in Bibl.*

7. In Guinea, Africæ regno, annô 1610. P. Joannes Delgado, Luſitanus. Quàm perſpicax in Theologia magiſter fuerat, tam ſtrenuum in vineæ promontorio operarium egit. Cùm Bichongoris Regem ad fidem, & religionem Chriſtianam flectere non poſſet: in uberes lachrymas coram ipſo ſolutus eſt. Rogatus à Rege, quid ità fleret? *Tuam, repoſuit, obſtinationem fleo, quæ te ſempiternis flammis addicet.* Imò ſubjecit Rex, quia vir ſanctus es, ità ploras, & forſitan me citò moriturum animo præſumis. Quàm charus, & pretioſus fuerit populo, mors declaravit: quando morbidi, & malis aliis afflicti, frequentes ad tumultum ejus accurrebant, & expetitas gratias reportabant.

XXVI. MAJI.

1. **F**estivitas S. Philippi Nerii, Fundatoris Congregationis Oratorii,
ad-

admonet nos eximiæ æstimationis, & affectûs: quibus hic Sanctus ferebatur erga Societatem, & Parentem ejus Ignatium. Antequam fundaret Congregationem suam, eò progressus est: ut obnixè ab Ignatio petierit admitti in familiam ipsius. At iste, quamvis non nesciret, quantum ornamenti indè accessurum esset Societati, induci non potuit, ut annueret: cùm divino instinctu præsentiret, utiliore Divinæ gloriæ propagandæ futurum illum extra Societatem. Ceterùm Philippus, quamvis repulsam passus, perrexit ipsam tenerimè complecti. Ex ea Confessarium sibi delegit P. Joannem Peruseum, quo usus est, etiam cùm Præpositum Generalem suæ Congregationis ageret. Diebus festis cum omnibus suis Sodalibus ad templum Domûs Professæ Romanæ ventitabat ad audiendam pomeridianam concionem, seu lectionem sacram Patris Emmanuelis Sa. Non paucis suorum author fuit, ut Societatem ingrederentur. Ad S. Ignatium recurrebat pro consilio in rebus dubiis, non dubiè sperans

ab

ab illo lumen, cujus vultum cœlesti luce
 radiantem non semel viderat. Defuncto
 autem Ignatio, sepulchrum ejus supplex
 accedebat, profitebaturque: se mirificè
 adjutum recedere. *Lancicius Opusculò*
17. cap. 3. & Opusc. 18. de Gloria S. Igna-
iii cap. 20. ubi dicta multis firmat.

2. Apud Sinas, postquam Impera-
 tor, annò 1692. publicò edictò per
 omnes provincias vulgatò, liberam cō-
 cessit facultatem, & Christianis prædi-
 candi, & subditis suis suscipiendi Fidē,
 & Religionem Christianam: benedixit
 ei DEUS præclaris in Tartaria magna
 concessis victoriis, quibus regnum E-
 rutarum, & provincias Halha longè
 latèque sibi subjecit, usque ad ditionem
 Imperii Moschoviticæ. Annò igitur
 1698. 26. Maji expedivit cum nume-
 roso comitatu P. Antonium Thomam
 Belgam: ut Tartaricas illas regiones ab
 Oriente in Occidentem peragraret, &
 Geographicè describeret. Quod fecit
 ille perquam accuratè, simulque obser-
 vavit, quâ viâ, & ratione Evangelici
 operarii in regiones illas induci possint.

Chri-

Christianos quoque, quorum aliquos
sparsim reperit, in fide confirmavit.
Ex lit. Rom.

Eodem die obierunt.

3. Audomari in Belgio annô 1597.
P. Nicolaus Buri, Belga, heroica mor-
te sublatus in obsequio pestiferorum. Sa-
tagenti in sancto illo opere, & Ven: Eu-
charistiam ad moribundum deferenti,
contigit: ut incideret in mulierem in-
firmam, quæ domo ejecta, sub dio vol-
vebatur in luto, cœlô pluviô. Ergo de-
center collocata sacra pyxide, Fratre So-
cio adjuvante, miseram reportat sub te-
ctum: sed superveniente hero domûs,
homine militari, & furibundo, jubeba-
tur finè mora illam efferre; cunctanti
necem intentat strictô ferrô. Intrepidus
Pater cervicem nudat, & porrigit. Ille
tantò magis exardescens diras omnes, &
Acheronta movit; & cum nec DEO
parceret sacrilegus, occurrit Patri Ni-
colao, divino procul dubio instinctu,
factum S. Bernardi adversùs Aquitaniæ
ducem, Prolatâ igitur Sacrosanctâ Ho-
stiâ

stia, hominem severius compellat: Agnosce inter manus meas Conditor em, Redemptorem, eundemque Judicem tuum. Adora offensum, & veniam crudelitatis in miseram hospitam exercitæ, supplex precare. Procumbentibus omnibus, qui aderant, in genua, procumbit attonitus, & miles, veniamque à DEO, & circumfusa multitudo, magna animi demissione petit; totusque in alium mutatus, insigni deinceps affectu Ven. Eucharistiam, & P. Nicolaum est complexus.

4. Neapoli in Italia annô 1619. Antonius Loffredus, Italus, Scholasticus. Inter ipsa religionis ineundæ consilia ab illustri viro ad singulare certamen vocatus, cum famæ suæ id interesse putaret, prodiit, & adversarium prostravit: sed jacenti, & veniam per Christi mortem petenti, pepercit. Cujus facilitatis luculentum præmium à DEO se accepisse aiebat, quòd ad Societatem fuerit admissus. In ea vixit velut viva S. Aloysii effigies. Fama est Antonium morti proximum, elegantissimæ semitæ ad

cœlum usque procurrentis aspectu fuisse recreatum : in cuius meta visus est S. Ignatius ante DEI param V. supplicem, universæ Societati morum innocentiam flagitare.

5. Monachii in Germania annô 1697. P. Tobias Lohner, Germanus, vir quàm religiosus, & eruditus, tam laboriosus, & cubiculi sui amans. Præter complures alios pios libros editos in gratiam, & usum Concionatorum confecit, ediditque Tomis 3. Bibliothecâ Manualem, multa eruditione refertam; adjecit Decadem Opusculorum, seu Instructionum utilissimarum ad formandum Clerum, præsertim Curatum.

XXVII. MAJI.

1. **C**Um in Europa annô 1555. magno apparatu adornaretur expeditio in Æthiopiam ad Claudium Imperatorem : visum est in India Proregi Petro Mascarenia, præmittere in Æthiopiam aliquos, qui Imperatoris explorarent animum, & expeditum Patriarcham à Papa nunciarent, nè quid de-

deinde apud infidam gentem eveniret, quod Patriarcham, & Sedem Apostolicam dedeceret. Decreta est igitur à Prorege Indiae legatio Jacobo Diazio, adjunctique illi de Societate comites P. Confalvus Rodericus, & Fulgentius Freires. Multis perfuncti periculis terrarum, marique, hoc demum die in magnam quandam Aethiopiae planitiem delati sunt, ubi tunc Imperator, qui stabilem sedem non habet, morabatur. Traditae sunt illi regis Lusitaniae literae, publicaeque lectae sermone Chaldaico; quibus Rex significabat: se audivisse de propenso ipsius animo in Ecclesiam Romano-Catholicam; de cujus doctrina, & religione ut certius doceatur, missurum se viros idoneos, probos, & doctos. Obstupuit Claudius, vultuque obducto, ac sermone confuso, perplexa quaedam respondit: ut satis appareret, ipsum à priore sententia ex innata animi levitate discessisse, vel à Monachis Dioscorianis abductum esse. Post dies aliquot literas dedit ad Regem Lusitaniae, quibus disertè testabatur: se Romani

Pon-

Pontificis ministros in regnum suum
admittere non posse: & proceres suos
malle potius Mahometantis subijci,
quàm ab avita religione recedere. Sic
tunc præclara spes dissipata. P. Con-
salvus tamen perstitit in Æthiopia, la-
cessebátque scriptis Monachos hæreti-
cos, & Imperatorem, siquidem ei co-
pia non fiebat publicè cum ipsis dis-
putandi. *Orland. p. 1. hist. Soc. lib.*
15. n. 117. & seqq.

2. Cùm in Congregatione III. Ge-
neraliquæsitum esset: an Professi trium
votorum, vel non Professi, præesse pos-
sint Professis 4. votorum? Congregatio
declaravit: posse, & Professos quatuor
votorum illis, dum præsunt, teneri o-
bedire. Intercefferunt quidam, & res
biduò ventilata est diligenter. Sed
Congregatio stetit in decretis, & sen-
tentiam suam hac die confirmavit, ad-
jecta tamen limitatione: ut qui non
sunt Professi 4. votorum, non possint
præesse Domibus Professis, vel toti
Provinciae. *Congr. 3. decr. 21.*

Eodem die obierunt.

3. Eboræ in Lusitania annô 1567.
Franciscus Coetho, Scholasticus. Elu-
xit in eo singularis animi religiosi magâ-
nimitas, crucis amor, obedientiæ per-
fectio, & pia cum Sociis consuetudo.
Quibus dotibus maturum se cœlo pro-
bavit. Aliquot igitur ante mortem die-
bus præsentē P. Rectore, & aliis qui-
busdam, Franciscus velut ex somno ex-
pergefactus: quis est, aiebat, qui nunc
mihi denunciavit: me vigesima septi-
ma die Maji, ad fruendum DEO hinc
abiturum? prædictioni respondit even-
tus.

4. Ibidem Conimbricæ annô 1630.
P. Didacus Monterus, Lusitanus, mul-
tæ orationis, & mortificationis Religio-
sus. Antequam alii è somno surgerent,
duas vel tres horas jam oraverat: post
meridiem semihoram SSmæ Eucharistiæ
mysterio recolendo, alteram semiho-
ram DEI paræ V. dotibus expendendis
dabat quotidie; visus interdum inter o-
randum sublimis à terra, & DEI paræ
con-

conſpectu aliquando dignatus fertur. Orationem condiebat acri mortificatione, & exomologefi non ſolùm quotidiana, ſed etiam generali ſingulis menſibus.

5. Calari in Sardinia, annô 1656. P. Simon Marica cum duobus Sociis, pro modico obſequio peſtiferis impenſo, immarceſcibilem gloriæ coronam obtinuit. Creditur cum Angelo ſuo. Cuſtode familiarem habuiſſe conſuetudinem, à quo eâ noctis horâ, quâ ad orandum expergifci deſiderabat, excitabatur à ſomno. Supremæ migrationi accinctus negavit ſe migraturum è vita, niſi ex obedientia. Confefſarius cùm detrectaret imperare, id ſolùm addidit: ut tunc moreretur, cùm Divinæ voluntati placuerit. Et Pater Simon confeſſim, nulla doloris ſignificatione, animam DEO reddidit.

XXVIII. MAJI.

I. **A** pud Sinas P. Matthæus Riccius, quamvis prima proſectio in regiam Peckinenſem irrita fuiſſet, ad alteram tentandam ſe reſolvit: compa-
ratif-

ratisque muneribus Imperatore dignis, hoc die Nanckino Peckinum, ubi ille residet, solvit annô 1600. melioribus auspiciis. Incidit quidem in itinere in ungues harpyæ cujusdam scilicet Eunuchi Mathan, exactoris vectigalium potentissimi; eratque in præsentî periculo, nè & munera Imperatori destinata, & caput proprium amitteret: at in re desperatissima præstò fuit Divina Providentia. Cùm enim maximè periclitaretur, ex improvîso Peckinum cum donis suis evocatur ab Imperatore, qui jam antè informatus fuerat de muneribus à P. Matthæo ipsi paratis. Perfractò igitur hoc scopulo, profecutus est iter suum, feliciterque anni sequentis initio Peckinum pervenit. *Trigautius de Expedit. Sinensi lib. 4. cap. 11. & 12.*

2. Romæ annô 1604. celebrata est disceptatio XXX. coram Clemente VIII. de auxiliis divinis. Quæstio à Pontifice proposita fuit: An, quando intellectus proponit voluntati DEUM amandum, & colendum, ut summè bonum, & justum, præmiantem virtutem

præ-

præmio vitæ æternæ &c. ea proposito sit
 objecti supernaturalis, vel naturalis tan-
 tum, aut indifferens ad actum naturalē,
 & supernaturalem? Respondit pro Mo-
 lina P. Ferdinandus Bastida tribus Con-
 clusionibus: Si ea propositio fiat non
 concurrente lumine supernaturali, est
 naturalis tantum; Supernaturalis autem,
 si concurrat lumen supernaturale. DE-
 US autem, etiam ut Remunerator est per
 vitam æternam, vel prout pro ea vita ob-
 tinenda pro nobis sanguinē fudit, habet
 se ut objectū materiale indifferēs ad ter-
 minandū actum naturalē, vel supernatu-
 ralē. *Eleuther. hist. de Auxil. lib. 5. cap. 38.*

3. In Hispania annō. 1558. gravi-
 ter vapulavit fama Societatis; quasi cir-
 ca sigillum Confessionis laxiorem, & Sa-
 cramento injuriosam teneret sententiā.
 Infamiam augebant, alebantq; quidam
 Concionatores zelō in consultō abrepti:
 sed Societatis doctrinam, & agendi mo-
 dum probabant Archiepiscopus Grana-
 tensis, ubi res agebatur, Sacri Quæ-
 sitores, & doctiores Theologi cum
 M. Avila. Nuncius quoque Apostoli-
 cus

stolicus pro Societate stetit , egregiâ-
que epistolâ ad Borgiam hoc die da-
tâ illam defendit, & solatus est. *Sacchin.*
p. 2. lib. 2. n. 130. & seqq.

Eodem die obierunt.

4. Romæ annô 1654. Leonettus
Gayliardus Italus, Scholasticus, eximiæ
indolis, & virtutis. Tres fratres, quos
in Societate habuit, mœrentes ob im-
maturum suum obitum solabatur ipse; ge-
stiebâtque, quòd maturè, atque in sinu
Societatis migraret è vita. Bonô animô
esto, inquiebat ad P. Achillem fratrem
suum, Christus D. valde me amat. Age
meo nomine illi grates.

5. Parisiis annô 1582. Petrus Mone-
rius, Gallus Scholasticus. Cùm cum
in supremo morbo infestus turbaret,
dæmon, jussus est à Confessario quære-
re ex tentatore : An aliquid contra se
haberet ? paulò pòst sereno vultu ad
Confessarium conversus : nihil habet,
inquit, & mox circumstantes ad solidas
virtutes cohortatus, innocentem ani-
mam DEO reddidit.

6. Commotovii in Bohemia annò 1648. P. Fridericus Huneken Saxo, indefessus per Bohemiam operarius multa hæreticorum millia restituit Ecclesiæ, Missiones obibat non alio ferè viatico instructus, quàm halece, & frusto carnis fumatæ, è Collegio secum allato, nè alicui gravis esset. Domum redux, propè singulis diebus in culina serviebat. Per ultimos decrepiti senii annos 15. nunquam lectò ad capiendum somnum, aut stragulò usus est; sed ut erat vestitus, in scamno, vel sella lignea confidendo quietem capiebat. In extremo agone illacrymatus est, quòd in oppido, cujus curam vice Parochi habebat, & in quo nullum antea repererat Catholicum, unum adhuc relinqueret hæreticum. Sed hunc ipsum mortuus convertit. Audita enim hac de se Patris sollicitudine in eo articulo vitæ, resipuit obstinatus, & Catholicis accessit. *Tanner in Sec. Apost. Imit.*

XXIX. MAJI.

I. **A** Nnò 1565. Pius IV. egregias edidit literas ad Carolum ~~De~~ Francorum

corum Regem : quibus eum hortatur ,
 ut Societatem , ac præcipuè Parisien-
 se Collegium tueatur. Ad aures , *in-*
quit , nostras pervenit : Collegium Pa-
 risiense Societatis JESU magnis affici
 cœpisse molestiis , & variis vexationi-
 bus impediri , quò minùs , sicut cœpe-
 rat , inservire salutì animarum , & va-
 care juventuti doctrinâ Catholicâ , &
 pietate , ac bonis literis , atque artibus
 imbuendæ , atque erudiendæ possit .
 Id accidit nimirum humani generis
 hostis instinctu &c. Sed id non esse
 laturam Majestatem tuam scimus : ubi
 edocta fuerit de ejus Societatis meritis.
 Nihil enim æquè Christianissimum ,
 Regem decet , ac Religiosos viros , &
 DEI honori inservientes tueri , & ab
 injuriis defendere. Eam igitur Socie-
 tatem sciat Majestas tua , propter pia ,
 & laudabilia instituta sua , & ab Apo-
 stolica Sede confirmatam , & nuper
 in Sacro Oecumenico Tridentino Con-
 cilio approbatam fuisse. Cujus Socie-
 tatis propter uberes fructus , quos DEI
 Ecclesiæ his tam turbulentis tempori-

bus attulit, non modò in Italia, & in Hispaniæ, & Lusitaniæ regnis; sed in ipsius etiam Germaniæ locis Collegia instituta fuerunt. In hac quidem alma Urbe nos præcipuè Collegii, quod hic est, operâ utimur, quam, & fidelem, & utilem experimur, quascunque in partes orbis terrarum evenit, ut ejus Collegii Presbyteros Divini obsequii causâ mittamus, &c. *Sacchinus Part. 3. hist. Soc. lib. 1. n. 19.*

2. Potami in Calabria votum suum persolvit S. Xaverio matrona Dasensis ob vitam, & plenam sanitatem ejus ope restitutam filiolæ suæ, in qua per horam, & dimidiam nullum apparuerat vitæ signum. Neapoli verò, post pestiferam luem intercessione Sancti ejusdem abactam, Præfecti sanitatis, & Lazareti publici solemne Sacrum ad ejus honorem in Templo Domûs Professæ fieri curârunt Sospitatori suo grati. *Ex libello miraculorum S. Xav. Potam. p. 224.*

3. In Floridam, quæ est Americæ regio, immanibus populis horrida, & non-

nondum ab operariis Evangelicis ex-
culto, primam suscepit expeditionem
Societas annō 1566. solvitque illuc.
29. Maji ex Hispania P. Petrus Marti-
nius cum duobus Sociis, grandi ani-
mo, & ad fortia agenda, & ad dura
perferenda. *Sacchin. p. 3. lib. 2. n. 141*
& seqq.

Eodem die obierunt.

4 Londini in Anglia annō 1651. P.
Petrus Wirchtus Anglus, strenuus in sa-
lute & propria, & aliena procuranda o-
perarius. Captus suspendiō sublatus est,
& de more excarnificatus, quod Sacer-
dos Catholicus esset. Sub ipso patibu-
lo cū prodiisset ministellus hæreticus
promittens illi veniam, & immunitatem,
si Papismum ejuraret: at P. Petrus non
sinè stomacho tentatorem repulit, di-
cens: *Facesse Satana, si mille vitas haberem,*
libentissimè pro Catholica religione morti offer-
rem. Magnis non solùm Catholicorum,
sed etiam hæreticorum laudibus cele-
brata est ejus in supremo articulo con-
stantia, & animi fortitudo.

5. Cracoviæ in Polonia annô 1638. Joannes Parnesius, Coadjutor, Griso. Tres quotidie horas, diebus festis quinas vel senas dabat meditationi rerum cœlestium, quas de matutina, vespertina quiete decerpebat. Ter quot hebdomadis Divina Synaxi reficiebatur Superiorum permisso, quotidie flagellô in se animadvertibat, catenâ ferreâ duplici cingebatur. Inter assiduos fabri camentarii labores nihil specialis refectionis quærebat, nec haustum frigida in summo æstu. Extremô vitæ quinquenniô impetravit, ut ab omni carne, piscibusque abstineret, pane, oleribusque contentus. Sabbatô, ut optaverat, & prædixerat religiosissima morte decessit.

6. Toleti P. Petrus Rodericius. Hunc sanum, & valentem, non tamen imparatum mors occupavit. Nam de illa se admonitum ante tres menses amico prædixerat : eaque ipsa die Divinum sacrificium insolita fecerat pietate, cûmque singulis diebus in se flagellis per dimidiam horæ partem sævire consuevisset, piæ crudelitati solito liberalius indulserat.

rat. Demum negotii quidpiam Adjutori
domestico de ratione aliqua pecuniaria
(erat enim Procurator domûs) com-
mendans, id omnino factum velim, in-
quit, ante certam horam, quâ nimirum
in limine suburbanæ villæ stans expira-
vit. *Juvencius fol. 797.*

XXX. MAJI.

I. **A** Nnô 1574. Carolus IX. Rex Chri-
stianissimus in flore ætatis, & re-
giarum virtutum regnare, ac vivere de-
sit magno Ecclesiæ, & Societatis incom-
modo. Obitum ejus hoc die ponit Spon-
danus. Quid sentiret de Societate, ex-
pressit tum aliàs, tum quando invisit ur-
bem Lugdunensem. Salutatus enim à
P. Edmundo Augerio (qui Tuba Franciæ
propter excellentiam prædicationis di-
cebatur) non dubitavit in ejus ruere am-
plexum, & gratias agere pro susceptis
in causa Religionis laboribus. Auditus
etiam est dicere: Se unicum Jesuitarum
Collegium pluris facere, & pro Religio-
nis, & pro regni amplificatione, quàm o-
mnium munitissimam totius mundi ar-
tem: seque Jesuitas, & pro subditis fide-

lissimis agnoscere ; & hujus Societatis incrementum ad gloriam quoque , & majestatem regni sui, atque populi Gallicani pertinere. *Imago 1. seculi Soc. lib. 5. cap. 10. Et Gomez in Elog. part. 2.*

2. In Polonia annô 1570. Magius Provincialis cum Stanislao Varsevicio , & aliis Sociis Vilnense in Litvania Collegium constituturis, hac die Posnaniam attigerunt : excepti ibi à Procuratoribus Episcopi, qui aberat, Canonici, & Magistratu ; imò ab ipsis Proceribus heterodoxis, : ea humanitate, ut profiteretur Magius : nusquam sibi humanitatis amplitudinem tantam reperitam. Profecti indè Pultoviam, ubi jam Collegium conditum florebat ; tandem pervenerunt Vilnam, atque in paternos amplexus Venerabilis Senis, Valeriani Episcopi, qui desiderio Patrum, & Collegii quantocyus videndi contabuerat ; tunc autem dulcibus lacrymis planè difflebat. Domum Sociorum 30. capacem optimè instruxerat : ideòque post paucos dies, & scholæ sunt apertæ. *Saschin. p. 3. l. 6. n. 101. Et seqq.*

3. In novam Hispaniam, Americae regione, hac die annô 1579. ex Hispania profecti sunt Socii quindecim : post quorum felicem adventum mox excitatum est Collegium Angelopolitanum, & alia duo. *Idem p. 4. lib. 7. n. 346.*

Eodem die obierunt.

4. Londini in Anglia annô 1582. P. Thomas Cottamus, Anglus. Post atroces toleratas torturas, ut in Confessione audita detegeret, & à Papa recederet, cum nihil evinci posset, consuetô Catholicæ fidei reis suppliciô sublatus est. Cum raptaretur ad locum supplicii, toto itinere cum sociis hymnum Ambrosianum cecinit. Suspendus, & ad carnicinam nudatus, repertus est cum omnium admiratione, super nudo corpore accinctus ciliciô. Mirabantur nimirum homines, non satîs fuisse Viro carceris æumnas, & tormenta aliunde illata : sed tantum habuisse animi, ut voluntariis suppliciis se maceraret.

5. ~~Brunæ~~ in Germania annô 1649.

L 5

Magi-

Magister Michaël Martius, Silesita, die,
& horâ, quam prædixerat, ~~extinctus~~. In-
ter cetera religiosi animi decora emi-
cuit candore singulari in communican-
dis conscientiaæ suæ arcanis cum Patre
spirituali. Quod aliquando agenti, mi-
ro splendore refulsit facies, ut Pater vul-
tum Angeli sibi videretur videre. In Di-
vinæ synaxis usu sensibili quodam cæle-
stiū deliciarū gustu sentiebat se recre-
ari. DEI paræ V. plurimum se debere di-
ctitabat: quòd Natali ejus die sit natus;
quòd puer illâ in aëre adspectabili spe-
cie viderit gloriosam; quòd per eam ad
Societatē sit vocatus, & non obscura Præ-
destinationis suæ argumenta acceperit.

6. Moguntia in Germania aⁿo 1611.
P. Joannes Busæus, Belga. Complures
ibi impendit annos admodum fructuo-
sè, tum in Theologia, tam speculativa,
quàm morali tradenda, tum in Sodali-
tate Mariana excolenda. Nec conten-
tus eo labore, fecundissima lucubratio-
ne copiosam piorum pariter ac erudi-
torum librorum fudit seriem. *Sotu. in*
Bibl. Soc. octo supra 30. recenset

XXXI. MAJI.

I. **A** Nnô 1639. grave periculum vitæ incurrit in itinere ex Superioris ordinatione, heroicô planè animô suscepta, Venerabilis P. Nicolaus Lancicius. Cùm Bohemiam hæreticæ hostiles copiæ inundâssent, P. Rector Kuttenbergensis Collegii P. Nicolaum cum Sociis aliquot Novam Domum, velut ad securiora, expedire, decrevit, designato profectiôni die 31. Maji. Accessit Ven. P. Nicolaus Rectorem, monuitque, si recto itinere per Ledecium proficiscantur Novam Domum, periculum se non evituros; tres ex Sociis mactandos, alios ægre evasuros, prædixit, addiditque: *se de ea re distractionem habuisse.* Hac phrasi utebatur Senex, quando aliquid divinitus revelatum acceperat. Rector non multùm pensi habuit eam distractionem, jussitque Socios eò, quò destinaverat, proficisci. Curru vehebantur tres, Sacerdos unus, Coadjutores duo; eques sequebatur P. Nicolaus,

laus, ceteri Sociorum iter pedibus faciebant. Vix alterum à Kuttenberga milliarium ingressi erant : cùm manipulus latronum hæreticorum occurrit; currum, qui præibat, invadit, ac Patrem Joannem Meagk cum Fratribus Martino Ignatio, & Wenceslao Trnoska, in eodem deprehenso, trucidat. P. Nicolaus relictò in prædam equò, in sylvam se recepit, quò & alii Socii evaserunt: sed grandem passus est jacturam, amissis multis scriptis, & sacris lipsanis, quæ curruì imposuerat. Habuit tamen, quo se solaretur: quòd scilicet heroicæ obedientiæ præmium eam jacturam abundè esset compensaturum. *Balbinus in vita lib. 1. cap. 20.*

2. In Angliam expediti aⁿo 1580. Personius, Campianus, & alii, pridie Calendas Junii Rhemos in Gallia attigerunt. Excepti sunt summa omnium gratulatione, & humanitate. Campianus rogatus, ut ad Alumnos Seminarii Anglicani verba faceret; de præstantia Martyrii disputavit; dùmque ad ignem pervenisset, quem dixit Dominus

minus se in terram missurum, ita exarsit + ut ingenti clamore sæpius ingeminaret: Ignis! Ignis! Ignis! famulique domestici consternati accurrerint, incendium suppressuri. Nimirum jam ardebat illo igne Campianus, quo in Anglia demum conflagravit. Sacchin p. 4. lib. 8. n. 102.

Eodem die obierunt.

3. Manilæ in Philippinis annô 1621. P. Angelus Armanus, Italus strenuus in excolendis barbaris operarius. Nul- lum iter offerebatur tam arduum, nulla rerum penuria tam gravis, nulla pericu- la tam infesta, quæ illorum causâ non subiret libentissimè. Oceani furorem præten- sa S. Ignatii imagine compefcuit; ex insidiis, & flammis, ædibus ejus in- jectis, mirabiliter evasit. Mortuo Neophyti non vulgari ritu justa funebria perfol- verunt.

4. In Bohemia annô 1739. P. Joan- nes Meagk Hibernus cum duobus Sociis Coadjutoribus, Wenceslaô Trnoska, & Martino Ignatio, in itinere ab hæreticis rusticis crucidatus est. Patratum id esse

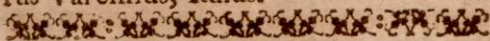
odiô

odiô fidei, argumento est: quòd iidem homicidæ alios, qui unà iter habebant, dimiserint innoxios, imò nihil metuere iustos. Ferventibus votis expetita venit eamors P. Joanni. In spiritualibus enim Exercitiis, quænuper absolverat, solito ferventiùs exarsit desiderio fundendi pro Christo sanguinis, & spes affulgebat non levis, quamvis ignaro, quomodo id futurum esset. Frater quoque Martinus frequentibus Martyrii æstuebat desideriis, imò & spem cœlitus conceperat Divino Eucharistiæ Sacramento pastus, vino quoque Angelorum, dulcissimis lacrymis se se reficiebat. DEIPARAM V. amore tenerrimo, multoque cultu prosequabatur; quæ illum aliquando conspectu suo dicitur dignata.

5. In Hispaniæ locis diversis annò 1598. grassante pestifera lue, in heroicæ charitatis obsequio felices animas posuerunt octo è nostris. Ex his Joannes Junceda hoc die occubuit. Eodem die annò 1617. Insulis in Belgio in eadem incruenta arena cum duobus sociis gloriosè occubuit Joannes Fenderier, Bel-

Belga, Coadjutor, modestiæ, pietatis, & sedulitatis eximium exemplar.

6. In Italiæ variis locis annô 1631. simili ex causa conciderunt decem è Nostreis : inter hos hoc die P. Theodorus Varesinus, Italus.

I. JUNII.

I. **A** Periculosa suspicione absolutus est S. Ignatius Compluti, annô 1527. Nobiles foeminae, mater, & filia, peregrinationem susceperant pedestrem ad varia loca sacra, per Hispaniam celebria. Egerrimè id tulerunt amici, & inter alios Doctor quidam Theologiæ Cirvelius, Ignatio Compluti tunc studenti altioribus literis impingentes consilium peregrinationis illius. Queritur apud Vicarium Episcopi Cirvelius, tantùmque valuit auctoritate: ut illico Ignatius abreptus sit in vincula, & carcerem. Sed libertatem loquendi de Divinis, & ad salutem spectantibus non amiserat. Concurfus fiebant ad carcerem, quò etiam

tiam se recepit celebris S. Scripturæ in illa Academia Interpres, Georgius Naverus. Is cum tam attentus penderet ab ore Ignatii, ut præterlabentem Lectionis horam non sentiret: mox ut ad tempus propè elapsum advertit, festinavit ad auditorium, & opperientibus in atrio discipulis: *Vidi, inquiebat stupens, Paulum in Vinculis!* Interim dum Vicarius Figneroa multiplici examine cognoscit de causa Ignatii: adsunt ex peregrinatione sua reduces foeminae, statimque juridicè interrogatae: an ipsis author itineris fuisset Ignatius? cumulatè illum ab eo consilio vindicârunt. Calendis ergo Junii ad audiendam sententiam sistitur, quâ doctrinae, vitæque inculpatae pronunciabatur, sed prohibebatur uti habitu talari, & privatis etiam hortationibus abstinere, dum residuos tres Theologiæ annos decurreret. Quæ causa fuit, ut Ignatius Salmanticam transierit, ad illos etiam carceres sanctificandos. *Bartoli in vita lib. 1. n. 33.*

2. Parisios annô 1564. hoc die ingressus

gressus P. Oliverius Manaræus Provincialis, reperit Collegium recens valida tempestate concussum ab Academicis: qui eò rem deduxerant, ut jussu P. Rectoris Scholæ Collegii sint clausæ. Tumultuari hinc discipuli nostri, qui jam millenarium numerum excesserant, & vindictam coquere, libellis ultro, citroque missis. Admonitus à P. Rectore Senatus regius scholas restituit; & visa est quievissè tempestas, sed ut atrocior insurgeret. *Sacchin. p. 2. lib. 8. n. 89.*

3. Hoc die P. Riccius annò 1595. Peckinum venit, ubi cùm omnia intuta, & periculosa reperisset, Nanckinum cogitur profugere. Indè quoque Xaoceam abire cogitabat: sed hominis ignoti oblata per quietem species erexit mœrentem, & fugam inhibuit. Unum aliquem è cœlestibus geniis crediderim, quibus regnorum, & populorum cura credita, vel ipsum Angelorum Regem Christum, qui jacentem, ac propè desperantem famulum consolari voluerit. Videbatur sibi
Ric-

Riccus ad ejus pedes provolvi flens,
& opem suppliciter implorare: evigi-
lansque discussò somnò, lacrymis per-
fufum se fuis, ac simul tanta spe gau-
diòque delibutum fenfit, ut responfu-
ra votis omnia, quidquid fecus videre-
tur, minimè dubitaret. *Juven. l. 19. p. 5.*

Eodem die obierunt.

4. Murciae in Hisp. annò 1566. P.
Jacobus Suarez Hispanus, constantiâ in
vocatione religiosa memorabilis. Cùm
nullis artibus, aut minis induci posset ad
Societatem deferendam; strictò ferrò
aggressus eum est pater in Templo: at
Jacobus abductum in Collegium pru-
denter tranquillavit. Orandi studio ità
erat addictus, ut Christi monitum de o-
rando perpetuò, visus sit accuratè im-
plevisse. Non semel Moniales S. Clarae ad
Collegium miserunt nuncium, signifi-
cantes: supra tectum Collegii flammam
validam, & incendium noctu apparere.
Facta diligenti inquisitione à P. Mini-
stro, & Janitore, non aliud repertum est;
quàm quòd P. Jacobus ardentissimè in-
sisteret orationi, à terra sublimis, nec ad-

adver.

vertens, an, & quis ad ipsum esset ingres-
sus. Advocatus P. Rector idem vidit: nec
aliunde, quàm è P. Jacobi pectore, cre-
ditum est, flammam illam erupisse.

5. In Insula Majorica annò 1601. 9.
Jacobus Ruiz, Coadjutor Hispanus, per
annos 30. laborioso coci munere lauda-
tè functus. F. Alphonfus Rodriquez,
cùm pro defuncto Coronam DEI-paræ
V. recitaret: vidit illum in cœlo facie
jucunda, lateri cœlorum Reginæ assiste-
re, jussusque est id aliis annunciare.

6. Romæ annò 1630. P. Andreas
Barpi, Italus, heroicæ charitatis, impen-
sæ pestiferis, præmia percepit.

7 In Æthiopia, ineunte Junio, annò
1658. P. Apollinaris Almeida, Episco-
pus Nicænus, Lusitanus, peremptus est
in odium fidei cum duobus sociis, P. Hy-
acintho Francisci Italo, & P. Francisco
Rodriquez Lusitano. Cùm toti essent in
gente illa ab erroribus in fide purgan-
da, atque ad Ecclesiæ Romanæ commu-
nionem perducenda, inter expiandum
Catholicos deprehensi, canū instar tra-
cti, ex arboribus suspensi, & semivivi la-
pidati

pidati sunt. Cadavera bestiis objecta, sed ab ipsis non læsa. Habebat Episcopus pro sigillo SS. JESU Nomen cum inscriptione : *Dedisti eum escam populis Æthiopum. Psal. 73. Nadasi ponit 14. Junii.*

II. MAJI.

I. **C**UM Vicarius Complutensis, ut heri relatum, jussisset S. Ignatium talarem deponere habitum, & studiosis communi uti; iste autem egestatem suam ad novum comparandum vestimentum prætendisset: commisit Vicarius Luzenæ cuidam honestissimo viro, & in pauperes propensissimo; ut operam suam in eo negotio commodaret Ignatio. Dum ad ditiorum subsidia respiciunt, incidunt in turbam nobilium, prope ædes Lopii Mendosæ pilâ ludentium. Eleemosynæ igitur aliquid petit Luzena; at Lopius, pridem Ignatii monitis de corrigenda morum licentia, offensus: *Non pudet.* (inquit Luzenam alloquens) *clarum virum mendicum agere, idque in hujus nequissimi, & flagitiosi hypocrite gratiam?*

Velim

Velim vivus ardere, nisi sit hic planè rogo dignus. Indignati sunt focii colludentes, sed magis DEUS. Paucis interjectis horis Complutum allatum est nuncium de Philippo II. feliciter in lucem edito. Sequuntur mox gratulationum, & lætitiæ apparatus. Lopus, ut erat nobilis, ex edito sui palatii, cum servo, & ephebo, pro virili sua totus erat in explodendis bombardis: cum scintilla iræ Divinæ flatu, in acervum nitrati pulveris incidens, grandem concitavit flammam, quâ involutus Lopus, dum rabiosè vociferans in aquam se præcipitat, animam efflavit. Sic vidit Ignatius magnum spectaculum, DEUM pro se armatum, ut loquitur Augustinus. *Bartoli lib. 1. Vitæ n. 34. Similia habet idem lib. 5. n. 2. & 3. de Religiosis quibusdam calumniatoribus.*

2. In Hispania Toleti annò 1566. locò Collegii, quod inchoatum erat, condita est Domus Professa, evocatis ad eam constituendam viris primariis, qui vel Collegia, vel Provincias rexe-
rant, atque inter eos Simone Rodericio,

cio, uno ex primis decem. Omnium, & singulorum mirus erat ardor, & studium religiosæ observantiæ, & perfectionis. Distributis in horas singulas cujusque diei religiosis exercitationibus, gaudebant viri gravissimi, se post longa magisteria iterum, velut in tyronum officinam redigi, & quasi rudēs informari. Die Lunæ Provincialis de Constitutionibus Societatis loquebatur; die Mercurii Antonius Corduba de Confessariorum officio; die Veneris Emmanuel Lopez de ratione Spiritum exercendi per exercitia S. Ignatii, & sic de ceteris diebus. Conceptus domi spiritus fundebatur mox in urbem, Apostolicis laboribus excolendam, tanta civium approbatione: ut eorum beneficentia, quod fieri solet, certaret cum fervore operariorum Evangelicorum. *Sacchin. p. 3. lib. 2. n. 65. & seqq.*

Eodem die obierunt.

3. Romæ annō 1591. P. Ludovicus Corbinellus, Italus, qui Romanum Collegiū, & virtutibus, & beneficiis eximiè

ornavit. Morti vicinus, ter una, eadē-
que nocte apparuit S. Aloysio, & ipsi æ-
gro, opémq; imploravit pro extremo a-
gone feliciter absolvendo: dicebat enim
se ipsius metu gravissimè discruciarī.
Defunctô intrâ eam noctem P. Ludovi-
co, manè S. Aloysius dixit P. Bellarmi-
no: eum absque mora Purgatorium
transivisse: expiatum scilicet sufficien-
ter per acerbum agonem.

4. Ibidem annô 1593. Michaël He-
rera, Coadjutor Hispanus. Cùm adhuc
militaret seculo, à Carolo V. Imp. pri-
mùm in Angliam, deinde Constantino-
polim ad Solimannum missus; ortô in-
ter Carolum, & Solimannum bellô, in
vincula conjectus est. E quibus tandem
liber, à temporalis Domini obsequiis ad
æterni transiit. Societati adscripto pro-
pè sexagenario, sed ore, ac opere va-
lenti, Sacerdotium instanter obtulit S.
Borgia: at Michaël elegit abjectus vi-
vere in Domo DEI, vixitque annos 24.
æquè externis, ac nostris charus,

5. Hispali in Hisp. annô 1649. P.
Andreas de Cazorla, Hispanus, pretiosa
mor-

morte occubuit in obsequio pestiferorum. Inter Prima Bœticæ Provinciæ lumina censebatur. Quoquò se verteret, in id erat in primis intentus : ut omnibus, cum quibus agebat, quàm maximum peccati horrorem afflaret. Imminabat deinde in omnē propagandæ divinæ gloriæ, & procurandæ salutis humanæ occasionem, sacras expeditiones suscipiendo, parvulos Christianâ doctrinâ instructos per compita ductando, adultos Divini verbi pabulô pascendo, pro sacro Tribunali assiduè aures dando, ac velut scintilla in arundinetis discurrendo, omnēsque inflammando. Cùm iter ageret, in diversoriis ipsis divisam in choros familiam, ut è ritu Rosarii DEL-
param V. salutarerent, suaviter inducebat: ubique & magna potens autoritate, & mirabili pollens dexteritate.

III. JUNII.

I. **P**Aulus III. annô 1545. concessit Societati per amplam facultatem concionandi, confessiones audiendi, absolvendi, & alia Sacramenta ministrandi. Breve incipit : Cùm

*inter cunctas sollicitudines &c. Bullar.
Soc.*

2. In Hispania insigne ornamen-
tum Societati accessit annô 1558. Fran-
ciscus Toletus, primus postea è Societa-
te Cardinalis. Salmanticæ Societati
adscriptus est hoc die, Sacerdotio jam
initiatuſ, & Magistri in Theologia in-
signibus ornatus, tanta opinione do-
ctrinæ, ut annos natus 23. ibidem pu-
blicè Philosophiam sit interpretatus;
nec aliquis in tota Hispania creditus sit
illi par ingeniô, & doctrinâ. Domi-
nicus Sotus Toleti Professor *Prodigium*
ingenii ipsum appellabat. Sotuell. in
Bibl. Soc.

3. In Belgio annô 1578. ab hære-
ticis Regi Catholico perduellibus Tor-
naco ejecti sunt Socii: quòd juramen-
tum non admiserint de Austriaco hostis
locò habendo, & persequendo. *Sacch.*
p. 4. lib. 6. n. 142.

4. In Italia, quamvis ad quadra-
ginta circiter civitates annô 1559.
vocaretur Societas, ad nullam præter
Tusculanam ductæ sunt colonix: quòd

is locus Urbi vicinus , & aëris salubritate commendatus , maximè idoneus esset , non tam Collegio instituendo , quàm opportuno diverforio , in quo Collegii Romani numerosissimi , respirarent , ac reficerentur infirmi , & laboribus scholasticis fessi. Qua opportunitate etiamnum gaudet Collegium Romanum. *Sacchin. p. 2. lib. 3. n. 48.*

5. Romæ annô 1585. Legati Japonici , munere suo rite perfuncti , reditum in patriam aggressi sunt , deducente ipsos Hippolyto Volia è Societate , in cujus Domo Professa tantisper commorati fuerunt. Creaverat illos Sixtus V. Pontifex Equites aurei calcaris , ut vocant , à Romanis in Patritiorum numerum relatos. Muneribus dignis Pontifice , quæ ad Principes suos deferrent , sunt instructi. Ad quaterna millia aureorum , quæ Gregorius XIII. Ecclesiis , & Seminariis Japoniæ constituerat , duo millia adjecit Sixtus in singulos annos , præter liberale viaticum , & varia donaria ipsis Legatis oblata : quos per totum statum

Ecclesiasticum gratuito, & honorificè excipi mandavit. *Sacchinus p. 5. lib. 5. n. 17. & seqq.*

Eodem die obierunt.

6. Zagrabia in Croatia, annò 1617. P. Petrus Vragonitius, Croata, unus è duobus, qui Societatem in Croatiam induxerunt. Primis ab ingressu in Societatem annis, ex insidiis graviter in capite vulneratus, & ad extrema redactus, clara luce habuit adspectabiles, Christum D. cum Matre sua; audivitque hanc Filio dicentem: *Quid huic? An id, quod petit, faciemus?* Christus respondit Matri: *Sine, Mater, modicum opus est, ut laboret.* Evanuit visio, & Petrus sinè mora convaleuit, egitque navissimum annis 30. per Hungariam, & Croatiam operariū.

7. In itinere Indico annò 1618. P. Quintinus Cousin, Belga, animarum zelò præstans. Quamvis egisset vitam cum virtute, ordinariam longè supergressa; in mortis confinio constitutus, identidem magno sensu in hæc verba erupit: *Arcta via, quæ ducit ad cælum, arctior, arctissima!* Sed paulò post oculis

in cœlum sublatis, & junctis ante pectus manibus placidè conquievit.

8. Lugduni in Gallia, annô 1626. P. Franciscus de Mendoza, Lusitanus, nobilitate generis, omnigenâ literaturâ, & morum innocentia eximius. Libros Regum Hebræorum egregiis Commentariis illustravit. Romæ, quò à Provincia sua missus fuerat Procurator, illud tulit elogium: ut Præpositus Generalis Virum dixerit omnibus numeris absolutum, Concionatorem, Scriptorem, Doctorem, Superiorem, & Religiosum perfectum. Reducem ex Urbe mors interceptit in Gallia pridem, optimèque paratum. Virginitas illi perpetua, Legum observantia summa, prandium tenue, cœna vix ulla, concio nunquam sinè cilicio. Quidquid ageret, ingenio, & zelo summo summum conjungebat laborem.

IV. JUNII.

1. **I**N Livonia Rigæ annô 1585. cives Ecclesiæ, & Regi Poloniæ Stephano rebelles, decreta quædam extorserant à Senatu, Ecclesiæ, & Societati per-

iniqua. 1. Ut Collegium Societatis in ea urbe non esset. 2. Ut Jesuitarum numerus, qui ibi tolerandi essent, definiretur. 3. Nè SS. Sacramentum Eucharistiæ per compita palàm deferretur &c. Quæ omnia authoritate regia hoc die Cardinalis Radivilius rescidit. Consternata hoc fulmine civitas, mitius agere cœpit : cùmque Possevinus è Moschovia illuc appulisset, non humaniter solum, sed honorificè exceptus est à Rigenfibus ; volueruntque eo uti patrono apud Regem sibi conciliandum. Sed ille reposuit : non alio opus esse remedio, quàm ut ipsi regis authoritati, & clementiæ sese submitterent. Nihil enim ipsis esse nocentius, quàm Regi tam potenti, & sapienti refragari. Videbatur rebus turbidis redire serenum, cùm importuna mors Stephani anno sequenti omnia turbavit. *Sacchin. p. 5. l. 5. n. 91, & lib. 6. n. 40.*

Eodem die obierunt.

2. In America apud Taraumatenses

annò 1650. P. Cornelius Beudin Godinez, Belga, in odium fidei cæsus est. Comprehensus à barbaris, quòd inventis peregrinis sacris populum à patriis diis averteret, raptatus ad templum, & aram, atque indè in cœmeterium, crucem ibi fixam arripuit; in cujus complexu telis confossus, clavâ pulsatus, & strangulatus est. Biennio pòst corpus incorruptum repertum innocentì animæ sanctitatis testimonium dedit.

3. Waterfordiæ in Hibernia annò 1650. P. Jacobus Valesius, Hibernus, serviendo pestifera lue laborantibus, victima charitatis cecidit. Angelica illi anima, corpus nulla voluntaria labe inquinatum, industria mirabilis ad hæreticos convertendos.

4. Compluti in Hisp. annò 1669. P. Joannes de Almarza, Hispanus, ardens Ecclesiastes, præsertim contra spectacula, & vestium luxum. Quamvis doctrinâ, & ingeniò præstaret: Grammaticæ tamen rudimentis per plures annos tradendis se addixit. Indè ad Apostolicas expeditiones se transtulit: ad quas ut
Scho-

Scholasticos nostros incitaret, & assue-
faceret: quo tempore vacabatur à stu-
diis, educebat eos ad vicinos pagos, ad
instruendos rudes in rebus fidei, & actu
Contritionis eliciendo: quos ipse dein-
de Sacramento pœnitentiæ expiabat.
Tenerrimo affectu præter S. Josephum,
Joachimum, & Annam ferebatur erga
S. P. Ignatium: à quo non unam pro-
digiosam gratiam est expertus.

5. Romæ annô 1667. P. Sfortia Pal-
lavicinus, Italus, S. R. E. Cardinalis, &
purpurati Senatûs, & Societatis nostræ
decus eximium. Quantus esset vir fu-
turus, ostendit juvenis: quando Romæ
21. annos natus ex universa Theologia
totô triduô disputavit cum doctissimo-
rum stupore, & plausu. In curia Urba-
ni VIII. adscriptus Prælati utriusque si-
gnaturæ, dein etiam Congregationibus
de bono Regimine, & Immunitate Eccle-
siastica, denique Gubernator factus va-
riarum civitatum, honores hos omnes,
& sublimiorum spes cum avito Marchi-
onatu sprexit, atque in gremium Socie-
tatis convolvit. Sapientiam ejus, &

doctrinam satis prædicant tum gesta ejus, tum scripta, præsertim Historia Concilii Tridentini. Ab Alexandro VII. in Sacrum Cardinalium Collegium, interpositò præceptò, cooptatus, semper Societatis amantissimus vixit, quam etiam moriens circumfusus Sociis, & aulicis, eximiè commendavit, Domumque Probationis hæredem suam fecit. *Soruell. in Bibl. Soc.*

V. JUNII.

1. **A**Nnò 1546. Paulus III. facultatem Societati concessit per Breve: *Exponi nobis nuper fecistis &c.* admit-
tendi Coadjutores tam Spirituales, quàm Temporales, qui emittant tria consueta vota, & non teneantur ad emittendam solemnem Professionem: fiant autem participes omnium meritorum, quibus gaudent Professî. *Bullar. Societ.*

Eodem die obierunt.

2. Manilæ in Philippinis insulis, annò 1622. P. Joannes de Ribera, Hispanus, assertâ fortiter pudicitîâ suâ, & heroicâ patientiâ insignis. Adolescens à
pro-

procaci foemina sollicitatus, exemplo Patriarchæ Josephi gloriosâ fugâ sibi consuluit ; relicta vestis parte in manibus lupæ. Ad Societatem venit, illud sibi occinens : *Fallax gratia, & vana est pulchritudo.* In supremo morbo à capite ad calcem copioso ulcere percussus, auditâ identidem patientis Jobi historiâ se sustentabat, donec religiosa mors die, quam prædixerat, dolori finem fecit.

3. Limæ in Peruvia, annô 1610. Franciscus Lopez, Hispanus, ex generali totius regni Peruani Visitatore, Societatis humillimus, & laboriosissimus Coadjutor. Ad sacros Ordines suscipiendos, nec à Superioribus, nec ab Archi-Episcopo adduci potuit. Videtur DEUS prærogativam Ordinis illi compensâsse insigni dono orationis, & lacrymarum.

4. Manresæ in Hispania annô 1627. P. Jacobus Tонера, Hispanus. Quadregimas duas supra triginta ferventissimis concionibus exantlavit magno labore, gratiâ, & fructu animarum. In Missionibus quoque mirè felix, cum ad

locum quendam noctu appulfus intellexisset: magnam isthinc pluviae necessitatem esse; manè serenissimo cœlo pulpitum conscendit, & magna vi dixit contra peccata, quæ cœlum claudunt, & aperiri non sinunt. Unde primùm ex oculis auditorum copiosa lacrymarum copia manavit; & antequam è templo pedem efferrent, opportunum imbrem hortis, agrisque cœlum effudit.

VI. JUNII.

1. **S.** Norbertus Archi-Episcopus Magdeburgensis, cujus hodie celebratur festum, invocatus ab adolescente Matthæo Peittenberger, Bohemo; ut sublatâ strumâ aptus redderetur Societati, quam expetebat. Auditus est, & adjutus. Evanuit struma, & Matthæus in Societatem admissus egregium præstitit Novitiorum Magistrum, & in pestiferorum obsequio operarium.
Nadasi in Anno dier. Memor.

Eodem die obierunt.

2. Yendi in Japonia annô 1634. P. Sebastianus Viera, Lusitanus, cum quinque

que Sociis Japonibus Novitiis, in odium fidei peremptus. Vices Provincialis cum ageret magno Japonicæ Ecclesiæ bono, sparsæ sunt longè, latèque imagines, vultum ejus referentes, ut caperetur, capienti promissi aurei mille. Captus tandem, atque in carcerem conjectus; cum sollicitaretur ad defectionem, respondit: *Se jam tres, & sexaginta natus annos, à DEO suo plurima, & maxima accepisse beneficia; ab Imperatore verò Japoniæ non nisi compedes, & carceres, cur ergo illum immortalem in hujus mortalis gratiam desereret?* Ad scrobem ergo damnatus, prono capite in foveam suspensus est à pedibus, cum quinque Sociis illis, totòque triduo tormentum illud sustinuit, ac ceteris extinctis, supervixit. Supposito demum igne cruciatus, & post extracta viventi adhuc viscera combustus est.

3. Huetae in Hisp. annò 1583. P. Joannes Gonzalez, heroicæ charitati immortalis est. Cum enim moribundum quendam permovere nullo modo posset ad pœnitentiam, sollicitus de animæ

æterna jactura, & calamitate; caput su-
um DEO devovit in Missæ Sacrificio, &
pro miseri illius salute. Sacrificio vix
peracto, miser ille Confessarium incla-
mavit. Vocatus P. Joannes, serió con-
tritum audivit confitentem, & rite ab-
solutum expedivit eâdem circiter horâ,
cum bona spe in viam felicitis æternita-
tis. Ipse verò morbo repente corre-
ptus, reum se voti sentiens, sinè mora ad
eandem viam se accinxit, obiitq; non mi-
nore suo gaudio, quàm nostro stimulo.

4. Hispali annò 1649. Michaël Pe-
rez, Coadjutor ab ægris contracta lue
extinctus est; postquam ducentis illalue
infectis accuratissimâ diligentia servivit.

5. Apud Sinas in urbe Hangcheu an-
nò 1661. Martinus Martinius, Germa-
nus, strenuus, & industrius ibidem ope-
rarius. Missus Romam illius Vice-pro-
vinciæ Procurator annò 1651. post
multa pericula terminum attigit, & fe-
liciter expeditis negotiis, reversus est in
vineam suam cum selectis 17. Sociis, ex
quibus septem in itinere occubuerunt.

Præter libros idiomate Sinenfi editos de
Re-

Religione Christiana, edidit in itinere
typis Hollandicis laudatissimum opus
Atlantem Sinensem, Seu descriptionem Im-
perii Sinensis, tabulis Geographicis il-
lustratam. *Sotuell. in Bibl. Soc.*

VII. JUNII.

I. **I**N sacro Tridentino Concilio cele-
brata est annô 1546. Sessio V. cui
ex Societate adesse jussi sunt PP. Lai-
nius, & Salmeron, tanquam Theologi
Pontifici. Tridentum ubi attigerunt,
à Legatis Sedis Apost. peramanter ex-
cepti sunt, oblatumque illis apud ipsos
hospitium, & mensa liberalis. At Pa-
tres in nosocomium S. Elisabethæ reci-
pere se maluerunt ex præscripto S. Ig-
natii; ut humilibus charitatis officiis se
melius disponerent ad dicendam in au-
gusto illo confessu pro dignitate sen-
tentiam. Quo procedendi modo ma-
ximam sibi apud conscriptos Patres
conciliârunt æstimationem, & gratiam:
quæ incredibiliter aucta est, postquam
auditi sunt. Primus inter ceteros sen-
tentiam dicebat Salmeron, Lainius po-
stremus: cujus erat varias Theologorum
sen-

sententias compendiô referre, ponderare, & suffragio suo vel firmare, vel confutare. Quem ordinem deinceps Legati Apostolici servari voluerunt. Quàm primùm se prodidit Theologorum nostrorum eruditio : mutata est confestim concepta de illis, tanquam hominibus novis opinio, intellectûmque : quantum sapientiæ lateret sub vili pallio. Nam cùm initio pannosi, & malè vestiti in illius theatri conspectum sese dedêre ; ipsis Hispanis contemptum moverunt. At ubi reconditæ intus ingenii opes effulserunt, agnovêre populares suos, & gratulati sunt nationi suæ viros tam egregios. *Orland. p. 1. Ist. Soc. lib. 6. n. 21. & seq.*

2. In Congregatione Generali XI. electus est in Vicarium Generalem perpetuum, & cum jure successionis P. Joannes Paulus Oliva, Genuensis, Patritiæ familiæ, qui Avum, & Avunculum habuit Serenissimos Duces illius Reipubl. Domum probationis Romanam decennîo, & Collegium Germanicum iteratô rexerat ; etiam in minoribus visus par mu-

muneris maximo. *Ex Decr. Congr. XI.
& Sotueli Biblioth.*

3. In Sueciam annô 1574. ad Joannem Regem hoc die Vilnâ profectus est, missu Pontificis, P. Stanislaus Varsevicius: ut modum, viâque tentaret, prædictum Regem cum populo suo reducendi in gremium Ecclesiæ. Nihil laboris, & industriæ intermisit: non tamen aliam obtinuit resolutionem, quàm lentè ac secretò se conaturum, ut ritus prædictos instauraret. Ceterum nullam apparere spem Suecos ad Ecclesiam Romanam reducendi: nisi Pontifex Communionem sub utraque specie populo, Sacerdotibus autem concederet conjugia. Sic præcisa melioris eventûs spe, Varsevicius in Poloniam se recepit. *Sacchin. p. 4. lib. 2. n. 33.*

Eodem die obierunt.

4. Bubayeni in India annô 1642. P. Bartholomæus Sanchez Hispanus, à barbaris interemptus. Multa ei fuit erga Indiarum Apostolum S. Xaverium devotio, fiducia, & quædam confidentia: sen-

sentiebátque se acriter incitari ad ejus virtutes Apostolicas imitandas. In eodem Sancto sive, præsentissimúmque præsidium inveniebat, quando quidpiá Angelicæ virtutis puritati oppositum menti injiciebatur. Et videbatur sibi à DEI-para V. instinctu interno monitum: ut ad hanc victoriam Xaveriô Patronô uteretur. Cùm aliquando Calendis Decembris coram sui Xaverii effigie supplex oraret: vidit totam Sancti imaginem grandi cruce contextam: quod mysterium evolvit eventus, morte à barbaris illata, ab uno sicâ vulneratus in gutture, ab altero bifariâ dissectus. Aliàs anxio, an rite sacris Ordinibus esset initiatus, allapsa cœntus vox est. ut se in Sancti sui manibus relinqueret, pati, & eum imitari paratus.

5. Pragæ in Bohemia annô 1667. P. Rodericius de Arriaga, Hispanus, ob subtilitatem ingenii, doctrinæ præstantiam, & virtutis religiosæ meritum, inter præcipua Societatis lumina numerandus. Professionem ejus in Bohemiam, divinæ Majestati gratam esse, signi-

significavit V. Marina de Escobar, Vir-
 go sanctitate celebris. In Pragenſi Col-
 legio verſatus eſt annos ſupra 40. Theo-
 logiæ Profeſſor, Academiae Cancelli-
 rius, & Generalis ſtudiorum Præfectus
 magnâ nominis ſui famâ etiam per alias
 Univerſitates. Superiorum diſcipli-
 narum rem auxit egregiis Tomis 8. uno
 Philoſophico, ceteris Theologicis: dum
 ultimum de Jure & Juſtitia pararet, ad
 præmia evocatus eſt. Nec minùs per-
 fectionis, quàm ſcientiarum ſemper
 fuit ſtudioſus. Orationi horas aliquot
 per diem ſanctè impendebat, in itine-
 ribus non minùs ei addictus, recipie-
 bat ſe in angulum aliquem diverſorii,
 ut DEO vacaret: domi verò ferè nun-
 quam viſus eſt aliud agere, quàm vel ſtu-
 dere, vel orare. Paupertatis ſtudio uni-
 câ interulâ malè ſartâ per annos 26. u-
 ſus eſt. Quamvis in ſumma eſſet æſti-
 matione, non ſolùm inter doctos, ſed e-
 tiam apud Urbanum VIII. & Innocen-
 tium X. Pontifices, atque Ferdinandum
 III. Imperatorem; ſibi vilis, cum Socio-
 rum ultimis agebat, ut unus ex illis; fe-
 re-

rebátque æquanimis acriorem subinde
impugnationem sententiarum suarum.
Sotuell. in Bibl. Soc.

VIII. JUNII.

1. **A** Nnô 1622. Indulgentiam plenariam perpetuam pro festis SS. Ignatii, & Xaverii in templis Societatis concessit Gregorius XV. *Nadasi in Indice Memor.*

2. Postulante Alberto Bavarix Duce, annô 1556. Socii 18. Româ profecti sunt, Ingolstadii domicilium fixuri, ad restituendam Academiam illam valde collapsam. Laboratum est initio incommoditate non modica: sed omnem sensim sustulit eximi Ducis benignitas, & liberalitas. Doctores Academici perbenevolos se præbuerunt hospitibus, memores adhuc Salmeronis, Jaji, Gaudani, Canisiique, qui olim Ingolstadii magno plausu docuerant. *Orlandin. p. 1. hist. Soc. lib. 16. n. 23.*

Eodem die obierunt.

3, Romæ annô 1649. P. Vincentius Carafa, Generalis Præpositus Societatis,
Ita-

Italus ex Principe Carafarum familia. Ab ipsa infantia præventus à DEO in benedictionibus, per semitas magnorum Sanctorum ad sublimem Sanctitatis gradum conscendit. Puer, innocentiae, & pietatis meritò, Angelus carne vestitus appellabatur: & vidit illum Angelico vultu nitentem, coelestique luce circumfusus, dum Eucharistica mensæ accumberet, P. Julius Mancinellus. Sive Collegia, sive Provinciam, sive universam regeret Societatem, talem semper se præstitit ad amissim, qualem Constitutiones Societatis requirunt; id est, conjunctissimum cum DEO, exemplò magis quam verbò regentem, mitem, & fortem, suaviterque severum. Charitatem suam erga indigentes magno splendore explicuit. Potissimum annò 1649. quando summa annonæ caritas premebat urbem. Corrogatis magnâ industriâ eleemosynis, quotidie ante portam domûs Professorum alebat millenos, ordinatim dispositos, per duos circiter menses. Ipse distribuebat escas, & addebat condimentum doctrinæ
 spiri-

spiritualis. Translatis dein, jussu Pontificis, ad Lateranense palatium mendicis, non desit illis inservire; donec ex obsequii contentione contracta febris vitam sanctam morte sancta conclusit, ante, & post fata prodigiosis gratiis honoratus à DEO. Spiritum ejus spirant piissima Opuscula ab ipso edita, plena Seraphici amoris.

4. In civitate S. Jacobi, apud Americanos annò 1633. P. Joannes Darius, Italus, vir ad omnium sincera obsequia natus. Surgebat subinde noctu, & culinæ supellectilem mundabat. Si audiret prolatas in platea voces DEI offensivas, in cubiculo acciper se flagris accipiebat. In Peruvia, & Paraquaria ardua multa exantlavit. Pro lectulo illi erat asser, aut sella pro brevi trium horarum somno, idque constanter per annos 40. E cubiculo exiturus, & eò redi, ad Crucifixi pedes provolvebatur. In ejus offensas tanto passim zelo invehebatur, ut capitalis peccati hostis diceretur.

5. Græcii in Styria annò 1664. P. Pau-

Paulus Rosner, Belga. Viennæ, & Græ-
cii Theologiam Scholasticam annis 16.
eximia ingenii, & doctrinæ commenda-
tione prælegit. Pro felici morte inter
alios S. Dyfman Latronem, Christi in
cruce Socium, singulari cultu sibi conci-
liabat. S. Paupertatis amore cubicu-
lum, uti acceperat, post annos tredecim
moriens reliquit, nullo prorsus vel impe-
dimento amoto, vel commoditate adje-
cta. *Sotuell. in Bibl. Soc.*

IX. JUNII.

I. **H**abita est Disputatio XVIII. de
Auxiliis Gratiæ, annô 1602.
coram Clemente VIII. Argumentum
disputationis fuit. *Concilium Triden-
tinum Sess. 14. cap. 4. & Can. 5. obstat iis,
quæ de Contritione, & Attritione docet Mo-
lina?* Respondit P. Arrubal: non obsta-
re. Quia nullibi docet Molina homi-
nem justificari posse per Attritionem, vel
Contritionem naturalem; quamvis do-
ceat: viribus naturæ elici posse actum
aliquem Attritionis vel Contritionis
(prout docuerunt complures Theologi
veteres) insufficientem ad salutem. *Quin*

po-

potius apertè docet passim, tum in genere: quæ fiunt ex viribus naturæ, nullo modo deservire ad justificationem, aut ad finem supernaturalem; tum in specie disp. 14. §. *Post hanc.* expressè dicit, excitato loco Concilii, requiri Attritionem supernaturalem; & oppositam sententiam non esse tutam in fide. *Eleuther. lib. 5. hist. de Auxil. cap. 22.*

2. In Austria serenissimus refulsit hic dies ortu novi Sideris, & quidem primæ magnitudinis, Leopoldi I. Augustissimi Imperatoris Ferdinandi III. Imp. geniti, in magnam Romani Imperii gloriam, Ecclesiæ Catholicæ incrementum, Societatis protectionem, & honorem, Turcarum autem, & sectariorum ruinam.

3. Lainius Præpositus Generalis, rebus præclarè gestis in Gallia, quò à Pontifice missus fuerat, revocatus ab eodem ad Concilium Tridentinum; an. 1562. hoc die è Gallia in Belgium movit. Exceptus est ibi tanta humanitate non solum Granvellani Cardinalis, & Margaritæ Gubernatricis, sed omnium Ordinum:

num: ut, cùm se omnibus, ejus allo-
quium petentibus, dare non posset; ma-
turare exitum è Belgio debuerit, admis-
sis, quæ inter alia petebantur, Collegiis
Cameracensi, & Antverpiensi. *Sacchin.*
p. 2. lib. 6. n. 70.

4. In Gallia annò 1587. Visitator
Magius convenit Regem Henricum III.
à quo singulari benigmate exceptus, o-
mnia ad votum habuit, præter illud:
quòd Rex Superiores Collegiorum, &
Domorum Societatis in Gallia non alios
esse voluerit, quàm Gallos. De cetero
libenter indulgit, ut Visitator omnia ad-
ministraret ex moribus, legibùsque So-
cietatis. *Sacchin. p. 5. lib. 7. n. 63.*

Eodem die obierunt.

5. Reritibæ in Brasilia, annò 1597.
P. Josephus Anchieta, Thaumaturgus,
& Apostolus gentis illius, quam totis 44.
annis indefessus excoluit. Oriundus
fuit ex una Fortunatarum insularum,
quam Tenerifam dicunt; ob admirabi-
lem morum innocentiam *Innocens Adam*
dictus. Venerabantur enim eum aves
cœli, & bestię terræ, quarum plenum

videbatur habere dominium : ita prom-
ptas habuit ad nutum suum. Sed mira-
bilior fuit excelsis virtutibus, charitate
erga DEUM & proximum, orandi & se
affligendi studio, humilitatis, & patien-
tiæ exemplis, & exquisito DEI-paræ V.
cultu, vitam ipsius, apud barbaros ob-
ses relictus, Latino versu elegiaco bis
mille & octoginta sex distichis elegan-
ter exposuit, sinè charta, & stylo, solius
memoriæ fidelitate usus. Marianum
hunc vatem multis futurorum, & ab-
sentium vaticiniis clariorem fecit DEUS.
Multa, & admiranda tradit vita Aposto-
lici hujus viri typis edita, variis varia-
rum nationum linguis.

6. Crumlovii in Bohemia an. 1615.
P. Dominicus Valesius, Italus, eximius
DEI-paræ V. & sanctæ paupertatis cul-
tor. Auditis S. Catharinæ Senensis &
S. Aloysii Vitis, ad excelsæ virtutis stu-
dium mirabiliter exarsit. Quotidie è
Thoma Kempenfi caput unum flexis
genibus legebat. In ejus cubiculo nul-
lus lectus, nec sedile: pro mensa erat
armarium quoddam, pro candelabro
ma-

manus sinistra, pro lectulo crux magna, cui indormiebat. Nissæ peste contactis cum indefessam præstitisset operam, viribus fractis paulò post sanctè decessit Crumlovii.

7. Claudiopoli in Transylvania annò 1603. Emmanuel Nereus Coadjutor Italus, cum ea urbe occupata hæretici milites grassarentur in templa; sacrilegam eorum insolentiam, præcipuè in proculcanda Sacrosancta Eucharistia, tolerare non potuit Emmanuel. Intrepidus igitur graviter redarguit sacrilegos: sed ab illis securi militari cæsus, & globo trajectus, occubuit.

X JUNII.

1. **P**ost hesternum colloquium, cum Henricus Rex hodie religionis gratiâ ad Capucinos se contulisset, eundem P. Magium advocari curavit; diuque solus cum solo locutus Italico sermone (erat enim Magius Venetus) perlibenter indulgit: ut P. Edmundus Augerius, quo familiarissimè utebatur, præferim ad instituendas Sodalitates quasdam pias, ab aula transfiret ad domici-

lium Societatis ; prout Claudium Præpositum Generalem optare intellexerat. Addidit autem : se id concedere, ad suam erga Societatem testificandam benevolentiam. Mirum fanè : & quòd Rex tam facilè dimiserit Edmundum ; & quòd Edmundus tam facilè reliquerit aulam regiam ; cum utrumque perarduum fore timeretur. Sed fuit Edmundus vir ille, qui aulæ non propter aulam, vel privata commoda, serviebat ; cuius Apostolico zelo non aulam unam, sed universam Galliam, DEUS theatrum posuerat. Post prolixum, & familiare colloquium rediit Rex ad hesternum postulatum suum : ut Gallia non alii essent domiciliorum Societatis Superiores, quàm Galli ; id enim exigere rationem statûs : ut scilicet Rex fideliores haberet eos, à quorum directione penderet populus, ac potissimum studiosa juventus. Arduum postulatum ! sed in quod tandem concedi debuit ; quamvis à condita Societate sinè ullo nationum incommodo vixissent in eadem domo, unòque corde Hispani, Itali, Galli, Ger-

Germani, Angli &c. *Sacchin. p. 5. lib.*
7. n. 67.

2. In Prussia cùm annò 1626. hoc die occupata esset Brunsberga ab hæretico Sueciæ Regis milite : qui è Nostris residui erant in Collegio, aliis maturè ad tutiora dilapsis, Patres duo, & Coadjutores Fratres tres captivi sunt, abducti, graviâque per biennium, & ultra, passi sunt incommoda, tam in navibus, quàm in carcere Elbingensi. Collegium occupavit primùm proditor quidam Mevensis, deinde Minister hæreticus. Singularis Divinæ Providentiæ argumentum fuit : quòd toto illo tempore templum nostrum nullo sectariorum Religioni exercitio profanatum fuerit : imò ut fide digni retulerunt; ministrum cùm in cathedram non semel profiliisset concionaturus, horrore nescio quo, perculsum obmutuisse, & à proposito destituisse. Organum tamen templi insignis artificis cum Bibliotheca Collegii in Sueciam deportatum est.

Ex Annuis Collegii sub annò 1635.

Eodem die obierunt.

3. Neapoli annô 1588. P. Andreas Spinola, Italus, domestica nobilitate, sed magis religiosa humilitate, & charitate clarus. Cùm ante innitam Societatem aliquando cum Nostris vesceretur in triclinio, supellex mensæ tanquam vilis, & abjecta opulento, & lautè educato nauseam, & horrorem movit. At recepto in Societatem omnia visa sunt nitidissima, & orbes, & patinæ ex argento conflata videbantur. Quod cùm interpretaretur suæ imbecillitati, & delicatiori genio à Superiorum prudentia dari: Rectorem convenit, petiitque non ita indulgenter haberi, contentum se fore communi mensæ supellectile. Sed edoctus, non nisi ordinaria esse apposita, Divinam erga se indulgentiam suspexit, & laudavit. Rectorem deinde agens in Collegio Neapolitano se ad pestiferorum obsequia demisit, & pretiosam mortem in præmium tulit.

4. Paranæ in Paraquaria annô 1653. P. Josephus Cataldinus, Italus, ad humanitatem

manam societatem adducendis barbaris, & instruendis mirificè addictus. Sex pagos condidit, & multa millia sacro fonte tinxit. Visus subinde est jam Angeli Custodis instar Indos contra dæmones defendere; jam cœlesti luce circumfusus, post mortem autem rutilante paludamento tectus. In divino potissimum Sacrificio cœlestibus visis recreabatur: advertitque non rarò, cùm sacrum Calicem adoraret, ex eodem brachium quoddam, Sacerdotali cultu ornatum, protendi, sibique benedicere. Anxio de Prædestinatione sua dixit DEI para V. *Noli timere fili.*

5. Lugduni Gallia annò 1623. P. Michael Goyssardus, Gallus. Operarius strenuissimus, per ipsas octo horas pro sacro Pœnitentiæ tribunali sedebat etiam senex, & jejunos. Aiebat se maxime refici mortis recordatione. Sub mortem dicebat: malle se de divina benignitate, quàm de iustitia loquentes audire; se enim à pœnero citra fucum optimo illi Domino servivisse. Vivens, & mortuus floruit opinione sanctitatis:

nec defuere, qui eo apud DEUM usi Patrono, à molestissimis, & inveteratis tentationibus facti sunt se liberatos.

XI. JUNII.

1. **I**N Hispania annò 1556. magna solemnitatem variorum Graduum Socii sua vota publicè emiserunt. Invitati à Commissario P. Francisco Borgia Nuncius Apostolicus, Carolus Princeps Philippi Regis filius, Proceres multi, ac Dynastæ adfuerunt, cum præcipuis ex omnibus Religiosis Ordinibus. Excipiente Borgia ad aram, Professionem 4. votorum solemniū fecit Baptista Barma, Hieronymus Portillus tria vota Coadjutorum spiritualium, & quidam Coadjutor temporalis sua itē vota emisit. Voluit Borgia rem cum ea solemnitatem peragi: tum ut palàm fieret distinctio Graduum religiosorum in Societate; tum quia jactârunt quidam in Hispania, Societatem res suas in tenebris, seu furtim, agere. *Orlandin. p. 1. hist. Soc. lib. 16. n. 40.*

2. Romæ annò 1622. Religiosam Societatis vestem induit Carolus à Lotha-

tharingia, è Principe, Episcopo, & Comite Virdunensi mutatus rara metamorphosi in humilem JESU Socium. Cum adhuc Episcopus de ea re deliberaret: dæmon ex energumena, cum templum ingressus esset Carolus, palàm edixit: ridiculam cogitationem, & ineptam ipsum habere, quòd vellet in corvum nigrescere. Timere se tamen, nè id, quod moliebatur, perficeret: nam hoc negotium DEI-param suscepisse tractandum. *Nadasi in Anno dier. mem. 28. April.*

Eodem die obierunt.

3. Gerunda in Hisp. annò 1607. P. Gabriel Vafia, Hispanus, humanioris, & diviniore litteraturæ, linguarumq; peritiâ præstans. DEI-paræ V. honori, & amorì addictissimus, frequenter illam invocabat illo carmine: *Monstra te esse Matrem.* Quod cum in quodam morbo, & animi angustis opprimeret: adfuit ei Sanctissima Mater, & amanter sui tam oblitum redarguit.

4. Quito in Peruvia annò 1612. Mar-

cus Antonius, Coadjutor Italus : cui nec domi, nec foris aliud ferè nomen erat, quàm Sancti. Etiam 80. annos natus se ciliciis, flagellis, jejuniis atterebat. In orando tanta illi attentio, ut statua videretur : unde non mirum eum impetrâsse, quidquid petebat. Aliquando cùm in templo divino sacrificio interesset, palàm visus est sublimis in aërem elevari, ac toto vultu instar vivi carbonis colucere. Obvio ferocienti tauro Rosarium Marianum obtendit, dicens : *Abi animalculum* ; & ille dicto audiens, cicut abivit.

5. Bilbai in Hisp. annô 1623. Simon de Espalza, Hispanus Coadjutor. Cùm videret quendam e sociis jam depositum ad extremam luctam ungi : DEI-param V. quam diligentissimè colebat, supplex adiit, petiitque ; ut ipse potius in morientis locum substitueretur, illo in vivis retento : se enim Collegio vix aliquid, illum longè plus prodesse. Auditus est. Æger enim confestim respiravit, ac sensim convaluit ; Simonem verò intra triiduum idem morbus corripuit, & extinxit.

6. Vien-

6. Viennæ Austriæ annô 1655. P. Ignatius Josciscus, Polonus heroicæ charitati gloriosè immortuus. Ter petiit, bis impetravit contagiosam Spartam. Vir erat, è cuius vultu, totiùsque corporis compositione promicabat candor mentis, & figura probitatis. Unde cùm domo prodiret, passim alter alterum interpellabat : *En Sanctum illum Jesuitam.* Defuncto magna comploratione parentârunt ægri potissimùm, & pauperes, tanquam *Patri suo*, ùt aiebant.

XII. JUNII.

1. **P**Otami in Calabria, quem locum Thaumaturgus Xaverius specialiter delegit, ad demonstrandam vim meritorum suorum apud DEUM, lampas coram ejus Imagine ardens, repertè extincta, repertè sinè ope humana est accensa. Cantabantur à populo sub vesperum pro more hymni, & laudes glorioso Apostolo : quibus finitis, dum candelæ, & faces extinguerentur, animadversum est ab universo populo, lampadem quoque illam esse extinctam. Post aliquod temporis intervallum, dum

plerique templo egressi jam essent, exi-
vit etiam Petrus Natolus, cui cura in-
cumbabat, ut semper lampas arderet,
ignem allaturus, quô extincta lampas
iterum accenderetur. Dum redit, in-
venit lampadem jam ardentem, quam-
vis nemo alius ignem admovisset. Po-
pulus ergo, qui residuus in templo e-
rat, in laudes DEI, & gloriosi Aposto-
li erupit; quod fecerint de tenebris,
lumen splendescere. Simile contigit
18. Junii ibidem coram populo copio-
sè collecto. *Ex libello Mirac. S. Xaverii
Potamiensis n. 32. & 37.*

2. Urbem Neapolitanam cùm annò
1656. sævissima pestis depasceret, nec
remedium inveniretur implorata ope
ceterum urbis Patronorum: conce-
ptum tandem, atque hodie emissum
est civitatis nomine votum procuran-
di, ut Indiarum Apostolus Xaverius
solemni ritu inter ceteros urbis Tute-
lares Divos referretur, si propitium
se, & sospitatorem exhiberet in præ-
senti calamitate. Ratum, & acceptu-
m fuisse votum, sinè mora probavit

eveni

eventus. Eodem enim die in publico Lazareto, quadringenti circiter peste tacti subito convaluerunt, & lues tota brevi defecit. Flagitante igitur populo Neapolitano, autoritate Pontificia, Divus Apostolus datus est urbi, peculiaris Patronus. *Ex Relatione, & Epistola impressa DD. Praefectorum Lazareti Neapolitani.*

Eodem die obierunt.

3. Pinthia in Hisp. annô 1575. P. Joannes Castaneda. Rexerat per annos plures Collegia Hispalense, & Placentinum: cum Bustamantii jussu Toletum evocatus est, & alicuius subeunda officia applicatus ad domandos elatiores quosdam spiritus, qui subinde erumpentes cetera ipsius egregia decora obscurabant. Paruit promptus, & constans per menses plures insigni animi submissione, vilissima quæque munia obeundo: donec è salina Toletana Valispletani Collegii regimini est admotus, quod præclaris virtutibus ornavit.

4. Madriti in Hisp. annô 1580. P.

Rodericus Gonzalez, vir magni zeli, & industriae ad eripiendas animas daemoni devotas. Madriti sagam, in aula regia grandia patrantem damna, multo labore tandem ad sanam reduxit mentem, & ad Confessionem Sacramentalem perduxit. Instrumenta nefandae artis sibi tradita à foemina per summum contemptum in foedissimum totius domus locum conjecit, mirè fremente daemone, & ultionem parante. Permissa ipsi est arcanò DEI judiciò. Patrem igitur Rodericum ibidem loci dirè exagitavit, & totum confractum prægrandi tabula oppressit. Sed sic oppressus Rodericus daemonum vires confregit: ut deinceps in Collegio Madritensi non ità favire possent, ut alibi. Falsus id est daemon ipse, jussus à malefico quendam ejusdem Collegii Sacerdotem vexare: negavit enim se id posse; sed expectaturum, donec illa à Madritensi Collegio se aliò transferret. Ex quo enim ab annis 50. & amplius sibi Patrum quispian occubuisse, multum sibi restitutam esse à DEO potestatem in illius gra

gratiam. Quæ dicta in nullum aptius,
quàm in Patrem Rodericum cadebant.

5. Cracoviæ in Polonia annô 1622.
P. Simon Wisocki, Roxolanus, cum P.
Petro Skarga Romæ Societatem expe-
tiit, & à S. Borgia admissus est. Redux
in patriam post tyrocinium strenuum e-
git operarium in ea vinea, pauperumq;
semper præcipuam curam habuit fun-
datis Posnaniæ, Vilnæ & Lublini noso-
comiis : unde speciosum *Pauperum Pa-*
tris cognomentum est assecutus. De-
inde in Sueciam sequi jussus Serenissi-
mam Catharinam, Joanni Regi despon-
satam, aulam illam egregiè excoluit ad
pietatem ; magis que pars fuit, quòd
Princeps Sigismundus, postea Rex Po-
loniæ gloriosissimus, Catholicè sit ed-
catus. Ut latius extenderet zelum su-
um, liberum tempus transferendis in
idioma Polonum, aliorum selectis libris
piis, operam impendit : quorum nu-
merosum catalogum dat Sotuell. in *Bibl.*

XIII. JUNII.

1. **A** Nnô 1612. defuncto Rudolpho Imperatore, Mathias ejus frater, Rex Hungariæ, & Bohemiæ, ab Electoribus ei sufficitur. Multis ejus benevolentia in Societatem argumentis illud eximium accessit: quod celerimarum Academiarum, Viennensis & Pragensis, Societatem voluerit moderatricem. *Imago 1. Sec. Sec. lib. 3. cap. 12.*

2. In Lusitania annô 1557. Joannes III. Rex, immortalitate dignissimus, magno Societatis luctu hoc die obiit. Inter innumera, & maxima ejus beneficia illud palmare est: quod ipsam potissimum delegeret ad regnum Christi quàm latissime in Asia, & Africa propagandum. Primus Regum Societatem complexus est affectu non regio tantum, sed planè paterno; eique, quod pretiosissimum, & charissimum habebat, filium Principem tradidit instituendum. Labores autem Sociorum tantopere æstimavit: ut perinvitos licet ac sæpe reclamantes nominaret.

Apostolos, quo nomine deinceps passim per Lusitaniam sunt honorati. *Ibid. lib. 5. c. 12. Brietius ad ann. 1557.* Sacchinus obitum Joannis ponit 11. Junii.

3. Apud Sinas annô 1689. facta est sollemnis expeditio Commissariorum ad tractandum cum Moschis de pace perpetua, & determinandis limitibus utriusque imperii: Legatis suis, quorum unus erat Avunculus Imperatoris, voluit Imperator comites ire Patres nostros Antonium Pereyra Lusitanum, & Franc. Gerbillon Gallum: ut suâ industriâ promoverent negotium pacis. Hac die auspiciatò moverunt Peckino, tandemque in oppido *Nipehu* congressi cum Moschis, tam fidelem strenuamque posuerunt operam in commisso negotio, ut pax conclusa, quæ partis utriusque iudicio, jam desperata fuerat, ipsorum industriæ, & ingenti laborum attributa, magno Sinici Imperatoris gaudio. *Ex literis M. S. P. Antonii Pereyra ad P. Thorsum Gen.*

Eodem die obierunt.

4. Praga in Bohemia annô 1661. P.

Joan-

Joannes Hubatius, Bohemus. Sibi etiam dictum putabat illud : *Tibi derelictus est pauper.* Proinde illis juvandis tam temporali, quàm spirituali subsidio, infima pauperum tuguria perreptabat : aulas non nisi stipis pro illis impetrandæ causâ adibat. Cum pro animabus fatageret, ab hæreticis militibus interceptus multa in carcere perpeffus est. Quater in peste publica se dedit victimam charitati : sed semper DEI beneficio superstes, & validus evasit.

5. In America in Collegio Pacis anno 1661. P. Christophorus Viverius, Peruanus ; à singulari modestia, puritate virginea, & accuratissima legum observantia, laudatus. Puer cum in rapidissimum flumen incidisset, & jam in molendini rotam raperetur, DEI paræ opem inclamavit, & evasit. Ante supremum morbum spectandum se ipsi obtulit P. Gabriel Vasquez (alius à celebri illo Theologo) priorem defunctus, quem ut Patrem suum in spiritu coluit. Illic P. Christophorum paterno amplexu stringens : *Eamus fili mi, dicebat, & vide-*

ri defuit. Secutus est paulò post, magno
sui desiderio relicto.

6. Granatæ in Hisp. annò 1610. Ba-
ptista, Coadjutor Hispanus; vacillanti in
prima probatione, & jam fugam medi-
tanti DEI-para V. cum SS. Petro Apo-
stolo, & Barbara spectandam se dedit,
monuitque de perseverantia in eo statu,
in quo vitam æternam esset consecutu-
rus. Perstitit ergo, vixitque cum DEO
conjunctissimus, & quacunque de divi-
nis facta mentione lacrymis liquefcere
solitus. Pro Rectore Collegii Grana-
tensis iniquè accusato, & ad causam di-
cendam evocato cum supplex oraret
Baptista, vocem cœlitus audivit: Re-
ctorem brevè rediturum sinè ulla cul-
pæ, aut infamiæ nota. Quod & factum

XIV. JUNII.

I. CLEMENS VIII. annò 1595. per
Breve *Romanus Pontifex* petente
Præposito Generali, Nostris interdixit
usum Bullæ Cruciatæ quoad eligen-
dum Confessarium, & absolutionem
à reservatis. Quod postea confirma-
vit Urbanus VIII. annò 1629. ultimo
Martii. *Bull. r. Societ.* 2. Cle-

2. Clemens verò X. annò 1670. Offici-
um S. Francisci Xaverii jussit ab om-
nibus, qui ad horas Canonicas tenen-
tur, sub ritu duplici recitari. Pro pe-
culiari nostra, inquit, erga S. Franci-
scum Xaverium S. J. (qui Apostolicis
charismatibus affluenter decoratus, no-
varum gentium Apostolus, unanimi
totius Christiani orbis consensu, meruit
appellari) devotione; ejus veneratio-
nem condignis honorum incrementis
ampliare cupientes, auctoritate Aposto-
lica tenore præsentium jubemus &c.
Bullar. Comm. Constit. 5. Missam quoque
propriam de eodem Sancto legendam
in Ecclesia præscripsit.

Eodem die obierunt.

3. In Suecia annò 1601. P. Christo-
phorus Spotecus, Polonus. In Livonia
cum Joanne Estone Coadjutore captus
à Sueco milite, varièque vexatus pla-
gis, fame, carceribus, denique in Fin-
landiam deportatus est: ubi uterque in
carcere interiit.

4. Lovanii in Belgio annò 1610. P.
Flo

Florentius Bourchorstius, Belga, magni nominis, & primæ authoritatis domi, forisq̃ue. Sodalitio Theologorum cū præflet per annos 12. dicta ejus à primoribus illius Academiæ pro oraculis habebantur. Justus Lipsius testatus est: se nullam P. Florentii exhortationem, quoad posset, prætermisisse, quòd vel solo ejus aspectu ad pietatem non parùm commoveretur. Urbis Prætor cū ei occurrisset, humanissima data salute addidit: *Vobis sum amicus.* Pater autem reposuit: *At ego minimè tibi. Causam scis? emenda te.* Stomachum quidem tunc movit homini tam falsum responsum: sed in se confidens, majore deinceps in honore monitorum habuit, morèsq̃ue mutavit. Libertas hæc loquendi, & agendi fundabatur in ætissima cum DEO conjunctione, cum quo plerumque septenas quotidie horas orando traducebat.

5. Pictavii in Gallia, annò 1631. P. Franciscus Garassius, Gallus. Ingenio licet, doctrinâ & scriptis valeret: omnia caritati posthabuit. Pestifera enim
lue

lue grassante, multis precibus obtinuit: ut infectis servire posset. Quod dum navissimè præstat, correptus ipse; non alibi, quàm in communi nosocomio decumbere, & mori voluit. Socios gloriosæ mortis diversis Galliaë locis habuit 36. annò eodem.

6. Parisiis in Gallia annò 1670. P. Franciscus Annatus, Gallus; magnum Ecclesiæ Gallicanæ decus, & columen, Divi Augustini doctrinæ vindex, & propugnator acerrimus, præsertim contra Jansenianos, quos editis doctissimis scriptis, intrà Tomos tres collectis, validè impugnavit, & profligavit. Munus regii Confessarii apud Ludovicum XIV. tam sanctè gessit annis 16. ut ægre à sua Majestate impetrârit paucos menses, quibus ad iter æternitatis accuratiùs se accingeret, ab aulaë strepitu remotus. *Sotuell. in Bibl. Soc.*

XX JUNII.

1. A Nnò 1564. in Hispania Franciscus Suarez, magnus olim futurus

turus Theologus, Tyrocinium Societatis ingressus est Methymnæ, post perfractas multas, gravésque difficultates. Salmanticæ examinatus, an requisitis ad Societatis Institutum dotibus instructus esset; rejectus est, tanquam valetudine, & ingenio debilior. Vallisoleum ergo contendit, ubi Præpositus Provincialis morabatur; supplicat, non preces tantum, verum & lacrymas fundens. Examini iterum subjectus, repulsam iterum passus est calculò examinatorum. At Provincialis, quamvis aliàs Consultorum sententiæ acquiescere solitus, divino afflatu in aliam mentem raptus est. Palàm pronunciavit: adolescentem hunc annuum ætatis 17. agebat Franciscus)quem à Societate arcerent, futurum olim, & Societatis insignie ornamentum, & Christianæ Reipublicæ lumen præclarum. Latum igitur remisit Salmanticam, commendavitque Rectori expediendum ad Domum Probationis. At hic durior in adolescentem, eandem ei proposuit conditionem: ut chirographo sponderet, se

omnino futurum indifferentem, five ad
 literarum studia, five ad Coadjutorum
 temporalium sortem à Superioribus ap-
 plicaretur. Sinè cunctatione condi-
 tionem admisit, & subscripsit Suarez.
 Superatis his scopulis, in ipso portu
 ferè naufragium passus est. Cùm e-
 nim amicum percharum accessisset, su-
 premum illi, & mundo, vale dicturus:
 ille tam validis machinis adolescentem
 adortus est, ut prodigium divinæ gra-
 tiæ fuerit, quòd non succubuerit. So-
 lebat etiam in provecta ætate hoc suum
 periculum, non sinè horroris sensu, re-
 ferre Franciscus. Sed DEUS his eru-
 dire voluit tyronem suum, ut in statu
 religioso firmiore ~~geret~~ *geret* radices. *Maf-*
sejus in vita cap. 2.

2. Romæ, cùm annò 1657. sæva
 pestis grassaretur in Urbe, instauratum
 est à Præposito Generali, & Domo Pro-
 fessa Romana votum ad S. P. N. Ignatium,
 quod anno præterito pro incol-
 unitate ejusdem domus conceptum,
 & emissum fuerat, servata sanitate,

promissa sunt in gratiarum actionem
 Sacra mille pro Animabus Purgatorii,
 quorum quingenta de SS. Trinitate,
 totidem alia de S. Ignatio dicerentur;
 Coronis totidem atque Synaxi millies
 adeunda, Fratribus assignata. Annuit
 coelum. Nemo enim ex iis, qui domi
 habitabant, peste ictus est: quamvis
 omnibus accedentibus templum, &
 aures nostræ paterent, & constanter Sa-
 cramenta ministrarentur; & undique
 Sacerdotes alii confluerent in templo,
 & apparatu nostro sacrificaturi. *Na-
 dasi in supplemento victimarum Charitatis
 S. J.*

Eodem obierunt.

3. Romæ annô 1555. P. Jacobus E-
 guia Hispanus S. P. N. Ignatii Confe-
 sarius. Antequam Societatem ingre-
 deretur; tam liberalem se erga illum
 exhibuit, ut aliquando citâ apertâ,
 rogârit: Sumeret indè, quantum vel-
 let. P. Petrus Faber ipsum Sancti Ja-
 cobi cognomen honorabat. At P.
 Ja-

Jacobus, *se esse fracti nummi instar* dictitabat, *qui nihil valet nisi in cumulo bonorum.* Eum, *qui se aliquid esse putat, parum esse: qui multum se esse putat, esse nihil.* De S. Patre altissimam habuit opinionem, solebátque dicere: Si vel unâ horâ Ignatio superstes esset, talia de eo dicturum, quæ homines in stuporem de Ignatii sanctitate raperent. At cum id innotuisset S. Patri, acriter hominem corripuit, nec eo amplius ad munus Confessarii uti voluit. Imò Ignatii precibus factum putatur, quòd P. Jacobus uno, & dimidio mense citius, quàm ille, obierit.

4. Ingolstadii in Germania an. 1577. P. Joannes Raster, Anglicus. Cum videret Patrem Paulum Hoffeum, Provinciæ Præpositum morti proximum; ut virum tam utilem Societati, & Germaniæ ex faucibus illius eriperet: peregrinatione suscepta ad ædem S. Salvatoris octo passuum millibus distitam, caput suum pro illius sanctitate devovit. Ratum habuit votum Salvator. Simul enim

enim, ac domum rediit, decubuit, & oc-
cubuit: P. Paulus pristinae redditus est
sanitati.

5. Pontani in Hibernia, annô 1649.
P. Robertus Netervillus, Hibernus. Va-
lidum illius Ecclesiæ columen. Hære-
ticis, omnia ibi miscentibus, cum inno-
tuisset: quòd Sacerdos, & Jesuita esset;
noctu lectulo extractus, per domum ra-
ptatus, fustibus contusus, & effractis ad
collum, & humeros ossibus tam dirè ha-
bitus est; ut senio gravis quarto pòst
die tormentis succubuerit.

XVI. JUNII.

1. **A** Nnô 1573. finita feliciter est.
Congregatio III. Generalis.
Turbinè duplici cœluti cœperat: Pri-
mus è colle Vaticano proruperat; Pon-
tifice Gregorio XIII. ad sinistram quo-
rundam informationem, non solum o-
ptante, sed etiam mandante: ac quartus
Præpositus Generalis legeretur, qui
non esset Hispanus; siquidem tres præ-
cedentes ex ea fuerunt natione. Sed
cùm PP. Congregati per Deputatos 5.
demonstrassent Summo Pontifici: quan-

tum incommodorum secuturum esset ex electione non libera, & exclusione tantæ nationis: facile, ut erat paterno in Societatem affectu, permisit; ut Electores plena gauderent eligendi libertate. Electus igitur est Everardus Mercurianus, Belga: à quo tantò citiùs sibi promisit Societas felix regimen; quantò solidiùs ab ipso S. P. Ignatio fuerat institutus. Alter nihilominus concitatus est motus à domesticis quibusdam, suspicantibus aliquid vitii, ex ambitione quadam, corrupisse Electionem Generalis, & Assistentium: sed facta rigida inquisitione à 5. gravissimis deputatis renunciatum est: omnia libere, rite, ac sanctè gesta est. Sic conquievit, feliciterque tandem expedita est Congregatio. *Sacchin. hist. Soc. p. 2. lib. 1.*

Eodem die obierunt.

2. Panormi in Sicilia, annò 1619. P. Joannes Bapt. Carminata, regendi dexteritate, & concionandi facultate eximius. Per annos 60. dicatur munere Concionatoris functus, etiam dum Provincia

ciam gubernaret. Quantumvis laboribus gravaretur, judicabat tamen se indignum pane, quô vesceretur. Ægrum Parvulus JESUS invisisse dicitur, & sanitatem donasse. Morientis anima visa est in cœlum recipi à SS. Ignatio, Xaverio, & S. Aloysio.

3. Pultoviæ in Mazovia, annô 1650. P. Bartholomæus Oleskiewicz, Litvanus, Ecclesiastes, & Theologiæ Professor insignis. Christi patientis historiam quotidie positis humi genibus perlegebat meditatur. Libro spiritali quotidie horam dabat integram, cum doceret; aliàs longè plus. Tabernaculum Eucharisticum præferebat, non solum post somnum, sed etiam ante, & post lectiones, ante, & post prandium, ac cœnam, & quoties domo exhibat. Meditationis, & Examinum tempus coram eodem transigebat genibus nixus. Antequam ad aram faceret, uni Sacrificio aderat; alteri, postquam operatus esset. Paupertatis amore non superflua tantum arcebat à cubiculo, verum & in necessariis defectum pati amabat. Unde

nec amphoram quidem pro lavacro patiebatur in cubiculo, sed lavacro communi utebatur. In omnibus ita procedebat: ut perpetuò recollectus, & cum DEO conjunctus, appareret.

4. Panormi annò 1617. Simon Bucerì, Coadjutor Siculus, orationi, & mortificationi addictissimus. Exemplo S. Alexii habitabat sub scalis, & per annos 34. nudis tabulis incubabat. Inter orandum visus est splendore circumfusus, & divina pati. Sæpe illi Christus, sæpe DEI-para, & Angeli se spectandos illi dederunt, & cum servulo suo familiariter egerunt.

XVII. MNII.

1. **P**ost heri [redacted] Congregationem III. Everardus Præpositus Generalis dimittens Patres congregatos ad provincias suas, diligenter ipsis commendavit: ut cum sibi subjectis tenerent suam agendi modum, malèntque suos ducere potius per viam legum ad perfectionem Societatis propriam; quàm auctoritate protrudere, & rigidioribus imperiis impellere. Jam enim

enim in quasdam provincias irrepperat
durius quoddam gubernandi genus, à
S. Patris ingenio, & spiritu alienum,
magisque utile ad exasperandos, quàm
curandos, & devinciendos animos. *Sac-
chin. p. 4. lib. 1. n. 53.*

Eodem die obierunt.

2. Romæ annô 1651. P. Franciscus
Picolomineus, Italus, Præpositus Gene-
ralis VIII. Successit P. Vincentio Carafa,
postquam magna cum laude governa-
vit Provincias, Romanam, Mediolanen-
sem, Neapolitanam, & Venetam. Sicili-
am Visitator ingressus, septemque annis
Secretarium Societatis egit, insigni u-
bique commendatione prudentiæ, cha-
ritatis, & zeli. In Societatis gubernati-
one universæ injunctum munus Præpo-
siti ultra unum annum cum dimidio
non extendit: vir quàm innocens mo-
ribus, tam eminens omni virtutum ge-
nere, & gubernandi peritia. In su-
premo morbo periclitissimùm declaravit;
qu岸anto animo, & quàm solida virtute
esset. Acerbissimis calculi, aliisque sa-

vis doloribus cruciatus, lætus cuidam Patri dixit: *Morimur, & ridemus.* Aquam, quæ ipsi reficiendo allata fuerat, totam effudit, dicens: *Libemus DEO.* Hoc enim esset quærere delicias in cruce, in qua me DEUS posuit. *Serva mihi aliquem angulum in tua cruce, Crucifixe mi JESU! Ecce me ad patiendum ampliùs, & ampliùs etiam per totam aeternitatem, si tibi sic placeat, mi DEUS.*

3. Goæ in India Orientali an. 1617: P. Hieronymus Xaverius, Hispanus, Apostolo Indiarum sanguine junctus, & virtute. Postquam Rectorem egit Collegiorum Bazaini, & Cochini, Magistrum quoque Novarum, & Præpositum Domûs Profanæ Goanæ, trophæis Xaverii sui excitatus, expeditionem suscepit Apostolicam in Magni Mogoris Imperium: ubi compluribus annis, inter multa vitæ discrimina, intrepidè Evangelium predicans, quatuor quidem Imperatoris nepotes sacro fonte tinxit; at in populo par labori fructus minimè respondebat, Imperatore novam sectam fabricante, & spargente. Goam igitur

reversus, quievit in pace. Monstratus est post mortem ejus cuidam gloriosissimus in cœlo thalamus, & audita vox: *Hic requiescit à laboribus suis Hieronymus Xaverius.*

4. Panormi in Sicilia annô 1611. Thomas Cannonius, Siculus, Coadjutor, vir eminentis virtutis. Cùm à laboribus ex obedientia susceptis accederet ad sacram Synaxim totus sudore perfusus; conspecti sunt Angeli duo sudorem ei abstergere, & linteam præ ore accumbentis tenere. Visi quoque sunt Angeli cadaver defuncti odoratis fumis honorare sandapilam, in qua jacebat, circumedentes.

XVIII. JUNII.

1. **A** Venionense in Gallia Collegium annô 1569. ferè dissipavit ingens turbo ex vana suspitione ortus. Rector Collegii Antonius Possevinus Romam profectus fuerat, de certis negotiis acturus cum Borgia Præposito Generali: qua occasione usi quidam rerum novarum cupidi, & parùm sanctæ religionis homines, sparserunt in

vulgus: Possevinum excurriffe Romam; ut cum Pontifice Pio V. ageret de inducenda in ditionem Avenionensem Inquisitione Hispanica, dissolveret Sodalitates flagellantium, & deferret quosdam de hæresi suspectos. Interim contigit, ut adesset dies hodiernus, quo novi crearentur Consules. Vis hominum innumerabilis confluxerat ad Prætorium: ubi injectus sermo de Possevino ità accendit populum, ut agmine facto irruerint in Collegium, everfuri omnia, nisi portam bene obstructam, & Socios coram Venerabili in preces effusos, repessissent, audissentque Possevinum non esse præsentem. Senatus si male perſuafus, si ad deliniendos furentes decreto mox edito domum, reditus, & quidquid antea Collegio contulerat, revocavit: crevitque tempeſtas in tantum, ut ipse Pontifex datis literis ad Cardinalem, Gubernatorem, ad Archiepiſcopum, ad Nuncium ſuum, & ipſam Civitatem de innocentia Poſſevini teſtari debuerit. Fecit hoc accuratè, nec finè

in

infigni elogio Possevinì , jussitque : ut in fabulæ authores diligenter inquire-
retur , & severè animadverteretur. Sic
pristina rediit malacia , & indemnitas
Collegio , imò & aliquis cum tentatio-
ne proventus. *Sacchin. p. 3. lib. 5. n.*
139. & seqq.

Eodem die obierunt.

2. Valentiaë in Hisp. annò 1583. P.
Petrus Gascon Hispanus. Adhuc in se-
culo degentis domus aded erat in pau-
peres liberalis : ut *Hospitale gratia* dice-
retur. Rogatus, cur chirothecas non
gestaret? Respondit: *In Christi manibus*
clavos , non chirothecas fuisse. In Societa-
te tanto animarum zelo ardebat , & a-
gebatur : ut P. Ramirez , celeberrimus
in illis partibus Ecclesiastes, dixerit: Duo-
decim tales Gascones pares futuro orbi
terrarum convertendo. Cuiusdam sibi
amicissimo , petenti documentum ali-
quod pro vita ex virtute degenda , in
scheda arrepta præscripsit ter, *Silentium!*
silentium ! silentium !

3. Petroconicis in Gallia annò 1598.

P. Franciscus Bordesius, Gallus. Vitam ut accuratiùs ad normam disciplinæ religiosæ componeret : nullum finebat, præterire diem, quo non meditaretur de morte oppetenda. Cùm fratri ejus justa persolverentur in templo nostro, tumulum ejus post dies aliquot accessit P. Franciscus, petiitque, ut brevì jungeretur fratri in cœlo. Postridie Sacrificanti cœlitus allapsa vox est : *Exaudita est oratio tua.* Accinxit se omni industria ad iter æternitatis, & post paucos dies secutus est pium fratrem, qui præter tres filios, & bona sua omnia se ipsum dederat Societati.

4. In Japonia 1614. Anonymus quidam Cooperator, Japon, pro fide variè tortus, laniatus, & in aqua gelida per ipsos 70. dies itàmersus, ut capite tantùm emineret ; demum gloriosum agonem capite truncatus consummavit.

5. Jaroslaviæ annô 1587. Joannes Hartus Anglicus Londini in carcerem retrum missus, marceratur longa fame, distrahitur equuleo, ad vincendum filium adhibetur mater. Subit ergastulum ma-

trona fortis: onustum ferro, pallentem inediâ, toto corpore distortum filium intuetur, &: Euge fili, nunc te meum agnosco, inquit, cœlum respice: non eripitur tibi vita, sed meliore mutatur. His accensum suavissimè complectitur, recurrit ad iudices, ac filio bene esse renunciat, quam illi vocem ad suam mentem interpretati, convolant in carcerem. Sensere se victos à fœmina, & dolière. Post missus in fossam in altitudinem 20. pedum depressam, cœno, fordibûsque scatentem, in qua amplius 50. dies jacuit. Interim clementiæ laudem appetivit Elisabetha, seu potius invidiam, è tot viri sanguine, tam crudeliter effuso, in se conflare coeptam formidavit. Jussit deligi 73. Sacerdotes Catholicos ex iis, qui tenebantur in vinculis; quibus magni benefici loco donavit exilium, postquam meliorem ac majorem vitæ partem sexcentis cruciatibus abstulisset. In eorum numerum Hartus forte venit. Votum ineundæ Societatis conceperat in carcere, quod cum à P. Gaspare Haywodo delatum.

ad Præpositum Generalem fuisset, co-
optatus in eandem fuerat 18. Martii an-
ni 1583. Solutus vinculis Virodunum,
ubi tyrocinium poneret, concessit. Indè
Romam accitus, ac missus postea Jaro-
slaviam, hac die ad præmia laborum e-
vocatus est. Post septennium mortui
corpus repertum est integrum, & veluti
proximè vitâ spoliatum, in novam æ-
dem Collegii Jaroslaviensis, recens con-
secratam translatum est. *Juvenç. fol. 787.*

XIX. JUNII.

1. **A** Nnô 1558. inchoata est Congre-
gatio I. Generalis. Indicta qui-
dem fuit à P. Jacobo Laynez Vicario
Generali, annô 1558. paulò post piissi-
mum obitum S. Patris; ut quantocyus
novus eligeretur Præpositus Generalis:
sed non potuit, bellis intercurrentibus
per Italiam, inchoari celerius. In tam
diuturno annorum ferè duorum inter-
regno varii, ut solet, concitati sunt mo-
tus, qui teneram adhuc Societatem non
leviter concusserunt. In primis dissi-
debant Socii circa locum Congregatio-
nis Generalis celebrandæ. Alii vole-
bant

bant illam peragi in Urbe, alii Genuæ,
alii, iique non pauci, in Hispania. De-
inde quidam cum Bobadilla inquietio-
res erant erga gubernationem Vicarii
Generalis, tanto tempore durantem :
censebátque Bobadilla, ad se quoque
tanquam Confundatorem (si Superis
placet) Societatis, partem aliquam
gubernationis pertinere. Pontifex
denique Paulus IV. ab his inquietis
concitatus, à Vicario, & ceteris aliena-
tus videbatur, & nescio, quam moliri
mutationem in Instituto Societatis. An-
no enim 1557. hoc ipso die 19. Junii
iussit Vicarium Laynium ad duos desig-
natos Cardinales deferre intrà triduum
Constitutiones, Regulasque Societatis,
Diplomata Pontificum, & quidquid
pertineret ad disciplinam, & regimen.
Sed divina benignitas suaviter compo-
suit omnia. Congregationem Gene-
ralem non alibi, quàm Romæ celebra-
ri mandavit Pontifex. Inquieti sen-
sim deserebant Bobadillam : ipse quo-
que opportunè vocatus ad componen-
dum Monasterium quoddam (qua arte

valebat plurimum) excessit ex Urbe. Institutum Societatis cum Regulis, & omnibus nuper extraditis, rigidè examinatum à 4. Cardinalibus diversorum Ordinum; integre, nè apice mutato, restitutum; Pontifex quoque reconciliatus apparebat. *Sacchin. p. 2. hist. Soc. lib. 1. n. 67. & seqq.*

2. Goæ in India annò 1590. insolita facta est gentilium conversio. Goana insula, præter urbem cognominem, (quæ totius Imperii Lusitani in Oriente metropolis est) pagos continet unum & 30. quamvis in longum duabus, in latum unâ tantum pateat leucâ. Pagi quidem duo millia capitum numerabant. In hoc Lusitano imperio plenè subsectorum conversionem conspexerunt Constantinus Prorex, & Antonius Quadrius Provincialis. Ille auctoritate, hic labore, & industria sua, & Sociorum, tam prospere rem egerunt; ut in pagis illis, & suburbiis Goanis vix aliqui remanserint gentiles. Unius suburbii incolæ sexcenti, & 50. hoc die sacro lavacro expiati sunt. *Sacchin. p. 2. lib. 4. n. 245. & seqq.* Ed

Eodem die obierunt.

3. Malacæ in India Orientali annô 1596. P. Joannes de Caunas, magno apud omnes sanctimonix nomine celebratus. Morientem invisit Alphonsus Turrianus Decanus, vir eximiè pius, petiitque serio: ut brevè posset sequi morientem. Respondit P. Joannes, id securaturum apud DEUM, siquidem ita vellet. Velle se, reposuit Alphonsus: & paucis post Joannis obitum diebus febre correptus obiit. Repertus est inter schedas P. Joannis libellus Examinis particularis, cum lineis ac punctis, per ipsos 30. annos diligentè ab eo adnotatis, diligentia tam magis æstimandâ, quantò pauciorum est.

4. In regno Chilensi Indiæ Occidentalis annô 1641. P. Melehor de Venegas, Indus. Ut passibus majoribus tenderet ad perfectionem, singulos hebdomadæ dies in totidem distribuit virtutes, à DEO petendas, & exercendas. Dominico die exercebat se in desiderio videndi DEUM. Feria 2. in acti-

actibus Contritionis, Feria 3. in gratiis DEO agendis. Feria 4. in actibus amoris divini. Feria 5. in Imitatione Christi. Feria 6. in Compassione erga Christum. Sabbato in Conformatione voluntatis suæ cum Divina. Hac industria mirum, quantum profecerit in perfectione religiosa. Apud Tucumanos Apostoli nomen obtinuit. In provinciam Chonenfem primus Evangelium invexit.

5. Monachii in Germaniâ an. 1635. P. Adamus Contzen, Germanus, pius, ac fortis contra sectarios athleta, quos compluribus editis libris exagitavit: unum supra viginti ~~scripsit~~ Sotuellus in Bibl. Ad genuinam Scripturarum divinarum explicationem multum ei profuit insignis peritia linguarum, Græcæ, Hebræicæ, Syriacæ, & Chaldaicæ: à Card. Bellarmino insigni donatus elogio. Vir fuit animo pacatissimo, & verecundia planè virginali; patientia verò tam forti: ut acerbos calculi dolores perpetuo silentio dissimulavit. *Sotuell. in Bibl.*

XX. JUNII.

1. **A**Nnô 1549. Malacâ scripsit S. Xaveritis ad Socios Goanos, significando : se in procinctu esse ad optatissimum iter in Japoniam, navémque conduxisse navarchi Sinensis, hominis ethnici, cui cognomen *Latro*. Addit : P. Alphonsum Castrum Malacæ primam DEO hostiam obtulisse, solemnitate splendidissima, qualis haberi potuit : & ad morem aliorum Sacerdotum primitias suas DEO offerentium, admissum esse, quod à populo inter sacrificandum offerebatur; sed mox remissum ad Sodanum misericordiæ, pauperibus dividendum. Significat præterea in solempni processione publica Festi SS. Corporis Christi, in quorum Sacerdotum paucitate, Noster processisse linteatos. Tam circumspectus fuit vir Sanctus: ut & decori ratio haberetur in cultu divino, & nihil utilitatis temporalis in usus domesticos redundaret. *Epist. Veterum lib. 3. ep. 1.*

2. Pro Trevirensi Collegio constituendo

tuendo advenerunt hoc die, ann^o 1560.
Socii, ab Electore Archiepiscopo advo-
cati. Cùm enim is in Imperii comitiis
Augustæ Vindelic. nuncium accepisset :
Treviris comparuisse pestilentis doctri-
næ magistrum , avidisque auribus eum
accipi à civibus ; sinè mora accurrit in
urbem, & Catholicum Ecclesiasten , vi-
rum gravem, jussit è cathedra populum
admonere periculi. Sed jam hetero-
doxus minister ità aures, animosque oc-
cupârat : ut vel ipsæ mulierculæ cum fu-
ribunda plebe inclamârint : se concio-
natorem præcipitaturas è cathedra , nisi
eam quantocyus cederet ministro. Vi-
dens Archiepiscopus, quò res evasisset,
sinè multa deliberatione conclusit , re-
currere ad Societatem, & ex ea impetra-
re viros , quos sectario , & dementato
populo opponeret. Egítque hoc tam
strenuè negotium, oblato, & opportuno
loco pro Collegio, & proventu annuo
pro Collegialibus : ut intrà breve tem-
pus votis ipsius factum fuerit satis, &
res Catholica Treviris in tuto collocata.

Sacchin. p. 2. lib. 4. n. 100. & seqq.

Eodem die obierunt.

3. Nangasachi in Japonia an. 1626. P. Franciscus Paciecus, cum octo Sociis. Post strenuos in prædicando Evangelio labores comprehensi, & carceris arum-
nis odio fidei macerati, in monte Mar-
tyrum flammis exusti sunt. Ex octo
Sociis quatuor fuerunt Japonæ, cate-
chistæ; alii 4. Europæi, P. Joannes Bap.
Zola, P. Balthasar Torres, Vincentius
Caun, & Michaël Tofo. Perveſti Nan-
gasachum, urbem Martyrum sanguine
inundatam, terram osculo venerati sunt,
& palos mortuales amplexi: quibus alli-
gati, Psalmos ~~SS.~~ JESU & Mariæ
nomina occinente inter flammæ astra
petierunt.

4. Cordubæ in Hispania anno 1507
P. Joannes Frias Hispanus, Societatem
ingressus est plenus ingentium animo-
rum, ut DEO valde placeret. Quaquà
ibat, concionibus versabat omnia miro
cordium motu; semper intentus in ex-
cidium peccatorum, & occasionis pec-
candi fugam. Indè ingens non semel
excitata est in illum tempeſtas, & con-
fla-

flatae calumniae ab iis, quos, vel quas ab invicem avulserat. Quin & ipsa Tartara mota, auditusque dæmon minas intentans: *Ego hunc Farias! Habeo contra illum aciem instructam, quâ vindictam sumam.* At P. Joannes omnia silentii, & patientiae clypeo excipiebat, retundebatque. Mortis causa illi fuit dicendi ardor; quô ad concionem cum diceret, ruptâ venâ filum vitæ abruptit.

5. Madriti in Hisp. annô 1672. P. Alphonsus de Andrada. Postquam Theologiam moralem annis aliquot explicuit, & Placentinum Collegium gubernavit: residuum vite vir Apostolicus in concionibus & missionibus obeundis consumpsit per annos 50. Si quid ab his occupationibus superesset temporis, piorum librorum scriptioni impendit: quinque supra viginti typis editos numerat *Sotuellus in Biblioth. Soc.* Itâ autem lucubrationes suas temperavit; ut nihil decerperent de exercendis officiis charitatis.

XXI. JUNII.

I, **G**regorius XV. per Breve *In sede Principis Apostolorum* concessit Officium, & Missam de B. Aloysio S. J. dicendam ubivis terrarum, etiam ab externis in Ecclesiis nostris. *Bullar. Comm.*

2. Romæ annô 1565. inchoata est Congregatio II. Generalis, indicta à Vicario Generali S. Borgia post obitum P. Jacobi Laynez. Antequam iretur in suffragia Electionis novi Præpositi, Borgia hanc gravem præmisit orationem ad Patres Congregatos, quâ hortatus est: ut ~~con~~ mente S. Fundatoris juxta Constitutionem ~~partem~~ octavam, 1. eligerent non solum sufficientem illi muneri, sed sufficientissimum, ad ~~que~~ optimum. 2. Toto triduo ~~in~~ itarent ferventi orationi, exemplo Domini, ante Apostolorum electionem pernoctantis in oratione DEI. 3. Diligentissimè considerarent dotes requisitas ad tantum munus: nec determinarent aliquam personam, nisi post
tri-

triduum, & horam orationis, quæ immediate præmittitur Electioni. Quid enim attineret Dominum consulere: si apud quemque jam fixum esset, quid ageret, quémve eligeret? 4. Denique admonuit omnes anathematis imminentis ambitiosis, & qui eos non indicarent. Post eam Borgiæ orationem itum est in suffragia, ceciditque volente DEO, fors super ipsum Borgiam; laudante Electionem Pontifice, gratulantibus bonis omnibus, solo Francisco querente. *Sacchin. hist. Soc. p. 3. lib. 1. n. 24. & seqq.*

3. Brixia in Italia Sodalitas quædam S. Antonii dicta, ~~Chororum~~ Secularium, ab insigni probitate commendatorum, quæ personis 30. partim Sacerdotibus, partim ad alia ministeria destinatis, constabat, Societati uniri, & incorporari petiit, impetravitque annò 1568. Non latuit humani generis hostem, eas familias in caput, & perniciem suam coaluisse: ideóque ut eam unionem dissolveret, allaboravit, sparsis per idonea instrumenta foedis facinoribus

bus de quibusdam illius Sodalitatis, infamiâ denique in ipsam Societatem redundante. Nè malum latius serperet, Illustrissimus Episcopus, & Dux Brixiensis, accuratius rem discutiendam suscepit, factâque diligenti inquisitione publico edicto non solum absolvit infamatos, sed etiam insigni elogio ornavit hoc die. *Sacchin. p. 3. lib. 3. & lib. 5. n. 74.*

4. Viennæ Austriæ cum Opitius quidam Satanæ minister in domo Provincialium, ut vocant, cathedram sibi erexisset, ac facile à septem millibus audiretur: P. Laurentius Magius à Rudolpho Cæsare ~~impetrum~~ impetravit 21. Junii editum, quo ~~prohibebatur~~ ante solis occasum Viennâ excedere impius præco; excessitque ingenti hominum, etiam nobilium, copia deducente. *Sacchin. p. 4. lib. 6. n. 78.*

Eodem die obierunt.

5. Romæ annô 1591. S. Aloysius Gonzaga, Principatûs contemptu, & innocentia vitæ clarissimus: ut habet recens Martyrologium Romanum. Cœle.

lesti diferta voce jussus ingredi Societatem : multa egit , & passus est , ut adversantem vocationi suæ patrem Marchionem expugnaret. In Societate Angeli nomen consecutus est, quod jam in seculo meruerat. Quam difficultatem patiuntur plerique in conjungenda mente cum DEO : hanc & majorem sentiebat ille in sua evellenda aliquantisper à Deo, propter DEum, ita volentibus Superioribus , valetudinis fractæ causâ. Virginitatem adhuc puer voverat DEO , quam innocentis corpusculi acri , & perpetua mortificatione muniebat ; etsi nullos pateretur fœdos motus , vel cogitationes impuras. Gloria eius admirabilis in cœlo cùm revelata esset S. Mariæ Magd. de Pazzis, exclamavit in mentis excessu : *Quam gloriam habet Aloysius filius Ignatii. Nunquam id credidissem, nisi mihi ostendisset JESUS meus. Vellem proficisci per totum orbem, & dicere : quod Aloysius filius Ignatii sit magnus Sanctus. Aloysius fuit Martyr incognitus &c. O ! quantum amavit in terra ! Plura vide sup. 4. April.*

6. Triguero in Hispania annô 1570.

P. Bartholomæus Bustamantius, Hispanus, tam peritus, & accuratus Tyronum Magister : ut Domum Probationis, cui præerat Bustamantius, S. Franciscus Borgia vocârit Gemmam Societatis. Deliberans de statu vitæ, cùm jam esset Sacerdos honoratus, & Theologus, vehementer se impelli sensit : ut profectus Guipuzgoam, id ageret, quod agere videret Franciscum, nuper Gandiæ Ducem. Abiit, vidit, & Borgia secutus est.

7. In Hispania prope Bilbilim annò 1625. Joannes Marinus Scholasticus, Hispanus, à Medicis stupendam ejus patientiam in gravissimis doloribus, admirantibus, appellatus *Frater mansuetus* : apud alios Sancti nomine honoratus. DEI gratiâ ab omni letali culpa immunis, votum edidit etiam de omni peccato veniali deliberatè non committere. Nec ulli unquam visus est reus ejus voti violati.

8. Coloniae in Germania annò 1656. P. Maximilianus Sandæus, Belga, à directione Sodalitatum Marianarum (quam spartam suam appellabat) & indefesso

lucubrandi studiô laudatus. Scripsisse fertur tot libros, quot annos vixit; scilicet 78. quorum præcipuos, satis copiosos, recenset Sotuell. in *Bibl. Soc.*

XXII. JUNII.

I. **A** Nnô 1556. nova Societatis coloniana ducta est Coloniam Agrippinam. Missi à S. Ignatio Socii tantum tres, sed egregiis dotibus pares multis: qui ita operam suam, ac virtutem probârunt in publicum, ut eodem anno insignibus adjunctis tyronibus, numerus accreverit ad viginti. Attributum est illis à Magistratu Collegium, dictum *Trium Coronarum*, denominatione sumpta ab ipsis Urbis insignibus. Lectiones sacras confestim in Academia tradere cœperunt prout illi Trium viri, pari plausu, & fructu explicantes Scripturas Divinas. *Orland. p. 1. hist. Soc. lib. 16. n. 25.*

2. Malacâ ex India in Japoniam profecturus, epistolam dedit S. Xaverius annô 1549. Romam ad Societatem, qua significat in primis: Japones quosdam

dam, & inter hos præcipuum Paulum à S. Fide, Gœ sacrô lavacrô initiatos esse, & insuper Exercitiis Spiritualibus magno suo solatio, & fructu excultos. Interrogati sæpius à Sancto; in quo potissimum genere meditationis reperirent sensum, gustumque pietatis? In Christi cruciatibus, acerbissimâque nece, responderunt. Significat præterea: magno sibi adjumento esse doctrinam S. P. Ignatii, de mortificatione sui ipsius. Equidem, inquit, illud semper ferè propositum habeo, quod ex optimo Parente nostro Ignatio sæpius audiui: *Nostræ Societatis hominibus uni ope, atque operâ cœnitendum esse, ut se ipsi vincant; timorésque depellant omnes, qui impedimento esse solent, quò minùs spem* ~~in~~ *reponant in solo DEO.* ~~Epist.~~

Veterum lib. 4. ep. 4.

3. Inchoata hoc die Congregatio Generalis XII. & postea Congregatio XIII. *Ex Decret. Congr. Gen.*

4. Fuldæ in Germania annò 1576. contra Balthasarem Abbatem suum re-

ligiosissimum, qui simul S. R. I. Princeps est, confurrexerunt præcipui Capitularium, disciplinæ impatientes; quibus se junxit nobilitas, hæresi imbibita. Omnes minaciter institerunt, ut Abbas cederet officio: quod ut obtinerent facilius, Herbipolitano Episcopo administrationem Abbatiae obtulerunt. Herbipolitanus idem suadebat, sub prætextu, nè res Catholica, & ipsa Fulda cum Collegio, à Principibus protestantibus, penitus everteretur. Unico præsidio, & solatio fuit bono Abbati, noster P. Petrus Lopercius, quo Concionatore utebatur: qui & Abbatem, & Herbipolitano Episcopo in cessionem graviter dissuadebat, ut religioni, & rei Catholicæ summè noxiam. Quod ubi editiosis innotuit, propè absuit, quin ab ipsis trucidaretur. Comprehensus, & in custodiam datus, multa tulit, donec Abbate per vim adacto ad cessionem dignitatis, admissus est. *Sachin. p. 4. lib. 4. n. 103. & seqq.*

Eodem die obierunt.

5. Conimbricæ in Lusitania annô 1612. Andreas Saa, Scholasticus Lusitanus. Is audita morte Patris Roderici, adscitum valetudinariî Præfectum monuit: ut suo quoque funeri maturè curaret necessaria, priùs tamen invitaret ad se P. Rectorem. Ab hoc præsentè petiit, ut cum bona ipsius venia liceret sibi proficisci in domum æternitatis suæ. Cum P. Rector annuisset, sub conditione, ità volentis DEI: Andreas assumptô sacrô cereô, & Crucifixô, inter ardentès Divini amoris affectus, placidissimè brevem agonem suum absolvit.

6. Camberii annô 1610. Claudius Veley Belga, Coadjutor. In hunc inclinante jam vita irruit ingens Tartarorum spectrorum agmen, ut olim in S. Antonium sub specie taurorum, leonû, draconum &c. at ille divis Cœlitibus in subsidium vocatis, spectabilem habuit agonothesiam JESUM cruci affixum, qui trepidum erexit, & suam in agone opem promisit.

XXIII. JUNII.

I. **A** Nnnô 1549. Indiarum Aposto-
 stolus S. Xaverius, epistolam
 dedit Malacâ, ad Joannem III. Lusita-
 niæ Regem, commendando ejus gratiæ
 Expræfectum Malacensem, egregiè
 functum officio suo, & planè pro ho-
 nore Regis, quem dicit vel maximè
 pendere à bonis Ministris. Equidem,
 inquit, sic arbitror: Regum, ac Prin-
 cipum latè imperantium, in eo verti-
 gloriam; si quas ipsi per se admini-
 strare non possunt, suæ ditionis par-
 tes, iis committant, quorum existima-
 ri similes, honestum ipsis sit; quos-
 que populi cùm viderint, expressam
 effigiem laudum, ac decorum Princi-
 pis absentis, in præsentibus ab eo mis-
 sis suis Vicariis, spectare sibi, ac tene-
 re videantur. *Epistol. Veterum lib. 5.
 ep. 13.*

2. Romæ habitâ est annô 1603.
 Disputatio 19. de Auxiliis Gratiæ, co-
 ram Clemente VIII. cujus argumen-
 tum fuit: An opera moralia bona ex-

genere , objecto , & omnibus circumstantiis , etiam ab homine fidei procedentia , & cum consideratione iustitiæ , ac bonitatis Divinæ : ut sint proficua ad salutem , debeant procedere ex motivo fidei , & pietatis supernaturalis ? Respondit doctè , ac subtiliter P. Arrubal : talia opera non esse simpliciter bona (ità nimirum , ut proficiant ad salutem æternam) nisi aliquo modo procedant ex motivo fidei , & pietatis Christianæ ; sed sufficere , quòd procedant ex fine supernaturali remoto , scilicet ex intentione illius actuali , vel virtuali. Per pietatem autem Christianam intellexit eum vivendi , seu agendi modum , qui elevatus est supra naturam , tenditque ad finem supernaturalem. De hac enim locutus est Apostolus 1. Tim. 4. quando dixit : *Pietas ad omnia utilis est , promissionem habens vite , quæ nunc est , & futuræ.* Eleuther. hist. de Aux. lib. 5. cap. 23.

Eodem die obierunt.

3. Londini in Anglia annò 1609. P.

P 4

Tho-

Thomas Garnetus, Anglus, odiô fidei strangulatus. Post plures menses in vinculis exactos, proscriptus ex Anglia, rediit iterum, strenuè per annos 6. rem Catholicam promovit. Iterum captus, & proscriptus, rediit iterum; rursúmque tentus, suspensus, & dissectus est. Rogatus in extremis: an vellet emissô fidelitatis juramentô vitam redimere? Respondit: *Nè quidem quin- quies mille vitarum pretiô se id facturum.* Bene igitur Regi, Reginæ, singulis, nominatim adversariis suis precatus Orationem Dominicam, Symbolum Apostolorum, & Hymnum: *Veni Creator Spiritus*, devotè recitavit, ac feliciter pependit.

4. In Paraquaria annô 1623. P. Jo- annes Vascus, Belga, insignis in Evange- lio operarius. Post labores diurnos ad quietem se componens, oppido uni- versô benè precabatur, cruce in 4. illius partes ducta; ut à peccatis servaretur immune. Lingua illi tam cauta, ut nul- lius mendacii per omnem vitam com- missi sibi conscius esset.

5. Par-

5. Parmæ in Italia annô 1578. Josephus Martinus, Italus Scholaſticus, genere, innocentia morum, & virtute ſolida illuſtris. Nè tyrones quidem, quantumvis attenti, & ſagaces, in illo quidquam nævi deprehenderunt. Rectorem ſuum rogavit: ut inſtar deliri tractaretur. Obedientia illius cæca dicitur miraculo quodam honorata. Sub mortem à dæmone vanâ gloriâ tentatus ob vitam ſanctè actam, ingenti clamore reſtitit, & Crucifixum oppoſuit, tentatori.

XXIV. JUNII.

I. **A** Nnô 1537. S. Ignatius, Xaverius, & alii quidam è primis Sociis, Veneriis Ordinibus ſacris initiati ſunt ab Epifcopo Arbenſi. *Nadaſi in Mem.*

2. In India annô 1549. Malacâ in Japoniam diu expetitam, ſolvit S. Xaverius. Navis, quâ vehebatur, Præfectus erat gentilis Sinenſis: qui cùm idolo ſuo ſacra feciſſet, rogâſſetque: an proſpere in Japoniam eſſent appulſuri,

furi, & indè Malacam reverfuri? re-
 fpondit dæmon per sortes: fi Japoni-
 am attigiffent, Malacam minimè re-
 reverfuros. Ergo perfidus Navarchus
 omni arte fugiebat Japoniam, desti-
 navitque eo anno hyemare in portu
 aliquo Sinenfi. Sed contrà precibus
 rem agebat apud DEUM Xaverius,
 obtinuitque, ut venti à puppi flan-
 tes, quidquid moliretur Navarchus,
 impulerint navim in Japoniæ portum
 Cangoscimam; quæ erat patria Pauli
 à S. Fide Japonis baptizati, qui cum
 Xaverio vehebatur. *Bartoli in Vita lib.*
2. n. 55.

3. In Polonia annò 1577. gloriosus
 Rex Stephanus Bathoreus, ex castris
 ad Gedanum politis, perhonorificas
 dedit literas ad Societatem Polonam:
 quibus declarat se non defuturum Di-
 vinæ gloriæ propagandæ; ac promo-
 vendæ; concluditque: *Ad quam rem*
meliùs ex animi sententia conficiendam;
cùm vester Ordo vel in primis nobis appri-
mè fit necessarius: meritò nobis & est,
& erit semper gratissimus. Quod tum re
potius;

potius, quàm verbis declarabimus, ubi primum regni hujus nostri negotia composuerimus, &c. Sacchinus hist. Soc. p. 4. lib. 5. n. 77.

4. Goæ in India annò 1560. maximum urbis suburbium, quod Carambolim appellant, Christo accessit, postquam ad id temporis pertinaciter restitisset. Cum enim per totam insulam ingens fieret ethnicorum conversio, expulsis à Constantino Pro-Rege Brachmanis: suburbii Primores capita contulerunt; quid sibi tandem faciendum esset? Quidam censuerunt: è Lusitania ditione excedendum esse; alii expectandum, donec alter succederet Pro-Rex, qui mitior esset in idolorum cultores. Sed quidam ætate, & autoritate venerabilior, neutrum probavit, affirmans domos proprias relinquere nimis arduum, & periculosum esse; expectare autem meliora tempora cum novo Prorege, videri nimis incertum. Quamdiu enim, inquiebat in his terris supererunt Jesuitæ, qui nunquam defuturi videntur,

nunquam meliore loco erunt res nostræ , & deorum nostrorum. Quid ergo hæremus ? Faciamus , quod vicini nostri ; Christo manus demus. Dictum , factum. Hoc ipso die , Divo Baptistæ sacro magna vis hominum , baptismo lustrata est. *Sacchin. p. 2. l. 4. n. 48.*

Eodem die obierunt.

5. Antverpiæ in Belgio, annô 1629. P. Carolus Scribanus Belga, Vir erecti ad magna, liberalis, & religiosissimi animi. Conscientiam semper quotidiana, & subinde intrâ eundem diem iterata confessione purgabat. Cubiculo egressurus pedes statuæ Marianæ osculabatur, eique negotium, ad quod exhibat, commendabat. Cùm Antverpiæ præesset, ægros ex tota Provincia ad se mitti, singulari planè charitate petebat ; eosque amantissimè , & liberalissimè habebat. Propter eminentem doctrinam, singularem prudentiam , libros conscriptos, & mores religiosissimos, in amore , & honore fuit non solum viris
Prin.

Principibus, & S. R. E. Cardinalibus : sed summis Ecclesiæ, & regnorum Gubernatoribus, Philippo IV. Hispaniarum, Henrico IV. Galliarum, Regibus, Ferdinando II. Imperatori, & Urbano VIII. Pontifici Max. Paucis ante mortem diebus, Patri Philippo Bultink, Mechiniam eunti, dixit : *Eja Pater simul in cælum proficisci debemus.* Nunciata paulò post Mechliniæ P. Scribanii morte, narravit P. Philippus, quid sibi ab illo dictum esset : & mox concidit, ut sola unctione extrema muniri potuerit.

6. Tybure in Italia annò 1602. Antonius de Henricis, Italus Coadjutor. Collegium Tyburtinum, ad quod ab ipso S. Ignatio missus fuerat, magna ex parte suis laboribus, & industriis sustentabat. In gravi morbo rogatus à P. Rectore, quot adhuc annos vitæ sibi superesse putaret ? Unum & dimidium, respondit : atque ita evenit.

7. Romæ annò 1650. P. Balthasar Corderius, Belga. Ob singularem linguæ Græcæ peritiam, institit Græcorum Patrum scripta corradere, & ad explanan-

nandas Scripturas Sacras accommodare. In eum finem præcipuas Europæ bibliothecas, per Germaniam, Galliam, Hispaniam, Italiam, magnis itineribus lustravit, & excussit; confecitque ex Græcis potissimum Patribus catenas varias in Psalmos, in Evangelia S. Joannis, & Lucæ &c. Catenam in Evangelium S. Lucæ ex 65. Patribus Græcis contexuit. *Sotuel. in Bibl.*

8. Romæ annô 1541. P. Joannes Codurius, unus è primis decem Patribus; cujus animam eodem tempore, quo exspiravit, vidit S. Ignatius inter Angelorum choros ferri ad cælum. Obiit vir religiosissimus ipso magni Præcursoris die, quo & natus fuerat, & Sacerdotio initiatus, eadem quoque, quâ Præcursoris ætate. *Orland. hist. Soc. p. 1. lib. 3. n. 19. & seq.*

XXV. JUNII.

I. S. Xaverius in Sinas solvens annô 1552. epistolam dedit consolatoriam ad Jacobum Pereiram; cujus tanquã Legati ad Imperatorem Sinensẽ, sed nequiter inhibiti à Præfecto Mala-

censi, sumptu, & navi profecturus erat ad Sinas. Totius autem negotii, & magni apparatus dissolutionem suis peccatis sanctè imputat Vir Sanctus. Quoniam, inquit, meorum delictorum magnitudine factum est, ut nobis ambo-
bus DEUS ad Sinicam expeditionem uti noluerit : omnis culpa conferenda est in mea peccata. Quæ quidem tanta, ac tam gravia fuerunt, ut non mihi solum obfuerint, sed etiam tibi, tuisque negotiis, ac pecuniis, quas in legationis apparatus contulisti. Verumtamen DEUS conscius est meæ erga se, tuæq; voluntatis : quæ nisi rectissima fuisset, nunc utique acerbior animo caperem dolorem. *Epist. Veterum lib. 4. ep. 11.*

2. In Litvania annò 1586. Nesti-
ensis Collegii hoc die posita sunt funda-
menta, magnâ Fundatoris munificentis-
simi, Christophori Radvilii Principis,
lætitiâ. Pro zelo suo erga Religionem
Catholicam, jam ante biennium, redux
ex peregrinatione Hierosolymitana,
expetierat Collegium, sed Claudius
Præ-

Præpositus Generalis distulit: quòd oppidum illud infrequens videretur, ideòque non præbiturum Operariis nostris sufficientem laborum copiam, vel in scholis, vel in Ecclesia. Moram non ægrè, sed impatienter tulit optimus Princeps: atque nè locus vilesceret, sed frequentior fieret, jus, & honorem Civitatis Nesvisio suo impetravit à Rege, vallò illud, fossâ cinxit, atque sumptuosis ædificiis, aliorumque Religiosorum domibus ornavit. Quoad designandos Collegio redditus, & statuentes, si quæ occurrerent, conditiones, non aliud certamen fuit, quàm ut nimiam liberalissimi Fundatoris indulgentiam, & largientem, ad religiosæ modestiæ normam temperaret Claudius. Stetit ergo intrà breve tempus Collegium cum sua Basilica, & ordinatissima amplitudine sua, & proventibus annuis, & literarum studiis in signe.

Sacchin. p. 5. lib. 4. n. 80. & l. 6. n. 25.

Eodem die obierunt.

3. Ratisbonæ in Germania aⁿo 1609.

P. Joan-

P. Joannes Bredanus, Belga, illustre vivendi religiosè, & moriendi exemplum. Inter præclaras, quæ ad populum dicendi, quæ conscientias expiandi dotes, hæc in illo eminuit: quòd morientibus perlibenter, & perscitè adstiterit, magnò ipsorum solatiò, & fruëtù. Non-genti sunt numerati, quibus id officii præstitit. Unde Friburgensis Senatus, honoratissimos viros ad P. Provincialem ablegavit, petentes: ut P. Joannem Friburgum remitteret. Sed illum Ratisbonæ mors intercepit.

4. In itinere ad Philippinas Insulas, annò 1622. P. Franciscus Joannellus, Italus. Orabat tam prolixè, ac ardentè, ut eum observantes inflammarentur. Sæviebat in corpus suum tam inclementer: ut quotidie largo sanguine manaret. Voluntatem suam ut Divinæ in omnibus conformaret, verba illa descripta semper secum circumferebat: *Inveni virum secundum cor meum, qui faciat omnes voluntates meas.* Obiit in mari, tempore, quod prædixit; nec aliter, ac Sanctus, judiciò Religiosorum, qui aderant.

5. Bononiæ in Italia annô 1671. P. Jonnnes Bapt. Ricciolus, Italus: vir omnium scientiarum genere excellenter excultus. Theologiam Scholasticam decenniô docuit, partim Bononiæ, partim Parmæ. Cum autem in Mathematicis potissimum excelleret: ad eas disciplinas excolendas, & reformandas animum adjecit, ediditq; non speculatione tantum, sed praxi laboriosa, & multis experimentis insignes, & plurimum æstimatos à peritis Tomos aliquot: ut Astronomiæ reformatæ Tomos 2. Almagestum novum, Astronomiam veterem, novamque complectens Tomis 2. Chronologiæ reformatæ Tomos 3. Geographiæ, & Hydrographiæ Libros 12. Vindicias Calendarii Gregoriani, & plura alia. *Sotuell in Bibl. Soc.*

XXVI. JUNII.

I. **A** Nnô 1614. fraude, & operâ hæreticorum, prodiit Curix Parisiensis sententia Rege infcio, in librum à Ven. P. Francisco Suarez editum, contra Jacobi Regis Angliæ errores hæreticos, & iniqua decreta. Titulus Li-

bri est : *Defensio fidei Catholica , & Apostolica , adversus errores Sectæ Anglicanae &c.* In hunc ita exarsit Jacobus Rex : ut Londini publicè per carnificem jussit flammis absumi , incitârîtque Regem Hispaniæ ad similem in eum librum adversionem. At ille traditum examini Doctorum , ac prolixè laudatum , meritò elogiò ornavit , monuitque per literas Anglum : ut ipse potius saniora caperet consilia , & ad avitam rediret religionem. Quod Sectarîi non impetrârunt in Hispania , conati sunt evincere in Gallia , tantùmque profecerunt : ut liber Suarii infami manu Pamiis sit crematus. Indignissima res visa Pontifici , Paulo V. nec moratus est conqueri per literas coram Rege Ludovico XIII. & ejus Parente Medicæa , de insolenti facto , & illato probro Doctori celeberrimo , integerrimòque. Rex adolescens , & Regina mater , sanctè testati sunt Pontifici ; se insciis , & Lutetiâ tunc absentibus , rem gestam esse. Confestim igitur Curia decretum abrogârunt , plenâque omni-

omnibus fecerunt potestatem , prædictum librum retinendi , legendi , & imprimendi- Illud non injucundum: quòd cùm fama Libri in Anglia combusti , pervenisset Conimbricam in Lusitania ad aures Suarii : is oculis in cœlum sublatis : *Utinam* , ajebat , *concessa meo volumini fors , mihi etiam DEI beneficiò contingat !* Quod votum illico P. Sebastianus Barradius , qui præsens aderat , opportuno carmine ex Nasone petito , ingeniosè expressit : *Sinè me liber ibis in ignem. Hei mihi , quò Domino non licet ire tuo !* Locò vocis *Urbem* , posuit opportunè *Ignem* . Maffei^{us} in *vi- ta P. Suar. cap. 16.*

2. Romæ ann^o 1568. Basilica Domûs Profetiæ exstrui cœpta ab Alexandro Farnesio Card. pari pietate , & magnificentiâ . Primum lapidem posuit ipsemet Cardinalis cum Cardinale Augustano Truchsesio. *Sacchin. p. 3. lib. 4. n. 141.*

Eodem die obierunt.

3. Herbipoli in Germania ann^o
1625.

1625. P. Joannes Georgius Voglerius ; Germanus, orandi, & perorandi ad populum dote præstans. S. Augustinus, & Chrysostomus præ ceteris ei familiares erant: ille pro alenda pietate privata, iste pro populo instruendo. Quanto Catholicis amori, tanto erat odio hæreticis; qui, postquam P. Joannes Hageno aliò migravit, non erubuerunt in vulgus spargere: P. Voglerium ab infernali genio arreptum domi in catenis detentum, denique evanuisse. Sed pudit illos mendacii, cum Voglerius mente, & corpore sanus, imò validior, paulò post comparuit in cladem illorum.

4. Firandi in Japonia annò 1587. Joannes Fernandez, Coadiutor Hispanus, S. Francisci Xaverii in Japonia Socius. Magni ab ipso habitus, & rebus pro fide gerendis apprimè idoneus, ac promptus fuit, plurimis ad Ecclesiam adductis gentibus. Amaguncii vir gravis concionanti aderat: ut, quæ docebatur, exploderet. Verùm cum isthic procacior quispiam in os Joannis phlegma spurci oris fœdè conjecisset, ac Joannes

annes modesto silentio rem dissimulans, faciem strophilò absterfisset, ac dicere ad populum perrexisset : tanta animi excelsitate adeò permotus est vir ille gravis : ut ad Joannis pedes abjectus, primus baptismum petierit. Sacerdotes in tanta reverentia habebat : ut coram ipsis nonnisi jussus loqueretur.

5. Cracoviæ P. Jacobus Wieceus, Vangrovicius dictus à natali majoris Poloniæ loco. Adolescens è libris hæreticorum hauserat hæresim. DEI beneficiò factum est, ut in ejus manus veniret Cardinalis Hosii liber : *Confessio* inscriptus. Hoc antidoto venenum expulit. Romæ adscitus in Societatem, rediit in Poloniam peractis studiis literarum, & tradenda Theologiâ, scribendis libris, habendis concionibus, fociis regendis, utilem Patriæ operam navavit. Posnaniensis Collegii quasi Patrens, Rectorque primus fuit. Stephani Regis rogatu profectus in Transylvaniam, primus Collegio Claudiopolitano præfuit. Primus Nostrorum linguâ vernaculâ librum edidit, quò *Confessionem*

nem Sendomiriensem à Calvinistis vulgatam refellebat. In eundem Polonicum sermonem convertere sacra Biblia Gregorio XIII. imperante aggressus, Cracoviam, ut opus perpoliret, secessit, cui & immortalis est. Psalmos Davidicos ad pœnitentiam pertinentes meditabatur, dum valetudo, & vita suppetebat, vim lacrymarum profundens: eosdem æger confectô jam prope vitæ spatiô, prælegi sibi voluit, D. Augustini exemplô. Postremam noctem orans, obtutu in Christi morientis effigiem continenter defixo, transegit. *Juvenius fol. 799.*

XXVII. JUNII.

I. **A** Nnô 1537. Venetiis S. Ignatio, & Sociis, datum est testimonium Ordinum collatorum ad triale Scientiæ, ac voluntariæ Paupertatis. *Nadasi in Ind. Mem.*

2. Ex Sicilia cum classe militari solvit in Africam contra Turcas annô 1551. P. Hieronymus Natalis cum P. Isidoro Bellino. Sed gravissima tempesta-

pestate coorta , è quindecim triremibus octo perierunt cum ingenti hominum multitudine , & P. Bellino , qui ad ultimum spiritum non defuit naufragis inclamare salutaria , magis de illis , quàm de se sollicitus. Natalis diu inter undas luctatus , tandem evasit fine quopiam arrepto , & cum superstitionibus tenuit Aphrodisium Africæ urbem , ubi & sanis in Ecclesia , & aegris in nosocomio , omnia factus est. *Orland. p. 1. hist. Soc. lib. 11. n. 21.*

3. In Lusitania annò 1617. multò major concitata est tempestas inter Ecclesiasticos , & Regios ministros. Nuncius Apostolicus hoc die generale promulgavit Interdictum adversus urbem Ulyssiponem , propter violatam immunitatem Ecclesiasticam , & quosdam fori administratos declaravit anathemate irretitos. Non defuerunt Theologi , qui censuras irritas , & illegitimas pronunciârunt. Sed Ven. noster Franciscus Suarez , quamvis ætate , & laboribus fractus , cum saniore spiritualium parte , tam fortiter stetit pro immunitate

te Ecclesiastica , & robore interdicti, ut mortem indè contraxerit gloriosam. Non solum enim circumcurfando ardente sole, & ministros regios informando , ac sollicitando: sed etiam , tum epistolis ad aulam Hispanam (erat enim tunc Lusitania in potestate Regis Hispaniæ Philippi III.) & ipsum Regem datis ; tum insigni volumine conscripto pro Ecclesiastica immunitate, promovit causam Pontificiam . Pro quo obsequio honorificentissimis literis amplas ei gratias egit Pontifex Paulus V. *Massejus in Vita Suar. cap. 22.*

Eodem die obierunt.

4. In America annò 1610. P. Raphaël Ferrer, Hispanus, in eum fidei occisus. Semper magis arduarum Missionum avidus , intrà breve tempus magnam barbarorum copiam è sylvis eduxit, ad civilem vitam mansvesecit, & quadringentos baptismò lustravit. In Popayana, cùm scenicam actionem , quam dari nolebat, impedire aliter non posset: antequam illa inchoaretur, in

theatrum profiliit, & ità dixit: ut omnes ad lacrymas permoverit, & insulam comœdiam disturbârit. Barbarorum nonnulli indignati, patrios deos ab ipso convelli, præcipitem dederunt in flumen, & ad beatæ æternitatis portum impulerunt.

5. Valentia in Hispania annô 1558. Didacus Sarabias, Coadjutor. Ante initam Societatem, cùm esset textor, modico ipse contentus, reliqua omnia dabat pauperibus. In Societate, acceptâ in publico alapâ à petulante quodam, ad pedes ejus se projecit, veniam petens; ac si non accepisset, sed dedisset injuriam. Mauris prædonibus obviatus, Rosarium suum intrepidus opposuit, & in pacificè transierunt, vel non visô Didacô, vel potius à DEI para prohibiti, nè nocerent. Moriens exultabat, quòd in Societate moreretur, & vitam devovisset obsequio pestiferorum.

XXVIII. JUNII.

I. **A** Nnô 1512. S. Ignatius, ex vul-
ne-

nere Pampelonensi ager, supremis ad mortem mysteriis instructus noctem, proximam fatalem sibi expectabat. Sed ab Apostolorum Principe, S. Petro, gratiosè visitatus, aspectu recreatus, & persanatus est, in ipso festi Apostolorum pervigilio. Intererat enim Petri, vivere Ignatium: ut Sedes Apostolica validum haberet propugnatorem. *Bartoli in Vita lib. 1. n. 4.*

2. Romæ annò 1591. Gregorius XIV. per Constitutionem, *Ecclesie Catholicae*, confirmavit Societatis Institutum, & rationem gubernandi: & nè quid contra hæc à quopiam tentetur, graviter interdictit. *Bullar. Soc.*

3. In Belgio annò 1591. Octavius Calatinus Nuncius Apostolicus per Edictum ad Academiam Duacensem potissimùm, datum, concessit Nostris facultatem, doctrinam P. Leonardi Lessii de Auxiliis gratiæ, & Prædestinatione, libere tradendi. Quod edictum in literis ad Atrebatensem Episcopum datis 26. Septembris, dicit Pontificis Gregorii XIV. auctoritate,

sententiâque confirmatum esse. Et sic in Belgio conquieverunt tunc turbæ inter nostros, & Academias Lovaniensem, ac Duacenam ferventes. *Edeuth. in hist. de Auxil. lib. 1. cap. 19. & 20.*

4. Coloniae Agrip. exeunte Junio, annô 1545. conquievit tempestas, quam in tenellum adhuc gregem Sociorum concitârat Hermannus Archiepiscopus. Is positâ tandem larvâ Catholici, hæresim professus : ut Jesuitæ urbe pellerentur, tanquam sinè licentia Senatûs in eam ingressi. Eò denique res fuit deducta : ut Senatus decreverit, nè Nostri viverent in iisdem ædibus more Regularium, sed sparsim per urbem, sicut in veste communi Clericali, si vellent commorari Coloniae. Crudum decretum ! maluerunt tamen Socii morem illi gerere, quàm deferre populum multo labore, præsertim PP. Fabri, & Canisii, ab hæresi servatum immunem. Et probavit S. Pater constantiam ; permisitque paulò post Senatus : ut in pristinis ædibus conjun-

conjuncti viverent. *Orland. hist. Soc. lib. 5. n. 35.* Tam chara fuit Patribus nostris Colonia: ob quam ab hæresi servandam immunem, etiamnum, dum hæc scribo, multa, & gravia patimur, in diversis Provinciis.

Eodem die obierunt.

5. In Africa annò 1575. P. Franciscus Goveanus, Lusitanus. Angolitano in regno multa egit, & passus est; ipsis 14. annis in custodia detentus. Cum æger decumberet Pater, Angolæ Rex, cantores suos jussit assidue dies, noctesque circumire domum: ut voce, & organis pulsatis, mortem, nè accederet, absterrent, vel placarent. Sed invenit illa aditum, & virum emeritum in libertatem filiorum DEI asseruit.

6. Visbici in Anglia annò 1592. P. Thomas Methamus Anglicus. Londinensem turrin, seu carcerem, annos 4. incoluit. Indè in alios, aliosque carceres deportatus, demum inter paludes, in Visbicensi ergastulo per annos plures contabuit. Ità vitam per an-

nos 17. causâ fidei, in carceribus æ-
rumnosissimis ductam, longa morte
conclufit non invitus, quamvis cruen-
tam maluiffet.

7. Stocholmii in Suecia, annô 1601.
Mathias Vitriarius, & Nicolaus Merca-
tor Coadjutores Lituanî, Socii Patris
Christophori Spoteci (de quo 14. Junii)
multa ab hæreticis, odio fidei, perpeffi,
in carcere decesserunt.

8. Neapoli cùm annô 1656. sævissi-
ma pestis urbem populosissimam de-
pasceret, inter 60. Socios, in obsequio
pestiferorum extinctos, hoc die subla-
tus est in eodem obsequio P. Lucius Pi-
gnatellus Neapolitanus, vir sui despici-
entia, & fuscæ spartâ illâ tantò major,
quantò illustrior erat genere, fratre ger-
mano Innocentii Papæ XII. natus. Ze-
lo Apostolico jam in Indiam abreptus
erat, & in Lusitaniam devenerat: sed
revocatus in Italiam, primùm Roma-
num Collegium, deinde Provinciam
Neapolitanam gubernavit; invenitque
in Europa pretiosæ mortis gloriam,
quam in India quærere institerat.

XXIX. JUNII.

I. P. Matthæus Riccius in China tur-
piter ejectus Nanchino , urbe
regia, Nanquinum se recepit, eoque
pervenit feliciter ipso Apostolorum
Principibus festo die. Antequam eò
perveniret, in itinere multo mœrore
pressus obdormivit, viditque per so-
mnium, hominem ignotum, ità se allo-
quentem: Itane tu hoc regno vagaris
eo animo, ut antiqua religione pro-
scripta, novam inducas? P. Matthæus
respondit: Aut DEUM, aut dæmonem
te esse oportet, qui hæc noveris, cum
nemini mortalium indicaverim. Mi-
nimè sum dæmon, sed DEUS, repo-
suit alter. Tum P. Matthæus ad pe-
des ejus lacrymabundus proruit, & in
hæc verba prorupit: Si hoc, votum me-
um nôsti, cur adjutricem tantis rebus
non admoves manum? Cui Domi-
nus: *Ego in utraque urbe (Nanchinen-
si, & Pechinenſi) vobis propiti-
us ero.* Expergefactus Pater Socio visum nar-
ravit, & non vanum fuisse somnium

eventus docuit. *Trigaut. de Christiana Exped. in Sinas lib. 3. cap. 10.*

2. In Hispania Madriti annô 1634. ex Decreto Sacrorum, & Generalium Fidei Quæſitorum, ſolemniffimè combuſti ſunt in publico foro libri non pauci ſatyrici, quos in Societatem effuderant Magiſter Franciſcus Roales, & non pauci anonymi. *Gomez in Elog. Societ. parte 1. Claſſe 5.*

3. Annô 1558. reſponſorias dedit hoc die P. Franciſcus Borgia, Commiſſarius tunc Hiſpaniæ, P. Antonio Madridio Doctori, & Concionatori celeberrimo, petenti: ut quando concionaturus eſſet, atque in cœna ſemel in hebdomada, liberet ſibi corpus caſtigare per ſpatium Pſalmi *Miſerere*. Superiores enim ad coërcendum nimium ejus rigorem in hoc genere, tantum ei conceſſerant propter infirmam valetudinem, ut ictus octo ſibi infligeret. Reſcripſit ergo illi Borgia, concedendo: ut illis octo conceſſis ictibus adderet alios ſeptem ante concionem.

De

De flagellatione in triclinio, sic respondit : in cœnatione cum flagello quolibet hebdomada prodire licebit quidem ; verùm ità, ut soles , indutus ingredi , & super vestem flagellum expedies. Salsa nimis videbitur mundi Sapientibus hæc licentia : Sed Borgia, & Doctor Madridius stylum scholæ Christi meliùs noverant. *Sacchin. p. 2. lib. 7. n. 76.*

Eodem die obierunt.

4. Cusqui in Peruvia annò 1606. P. Ildephonfus à Poso. Cùm ad iram naturæ impetu esset pronior , ità illam virtute perdomuit : ut in Societate nemo illum viderit iratum. Modestiâ oculorum erat tantâ, præsertim quoad foëminarum aspectum : ut foëminæ Indæ ipsi confessæ, dicerent : se cæco illi Patri confessas.

5. Goæ in India Orientali añò 1656. P. Alphonsus Mendez, Lusitanus, Æthiopiæ Patriarcha. Emenso Oceano ap- pulsum in Æthiopiam, Sultan Seguedus Imperator amplexu strinxit, ac dixit :

Nunc dimittis Servum tuum Domine.
Mox Alexandrina superstitio cum Romana fide, & religione passim permixta, Patribus unde viginti è Societate, in 13. domicilia distributis; quorum opera, ac imprimis Alphonsi Patriarchæ, per annum 1628. facile centum millia ex illa gente ad Ecclesiam Christi sunt reducta. Sed cum Facilladas Imperatoris filius, imperium adiisset, felicia rerum initia intervertit, Alphonso Patriarcha è regnis suis proscripto cum Sociis. Sed hic perfidia non stetit: interceptus in itinere Patriarcha, in carcerem conjectus est, & ferro onustus, per annum detentus. Educebatur tamen subinde cum duobus Patriarchæ Sociis, ad eleemosynam corrogandam, omnibus tribus unâ catenâ innodatis. Tandem Christianorum liberalitate in libertatem assertus, Goam reversus est; curam tamen, & Æthiopiæ deposuit nunquam, in omnem redeundi occasionem intentus, ejusque populi salutem procurando tum epistolis, & libris Catecheticis scriptis, tum ministris idoneis transmissis: donec ad annum

num ætatis 77. provectus, plenus meritis, sed pauper Patriarcha decessit.

6. Eodem die annô 1580. juxta certiorẽ Sotuellĩ relationem in Biblioth. Soc. (Nadasi ponit annum 1577. 14. Sept) alter, & antiquior Æthiopia Patriarcha Andreas Oviedus, ad Ecclesiam Triumphantem transiit. Gravibus exagitatus est persecutionibus, & à Claudio, & ab ejus Successore Seguedo; jamque in eum aliquando furens irruit Claudius stricto ferro, confecissetque: nisi Regina objecto corpore suo intervenisset. Patriarchatum habuit tam opulentum: ut scripturus Pio V. Pontifici, in defectu chartæ, margines Breviarii præciderit, & in illis confuerit. Illacrymatus est, accepto tali epistolio, Sanctus Pontifex.

XXX. JUNII.

I. S. Xaverius annô 1540. Româ in Indiam tendens, Ulyssiponem in Lusitania attigit. In via præter alia Apostolicarum virtutum specimina edidit illud, hominibus quidem mun-

danis ignobile , at qui altiore judicio
res metiuntur , miraculo proximum .
Cum enim cum Legato Regis Lusita-
ni montes Pyrenæos præterveheretur ;
& prope esset castrum Xaverium , in
quo mater ejus , ætate , & nobilitate
generis conspicua , adhuc superstes e-
rat : adduci non potuit , ipso suadente
Legato , ut tantillum à via deflecteret ,
& suprema humanitatis officia defer-
ret matri , & familiaribus . Nimirum
meminerat mandati , quo Christus di-
scipulos mittens ad Evangelicos labo-
res , præcepit : *Neminem in via salutave-
ritis* : maluitque inurbano haberi ,
quàm minus religiosus Christi discipu-
lus . *Bartolinus lib. 1. cap. 11.*

2. Coram Clemente VIII. instituta
annò 1604. disceptatio 31. de Au-
xiliis Gratiæ . Argumentum fuit : An,
quando Intellectus proponit voluntati
DEUM amandum , & colendum , ut
summè bonum , præmiantem virtutem
præmio vitæ æternæ , & summè ju-
stum , punientem peccata damnatione
æterna : an , inquam , hoc modo dica-
tur

tur ea proponere tanquam rem ad fidem pertinentem, atque adeò ut objectum fidei ? Respondit P. Bastida cum distinctione : Si intellectus solum per actum naturalem proponat voluntati DEUM ut summè bonum, & iustum &c. tunc proponit illum solum ut rem materialiter pertinentem ad objectum fidei. Si autem illum proponat ut talem per actum supernaturalem : tunc proponit illum ut rem formaliter pertinentem ad objectum fidei. Hoc declaravit, & probavit. *Eleuther. hist. de Auxil. lib. 5. cap. 40.*

3. Annò 1551. pridie Calendas Julius Româ in Hispaniam profectus est S. Borgia Præpositus Generalis, adjunctus à Pontifice, Pio V. Legato suo Cardinali Alexandrino : ut peritiâ rerum tractandarum, & authoritate, quam habebat, in Hispania, promoveret apud Regem negotium fœderis ineundi contra Turcam. Non ignorabat Borgia infirmam corporis sui, præsertim in provecta ætate conditionem ; mirabantur, plerique hanc spartam ipsi im-

impositam: sed ille mirantibus repon-
nebat: DEUS optimus, qui Vicarii sui
menti indidit voluntatem, ut hoc o-
nus imponeret: idem corpori meo vi-
res addet, ut perferam. Sic alacer
viæ se dedit: qua feliciter emensa, in
reditu vocatus est ad capeffendum he-
roicæ Obedientiæ præmium. *Sacchin.*
p. 3. lib. 6. n. 4. § 13.

Eodem die obierunt.

4. In Oceano Occidentali añô 1554.
P. Leonardus Nunnez, Lusitanus. In-
ter primos è Societate missus in Brasili-
am, in ultimos ejus fines penetravit. Ex-
peditionem deinde in primis arduam su-
scipit in media Brasiliæ, ferocissi-
mis barbaris horrida, ut Europæum ho-
minem fidei desertorem lucrifaceret.
Re ex voto peracta, rediit ad stationem
suam, & indefessus excolendis tum Eu-
ropæis, tum barbaris instabat: donec
primus Procurator è Provincia illa Ro-
mam missus, in Oceano portum invenit.

5. In regno Chilensi Indiæ Occiden-
talis, Didacus Lopez de Salazar, Chilen-
sis.

sis. Audita concione de mundanæ,
pompæ vanitate, spreta illustri, & opu-
lenta domo, Societati finè mora se addi-
xit. In ejus tyrocinio tanta contentione
ad eminentem perfectionem tetendit:
ut intrà breve tempus eò pertigerit, quò
pauci grandævi, licèt non segnes in stu-
dio virtutum. Morti proximus, ad Cru-
cifixum Salvatorem conversus, bene nô-
sti, ô Domine, ajebat, quàm ferio conni-
sus fuerim hocce biennio, ut Te quære-
rem. Nè me nunc desere, Domine, in
hac hora, quæso te per hæc vulnera, quæ
pro me suscepisti. Audiit benignissi-
mus in servos suos ferventes JESUS, jus-
sitque Didacum de salute sua æterna se-
curum esse; expectare eum comitem
ad gaudia Paradisi. Ità feliciter abiit
Duce JESU.

6. In Anglia annò 1679. Londini,
odiò fidei suspensi sunt, & laniati Socii 5.
P. Thomas Harcottus Provincialis, P.
Guilielmus Haringus Rector Londinen-
sis, P. Antonius Furnerus, P. Joannes
Fenwik, & P. Joannes Gaun. *Hazar.*

in Append. 2. hist. Eccles. Angl.

F I N I S.

I N D E X.

A.

- A** Bdicatio bonorum , - pag. 116
P. Abrahamus Georgius victima
fidei, Christum in sacra Hostia a-
spectabilem habet , - 124
Abstinentia à Chocolata à B. V. collau-
data, - - 152
Academiæ Complutensis epistola ad
Pontificem, - 19
Academia Vilnensis instituta, 248
P. Achilles Paulus Superior suavis, &
fortis, - 155
Actus supernaturales, vide Molina.
Adversarius S. Ignatii punitus, 260
Albertus Archidux Cardinalis Molinæ
libros tuetur, - 49
Alexander VII. erga Societatem bene-
volus. - - 29
S. Xaverium Navarræ Principalem
Patronum constituit. - 57
De morte ejus Societas indolet. 214
P.

Index.

- P. de Amarza Joan. luxum vestium dictationibus suis persequitur, Catechesim nostris commendat, 270
- P. Almeida Apollinar. Episcopus Nicænus victima fidei, ejus sigillum, 259
- S. Aloysii gloria S. Magdalenæ de Pazis exhibita, - 15
- Item 336. Est Martyr amoris, 16
- Coelitus ad societatem vocatus, 335
- Ejus conjunctio cum DEO, 336
- P. Altobodus Joan. strenuus in operatione, ope cœlica à morte præservatus, - 182
- P. Alvarez Roderic. DEI-paræ nutu in societatem vocatus, Angelis comitatus cœlum petit, - 59
- P. de Anasco Petr. à DEI-para vocatus in Societatem, - 52
- P. Anchieta Joseph. thaumaturgus Brasi-liæ Apostolus, Innocens Adam, ejus dominium in bestias, Vates Marianus, - 287
- P. de Andrada Alphon. Concionator, Missionarius, & librorum Scriptor insignis, - 332
- Angelopolitani Collegii initia, 249
- P.

Index.

P. de Angelis Hieron	prima infelix, felicior secunda in Japoniam expeditio,	-	-	41
Angeli tutelaris	custodia,			130
Angelorum	familiaritas,	-		164
Angelus Custos	Excitator excitatoris,			
-	-	-		179
Anglicana prima	Sociorū expeditio,			71
Angolæ Regnum	Socii ingrediuntur,			
-	-	-		136
P. Annatus Franc.	Janfenistas impugnat,	-	-	308
S. Antonii Sodalitas	Brixiae non sine strepitu, Societati incorporatur,			334
P. Aquaviva Claud.	Neapolitanæ Provinciæ Moderator,	4.	In Generalem Societatis eligitur,	88.
	Orationem vocalem, & mentalem Sociis commendat.	158.	Ad Jubilæum exactè peragendum suos hortatur,	174.
	Missiones de poenitentia instituit,	<i>ibidem.</i>	Charitatem fraternam, & cultum DEIPARÆ Societati commendat,	203.
	Propositiones de Auxiliis gratiæ,		Cardinali Madrutio offert.	208
			Arago-	

Index.

Aragonium Vincent. mavult in Societate pauper, quam inter splendores palatii mori,	-	38
P. Arboredæ Petri in Indiam navigantis zelus Apostolicus,	-	79
P. Arefius Domin. victima fidei,	-	42
P. Armanus Angelus imagine S. Ignatii Oceanum ad malaciam reducit,	-	253
P. Abircrombius Robert. insignis operarius in Scotia, moritur Brunsbergæ,	-	113
P. Arnoux Joan. operarius Gallia plurimum proficius,	-	183
P. de Arriaga labores scholastici,	-	280
P. de Arrogo victima charitatis,	-	180
P. Arrubal responsa Theologica in Disputatione 19. super sententia Molinæ,	-	342
De Arteaga Emman. suasu Angeli Custodis castitatem illimem conservat,	-	99
P. Augerius Edmund. ab Henrico Rege Gallia ex aula dimissus,	-	289
Avenionensis Collegii disturbia sedata,	-	319
		Au-

Auxilia gratiæ, vide Molina.

B.

- P. Baeza Joann. multa millia gentilium
baptizat victima fidei, 156
- P. de Baeza Gabr. ardens oratio, 187
- Balbuties ope B. V. sublata, 205
- Baptista Coadjutor, ad perseverantiam
in societate à B. V. hortatur, 305
- P. Barma Concionator, in se rigidus,
- - - 139
- P. Barnovus Gonsalv. morti vicinus e-
xultat, - - - 94
- P. Barpi Andr. victima charitatis, 259
- P. Barradas Sebast. paupertatis amans,
humilitatē in morte comendat, 59
- Bartholomæi Principis Omuræ mors
pretiosa, - - - 222
- Sancio filio suo Societatem commen-
dat. - - - *ibidem.*
- P. Bastida Molinæ sententiam propu-
gnat, vide Molina &c.
- Bathoreus Christoph. Sacerdotes Ca-
tholicos in Transylvaniam admittit,
- - - 127

- P. Baufech Adalbert. ex sacra Hostia se
ad Societatem vocari intelligit, 140
- P. Beauvau Franc. Missionarius perpe-
tuis inter ruricolos, - 221
- P. Bellarminus Robertus Cardinalis à
Clemente VIII. laudatur, 70. Crea-
tur Archi-Episcopus Capuæ, 84. Il-
lius ingressus in Urbem Capuanam,
126. Ingressus in Ecclesiam, 130.
De eo Baronii elogium, - 84
- Bencius Franciscus in vocatione tepi-
dus, à Christo excitatur, 200
- P. Berent Simon Conscientiæ director
divinitus destinatus, - 191
- P. Bernal Petrus mortificationis studio-
sus, - 74
- P. Beudin Godinez in complexu Cru-
cis victima fidei, - 269
- P. Bobolæ Andreæ crudele Martyri-
um, - 192
- P. Bobadilla dissensionum quarundam
Author, - 325
- P. Bordeus Franc. mortem indies me-
ditatur, & de ejus certitudine divini-
tus edocetur, 206. Itèm 321.
- S. Borgias Franc. se ipsum in scriben-
do

- do contemnit, 204. Patres congregatos ad eligendum pro Generali digniorem exhortatur, 333. P. Madridii zelum mortificationis mirè temperat, 368. Cum Legato Pontificio in Hispanias mittitur, 373
- P. Bourchorstius Florianus Sodalitatis Præses eximius Prætorem urbis se salutantem suaviter, & fortiter corripit, - - 307
- P. Bredanus Joannes morientibus magno fructu assistit, - - 352
- P. Bruchman Andreas à S. Josaphat fanatur, - - 95
- P. Bruner Andreas ad ferendam crucem à S. Andrea adhortatur, animas purgatorii juvat, - - 81
- P. Brunovius Stanislaus gloriosa fidei victima, - - 147
- Brunsbürgâ pelluntur Socii ab hæreticis Gedanensibus, 65. Collegio imago Crucifixi miraculosa donatur, 137. Occupata à Suecis urbe quinque è nostris captivi abducti, 291
- P. Brunus à S. Cruce gloriosa fidei victima, B. Virgini desponsatur, 51.
- Epi-

Epistolâ ab illo scriptâ æger sanatur,	-	-	<i>ibid.</i>
Burdigalenses Patres urbe excedere,	-	-	98
Burghesii Cardinalis nomine Pontificis	-	-	
ad Suarium literæ,	-	-	105
P. Busæus Joannes, complurium piorum	-	-	
librorum Author,	-	-	250
P. Bustamantius Barthol. accuratus Ty-	-	-	
ronum Magister,	-	-	336
P. Buteux Jacob. in periculis semper	-	-	
securus,	-	-	168

C.

M. Cajetanus Franc. mortificationi de-	-	-	
ditus à B. Virgine visitatur,	-	-	81
F. Caldeira Ludov. victima fidei,	-	-	51
P. Campiani Edmundi editio An-	-	-	
glicana, ejus congressus cum Baëza,	-	-	
71. Itèm	-	-	252
P. Canisii Petri duplex natalis tempo-	-	-	
ralis, & spiritualis,	-	-	157
Cannonius Thomas Angelos inservien-	-	-	
tes habet,	-	-	319
P. Carafa Vincent. Societatis Generalis,	-	-	
Juvenis Angelus, Superior omnibus	-	-	
cha-	-	-	

charus, erga pauperes liberalissimus,	
282. Coadjutoribus prohibet pile-	
um clericalem,	170
P. de Cardenas cordium Dominus,	95
P. Cardoso Gonsalvus victima fidei,	
-	216
PP. Carmelitarum benevolentia erga	
Societatem,	188
P. Carminata Joannes Concionator in-	
defessus, æger à Jesulo visitatur,	
-	314
P. Carnostavius Christoph. victima fi-	
dei,	147
PP. Carthusiani suorum meritorum	
participationem largiuntur Societa-	
ti,	184
P. Carvahal Georg. venenô sublatu,	
-	148
P. de Castillo Joannes eximius Cultor	
B. V.	143
Castitas ope S. Angeli Custodis inta-	
minata,	99
Josephi Patriarchæ exemplô propu-	
pugnata,	272
P. Cataldinus Josephus inter barbaros	
Missi	

Index.

Missionarius, manu è calice protensa benedicitur,	-	292
Catechizare nostri Scholaſtici docentur,	-	270
P. de Caunas Joan. per 30. annos examen particulare conſtanter notat,	-	327
P. de Cazorla Andr. horrorem peccatorum animis Auditorum imprimere fatagebat, victima charitatis,		263
P. de la Cerda Joan. per 50. annos humaniorum litterarum Profeſſor,		152
P. Cerutus Jacob. ſæpius vota renovat,	-	116
P. Chanowsky Alber. in Collegiis æger, ſanus in Miſſionibus,		67
Charitas præ rigore prioribus noſtris commendatur,	-	316
P. Cheſſoy Adrian. ſingularis Angelorum Cultor, eos ſibi familiares habet,	-	164
Chorus operâ P. Natalis à Societate remotus.	-	195
Chriſtus cum Cruce apparet in ſacra- hoſtia,	-	124
Pars II.	R	Cl-

Index.

- Claromontius Ægid. Cultor S. Ignatii
solatiosè moritur, - 191
- Claudius Æthiopiæ Imperator obsti-
natus in Gentilismo, - 234
- Clemens VIII. nostris interdicit usum
Bullæ cruciatæ, - 305
- Clemens X. Officium S. Francisci Xa-
verii sub ritu duplici præcipit, 306
- Coadjutores in Societate quomodo
tractandi, - 221
- Iisdem pileus clericalis prohibetur,
- 170
- Cocus accuratus in suo officio, 26
- Codurii Joan. anima inter Cœlites
apparet, - 350
- Coëllius Gaspar Ozacam pervenit 123
Numerosos ~~Indones~~ ad fidem con-
vertit 227. Pro Christianis favo-
res impetrat, - 141
- Coetho Franc. mors annuntiatur, 237
- P. Colin Franc. ob abstinentiam cho-
colatæ à B. V. laudatur, de salute sua
mirè certus redditur, - 151
- P. Colnagi Bern. virtutum elogium, 90
- Coloniâ Agrip. à nostris ductæ colo-
niæ, - 338
- Con-

Contra eosdem tempestas concitata,	-	364
tandem subsidit,	-	364
Concionatores non quærant in dictio-	-	55
nibus vanas elegantias,	-	55
Concordia cum Magistratu, & Præla-	-	53
tis servanda,	-	53
Congregatio Generalis I. 324. II. 333.	-	
XI. 126. XII. & XIII. 339. XV. 13.	-	
Conscientia præ aliis accuranda nego-	-	7
tiis,	-	7
Constantia in Martyrio,	-	245
Contemptus mundanæ gloriæ,	-	38
P. Contzen Adam. Complurium libro-	-	
rum scriptor, linguarum peritus,	-	328
Conversio mira duorum Principum	-	
Gentilium,	-	109
Itèm Regis Bungi,	-	110
Corbinellus Ludovicus, acerbum	-	
agonem evadit purgatorium,	-	262
P. Corderius Balth. Patrum Græcorum	-	
compiler,	-	349
P. Cordesius Anton. insignis charitatis	-	
viçtima,	-	194
P. Cottamus Thom. viçtima fidei in	-	
Anglia, ærumnas carceris ciliciô,	-	
auget,	-	249

Index.

- P. Cousin Quint. viam arctam ad cœ-
lum ingemiscens , placidè tandem
expirat, - 267
- Le Couffi Mat. forte mira ad Societa-
tem vocatus, - 177
- Crucifixus sanguine madens, 137
- Crux in cœlo , & in terra apparens, -
- - 150
- P. Cuebas Petr. victima charitatis, 202
- De Cunha Dominic. vir obedientiæ, -
- - 172
- P. Cusanus Nic. Operarius Apostolicus,
ejus reverentia erga SS. Nomen
Jesu, - 80
- P. Czyzowsky Nic. mors pia , & ju-
cunda, tria à Religioso Societatis
requirit, - 220

D.

- Dæmon sub specie Monialis, 179
- P. Darbispheirus exul pro fide confor-
tatur à Christo , cura proximi ei
commendatur , Catechista celebris,
- - 24
- P. Darius Joan. in culinæ obsequiis vir-
tutem probat , mortificationis stu-
diosus, - 284

Declaratio Congregationis III. ratione	
Professorum 4. & 3. votorum.	236
DEIpara in re dubia P. Ramirez dat.	
consilium 17. Ad Societatem vocat,	
52. Item 59. Item 104. In tormentis	
confortat 98. Quidquid ab illa pe-	
titur, obtinetur, 104. Clientem su-	
um osculo dignatur, 104. Mortis	
accelerationem impetrat, 125. Præ-	
destinationem Cultori suo revelat,	
151. Laudat abstinentiam à choco-	
lata, 151. A calumniis liberat, 171	
Comitem itineris agit, 182. Incen-	
dium avertit, 197. Patrona pro su-	
sceptione Societatem, 204. A	
cliente jugem sui memoriam desi-	
derat, 295. Ad po	
antiam in	
societate monet,	305.
P. Delgado obstinationem Regis Etni-	
nici deplorat,	229
Desiderium Martyrii.	117
Devotio erga DEIparam Societati	
commendata,	208
Difficultas in adeundis laboribus Apo-	
stolicis,	165
Doctores promovendi facultas,	153
R 3	Do-

Index.

Documenta, quomodo Nostri regendi,

Domagalski Joan. victima fidei, 147

P. de S. Dominico pro Missionibus,
præparatio, - 128

P. Drexelius Hierem. Concionator per
annos 23. Ejus libri grati, & utiles,
- 76

P. Druzbizky mortificatio incorruptione præmiata, ejus in gratia confirmatio, - 11

P. Dionysius Joan. in templo assiduus,
- 190

E. •

P. Eguia Jac. S. P. Ignatii Confessorius. - 311

Elphinstonius Guil. à DEIpara in cœlum deducitur, - 67

Epistola S. Xaverii ad Pereiram 7. ad

P. Gonzalez, 8. Ad P. Barzæum, 22.

Itèm ad Eundem, 95. Ad socios,

338. Ad Regem Lusitaniæ, 342

Plura vide titulo: Xaverius.

Epistola Claudii Aquavivæ de oratione &c. 159. de Jubilæo, & Missionibus

Index.

buis, 174. de studio Perfectionis, & charitate fraterna,	303
Epistola B. Pii V. ad Archiepiscopum Coloniensem,	211
Epistola Stephani Regis ad Societatem Polonam,	346
Espalza Simon locò alterius mori im- petrat,	296
Eston Joan. in carcere consumptus,	306
Eucharistiæ aspectus iram, & furorem sedat,	232
Examen particulare,	327
Exercitia spiritualia S. Ignatio tanquam Authori attributa, 92. Curiosum, Menesii de Exercitiis responsum,	141
Expeditio prima in Angolam,	136

F.

P. Faber Stephan. S. Xaverii æmulus, ejus Oratio, & rigor in mortifica- tione,	168
Fendenier Joan. victima charitatis,	254
R 4	Fer-

Index.

Ferdinandus II. Societatem suis succes-	
foribus commendat,	166
P. Fernandez Didaci fructus copiosi	
in Brasilia,	117
P. Fernandez Dom. indefessus apud	
Indos Missionarius,	133
Fernandez Dom. mori desiderat,	160
Fernandez Joan. patientiâ obstinatum	
convertit,	357
Fidei augmentum in America,	25
P. Fischer Hiero. victima fidei,	221
P. de Fonseca Ignat. elogium,	95
P. du Four Anton. post mortem incor-	
ruptus, ejus linteamine sanatur æ-	
grotans,	133
Francisca de Jesu cœlitus edocetur de	
conversione S. Francisci Borgiæ,	
	155
P. Francisci Hyacint. victima fidei,	
	259
P. Frias Joan. præ fervore dicendi	
moritur,	331
Fuldenſes turbæ tantisper compoſi-	
tæ,	339
Furlanettus Joſ. veneno extinguitur,	
	124
	G.

G.

- P. Galitia Hieron. mors dulcis, & sva-
vis, 38
- Galli Superiores in Gallia ad postula-
tum Regis constituendi, 289
- P. Garassius Franc. victima charitatis,
307
- P. Garnetus Henric. victima fidei ma-
gnus Jesuita, & parvus Papa dictus,
138. Sigillum Confessionis servat,
facies occisi in spica relucet, 139
- P. Garnetus. Thom. victima fidei, 344
- P. Gascon Petr. chirothecas gestare
recusat, silentium commendat, 321
- P. Gawronski Stanis. neglector com-
moditatum, post mortem incorru-
ptus inventus, 47
- Gagliardi Leon. mors in Societate a-
mœna, 241
- Generalis Societatis potestas, & Autho-
ritas, 118
- Goanum Suburbium magna ex parte
convertitur, 347
- Gofferi Jacob. Exemplar Coadjuto-
rum, 193

Index.

- P. Gomez Martin.** suam mortem prævidet, - 64
- P. Gomez Petr Regem Bungi baptizat.** - - 110
- P. Gonzalez Joan.** victima excellentis charitatis, - 275
- P. Gonzalez Roderic.** in convertendis sagis industrius; Dæmon de illo, ille de dæmone vindictam sumit, 300
- P. Goveani Franc.** speciosa mors, 365
- P. Goveano Instructor Filii Regis Angolæ,** - 136
- P. Goyssardus Mich.** Pœnitentiarius, indefessus, - 293
- P. Greef Anton.** victima charitatis, 129
- Gregorius XIII.** in Pontificem eligitur, contra min^{us} benevolos Societatem defendit, 178. De novo Societatem confirmat, 227. Societatis approbat^{is} Sacerdotibus aperiendi literas, Pœnitentiariæ copiam facit, 13. Judices Conservatores eligendi facultatem concedit, 226. Chorum à Societate aufert, vota simplicia approbat, permittit Ordinationem nostrorum
- rum

rum ante Professionem , 195. Collegium Romanum exstruit. 39. Illud fundat 89. Privilegia mendicantium Societati communicat, 134. Indulgentias plenarias , facultatem Doctores promovendi, & Theologiam docendi concedit, 153. Beneficentissimus in pauperes , ejus elogium Brunsbergæ lapidi incisum, 40. Non vult præjudicare electioni Generalis, 46. Ejusdem mors, 39. Mortuo parentat Senatus Romanus, & Societas, 45.

Gregorius XIV. Societatis institutum confirmat. 363

Gregorius XV. Indulgentias pro festo SS. Ignatii, & Xaverii in perpetuum concedit, 282. olo à Lotharingia ingrediendæ Societatis copiam facit, 88. Officium, & Missam de B. Aloysio concedit, 333.

P. Grillus Hyacint. victima charitatis, labores illius DEO grati, 217

P. Gualbertus Joan. per fortuitam libri apertionem ad Societatem vocatur. 121

- P. Gueret Joan. graviter torquetur,
sed absque sensu, Angelo custodi fa-
miliaris, - 98
- P. Gurrea Joan. à nundinis mimos,
& meretrices prohibet, - 101
- P. de Guzman. Jac. indefessus Missio-
narius, exultans moritur, - 160

H.

- P. Harcottus Thom. cum 5. sociis sus-
penditur, & laniatur, - 37
- Hæreticus Præco Viennâ excedere ju-
betur, " 335
- Hartus Joan. exul pro fide, - 322
- Hebdomas virtutum, - 327
- De Henricis Anton. mortis suæ Vates,
- 349
- Henricus III. Rex Galliarum nonnisi
Gallo in Gallia vult Superiores,
287. Burdigalâ Socios exesse jubet,
- 98
- Henricus IV. Rex Galliæ vulneratur
à ficario, magno Societatis luctu
moritur, - 181
- P. Hen-

Index.

- P. Henriquez Leo Obedientiâ, & humilitate Dæmoni terribilis, 33
Herera Mich. Coadjutorum gradum præ sacerdotio eligit, - 263
P. de Hieronymo Franc. virtutes, & miracula, - 173
P. Holtbegus Richard. per 50. annos in Anglia operarius, - 228
P. Hubatius Joan. Pater pauperum, quaternæ pestis victor, 304
Humilitas commendatur, 29. Itèm, 60. Ejus exercitium, 284. Humilitas, & prudentia Concionatori necessaria, - 8
P. Huneken Frid. zelosus Missionarius, - 242
P. Hunthleus Jacob. omnibus amabilis, per annos 50. res profite-
tur scientias, - 66
P. Hurtadus Roderic. sub oratione in aëre sublimis, Dæmonis victor, 179

I.

- P. Jacknowicz Joan. humilis, & charitativus, - 48
Japoniæ Legati muneribus honorificentissimis Romæ donati, 266

- Jejunium pertinacem mulierem expu-
gnat, 30
- S. Ignatius ad Pampelonam proster-
nitur, ejus magnaminitas, 207. à S. Pe-
tro sanatur, 362. Romam venit, in
Providentia Divina confidit, 18.
Contra calumnias mirè protegitur,
260. Patiens in carcere à suspitione
periculosa absolvitur, 255. sacris
Ordinibus initiatur, 345. Titulo
paupertatis sacrorum Ordinum te-
stimonio donatur, 359. Generala-
tum suscipere cogitur, 74. Septem
Ecclesias Romæ invisit, vota socio-
rum suscipit, quæ Generalis rudes
catechizat, 87. Socios Pragæ ex-
pedit, 83. S. Ignatii honori Domus
Professa Romæ votum facit, 310.
Ejus imago maris tempestatem se-
dat, 253. Imperator Sinarum co-
piam exercendæ fidei Catholicæ fa-
cit, 231
- P. Inchoffer Melch. Epistolam Messa-
nensem B. V. defendit, 130
- Indulgentia plenaria semel in anno
nostris concessa, 153
- In.

Index.

Indulgentiæ in perpetuum pro festo S.	
Ignatii, & Xaverii,	282
Ingolstadiensis Collegii initia,	282
Innocentia bestiis dominans,	287
P. Joanellus Franc. Conformitatis voluntatis propriæ cum Divina studiofissimus,	353
Joannis III. Lusitaniæ Regis mors Societati luctuosa,	302
P. Josciscus Ignat. Pater pauperum, victima charitatis,	297
S. Josephi Patrocinium,	6
Jubilæum, quomodo à nostris peragendum,	174
Judkiewicz Mich. ante somnum manus ligat, Cocus accuratus,	26
Junceda Joan. victima charitatis,	254

K.

P. Keilert Engelbert. felix in disponendis ad mortem,	55
P. Kolich Lucas Missionarius Castrensis, ejus zelus in expugnatione Budæ,	82

L.

L.

- P. Lainius Jac evocatur è Galliis, honoratur in Belgio. 286. Theologus Tridentinus. 277
- P. Lallemant Ludo. in bibliis, & breviario etiam pauperimus, ejus mors sancta, 21
- P. Lancicius Nic. Sacerdotio initiatur, in ejus anima sibi DEUS complacet, 58. incidit in latrones, ejusdem distractio, quæ? 251
- P. de Laredo Franc. gratias agit pro funebri panegyri. 55
- P. Lascius Martin. Senatum Cracoviensem ab hæresi purgat, preces, 40. Horarum in Poloniam inducit, 219
- Lechner Jo. victima charitatis, 14
- P. de Ledesma Valer. choleram mortificat, brevis in somno, securus de salute, 151
- Legatio ad Sinensem Imperatorem absque effectu, 110
- Leopoldi I. Imperatoris Nativitas, 286. Ejus mors omnibus luctuosa, 146
- Lessii sententia à Nuntio Apostolico probatur, 363

Index.

- Libelli famosi contra Societatem spar-
si comburuntur, - 368
- Literæ, vide Epistolæ,
- Loffredus Anton. injuriam condonat,
in agone B. V. & S. Ignatium aspe-
ctabilem habet, - 233
- P. Lohner Tobias variorum librorum
Author, - 234
- P. Lopercius Petr. Fuldenfes turbas
componere nititur, - 339
- Lopez Didac. Certus de sua salute. 374
- Lopez Franc. Humilitas, - 273
- Lopius nobilis Hispanus S. Ignatii ca-
lumniator divinitus punitur, 260
- P. à Lotharingia Carol. honoribus ab-
dicatis Societatem ingreditur 116.
vestem Religiosam induit, 294.
suum votum adjicit, 116
- P. Lupii Franc. abstinentia. miseri-
cordia erga pauperes. - 186

M.

- P. Maccadius Joan. tres dies in vita ju-
cundos reputat, victima fidei, 216
- P. Magius apud Heterodoxos in æsti-
matione, Vilnensis Collegii funda-
men-

Index.

- menta ponit, 248. Ab Henrico III.
Rege Galliarum peramanter exci-
pitur, - 287
- P. Maignet Ludovici humilitas, & ab-
negatio, - 76
- P. Malffon Simonis crudele Marty-
rium, - 188
- P. Mambrecus Joan. Missionarius Apo-
stolicus Scotiæ, ejus amor erga Cru-
cifixum, - 117
- P. Mansitus Alphius Confessarius ac-
curatus, ejus sermo de Divinis, 107
- P. Mansilla Francisc. à S. Xaverio ex So-
cietate dimittitur, - 32
- Marcellus II. Pontifex creatur, cum S.
Ignatio colloquium, 35. Mors e-
jusdem, - 122
- Marcus Antonius prædicato Sancti à
populo insignitus, ejus oratio effi-
cax, - 296
- S. Maria Magdalena, de Pazzis tria à
Regina Galliæ petit, Ejus affectus
in Societatem, - 125
- P. Marica Simon non nisi ex obedi-
entia mori cupit, - 238
- Marinus Joan. Frater mansuetus di-
ctus, - 337

Index.

P. Martinez Didaco Christus salutem	
Indorum commendat,	10
Martinius Joan. accuratus Infirma-	
rius,	202
Martinius Jos. instar deliri tractari ro-	
gat,	345
P. Martinius Martin. atlantis finici.	
Author,	276
P. Martinius Petr. cum Sociis primus	
in Floridam solvit.	244
Martius Mich. in manifestatione con-	
scientiæ sincerus, Favor DEI-paræ	
erga illum,	250
Martynia parva sunt sui ipsius victo-	
riæ,	6
Mathias Imperator beneficus erga So-	
cietatem,	302
P. Meagk Joan. occisus à Patronibus,	
251. item	253
De Medeiros Gonfalso revelatur præ-	
destinatio,	16
P. Melindo Gonfalso in calumniis.	
Christus est solatio,	99
P. de Mello Vaz Gonf. Concionator.	
celebris, itineris comitem habuit	
B. V.	182
	P. Men-

Index.

P. Mendez Alphons. Patriarcha Ethio-	
piæ pauper moritur,	369
P. de Mendoza An. humilis summam	
gaudii in Crucifixo locat,	224
P. de Mendoza Franc. victima fidei,	156
P. de Mendoza Christoph. gloriosa fi-	
dei victima,	102
Mendoza Didac. moriens à B. V. visita-	
tur,	206
P. de Mendoza Franc. vir omnibus	
numeris absolutus,	268
Menefius Roderic. mira visa in Exer-	
citiis narrat,	141
P. de Mercado Hieron. vita modifica-	
ta, ejus agon à cœlo promotus,	133
Mercator Nicol. in carcere moritur,	
	366
Mercurianus Everard. Societatis Ge-	
neralis.	50. 92. 313.
Meretricula mirè emendata,	4
P. Methamus Thom. carcere consum-	
ptus,	365
P. de Miranda Ildeph. per 40. annos	
Missionarius, post fata incorruptus,	172
Missæ indies auditæ fructus,	73
Missiones de pœnitentia institutæ,	174
	P. Mo-

P. Moleti Bened. amor inimicorum,	
castitas,	85
Molinæ, doctrina coram Clemente,	
VIII. Disputatione 16ta propug-	
nata, 57. Itèm Disput. 17timâ 144.	
Disput. 18tavâ, 285. Disput. 19nâ.	
342. Disput. 27timâ. 93. Disput.	
28vâ, 122. Disput. 29nâ. 154. Di-	
sput. 30mâ. 239. Disput. 31mâ. 372.	
contra Molinæ doctrinam conficta	
decreta rejiciuntur, 94. Defenditur	
ab Academia Complutensi, 19. Itèm	
ab Alberto Archiduce Cardinali, 49.	
Adversarii malunt librum Molinæ,	
quàm Societatem aggredi, 78. Cau-	
sa hæc, & Disputationes tot, tantæ-	
que tandem finiuntur.	185
Monerius Petr. conscientia intamina-	
tæ,	41
Monita privata Societatis prohibita,	
	167
P. Monroi Petr. è Coadjutore Sacer-	
dos, ejus humilitas,	112
Morbus purgatorium delet,	262
Mortis desiderium,	160
	Mor-

Mortificatio commendata,	338.	Item
205. Ejus præmium,	-	11
Mulier ob sacrilegam confessionem,	-	17
damnata,	-	17
Mulieribus quomodo conversandum	-	62

N.

Nankini Societas templum erigit,	137
P. Natalis Hieron. quâ Commissarius ad Hispanias mittitur,	36. In Afri- cam solvens naufragium patitur,
-	359
P. Navarolæ Joan. æquanimi- tas, in- præsentia DEI semper vivere fata- git,	202
Navigatio in periculosa, occasio multorum fructuum,	3
Nereus Em. victima fidei,	289
Nesvisiense Collegium fundatur,	351
P. Netervillus Robert. victima fidei,	313
P. Nickel Gos. Vicarium postulat,	162
P. Nierembergius Joan. Conscientia- rum	

rum præclarus Director, ejus mors fvavissima,	-	31
S. Nerijs Philip. Societatis candidatus, erga S. Ignatium mirè affectus,		229
P. Nunnez Leonard. propter unum convertendum Brasiliam petit,		374
P. Nunnius Joan. in Patriarcham con- secratur,	-	145

O.

Obedientia, & humilitas terribilis Dæmoni,	-	33
P. Oldetonus Eduar. victima fidei,		30
P. Oleski Barth. Barth. Orationi dedi- tus, ejus amor erga paupertatem,		315
P. Oliva Joan. Vicarius Generalis cum jure successionis electus,	-	278
Oliverius Ant. victima charitatis,		159
P. Onneking Conrad. Concionator zelosus,	-	176
Oratio externa, & contemplatio So- cietati debita,	-	159
Oratio per flammam manifestatur,		258
P. Or-		

- P. Orlandinus Nicol. primus historiae
Societatis scriptor, - 198
P. Ortiz de Zovanda Didac. victima
fidei, - 22
P. Osonus Gaspar victima fidei, 5
P. Oviedus Andr. consecratur in Epi-
scopum, - 145

P.

- P. Paciecus Franc. cum 8. sociis inter
Psalmorum concentus comburitur,
- 331
P. Paës Petri labores in Æthiopia, à Sul-
tano post fata deplorat, 209
P. Paëz Gasp. mors gloriosa, sanguis
ejus in aëre evanescit, - 163
P. Pagius Franc. victima fidei, 120
Parisiensis tumultus inter Academicos,
- 256
Parnesius Joan. prolixè meditatur ejus
jejunium, - 245
P. Patricius Joan. osor vanæ gloriæ,
ejus actus heroici, - 212
Paulus III. Pontifex Societati faculta-
tem concedit concionandi &c.
264.

Index.

264. Breve dat quoad Coadjutores
spirituales, & temporales. - 272
- Paulus IV. Pontifex creatur, familia-
ris S. Ignatio, 218. A Societate aba-
lienatus denuo eidem favet, 324
- Socios Pragæ destinatos adhorta-
tur, - 83
- Paulus V. creatur Pontifex, disputa-
tionibus de auxiliis gratiæ finem
imponit, - 184
- Pax inter Sinas, & Moschos ope No-
strorum promovetur, - 303
- P. Peittenberger Matth. ope S. Nor-
berti à struma sanatus ad Societa-
tem inducitur, - 274
- P. Pelletarius Joan. ab hæreticis in
carcerem tractus, - 199
- P. Pereira Joan. victima hærei, 132
- Perez Mich. victima charitatis, 276
- P. Personius Robert. Angliam petit,
71. itè 252. Ejus labores ibi-
dem, & pericula. - 63
- P. Picolominei Franc. varia officia cum
laude gesta, ejus patiendi desie-
rium, - 317
- P. Pierius Dominic. pluribus annis
- Pars II.* *S* *hu.*

Index.

- humaniores literas docet, *Boni Patris* nomen obtinuit, - 34
- P. Pignatellus Luc. victima charitatis, - 366
- Pius IV. Patrocinium, & Protectionem Societatis ipse suscipit, 131. cum augmento confirmat facultatem à Prædecessoribus datam, 54. Societatem Carolo Regi Galliarum commendat, - 242
- S. Pius V. confirmat Authoritatem, & Generalis Societatis, 118. Archiepiscopo Colonienfi Socios commendat, 211. Mors ejusdem, 125
- Pœnitentiaria Vaticana Societati confertur, 24. Idem confirmatur, 214
- P. Polus Barth. Missionarius agendo, & patiendo fortis, - 168
- P. Ponceottus Claud. ope B. V. morte accelerata obit, - 125
- P. à Poso Ildephonf. nunquam iratus, ejus oculorum modestia, 369
- P. Posslevini patrocinium à Rigenfibus imploratur, - 268
- P. Potier Gabr. resignatus in voluntatem Superiorum, - 164
- Præ-

Index.

Prædestinationis æternæ certitudo,	151
Pragensis Collegii initia,	83
P. Preitenberger Mat. muscas enecat vi obedientiæ,	26
Primitiarum solennitas,	328
Probatio humilitatis,	299
Procrastinatio punita,	146

Q.

P. Quadrius Anton. cum fructu in na- vi concionatur, 4. Viciniam Goa- nam ferè totam convertit,	326
---	-----

R.

P. Rabus Joan. mirè non solum ad fi- dem Orthodoxam, sed etiam ad So- cietatem transit, 6. fructuosæ ejus conciones diversorum id est matum,	7
P. Radau Mich. Missionarius Aposto- licus,	69
P. Ramirez Joan. miros fructus facit concionando,	17
P. Rastellus Joan. pro P. Hoffeo se- ipsum devovet,	312

Index.

Regio-monti in Prussia Missio inchoatur,	33
S. Regis Joan. Franc. mors sanctissima,	225
P. Rho Jac. Mathematicus, Sinarum Imperatori charus,	112
P. de Ribera Joannis castitas,	272
P. Ricciolus Joann. Mathematicus praeclarus,	354
P. Riccius Matt. Missionem Sinensem auspicatur, eamque promovet, opem DEI paræ à calumniis liberatur, Mandarinus, 171. Ad Imperatorem Sinensem cum muneribus mittitur, 238 à fuga retinetur Nanchin per visum, 257. Ibidem mirè domum obtinet, 119. Nanchino ejectus Christum sibi hospitium fore intelligit, 367. Inter labores Apostolicos moritur,	135
Rigense Collegium Societati traditur cum templo S. Magdalenæ, 111. Item eidem additur templum S. Jacobi,	24
Rigensium iniqua postulata rejecta,	268
P. de	

Index.

P. de Ripalda Joan. Theologus exi-	
mius,	108
P. Riparius Anton. victima fidei,	5
P. de Roa Martini laudabile guberni-	
um,	21
P. Roberti Venust. victima charitatis,	
	143
P. Roderici Simonis abnegatio sui,	
ipsius, 140. In Lusitania retinetur,	68
P. Rodericius Christoph. tribulationum	
cupidus vincula expetit,	189
P. Rodericius Petr. repentinè, sed non	
imp[er]icè moritur,	246
P. Rodriquez Franc. victima fidei,	259
Romana Professorum domus erigitur,	
	356
Rosarii Mariani præsidium contra præ-	
doles, 362. Itèm contra taurum re-	
rocientem,	296
P. Roseffii Gregor. patiendi desiderii-	
um,	186
P. Rosner Paul. Amator paupertatis,	
	284
Rosner Dan. Christo in Eucharistia vi-	
so convertitur,	73
S 3	P.

Index.

- P. Ruefs Gaspar pudicitiae, & obedientiae exemplar, - 52
- P. Ruffinus Albert. Collegium Regien-
se fundat, in aula intaminatus, 91
- P. Ruggericus Mich. primus apud Si-
nas fixit domicilium, - 171
- P. Ruiz Ant. Amor Seraphicus, cor-
Marianum ejus pectori insertum, 48
- P. Rywocky Joan. studiosus mortifica-
tionum, - 27

S.

- Saa Andr. moriendi veniam petit, 341
- P. de Saavedra Isid. pius obitus. 42
- P. Sagerius Car. victima fidei, 224
- P. Salmeron ~~theologus~~ Tridentinus,
- 277
- P. Sanchez Ant. sui ipsius abnegatio,
- 73
- P. Sanchez Barth. ope D. Xaverii ab
impuritate immunis, suum Marty-
rium in illius imagine cognoscit,
victima fidei, - 279
- P. Sanchez Emman. victima fidei, 22
- P. Sanchez Thom. balbuties linguae
ope

Index.

ope B. V. sublata, ejus virtutes, & doctrina,	-	204
P. Sandæus Max. pluribus annis Soda- litatum Præses,	-	337
P. de San Vitores Did. victima fidei, 12		
Sarabias Didac. patiens in injuriis, Rc- sario contra Prædones se tuetur,	-	362
P. Sarbiewski Mat. gemmâ regiâ hono- ratus, Poëta Lyricus,	-	12
Schacher Christian. pauper in vesti- tu, in comitiva Sacerdotum piè oc- cupatus,	-	107
P. Sch[red]er Gaspar matheſeos peritiâ inſignis,	-	217
P. Scribanus Car. in conſcientia exami- nanda ſedulus, Cultor Marianus, Superior erga infirmos charitati- vus,	-	348
Sectarii in Tranſylvania cum noſtris congregari diſputando horrent,		128
Senenſis Collegii initia,	-	61
P. Serarius Nic. verſu : Gloria Patri, &c. multum delectatur,	-	210
Sevilla Joan. fervens in petenda ad- miſſio-		

Index.

missione ad Societatem , ejus humi- litas,	-	209
Silentii commendatio,	-	321
Sixtus V. Pontifex creatur,	-	97
P. Slostowsky Joan. à B. V. ad Societa- tem vocatur , ab eadem quid quid petit, impetrat,	-	104
Societas confirmatur à Pio IV. 54. à Gregorio XV. collaudatur 88. Item 116. falsa contra illam edita decre- ta per Innocentium X. rejiciuntur 94. ope Alexandri VII. restituitur in ditionem Ventam, 29. Prote- ctionem ejusdem assumit _____ Pon- tifex, 131. Communicationem pri- vilegiorum aliorum ordinum acci- pit, 134. _____ commendatur à Ferdi- nando II. Imperatore, 166. Beata compellatur à Paulo IV. 219. parti- cipat merita cum Carthusianis, 184. parentat Leopoldo Cæsari, 146. Pe- netrat in Africam 136. Societas ra- tione laxitatis in sigillo Confessio- nis insimulata, innocens declaratur, 240. à Pio IV. commendatur, 242. Item à Carolo Rege Galliarum, 247		

Index.

- P. Soto Major Jac. ejus divinæ præsentia exercitium, infirmitatis remedium, victima charitatis, 142
- P. Spinola Andr. consuetam Societatis supellectilem pretiosam arbitratur, victima charitatis, - 292
- P. Spinola Car. cum Sociis sinistro eventu solvit in Japoniam, vice altera felicius idem iter tentat, 41
- Spinosa Joan. à culpa lethali immunis, è Turcica captivitate mirè liberatur, - 86
- Spectra exorcismo fugantur, - 119
- P. Sp[redacted]us Christ. carceris injuriis, consumptus, - 306
- P. Stengelius Georg. complurium librorum Author, [redacted] vitæ religiosæ, - 43
- P. Stibigk Andr. fortis, & fœvis Concionator, - 87
- Stephanus Bathoreus Rex ad Societatem Polonam perhonorificas dat, literas, - 346
- P. Strunica Dida. prodigiosè pyratas Anglos declinat, in morbo cœlitus cibatur, - 43
- P.

Index.

- P. Suarez Franc. mirè in Societatem recipitur, 308. Immunitatem Ecclesiasticam propugnat, 360. Ejus liber ab ignominia Anglicana vindicatus in Hispania, & Galliis, 354
Ejus Doctrina æstimatur 105. & 106
- P. Suarez Jac. in vocatione constans, ejus fervorem in oratione flamma prodit, 258
- P. Suarez Joan. donum orationis, ejus dictamina ad consequendam perfectionem, 156
- Superior Christo fit similis, 172

T.

- P. Tanner Adam. ingenio, & eruditione constans, ejus opera Theologica, 228
- P. Tavora Georg. victima charitatis, 21
- Tempestas contra Societatem Parisiis callo effectu concitata, 20
- P. Texeira Em. ejus corpus odore fragrat, 69
- Thenensis Joan. in morbo patiens, An-

Index.

Angelum habet excitatorem,	179
P. Thomas Ant. ad describendam geographice Tartariam ablegatus,	231
Toletanæ Professorum Domûs initia,	261
P. Toletus Franc. ingenii prodigium dictus,	265
P. Tollenarius Joan, ejus acta heroica, mors sancta.	15
P. Tонера Jac. Concionator eximius, pluviam de cœlo provocat,	273
Tornaco ejiciuntur Socii,	265
Trajecto expediuntur Socii,	118
Trevir. Collegii initia,	329
Trnoska V. à latronibus occisus	251.
Itèm	253
Tuballinus Joan. mortificationis studiosus,	42
P. Turrianus Mich. in prima Congregatione Generali pro bono publico zelat,	163
Tusculanæ Domûs initia,	265

V.

P. Vagnontius Alphonf. vir Apostolicus,	77
P. de	

Index.

P. de Valenzia Gregor. Doctor Docto-	
rum, malleus hæreticorum,	103
P. Valesius Jac. victima charitatis,	270
P. Valesius Domi. cultor eximius pau-	
pertatis,	288
P. Vanden Bergen Franc. vir Aposto-	
licus,	5
P. Varesinus Theo. victima charitatis,	
	254
P. Varsevicius Stanif. frustra Sveciam	
ad Ecclesiam Romanam reducere	
tentat,	279
P. Vascus Joan. nunquam mentitus,	
	344
P. Vasia Gabr. honori Dei paræ dedi-	
tus,	295
Veley Claudius in agone à Christo	
confortatur,	341
P. Venegas Melch. hebdomas vir-	
tutum,	327
Veneti Collegii initia 50. Inde exu-	
lare coguntur,	167
P. Vestonius Guil exul pro fide squa-	
lore carceris consumptus,	37
Via arcta in cœlum,	267
Vicarii Generalis potestas,	169
	Vi-

Index.

Victoria sui parvum Martyrium,	6
P. Viera Sebast. in scrobe Japonica gloriosus Martyr.	- 274
P. Villalpandus Joan. fabricam templi Solymæi repræsentat,	- 218
P. de Villanova Franc. mortificationis studiosus,	- 148
Vilnensis Collegii initia,	- 248
Vitriarius Mat. ærumnis carceris consumptus,	- 366
P. Viverius Christoph. Deiparæ patrocinio mortis periculum evadit,	304
Vocatio ad Societatem divinitus facta,	121. 177.
P. Voglerius Joan. Hæreticis invisus,	- 357
Vota simplicia approbata,	- 195
P. Vragonitius Petr. ope Dei ex vulnere convalescit,	- 267

W.

P. Walpolus Henr. gloriosa fidei victima, ejus amor in hostes,	- 69
P. Wieceus Jac. Biblia in linguam Polonicam transfert,	- 358
P. Wiglocky Albert. Ecclesiastes celebr-	ber-
<i>Pars II.</i>	T

Index.

- berrimus, statuâ B. V. incendium a-
vertit, - - - 197
P. Wiperman Sim. osculo à B. V. ho-
noratur, - - - 104
P. Wisocki Sim. Pauperum Pater, 301
P. Woginez Gas. victima fidei, 147
P. Wrichtus Petr. victima fidei, 245

X.

- S. Xaverius sacris Ordinibus initiatur
345. Ejus amor paupertatis, 28.
Ulyssipone solvit in Indiam ibid. P.
Franc. Mansillam è Societate dimit-
tit. 32. Ejus obediendi-
Goâ solvit in Sinas, 56. Futura præ-
dicit 57. Arcana conscientia inspi-
cit, mari-
ardorem restinguit, 101. Pe-
dibus Episcopi Goani advolvitur,
149. *Magnus Pater* dicitur in Orien-
te 150. Malacâ contra voluntatem
Navarchi solvens feliciter in Japo-
niam venit, 345. In Indiam tendens
amicos invisere recusat, - 371
S. Xaverii epistola ad Pereiram, 7. Ad
P. Gonzalez de prudentia, & humi-
litate,

Index.

litate, ad P. Barzæum de gubernio
Nostrorum, 22. suppetias pro Indiis
petit, 63. Ad P. Cyprianum de
concordia cum Magistratibus, &
Prælatiis servanda, 53. Ad P. Bar-
zæum de cauta conversatione cum
mulieribus, 62. de pensionibus ac-
curatè exigendis, 95. Ad Socios Go-
anos de difficultate laborum Aposto-
licorum, 165. Ad P. Mansillam de
patientia, 180. Ad Jac. Pereiram de
frustrato successu Missionis Siniciæ,
350. de conversione quorundam Ja-
ponum, 322. Ad Socios Goanos de
itinere Japonico 328. Ad Joannem
III. Lusitaniæ Regem de Præfecto
Malacensi commendatitiæ, 342.
S. Xaverii patrocini mortui relin-
quantur, 9. moribunda respirat, itè
sanitati restituitur infirma, 115.
132. 137. 163. 176. 181. 244.
Coram icone Ejus lampas se sola
extinguitur, & reaccenditur, 297.
Ejus imago Neapoli miraculis incla-
rescit, 199. Cruce tecta quid por-
tenderit, 279. Ab Urbe Neapolita-
na

Index.

na in Patronum eligitur, 298. Neapolim à peste liberat, 244. Castitatem cuidam clienti conservat, 279
P. Xaverius Hieron. in Imperium Mogoris pervenit, 146. 318. ejusdem in cœlo thalamus, - 318

Z.

P. Zucchi Nic. Concionator extemporaneus, - 213
P. de Zuniga Jac. DEI providentiam in morbo circa cibos desideratos experitur. - 13

105-A